

မိုးကျော်သူ

ဝန်တိုင်းကြားမှပျက်စဉ်ခက်များ

ကထာဝရ - ဦးခင်ထွန်း - ဦးမိုးမင်း

BURMESE CLASSIC

မိုးကျော်သူ

မုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်စက်များ

ပထမပိုင်း

(၀-၉ နှစ်အုပ်စု)

BURMESE
CLASSIC

www.burmeseclassic.com

စာမူနှင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၀၃/၂၀၀၃ (၃)

မျက်နှာဖုံးနှင့်ပြုချက်အမှတ်

၁၁၄၉/၂၀၀၃ (၁၀)

ပုံနှိပ်ခြင်း

မထမအငြိမ်း၊ ၂၀၀၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊
အုပ်စု ၅၀၀၊ တန်ဖိုး ၁၀၀-ကျပ်၊

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ဦးကေခိုင် (ချိုစေးသံစာပေ)၊ ရွှေနံ့သာကျေးရွာ
ပုလဲမြို့ (-၃)၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့၊

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးထန်းဝင်း (ကျော်ပုံနှိပ်ထိုက်)၊

၂၃၉- ဓမ္မာသီလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့၊

မျက်နှာဖုံး ပုံနှိပ်သူ

ဦးထန်းလင်း (မြ-ဝင်းပင် ၂)၊

မိုးဝအောင်ဆက်၊ ကမ္ဘာတံ ၁၄၇၊ ၅၅-လမ်း၊
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဗုက္ကိတရှစ်ပေဒ်နှင့်သိုင်းဆမား

ဆောင်းဦးရာသီ...

မြေ ကံလေသည် အချိုးကွဲမတတ် တိုက်ခတ်နေသည်။
မြောက်လေနှင့်အထူ နှင်းခဲများလွင့်ပါလာသည်ကို တွေ့ရှိ

နေခဲ့ရ၏။

လျှင်အချိန်တွင် ချွန်ကျိုးမြို့တစ်မြို့လုံးမှာ အေးမြလှသေး
နှင်းဖွေးဖွေးက လမ်းခြုံခြင်းကို ခံနေရချေသည်။

ချွန်ကျိုးမြို့ ထိန်ဖူးရဲတိုက်တွင်လည်း နှင်းများဖြင့် မြူမေ့
လျက် ရှိနေသည်။

ရဲတိုက်တံခါးမကြိုးရှေ့တွင် အစောင့်တပ်သားရှစ်ယောက်
ထို ငြိမ်သက်စွာရပ်နေသည်။

လေတိုက်သံတဏှားဟူးကို အစောင့်ရှစ်ယောက်ထို့ ကြား
နေရသလို သူတို့၏ဝတ်စုံများတွင် နှင်းဖွေးများ ကပ်နေ

www.burmeseclassic.com

၆ ☆ မိုးကျော်သူ

အစောင့် ရှစ်ယောက်တို့မှာ နှင်းကာများ ဝတ်ဆင်ထား
သော်လည်း မလုံပါ။

အလွန်အလွန် ချမ်းအေးလှသဖြင့် ခိုက်ခိုက်တုန်နေရှာသည်
ကို တွေ့ရလေသည်။

မြောက်လေကလည်း တိုက်ခတ်နေသေး။

အစောင့်များမှာ မလှုပ်မရှားဘဲ အဝေးသို့လှမ်းကြည့်နေ
သည်။

လူတို့ကား သာမန် အစောင့်တပ်သားများပင် ဖြစ်သည်။
သူတို့သည် မိမိတို့အလှည့်ကျ စောင့်ရှောက်ရသော အချိန်
တွင် တာဝန်ချွတ်ယွင်းမှုမရှိအောင် စောင့်ရှောက်၍ကြည့်နေ
ရသည်။

တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်ပါက ရှာထူးမှချက်ချင်း ထုတ်ပယ်ခြင်းခံ
ရမည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုရိုတိုက်တွင် တာဝန်ယူအုပ်ချုပ်ရသော အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
နှစ်ဦးရှိသည်။

ထိုလူနှစ်ဦးမှာ သိုင်းလောကတွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် နား
မည်ကြီး သိုင်းပညာရှင် နှစ်ဦးဖြစ်သည်။

တစ်ဦးမှာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လိုက်နာဖုံးဖြစ်ပြီး ကျန်
တစ်ဦးမှာ လက်စောက်ဖြစ်သူ မှုစီးကျင့်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ထိပ်သီး သိုင်းပညာရှင်များဖြစ်ပြီး သိုင်းလော
ကတွင် သူတို့၏ သိုင်းကွက်သုံးဆယ်အထိ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သူရှား
လှသည်။

ပုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်စက်များ ☆ ?

ထို့ကြောင့်လည်း ဓုစရိတ်သမားများသည် သူတို့သတင်း
ကြားပါက ဝေးဝေးကရှောင်ကြသည်။

လိုက်နာဖုံးနှင့် မှု စီးကျင့်၏လက်အောက်တွင် လက်ထောက်
လေးဦးရှိသည်။

ထိုလေးဦးမှာ ချိုးမိဟို၊ တိမ်လျှိုရို၊ စိန်ဝေယန်းနှင့် မုံးချို
ယင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့လေးဦးစလုံးသည် ထူးချွန်သည့် သိုင်းပညာအရည်
အချင်း တစ်မျိုးစီရှိနေသည်။

လူတို့လက်အောက်မှ လူများ အားလုံးမှာလည်း သိုင်းပညာ
အဆင့်မရှိမိလှပေ။

ထို့ကြောင့်ပင်....

ထူးချွန်သောသိုင်းပညာရှင်များဖြင့် ကာကွယ်ထားသော
ထိန်ဖူးရဲတိုက်တွင်းသို့ ခြင်တစ်ကောင်ပင် ပျံသန်းဝင်ရောက်
ရန် မလွယ်ပါချေ။

သို့သော်...

ဤမျှလုံခြုံသော ရဲတိုက်ကြီးမှ ထွက်ပြေးသောအရာဝတ္ထု
ရှိလေပြီ။

ခြင်တစ်ကောင်တော့ မဟုတ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

☆ မိုးကျော်သူ

ဖြူဖောင်းနေသော နှင်းများကြားမှ လူတိုးယောက် ဘူးခဲခေါ်လာသည်။

ဖြူဖောင်းနေသော နှင်းပွင့်များသည် လေပေ့ ဖုတ်လွင့်လွင့် ချိနေစဉ် လူတိုးယောက်တို့သည် နှင်းခဲများပေါ်မှ လှမ်းလာသည်။

သူတို့သည် ထိန်ဖူးရဲ့တိုက်တံခါးဝဆီသို့ ခပ်ဆွက်ဆွက် လှမ်းလာကြလေသည်။

ရှေ့ဆုံးမှလူများ ပိုးကင်္ဂါအနက် ဝတ်ဆင်ထားပြီး အနားတွင် နီရီ သာကတ္တီပါဖြင့် ကုတ်ထားသော နိုယံရံကို လှမ်းမြင်ထားသည်။

သူသည် အဆုတ်သုံးဆယ်ခန့်ရှိပြီး မျက်နှာပါးပါး မျက်ဝန်းကျဉ်းကျဉ်းဖြစ်သည်။

သစ်ဟန်ပန်မှစ ဉာဏ်တက်ပြက်ပုံနှင့် ပရိယာယ်ကြွယ်ဝသူ ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။

တူ၏ကျောပေါ်တွင် ရှည်သောမျောရှိသော ဓားထိမ်ကို လှယ်ထားသည်။

မြောက်လေ တိုးပေ့ တိုက်ဆတ်သံသည် မိုးသံလေထံ ထန်စေသည်။ တဟူးဖူး တဟူးဟီးအောင်ပြည်လျက် ရှိနေသည်။

ရဲတိုက်တံခါးရှေ့မှ အစောင့်ရှစ်ယောက်တို့သည် ခပ်ဆွက်ဆွက် လှမ်းလာသော လူတိုးယောက်အနက် ရှေ့ဆုံးမှလူတို့ ကောင်းကောင်းထိပါ၏။

သူသည် လက်စောက်ဖြစ်သော ရဲတိုက်မူးလေဦးအနက် တစ်ဦးဖြစ်သော ထိမ်လျ ရှိဖြစ်သည်။

သူ့နောက်မှ ပါလာသူထွေကိုတော့ အစောင့်တပ်သားတွေ မသိပါ။

ထဖြည်းဖြည်း အနီးသို့ရောက်လာသည်နှင့် အစောင့်တပ်သား ရှစ်ဦးတို့သည် သူတို့ကိုယ်ကို ခပ်အေးခဲအေးခဲ မတ်ထားလိုက်ကြသည်။

ပြီး ထိမ်လျ ရှိအား အလေးပြုလိုက်၏။ ထိမ်လျ ရှိနှင့် လူနှစ်ယောက်တို့သည် တံခါးမကြီးရှေ့ ရပ်လိုက်ကြသည်။

တံခါးပူးက လေးစားစွာဖြင့်... 'ဆရာတိမ်... အထဲဝင်လို့လား'

ဟု မရဲတရဲဖြင့် ခေးလိုက်သည်။ ထိမ်လျ ရှိက နှင်းပွေးပွေးကျနေသည့်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး အေးစက်စက်ဖြင့်...

'ဟေ့ ကောင်... ဝါအထဲမဝင်လို့ အပြင်မှာ လေမိုးဖက် နှင်းဖက်ခံရမှာလားက'

ဟု လေသံမာမာဖြင့် မြောလိုက်သည်။ 'ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့'

တံခါးပူးက ပျာပျာသလဲဖြင့်ဖြေရင်း ခါးတွင်ခိုက်သားသောသော့ကိုဖြုတ်ကာ နတ်ခါးကြီးတွင် ခပ်လားထည့်

၁၀ ☆ မိုးကျော်သူ

ကြီးမားသော ဆော့ခလောက်ကြီး၏ အပေါက်ထဲသို့ ထိုး
သွင်းလိုက်သည်။

‘ဂျလောက်...’

ဆော့ပွင့်သွားသည်။

ထို့နောက် လေးလံလှသော တံခါးကြီး၏ သံပတ္တာကြီး
ကို ဆွဲမြှောက်ကာ သံမင်းတုတ်ကို တစ်ဖက်သို့ တွန်းထုတ်
လိုက်သည်။

တံခါးပွင့်သွားသည်။

သို့သော် တံခါးကြီး၏ တံခါးရွက်ကြီးတစ်ခုလုံး မဟုတ်
ပါ။

လူတစ်ကိုယ်ဝင်နိုင်သော မလွယ်ပေါက် တံခါးသာ ပွင့်
သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုမလွယ်ပေါက်မှာ တစ်ဦးချင်းထွက်သင့်ရုံသာ ကျယ်
ဝန်းသည်။

‘ကဲ...ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ကြ’

တိမ်လျှံရိက သူ့နောက်မှ လူရှစ်ဦးကိုပြောပြလိုက်ပြီး
မလွယ်ပေါက်ထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

လူရှစ်ဦးက သူ့နောက်မှလှမ်းဝင်လိုက်သည်။

ချိုးပိတ် ဘယ်မှာတာဝန်ကျသလဲ’

တိမ်လျှံရိက အဆဲခွံလှမ်းဝင်ပြီး တံခါးမှူးအားမေးလိုက်
သည်။

တံခါးမှူးက ခေါင်းကုပ်လိုက်ပြီး...

‘အချုပ်ခန်းဖက်မှာ စစ်ဆေးနေတယ်လို့ထင်ပါတယ်’

ထို့နောက် တိမ်လျှံရိကသည် သူ့နောက်မှ လူရှစ်ယောက်
နှင့်အတူ ရဲတိုက်အတွင်းတက်သို့ ဝင်သွားကြလေတော့သည်။

ဂိတ် တံခါးစောင့်များသည် အေးကော်စက်ဖြင့် သူတို့
နံဘေးမှ ဖြတ်ဝင်သွားသောလူရှစ်ယောက်ကို ဆေးသေချာချာ
ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုအခါ သူတို့သည် လိပ်ပြာလွင့်မတတ် ဖြစ်သွားကြလေ
သည်။

အကြောင်းမှာ...

ရဲတိုက်တိုင်းသို့ ဝင်သွားသော လူရှစ်ယောက်လောက်
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ ကောင်းသောလူနည်းကို ‘အစောင့်
များက သူတို့တစ်သက်တာတွင် မမြင်ဘူးသောကြောင့် အံ့ဩ
ထိတ်တန့်သွားကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူရှစ်ယောက်တို့မှာ စတက်မျက်လုံးတွေ့သူတွေ၊ ဝဲချီ
က ညာဘက်မျက်လုံးကန်းနေသူများဖြစ်ကြသည်။

☆ ပိုးကျော်သူ

ထချိုမှာ ဝဲဘက်ပက်ခောင်းပြတ်ပြီး တချို့ကျတော့
ညာဘက်ခြေထောက်ပြတ်နေသူ၊ နားရှက်ပြတ်နေသူ၊ မျက်နှာ
အမောရွတ်နိုင်လို့၊ နှာခေါင်းပြတ်နေသူ၊ နှုတ်ခမ်းပြတ်နေပြီး
သွားတွေပေါ်နေသူ၊ နှပူးဖြင့်ကျယ်ပြီး မျက်တုင်းဟောက်
ပက်ဖြစ်ကာ မျက်လုံးပြူးနေသူများဖြစ်ကြသည်။

အားလုံးခြံ၍ကြည့်လျှင် အင်္ဂါမစ်သောရက္ခိတတွေ့ရမည်
ဖြစ်ကြလေသည်။

အထူးသဖြင့်....

သူတို့၏ဆိပ်များမှာ အလွန်ရှည်မောက်က ရုတ်ပေါ်လွင်
ဝဲကျနေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရှိပုတ်ခရများ ပေကျွဲကာ ပုတ်ခော်နံ့လှ
သည်။

သူတို့၏မျက်နှာထားများမှာ အမူအရာကင်းမဲ့သော မျက်
နှာထားမျိုးများဖြစ်ကြသည်။

တကယ်လှသတိသမား သက်ပရိများဖြစ်ရမည်ဟု တွေးမိ
သွားပြီး အစောင့်များမှာ ကြောက်စိတ်လွှမ်းသွားကာ ရုတ်
တရက်မအော်မိရန် သူ့ကိုစိတ်ကိုထိန်းချုပ်ထားရလေသည်။

သူတို့က ထိမိလျှင်ရိုကို ကြောက်နေရသေးသည် ပမာတို
ပါလား။

မုန်တိုင်းကြားမှပျက်ရည်ကော်များ ☆ ၁၃

ရက္ခိတရွစ်ယောက် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသော
အခါမှစ၍ အထိတိတလန့်ဖြင့် မြင်တဲ့ အော်မိလိုက်ကြလော့
သည်။

‘အလေး...’

ထိမိလျှင် ရိုနှင့် ရက္ခိတရွစ်ယောက် ရဲညိတ်အတွင်းဝင်ရောက်
သွားပြီး ပကြာပါ...’

‘အား...’

ရဲတိုက်အတွင်းမှ ကြောက်မမန်းလိလိ အော်သံကြီးတစ်သံ
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အစောင့်များသည် ထိုအော်သံကြောင့် တွေးလှည့်ပတ်မှု
ပင် ရပ်စွားလေသလားဟု ထင်လိုက်ရသည်။

ထိုအသံမှာ သူတို့နှင့်ကျက်မှတ်မိကာ ရင်းနှီးပြီး ဖြစ်ကြ
သည်။

မူလက ထိုအသံမှာ တင်းမာပြီး ဩဇာအာဏာ ပြည့်
စွာအသံမျိုးဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုအချိန်တွင် နားကျင့်လွန်း၍ အသံပ
အောင် အော်နေသောအသံဖြစ်သည်။

ယင်းအသံမှာ ရဲတိုက်မှု၊ ချိုးပိတ်မှု၊ ကြောက်ဖက်ဖွယ်ရာ အော်သံပစ်မဟုတ်ပါလား။

အစောင့်များသည် ထိုအော်သံကြောင့် အချင်းချင်း လှည့်ကြည့်မိလိုက်ကြ၏။

စိတ်ထဲတွင်လည်း ထိတ်လန့်နေကြပြီဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရဲတိုက်အတွင်းမှ တံခါးတစ်ခုပွင့်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

သို့သော်...

ဂိတ်ထံခါးမှာ အရေးကြုံသောအခါ ဟာကွက်မရှိအောင် နေ့ဘက်ဆုံးဆော့တစ်ခုကို အပြင်ဘက်တွင် ထားရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် အပြင်ဘက်တွင်ရှိသော အစောင့်ကပွင့်မပေးပါက အတွင်းမှလူများ အပြင်သို့ထွက်ရန်မလွယ်ကူပါ။

အစောင့်က အထဲမှလူအား အော်၍ပြောလိုက်၏။

'အမိန့်တော်တံဆိပ်ပြားပြပါ'

ဂိတ်ထံခါးတွင် အတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်ရန် အပေါက်ကလေးတစ်ခုရှိသည်။

ထို့ကြောင့် အစောင့်မှာ ဝတ္ထုများအရ ဝင်ထွက်သွားလာမှုကို အမိန့်တော်တံဆိပ်ပြား တောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုခဏတွင်အတွင်းဘက်မှာရှိသောလူက အစောင့်ထံသို့ တံဆိပ်ပြားကလေး ကမ်းပေးလိုက်သည်။

ယင်းတံဆိပ်ပြားပြန်င်မှ အပြင်သို့ထွက်ခွင့်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထံဆီပ်ပြားကြည့်ပြီးသည်နှင့် အစောင့်က 'စမ်းခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

'ဒီကနေ့လျှို့ဝှက်ချက်က ဘာလဲ'

တံဆိပ်ပြားရသော်လည်း လျှို့ဝှက်သင်္ကေတကို မုန်ကန်အောင်ဖြေဆိုနိုင်မှ ဂိတ်ထံခါးပွင့်ပေးနိုင်သည်မဟုတ်ပါလား။

'နှင်းမို့ကျတော့ သူ့အတွက်မဟုတ်ပါ'

အတွင်းဘက်မှလူက အစောင့်၏လျှို့ဝှက်စကားကို မုန်ကန်အောင်ဖြေဆိုပြီးသည်နှင့် စိတ်မရှည်သလို ပြန်၍အော်လိုက်သည်။

'ဟေ့ ကောင်၊ တံခါးဖြင့်ဖြင့်ပွင့်စမ်း၊ ငါ တိမ်လျှံ့ရိက္ခ'

'ရဲတိုက်မှု၊ တိမ်လျှံ့ရိက္ခအသံကြောင့် အစောင့်မှာ ထုံနေမနေရဲတော့ဘဲ သော့ထုတ်၍ပွင့်ပေးလိုက်ရသည်။

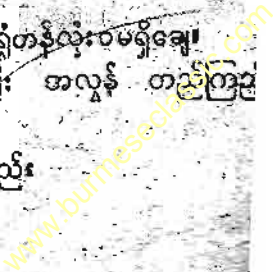
ထိုခဏအတွင်း စုစုပေါင်း လူ့ဆယ်တစ်ယောက် အပြင်သို့ လှမ်းထွက်လာကြသည်။

ရှေ့ဆုံးမှခေါင်းဆောင်မှာ တိမ်လျှံ့ရိက္ခ ဖြစ်သည်။

သူ၏အမှုအရာကိုကြည့်ရသည်မှာ တစ်ခုခုကို စိုးရွံ့နေဟန်ပေါ်လွင်နေ၏။

သူနှင့်ကပ်လျက်ရှိသူကတော့ စိုးရွံ့တန်လုံးဝမရှိချေ။ ထိုလူမှာ အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိပြီး အလွန် တည်ကြည်သည်။

မျက်ခုံးကို အထက်သို့ပင့်ထားသည်။

မျက်လုံးအစုံမှာ စူးရှတောက်ပ၏။

သူ၏မျက်နှာထားမှာ တမ်းမာလှသဖြင့် မြစ်ရသ့အဖို့ ကျောချမ်းစေသော မျက်နှာပွင့်ပြင်ရှိသည်။

တိမ်လျှံ ရှိ၏။ နေ့စက်တက်တောင်ရှိသော လူမှာတော့ အသက်လေးဆယ်ခန့် ရှိမည်ဟု ထင်ရမည်။

သူ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ သွက်လက်ဖျတ်လက်ပြို့ မျက်လုံးများက ဆီဝါးငှက်လို စူးရှတောက်ပနေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ ကျွညီသော အချက်မှာ နဖူးပေါ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော တံဆိပ်၏ အရောင်မိမိ ဖြစ်သည်။

တံဆိပ်တုံးအရောင် မြင်သည်နှင့် ထိန်ဖူး ရဲတိုက်ထဲတွင် မကြာမီ အသတ်ခံကြရမည့် နေ့ဆက်ကျ အကျဉ်းသားတရားခံများ ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားလှ၏။

ယခုအချိန်မှာ သူတို့၏ လက်ကောက်ရတ်တွေကို မကြာခင် ပွတ်သိပ်နေကြသည်။

သူတို့၏ ခြေကျင်းဝတ်မှာလည်း ညိုမဲသောအစင်းရာကြီးတွေက ရှိနေသေးသဖြင့် အကျဉ်းထောင်ကြီးအတွင်း နှစ်ရှည်လများ သံလက်ထိပ် သံခြေထွင်းများ တပ်ဆင်ခြင်း ခံခဲ့ရဖူးတော့ ဖြစ်တန်တူကြောင်း သိနိုင်လေသည်။

ယခုအချိန်မှာ လက်ထိပ်နှင့် ခြေကျင်းများကို ဖြုတ်ပေးထားသော်လည်း သူတို့၏ပုတွေမှာ ပုံမှန်ပြန်၍ မဖြစ်ကြသေးချေ။

သူတို့ သုံးယောက် နောက်တွင် လူ ရှစ်ယောက်ပါလာသည်။

ဂုက္ကိတ ရှစ်ယောက်တို့ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ မျက်နှာများမှာ လူသေချက်နှာကြီးများအလား ထင်ရပြီး ဓမ်းရွှောက်ပုံများလည်း တောင်တောင်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

တရားခံများကို အကြောင်းမဲ့ ထတ်ထိပ်ဖြုတ်ပေးလိုက်သဖြင့် တာဝန်ကျ တံခါးများက မေးရိန်းရန် တာဝန်ရှိနေသည်။

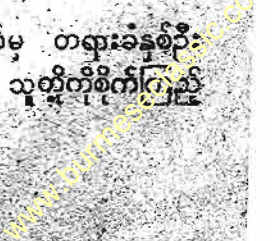
မမေး မဖြစ်သောကြောင့် တံခါးမှူးနှင့် အစောင့်တို့က တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး တံခါးမှူးက တိမ်လျှံ ရှိကို မေးလိုက်၏။

‘ဆရာတိမ် ခင်ဗျားတို့...’

တံခါးမှူးအပေးမဆုံးမီ ရဲတိုက်မှူးတိမ်လျှံ ရီက မျက်လုံးပြူးကြည့်လိုက်၏။

စူးရှသော မျက်လုံးအရောင်တွေ ဝင်းခနဲလက်သွားသဖြင့် လေးသူမှာ ကျောချမ်းသွားသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် တိမ်လျှံ ရီနောက်မှ တရားခံနှစ်ဦး ထလည်း တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် သူတို့တို့စိုက်ကြည့်ချက်ပြန်၏။

သူတို့၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အကြမ်းကြောင်း မေးမြန်းလိုက်သော တံခါးများ၏ မှက်နှာမှာ စပ်ဖျင်းဖျင်းခံလိုက်ရသည်။

ထိတ်လန့်စိုးရွံ့ခြင်းနှင့်အတူ စတုရန်း ဆိုးဘောင်မဓမ္မရဲတေဒီ၏ ချော်လဲရောထိုင် သဘောဖြင့်...

လေတွေ နှင်းတွေ ဒီလောကီအပြင်းအထန် တိုက်ခတ်နေတာ အပြင်သွားဦးမလို့လား?

ထိမိလျှံ့ရိုက် ဘာမျှမပြောပေ။

ညာဘက်လက်ကို ရှေ့ယမ်းလိုက်ပြီး နှင်းတောထဲသို့ လျင်မြန်စွာ တိုးဝင်သွားလေတော့သည်။

နှောက်မ ဂူများကလည်း ထပ်ကြပ်မကွာ ခြေထိုးကလေးလားသည်။

အူစောင်များမှာ အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် နှင်းတောအား ဝေးကြည့်နေကြသည်။

မလွန် လျှင်မြန်လွန်းသော လျှင်ရှားမှုကြောင့် ကမ္ဘာအတွင်းမှပင် လူရိပ်စာ၍ မတွေ့ရတော့ပေ။

နှင်းဗွဲဗွဲများသာ တွေ့ရသည်။

သူတို့သည် ယင်းသို့ အကြံစား ကြည့်နေကြစဉ်...

ပြန်မစိမ့်မီသော ဂိုဏ်းတံခါးမှ လူတစ်ယောက် ခုတ်တရက် ခုန်ထုတ်လာသည်။

ထိုသူသည် အစိမ်းဖျော့ရောင် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသည်။

မကြာမီမှာပင်...

ထိုလူသည် နှင်းတောထဲသို့ ဖြတ်ခနဲ ခုန်၍ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

“ကုဒါ...ရဲတိုက်မှု၊ စိန်ခေယန်ကွဲ၊ အခစောင့်တစ်ယောက်၏ အသံထွက်သွားသည်။

ကဆက်စည်း...။

ဟေ...တိမ်လျှံ့ရို ဘယ်ရောက်သွားသလဲ၊ မင်းတို့ မတွေ့လျက်ကြဘူးလား?

ဟု အော်၍ မေးသံတစ်သံ ပေါ်ထွက်သည်။

မမျှော်လင့်သော ပြစ်ရပ်ကြောင့် အစောင့်များမှာပျဉ်ယာဝပ်သွားကြသည်။

ရှက်ချင်စင် ရဲတိုက်အတွင်းမှ လူရှုဖွယ်တစ်ဦး ဂိုဏ်းတံခါးကို ဖြတ်ကာ တစ်ချိန်ထိုးခုန်ထွက်လာသည်။

“ဟင်...ရဲကန်မှ ဖုံးချိယင်ပါလား?”

“ဟေ... သူတို့တစ်တွေ အယ်ရောက်သွားကြပြီလဲကွဲ ဖုံးချိယင်က ကျယ်လောင်စွာ အော်ပြောလိုက်သောအသံသည် ခပ်ဝေးဝေးသို့ ပျံ့လွင့်၍ ပဲ-တင်ထစ်သွားလေသည်။

အစောင့်များ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြသည်။

ဖုံးချိယင်သည် ရဲတိုက်မှု ချိုးပိတ်နည်းတူ ခေါ်သံကြီးစုန်းသံထားကြသည်။

သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ်လောက် ဖုံးချိယင် ခေါ်သံကြီးသည်ကို မခံတွဘူးသေးပေ။

ပထမတွင် အစောင့်များက ရုတ်တရက် ငြမ်းမထွက်ဘဲ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေသည်။

နောက်မှ အစောင့်တစ်ဦးက အရဲစွန့်၍ ပြောလိုက်သည်။
'ဆရာဖိုး... ဆရာတိမ်က ဟိုလူတွေနဲ့ ဟိုဘက်ကို ထွက်သွား

ပြီ' သူ့က ယင်းသို့ပြောနေစဉ် အဝါရောင်အရိပ် ဖြတ်ခနဲ ခုန်လွှားကျော်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အစောင့်မှာ လန့်ဖျပ်နာ စကားပင့်ဆုံးအောင် မပြောနိုင်ပါ။

ပိုးချိုယင်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါတွင် သူ၏ အဝါရောင်ကိုယ်ဝတ်လွှာသည် လေတဖျားဖျား တိုက်ခတ်နေသော နှင်းတောအတွင်း လွင့်ပျံ့ကာ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ရုတ်ခြည်းပင် ရဲတိုက်အတွင်းမှ ဆူညံသောအသံများထွက်ပေါ်လာသည်။

ဂိတ်တံခါးကြီးအတွင်းဘက်မှ လက်ရွေးစင်တပ်သား သုံးဆယ်ခန့် ထိုးဖောက်ပြေးထွက်လာကြသည်။

သူတို့အားလုံး လက်ထဲတွင် ဓား၊ လှံ၊ လက်နက်များ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။

လက်ထိပ်ခဏီရန် သံကြိုးကြီးတွေ့ဘိုင်ထားသွက် ကိုင်ထားကြသည်။

'သူတို့ တွက်ပြေးသွားကြလဲကွ'

လက်ရွေးစင် တပ်သားတစ်ဦးက ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

တံခါးစောင့်က မေးခွန်းကိုမပြောဘဲ ပြန်၍ပေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

'အစွဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ဆရာ'

ထိုအခါ လက်ရွေးစင်တပ်သားမှာ ဒေါသထွက်လာကာ တံခါးစောင့်အား စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

'မင်းက ဒီမှာစောင့်နေပြီးတော့ မမြင်လိုက်ဘူးလားကွ'

'ထွေတော့ ထွေတာပေါ့ဗျ၊ ဒါပေမယ့် အထဲမှာဘာတွေ ခြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သိမလဲ'

ထိုအခါ အစောင့်တပ်သားတစ်ဦးက ဝင်၍ ဖြေရှင်းလိုက်မှ ဓားကိုင်တပ်သားကြီးမှာ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

'အင်း... ပြဿနာတော့ ရှုပ်ထွေးပြီကွ၊ ငါ့ထဲ ကောင်း

ကောင်းတော့ မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် အခု ရဲထိုက်ဖူး ချိုမိဖို သေသွားပြီလို့ကြားထယ်၊ မြီးတော့ ဓားကျောက်ကြီး ကျွန်

လိစင်နဲ့ ငြုဟုမင်း ဖုန်းကျမင် ထွက်ပြေးသွားကြပြီဗျ၊ ရဲဘိုက်ဖူး တိမ်သ့ ရဲရဲလက်ချက်လို့ ပြောသံကြားတယ်။ အစောင့်

အယ်ယေဇက်လောက်ကိုလည်း သတ်သွားတယ်လို့လဲ ပြောနေကြတယ်'

၂၁ ☆ ဝိုးကျော်သူ

လက်ရွေးစင်တပ်သားက ရှမ်းပြလိုက်ရာ တံခါးစောင့်တို့
မှာ တွန့်ထွက်သွားကြလေသည်။

ဗျာတိုမှူး လူအစွမ်းသက်သို့ ခံစားလိုက်ရသည်။

လက်ရွေးစင်တပ်သားများလည်း တဖဲ့ဖဲ့ကျနေသော နှင်း
လွှတ်ပြင်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားကြလေသည်။

ဖုတ်တို့သည် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသော တရားခံ
များကို တောတောင်ရှစ်၍ ဖမ်းဆီးနိုင်ပါမည်လော။

ဘိအချိန်တွင် တံခါးစောင့်တပ်သားများမှာ ကမန်က
ကမန်းမင် ဗီမိတ်ခါးကြီးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ကြသည်။

နီနီ...။

ကျယ်လောင်သော အသံကြီးမှာ ဟိန်းထွက်သွားလေ
သည်။

အခု သူတို့သည် တံခါးစောင့် သတိကြီးစွာဖြင့် စောင့်
ကြပ်နေကြလေတော့လည်း။

အပြာရောင် ဝတ်စုံနှင့်ဆိုင်သမား

ကြီးကျယ်လှသော ခန်းမကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည်။
သို့သော်...။

ထိုအဆောက်အအုံမှာ ချန်ကျီးမြို့တွင်ရှိသော ဘူရင်မျိုး
မတ်ဗျားနှင့် သူဌေးဗျား၏ အဆောက်အအုံအဖောက် မခန့်
သားသော်လည်း အဆောက်အအုံဆိုခြင်းသုတိုင်းက လေးစား
ကြသည်။

ထိုအဆောက်အအုံရှေ့တွင် မည်သည့်အဆောက်အအုံမျှ
မရှိပါ။

ဝင်းတံတိုင်ကလည်း နိမ့်နိမ့်စားလေးဖြစ်သည်။
လမ်းပေါ်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် တံခါးများပွင့်ကာ
ပြင် ကျယ်ဝန်းသောခန်းမကြီးကို မြင်နိုင်သည်။

ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အခြားအိမ်များကဲ့သို့ ရှည်မော့မော့ဖြစ်
သည်။
အိမ်ဝင်းတံခါးရှက်ကြီးကို ဆေးနီများဖြင့် သုတ်ထား၏။
ခန်းမကြီးတစ်ခုတွင် အဖြူရောင်ကတ္တီပါ လွှမ်းခြုံထား
သော လူရွယ်တစ်ဦးရှိသည်။
ထိုလူရွယ်သည် အထက်ဆုံးဆယ်ကျော်ခန့် ရှိမည်ဟုထင်ရ
ပြီး သူ၏မျက်နှာမှာ ရှည်သွယ်ပြီး နှာတံချွန်သည်။
မေးစေပါးပါးဖြင့် မှတ်ဆိတ်မေး ပါးမြိုင်းပေးများမှာ
မတိုမရှည်ဖြစ်သည်။
ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပိန်ပိန်ပါးပါးရှိသည်။
သူသည် ခန်းမကြီးထဲတွင် တဖြည်းဖြည်း လျှောက်ရင်း
တစ်စုံတစ်ခုကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေဟန်ရှိသည်။
သူ၏ ညာလက်ချောင်းများသည် သူ၏ မှတ်ဆိတ်များကို
အသားအယာ ပွတ်သပ်လိုက်သည်နှင့် သူ့လက်ခမယ်တွင်ဝတ်
ဆင်ထားသော ကျောက်စိမ်းလက်စွပ်မှာ လင်းလက်သွား
သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
သူသည် စဉ်းစားရလွန်း၍လား မသိ။
သူ၏နဖူးပေါ်တွင် ချွေးများပင်စီးနေသည်။
သူ၏အသားမှာ အညိုရောင်ဖြစ်ပြီး မျက်လုံးများက စူးရှ
တောက်မနေသည်။
စိုးရိမ်ပူပန်ဟန်က မျက်နှာပေါ်စမ်း ထင်ဟပ်လျက်ရှိပြီး
တစ်စုံတစ်ဦးကို စောင့်စားနေပုံရသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...
လူရိပ်တစ်ရိပ် ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝါလွမ်းစလေး လွင့်ပျံလာ
သလို ရိပ်ခနဲဝင်လာသည်။
ခြေသံပင် လုံးဝမကြားရပါ။
ဝင်လာသူမှာ သစ်လွင်ခန့်ထည်သော အပြာရောင်ဝတ်စုံ
ဝတ်ဆင်ထားသည့် လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။
ဝတ်စုံပြာနှင့် လူငယ်သည် ခန်းမကြီးတွင် ခေါက်တုံ့
ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသော ဝတ်ရုံပြာနှင့် ခန့်ညား
သော ဥပဓိရုံခံရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အား ခေါင်းညွတ်အခလေးပြုလိုက်
သည်။
ထိုလူသည် လမ်းလျှောက်နေရာမှရပ်လိုက်ပြီး အပြာရောင်
ဝတ်စုံနှင့်လူကို ကြည့်လိုက်သည်။
'ထိန်ပူးရဲတိုက်ခြံအဖြစ်ကို မင်းသိမြီလားကွဲ'
အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူက ခေါင်းညွတ်လိုက်သည်။
'သိပြီးပါပြီ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကျင်းစားမြို့ကို သွားနေ
တုန်းမှာ သတင်းကြားလို့ မြစ်ကိုတောင်မသုံးဘဲ ကိုယ်ဖော့
ပညာကိုပဲသုံးပြီး အမြန်ဆုံးပြန်လာခဲ့တာပါ'
သူ၏စကားအရ သူ၏ ကိုယ်ဖော့ပညာသည် မြင်းတစ်
ကောင်ထက်ပင် မြန်ဆန်သဖြင့် မြင်းကိုစွန့်၍ အချိန်မီအောင်
ပြန်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။
'မားကောက်ကြီး ကျွန်လိစင်းထွက်ပြေးထားတာ အရေး
မကြီးဘူး ပြဟွာမင်းပါ ထွက်ပြေးသွားဓာယ်လို့တော့...'

အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူက...

'ဆရာကလေး၊ ဒီလေးကံကောင် စိတ်ကော် ကျမနေပါနဲ့
ဗျာ၊ ကျွန်တော့် လက်ရွေးစင်တပ်ဖွဲ့ကို ဖမ်းပြီး ဒီကောင်တွေ
ကို မီးအဆုံးပြုအဆုံးအထိ လိုက်ပြီး အမိမိမ်းပြုမယ်ဗျာ'

ဝတ်ရုံဖြူနှင့်လူက...

'လိုက်လို့မလွယ်ဘူးလင်ကယ်၊ ပြီးတော့ ဒုက္ခိတနုတ်ယောက်
ကလေး တွေကိုယ်လို့ဆိုရအောင် အခုပြုလုပ်နေတာ မလွယ်ဘူး'

အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူက သတ်ပြင်းတစ်ချက် ရှိတ်
တာ...

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခြင်္သေ့မင်း ဖွားကျမင်ကို အမိပြန်မဖမ်း
နိုင်ရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းလဲ ပြိုမှာပဲဟုတ်ဘူး'

ဝတ်ရုံဖြူနှင့်လူက...

'အင်း...လောကကြီးဟာ သိပ်ကပ် ပြန်တယ်ဗျာ၊ ပြီးတော့
ပြုစုမင်းဟာလဲ နယ်နယ်ချင်းပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ဘူး၊ အခု သူတို့
နောက်ကို တွိတ်တယ်လို့လဲ ကြံကြမလား၊ ဒီတော့ ခုန့်မှာနည်းတစ်
နည်းပဲရှိတော့မယ်'

အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူ၏ မျက်လုံးများ ဝင်းလက်သွား
ကာ...

'ဘယ်လိုနည်းလမ်းမျှားလဲဗျာ'
ဟု မေးလိုက်သည်။

ဝတ်စုံဖြူနှင့်လူက...

'ဝါတို့ဆရာကြီး ကျွန်တို့ ချီသီ လွှားရမယ်၊ ဆရာကြီးကျွန်
တို့အချို့ဟာ သိုင်းလေးကမ္ဘာဦးဆောင်နေတဲ့ သိုင်းပညာရှင်ပဲ
မဟုတ်လားကွ'

'ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ'

'အေး...သူက ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့
တို့ကိုလူက နည်းလမ်းကောင်း ပြိုင်ဆိုင်တာ၊ ပြုစုမင်းကို
ပြန်ဖမ်းနိုင်ပို့ မျှော်ဆင်ချက်ရှိမ ဟိကွာ'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီအကြံဟာ အလွန်ဆင်ခြင်လှပါတယ်၊ ကျွန်
တော်ဘုရားကြောင့် မစဉ်းစားမိပါလိမ့်'

ကဲ...ဆိုင်းမနေနဲ့၊ တို့အခုသွားမဖြစ်မယ်'

ဝတ်ရုံဖြူနှင့်လူက ပြောလိုက်ပြီးသည့်နောက် အပြာရောင်
ဝတ်စုံဝတ်ဆွဲသော လူငယ်က တံခါးဝင် ဝင်နေသော လူ
နှစ်ဦးကို ချက်ချင်းအမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'လျှို့ဝှက်...မြစ်နုတ်ကောင်အပြန်ပြင်စမ်း၊ တစ်ယောက်က
ဒါအခန်းက သွားပြီးတော့ အခန်းထဲမှာရှိတဲ့ ပန်းချီကားရှစ်
ချပ်ကိုယူခဲ၊ ကဲ...မြန်မြန်လုပ်စမ်း'

သူ၏အမိန့်စကားသံ ဆုံးသည်နှင့် မရေးမနှောင်းမီ
တံခါးဝပစ္စုပ္ပန်နစ်ယောက် အိမ်ထဲပြင်သို့ ပြေးတုတ်သွားကြ
တော့သည်။

၂၀ ☆ မိုးကျော်သူ

ဝတ်ရုံဖြူနှင့် အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူတို့မှာ မည်သို့သော
ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ပါသနည်း။

ခားကောက်ကြီးနှင့် ဗြဟ္မမင်းတို့သည်လည်း မည်သို့သော
ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ပါသနည်း။

ဘုရင့်သိုင်းသမား

ချန်ကျီးမြို့၏လမ်းမ...
 မြောက်လေရိုင်းသည် နဂါးကြီးတစ်ကောင် ခေါ်သထွက်
 နေသကဲ့သို့ ရွှေပန်းတို့၏ခိုက်လျက်ရှိသည်။
 လေနှင့်အတူ နှင်းတောက်လည်း ချန်ကျီးမြို့၏လမ်းမကြီး
 များ၊ အိမ်များ၊ သစ်ပင်များပေါ်ဝယ် မွေးပွားလှုပ်ရှား
 ကျဆင်းလျက်ရှိသည်။
 ထိုအချိန်မှာပင် လမ်းမကြီးဘက်မှ မြင်းခွာသိများကို
 ကြားလိုက်ရသည်။
 နှင်းတောက်မွေးပွား၊ လေတောက်တဟူးဟူး ထိုက်ခတ်နေ
 သည့် ကြားမှာ မြင်းစီးဖောက်ျားသုံးဆယ်ခန့် လမ်းပေါ်
 တွင် အစုအဝေးပေါ်လာသည်။

မြင်းစီးဆရာယောကျ်ားလူသုံးဆယ်ခန့်မှာ နှင်းခက် ယေ
ဒက် ခံနိုင်စေရန် ခြံလွှာများကို ဝတ်ဆင်လာကြသည်။

နှင်းကောဝတ်ရုံများ အောက်တွင် ရာထူးအဆင့်အတန်း
ပေးလိုက်သော စာရင်းအမှတ်စဉ်များ ဝတ်ဆင်ထား
ကြသည်။

သူတို့၏ခါးတွင် ဓားလွယ်ကိုယ်စီနှင့် အချို့မြင်းကုန်းနှီး
တွင် လှေဆိုင်ရုံညီများ ပါရှိကြသည်။

သူတို့စီးလာသောမြင်းခွာသုံးကြောင် မြို့လူထုမှာထိတ်ထိတ်
လန့်လန့် ဖြစ်သွားကြသည်။

ခင်း... ချန်ကျီးမြို့ထဲမှာတော့ ကြီးကျယ်တဲ့ပြဿနာဖြစ်
နေပြန်တယ်။

မြို့ခံလူထုက တီးတိုးဝေစန့်ဆိုက်သည်။
မြင်းစီးလာသောလူများတွင် ရှေ့ဆုံးမလူနှစ်ဦးကို မြို့ခံလူ
ထုက ဇောင်းကောင်းမှတ်မိကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးမှာ ထိန်ဖူးရဲတိုက်က အားအထူးရှိဆုံးသော
အင်္ဂါများရှေးများနှင့် တူ၏လက်ထောက်ပစ်ဖြစ်ကြသည်။

ထိုလူနှစ်ဦးမှာ သိုင်းလောကတွင်လည်း ထင်ရှားကျော်
ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည်။

ဇာတ်ဦးမှာ လက်နစ်ဖိုးဖြစ်ပြီး သူတို့မှာ မှ စီးကျင်ပင်ဖြစ်၏။
သူတို့နှစ်ဦး၏နောက်တွင် နေပိလျက် မြင်းစီးလိက်လာသော

ရှေ့ဆုံးအင်္ဂါနှင့် သန်မာစွာကျယ်သောလူရွယ်မှာ ရဲတိုက်
များ စူးခါးယင်စွန်း အချို့လူများက သိရှိထားပြီးဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ဦးကမူ ကိုယ်ကျင့်အင်္ဂါ ဝတ်ထားသော လူ
ယေသိုင်းသမားပညာရှင်ဖြစ်ပြီး သိုင်းလောက၌ ကိုယ်စေ့
မညာနှင့် နှာမညီအင်္ဂါကြားသော ခိန်ဝေယန်ပင်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ချန်ကျီးမြို့ကြီးတွင် ကြီးမြင့်သောရေထူးနှင့်
သိုင်းမညာတွင်လည်း ထူးချွန်သော မုချိုလ်ချားဖြစ်သဖြင့် မြို့
သူမြို့သားများက သူတို့ကိုကောင်းစွာသိကြသည်။

ယခု သူတို့သည် အရေးအကြီး မြင်းများကိုစဉ်းစိမ်း၍
ထွက်ခွာသွားခြင်းမှာ သာမန်ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ ထူးခြားကြီးကျယ်
သောကိစ္စ ဖြစ်နေမည်ဟု သဘောပေ ကံလိက်ကြသည်။

ဖယောင်းတိုင်၏အလင်းရောင်သည် ဖြူဆွတ်သော အခန်း
ကြီးကို ထင်ရှားစွာမြင်နေရသည်။

ကျယ်ပြန့်သောခန်းမကြီးကို တရုတ်ပြည်ခံထောင်တန်းများ
မထွက်သော ဖြူဆွတ်သည့်ကျောက်ပြားများဖြင့် ခင်းထား
ကာထားသောကြောင့် မိုးရေစိုဖြင့် အရောင်တိမ်တိမ်
ထလက်လက် ဖြစ်နေပါသည်။

ကြီးမားလှသောစားပွဲပေါ်တွင် နာမည်ကြီးရှေးဟောင်း
ပန်းချီကားရှစ်ချပ် တစ်စားသည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

ဘေးလူများတွင် အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်မျှရှိ ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးတစ်ဦးသည် ပြုံးရယ်ကာမတ်တတ်ရပ်လျက်ရှိနေသည်။

ထင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အဖြူရောင်အင်္ကျီရှည်ကိုဝတ်ထား
ကာ ဖြူဆတ်နေသည့် အဖြူရောင်မုတ်ဆိတ်များကို လက်ဖြင့်
ပွတ်ဆပ်ရင်းက ရှေးဟောင်း ပန်းချီကားကြီးများကို ထစ်ချပ်
ပြီးတစ်ချပ်ကြည့်ရင်း အလွန်ကျေနပ်နှစ်သက်နေဟန်ရှိသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏မျက်လုံးသည် တောက်ပစူးရှ၏။
ဆံပင်နှင့် မျက်ခုံးမွေးမှာလည်း ဖြူပေးနေပြီး ပါးရေမှာ
အနည်းငယ်တုန်နေသဖြင့် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်နေပြီဖြစ်
ကြောင်း သိရလေသည်။

ညိုသော် သေသေချာချာကြည့်လျှင် မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ
ကြည်လင်ပြီး လူငယ်တစ်ဦးပမာရှိနေသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာမှာ အနည်းငယ် ပိန်ပါးသယောင်ထင်ရသော်
လည်း ဖျတ်လတ်သွက်သက်မှုရှိနေ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဝတ်ဆင်ထားသော အင်္ကျီ၏အနားများကို
မဟုတ်တတ်ပါအနက်ဖြင့် ကွပ်၍ထားသည်။

အင်္ကျီအောက်မှာလည်း ဝမ်းဗိုက်အထိ အမည်းရောင်
ကတ္တီပါဖြင့်ကွပ်ထားသဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အထိုင်ပင်ခံ
ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသကဲ့သို့ရှိနေ
ပါချေသည်။

လှသည် သိုင်းလောကရှိ ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင်များနှင့်
ယှဉ်ပြိုင်ပြီး အနိုင်ရရှိခဲ့သူဖြစ်လေသည်။

သူသည် မည်သည့်အခါမျှဓူစရိုက်လုပ်ငန်းကိုအားမပေးခဲ့။
ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကား တာလီနေပြည်တော်မှ ဆရာကျန်တာချီ
ပင် ဖြစ်သည်။

ကျန်တာချီသည် အနုပညာကိုလည်း နှစ်သက်သူတစ်ဦး
ဖြစ်လေသည်။

အထူးအပြင် စောင်းတီးခြင်းနှင့် ကဗျာစာပေ၊ ပန်းချီ
အနုပညာကိုမြတ်နိုးသလို ကိုယ်တိုင်လည်း လိုက်စားခဲ့သဖြင့်
အတော်ပင်တတ်ကျွမ်းထက်မြက်ပါ၏။

နုလုံးရည်ကစားမှုဘက်တွင်လည်း စစ်တရင်ကစားခြင်း အို
ဝါသနာပါလှသည်။

သိုင်းလောကသားတွေမှာ ဆရာကျန်တာချီအား ဆရာ
တစ်ဆူအဖြစ် ကိုးကွယ်လေးစားကြသလို ဆရာကျန်တာချီ
မြတ်နိုးသည့် အနုပညာပစ္စည်းများကိုလည်း လက်ဆောင်
အဖြစ် ပို့ဆောင်လေ့ရှိကြသည်။

ယခုလည်း...

ဆရာကျန်တာချီမြတ်နိုးသော ရှေးဟောင်းပန်းချီကားချပ်
ရှစ်ခုသည် ကျောက်ဖြူ စားပွဲကြီးပေါ်ဝယ် ရောက်ရှိနေရာယူ
ထားချေပြီ။

သူ့အဖို့ အလွန်ရှားပါး၍ အဖိုးတန်သော ပန်းချီကား
များသည် သူ၏ရှေ့မှောက်ဝယ် ရောက်ရှိလာသဖြင့် အလွန်
ဝမ်းသာကြည်နူးနေပြီး တစ်ချိန်လုံး ပြုံးရယ်ရွှင်ရွှင် လျက်ရှိ၏။

သူ၏မျှလေးမျှက်ရှိသော မုတ်ဆိတ်ရှည်ကြီးများကို ပွတ်သပ်လျက်ရှိ၏။

အရာကျန်တာချိန် နံ့ခားထင် အသက်နှစ်ဆယ်ခန့် လူရွယ်တစ်ဦးသည်လည်း မတ်တတ်ရပ်လျက်ရှိသည်။

သူသည်လည်း ပြုံးရယ်လျက်...။

အရာကျန်တာချိန်နှင့်ယှဉ်၍ရပ်နေသောလူငယ်မှာ မိုးပြာရောင်ခတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူ၏ဟန်အမူအရာမှာ ရှိုးသားပြုံး ထူးခြားမှုမရှိပါ။

အရာကျန်တာချိန် ခန့်ညားပြီး ရဲရင့် ထည့်ကြည်သော အသွင်သဏ္ဍာန်များသည် လူငယ်၏မျက်နှာကိုကူးစက်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။

ဖင်း လူငယ်ကား အခြားလူမဟုတ်ပါ။

အရာကျန်တာချိန်တပည့်ကျော် လူဆိုးထိန်းလေးယောက်အနက် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

လူဆိုးထိန်းလေးယောက်၏အမည်မှာ အနိုင်၊ မဲခား၊ ချူး၊ တီ၊ လက်နက်ပုန်းလီပြောင်၊ ကျောက်လက်ဝါး၊ မုတ်ရွှေနှင့် စီးတုံးတို့ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ထဲတွင် လူဆိုးထိန်းလီပြောင်သည် အသက်အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။

သူတို့လေးဦးတို့ အရှင်သိုင်းသမားများဟုပင် ခေါ်ဆိုကြသည်။

အထူးသဖြင့် ချူးကိုက လီပြောင်ထက် အသက်အနည်းငယ်ကြီးပြီး မုတ်ရွှေကတော့ ချူးကိုထက်ကြီးသည်။

အသက်၁၀ကြီးဆုံးမှာ စီးတုံးပင်ဖြစ်သည်။

ဤ အရှင်သိုင်းသမားလေးဦးဟု အမည် တွင်သောအရာကျန်တာချိန်တည်း လူဆိုးထိန်းများမှာ လက်ရုံးရှည်ရှော့ဆုတ်ရှည်ပါ ညိုဖျင်းဒသလူများတစ်ဦးတစ်လေမျှ မပါချေ။ လက်နက်ပုန်းလီပြောင် ...

သူသည် လူငယ်ထံလောက် သိုင်းပညာထက်မြက်၍ လက်နက်ပုန်းပစ်ရာတွင် နာမည်ကြီးသူဖြစ်သည်။

အနိုင်၊ မဲခား၊ ချူးကို...

သူကတော့ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ပြီး ဓမ္မိရှိပြိုင်ဖက်ကမ်း ခားစွမ်းရည်ထက်မြက်သူဖြစ်သည်။

ကျောက်လက်ဝါး မုတ်ရွှေ...

သူသည်လည်း ကျောက်လက်ဝါးသိုင်းဖြင့် နာမည်ကျော်ကြားသူဖြစ်သည်။

စီးတုံး...

သူကလည်း ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ထင်ရှားခဲ့သည့်ပြင် သူ၏ခြေခတ်သိုင်းပညာသည် ပြိုင်ဘက်ကင်းလောကသော စွမ်းရည်ရှိသူဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် အသီးသီးစွမ်းရည်ထက်မြက်သူများဖြစ်ကြသည်။

ရှေးဟောင်းပန်ချီကားချပ်ကို ကြည့်ကာ ကျန်တာချိန်သည် တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ဖြစ်ခွင့်လိုက်သည်။

ဖင်း...ပန်းချီကားချပ်တွေဟာ အတော်အတန် အထူးတန်တယ်

ကျွန်တို့အချို့၏စကားကို နံဘေးတွင်ရပ်နေကော ကျောက်
လက်ဝဲက ချက်ချင်းပင် ထောက်ခံလိုက်သည်။

‘မုန့်ပါတယ်ဆရာ၊ ဒီပန်းချီကားချစ်တော့ဟာ နှစ်ပေါင်း
သုံးရာကျော်လောက်က လက်ရာတွေ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော်တို့မင်းမူထမ်းတော့ဟာ ဒီလိုမက်လုံးပေးတာမျိုးက
တော့ လက်မခံသင့်ဘူးထင်ပါတယ်’

‘ဪ’

ဆရာကျန်တာချီသည် သူ့အားတပည့်ဖြစ်သူက ဝေဟန်
ခန့်လိုက်သည်ကို သိလိုက်သည်။

ထိုစဉ် သူ၏မုန့်မဝေးတွင် ရပ်နေသော ရဲတိုက်မှူးကြီး လူ
ကျိန်ဖူးကရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

အကြောင်းမှာ သူယူလာသော လက်ဆောင်များအတွက်
ကျောက်လက်ဝဲက မှတ်ဓာတ် စစောင်းချိတ်ပြောလိုက်မုန့်သိရှိ
ရယ်မောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဟို...မ လိုကျိန်ဖူးက စကား ဆက်လိုက်သည်။

‘အိုး...ထူးခွန်တဲ့အနုပညာရှင်သာမဟုတ်ရင် နာမည်ကျော်
ပန်းချီလက်ရာကို ဘယ် ခေတနာ သုံးသပ်ရမလဲဗျာ’

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးလိုကျိန်ဖူးက ပြန်ခန့်လိုက်သည်ကို သူ
နှင့်မလွမ်းမကမ်းတွင်ရပ်နေသော သူ၏လက်ထောက် မုန့်စီး
ကျင့်က ချက်ချင်းဝစ်၍ ဆောက်ခံလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီပန်းချီကားချစ်တော့ဟာ ကျွန်တော်
တို့အိမ်မှာ အမြတ်တနိုး ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စုဆောင်းထားတဲ့

ဆွေဟောင်းပန်းချီကားတွေပါ၊ ဒါကို ဆရာကြီးကျွန်တာချီ
အဘေးကျတယ်ဆိုရင် လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးချင်ပါတယ်၊ ဒီ
ပန်းချီကားတွေကို ဆရာကြီးပဲ ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းပါလို့
ပြောချင်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

ထိုသို့ မုန့်စီးကျင့်ကပြောလိုက်ရာ ဆရာကျန်တာချီက ပြုံး
ထိုက်သည်။

ထိုနောက် ကျောက်ဖြူစားပွဲကြီးဆီသို့ လက်စွဲယမ်း
ပြကာ...

‘ကဲ...လက်ဖက်ရည် သုံးဆောင်ကြပါ’

ဆရာကြီးကျန်တာချီသည် စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းရန်
ဆက်ဖက်ရည် သုံးဆောင်ရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်ခြင်း သူ့ကိုယ်
ဆိုင်ကမူ ကျောက်စားပွဲဘေး ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ဝေထိုင် လိုက်
သည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး လိုကျိန်ဖူးနှင့် လက်ထောက် မုန့်စီးကျင့်တို့
သည် နှုတ်ထူးမြင့်မားသော မင်းမူထမ်းများဖြစ်ကြသည်။

ယခုအခါ သူတို့သည် ခြင်္သေ့ကြီးဖွဲ့ရှု မောက်တိုင်ရောက်ရှိ
နေသည့် ယုန်ဆူယေကလေးများသဖွယ် တုန်တုန်ဆုတ်ဆုတ်
ဖြစ်နေကြသည်။

ဆရာကြီးကျန်တာချီသည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အတိုင်ပင်ခံ
ထိပ်သီးသိုင်ပညာရှင်တစ်ဦးပင်မဟုတ်ပါလား။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကျောက်စားပွဲကြီးဘေးသို့ ထိုင်
ထိုက်သည်။

၃၀ ☆ မိုးကျော်သူ

ကဲ...သောက်ကြပါလေ'

စားပွဲပေါ်ရှိ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးများမှာ ရွှေရောင်ပန်းခက်များ ဖော်ထားသည် ကြေသားပန်းကန်လုံးများဖြစ်သည်။

ဆရာချွေးကံစား ထစ်ချွက်ကြည့်ပြီး ကြေအိုးထဲမှ လက်ဖက်ရည်များကို မန်းကန်လုံးထဲသို့ထည့်ကာ စတင်သောက်လိုက်ကြ၏။

သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်အဖို့ နှုတ်ခမ်းပေါ် ရောက်လာသော လက်ဖက်ရည်၏ ဓမ္မပျံ့ ဆင်းလှိုင်သောရနံ့ ကြောင့် တစ်ချက်တည်းဖြင့် အကုန်သောက်မိကြတော့မည်။

ပန်းကန်သုံးကို စားပွဲပေါ်သို့ပြန်ချရင်း အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနှင့် သူ၏ဆတ်ထောင့်တို့မှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အပြန်အလှန်ကြည့်ပြီး...

ဆရာကြီးရှု လက်ဖက်ရည်ဟာ အလွန်ခကောင်းလို့ ကျွန်တော်တို့ကို ဝါနဲ့ညှော်ဝတ်ပြုနေတာကိုး။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်မှာ ဒီစာကကောင်းတဲ့ လက်ဖက်ရည်ချိုးကို မတွေ့ဘူးသေးဘူးဗျာ။

လုံကိုင်ဖုံးက ခေါ်စားစွာဖြင့် ဆရာကြီးကျန်တာချီအာပေါက်ကံသည်။

အဲဒီလက်ဖက်ခြောက်က ချန်တီးမြို့က နာမည်ကြီး ရှုရွှေလက်ဖက်ခြောက်ဗျ။ အဲဒီလက်ဖက်ခြောက်ကို ချန်တီးမြို့က မြေခံအိုးနဲ့ ကျိုရပုံဇာယ်၊ ရေကတော့ ချွမ်းချိမ်းစေ

ကရရနဲ့ ကျိုပြီး ထင်ကျတော့ လုံကျိုမြို့က ထင်ရွေးနိုင် ကျိုရပုံဇာယ်'

'ခြောက်...ခြောက်...ခါကြောင့် သူ့ စကားမဆုံးမီမှာပင် ကျန်တာချီက....

'ဖောက်ဖောက်ခင်းသောက်ဖို့အတွက်လူကတော့ နည်းနည်းအပင်ပန်းခံရတာပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့ အခုလို လက်ဖက်ရည်ကို အရသာရှိသောက်ရတာပေါ့'

'မှန်ပဲ' ဟယ်၊ ဆရာကြီး အခုမှ ကျွန်တော် အမြင်ကျယ် သွားပါတယ် ခင်ဗျာ'

လုံကိုင်ဖုံးက သူ့ထံဝယ်ကြားဘူးခဲသော အကြောင်းအရာ ဖြစ်စေသောကြောင့် လိုက်လိုက်လှည့်လှည့် ပြောလိုက်လေသည်။

ကျန်တာချီက... 'ကဲ...လူကြီးပင်းတို့ ထိုင်ကြပါဗျာ'

ကျန်တာချီသည် သူတို့ဆတ်လှည့်ခြေပြားပြီး ကြီးမားသော ကျွန်းကုထားထိုင်ကြီးပေါ် ဣန္ဒြေရရ သွားရောက်ဆိုင်ချာပိုင်သည်။

ပြီးမှာ မေးလိုက်သည်။ 'အင်း... လူကြီးပင်းတို့ ချန်တီးမြို့ကနေ ဒီထိအောင်

တန်းတက်လာခဲ့တာ အတော်ပင်ပန်းမှာပဲ။ အခုလို နှင်းထွေကျပြီး ခလေးထဲထဲနဲ့နေတဲ့ကြားထဲက ပန်းချီကားချပ်လှေ သူ့သာအယ်ဆုံတော့ အဲဒီရက်ကြီးတို့ကို ဒီလို ဖြစ်ရမယ်'

ကျန်တာချီအေးထိုင် ခင်းနေပေ။ ကျော့ကံလေးကို မေးက ဝင်ပြီး....

'အဲဒီတော့ ပြောစရာရှိရင် တီတိုပဲ ပြောကြပါ။ အုပ်ချုပ်
ရေးမှူးတို့က နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးအတွက် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရ
ထယ်ဆိုတော့ အချိန်ကြန့်ကြာသွားရင် ကျုပ်တို့လဲ စိတ်
မကောင်း ဖြစ်မလိမ့်မယ်'

ကျောက်လက်ဝါး၏စကားကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ
မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားကြသည်။

ပြီးမှ...လေးစားစွာဖြင့် ဆရာကျန်ထာချီအား ဦးညွတ်
လိုက်သည်။

'အေး... ဟုတ်သားပဲ၊ မင်းတို့တို့စွာသာ ပြောပါ။ မင်းတို့က
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ လူတွေဆိုတော့ အချိန်ကုန်ခံလို့
တယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ'

ထိုအခါ လုံကျိန်ဖုံးသည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိ ကံကား
ပြောလိုက်ရသည်။

'ဟုတ်ကဲ့... ဆရာကြီးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့က ဆရာကြီးကို
အားကိုးပြီး လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကိစ္စကတော့ အကူ
အညီလိုချင်လို့ပါပဲ ခင်ဗျာ'

'ကဲ... အကျိုးအကြောင်း ရင်းပြကွာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတို့
ပျာပျာသလဲ ဖြစ်နေပုံထောက်တော့ အခင်းအဖွဲ့တို့စွမဟုတ်
ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်'

'မှန်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ လင်နန်က ရာဇဝတ်ကောင်
ခားကောက်ကြီး ရဲတိုက်စောက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားလို့ပါ'

ထိုစကား ကြားလိုက်ရသောအခါ ကျန်တာချီ၏ ဘေးမှ
မတ်တပ်ရပ်နေသော ကျောက်လက်ဝါးမှာ အနည်းငယ်တုန်
လှုပ်သွားလေသည်။

'အဲဒီ ခားကောက်ကြီးက အလွန် ဆိုးသွမ်း ရက်စက်တဲ့
လူပဲ။ သူတို့ကို ဖမ်းတုန်းက ကျုပ်ရဲ့ထပ်တူတွေဖြစ်တဲ့ အနိုင်
မဲ့ခား ချွေးကိုနဲ့စီးတုံတို့ မနည်းကြီးစားပြီး ဖမ်းခဲ့ရတာ၊
အခုလို ထွက်ပြေးလွတ်မြောက် သွားနိုင်လိမ့်မယ်လို့ မဆင်ဘူး
ကွာ'

ကျန်တာချီက ညည်းသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
ကျန်တာချီ၏ စကားကြောင့် လုံကျိန်ဖုံးမှာ ထိတ်ထိတ်
ပျာပျာဖြစ်သွားပြီ...။

'အို... အဲဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော် မှာ တာဝန်ရှိပါတယ်။
ကျွန်တော်ပျက်ကွက်လို့ ဖြစ်ရတာပါ။ အခုပြဿနာကို တယ်
လုံရှင်းရမှန်း ကျွန်တော်မသိတော့။ ဦးနှောက်အခြောက်ဆုံး
ကိစ္စမှာ ဖုန်းကျမလဲ ပါတယ်ဗျ'

ကျန်တာချီသည် ပြုခေ့နေသော မုတ်ဆိတ်ကို ပွတ်သပ်
တာ အနည်းငယ် စဉ်းစားနေရာ လုံကျိန်ဖုံး၏ နောက်ဆုံး
စကားကို ကြားရသောအခါ သူသည်ဆက်ခိုက် မော့လိုက်
သည်။

ပြုဆုတ်သော မျက်ခုံးမွှေးအစုံသည် အထက်သို့တက်သွား
ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
'ဟေ... မင်းတို့ပြောတာ ဖြဟူမင်း ဖုန်းကျမလဲလားကွ'

ကျွန်တော့်အဖေကားကြောင့် လုံကျိန်ဖုံးမှာ စိုးရွံ့ထိတ်လန့် သွားသည်။

ဟတ်...ဟတ်ပါတယ် ဆရာကြီး။

ဟတ်...ဟတ်ဟု ဆရာကောတော့မှပဲ ဒီလူသား အပြင်လောကကို ပြန်ရောက်သွားရင် ပြည်သူပြည်သားတွေဟာ အေးအေးအေးအေးနဲ့ ဖယ်ခန့်ခန့်ခန့်တာမလဲကွာ။

ဟတ်က... ဖန်းကျင်ဟာ နှင် ခဲမမာ အေးစိမ့်တဲ့လက်ဝါး သို့မဟုတ် ရဲရဲတောက် စီးကွဲဆိုင်ကို ဟတ်ကျွမ်းထားတယ်လို့ သိင်းလောကမှာ နားမည်ကြီး ဖယ်ဆိုတာ ဟတ်ပါတယ်။ ပြီးသော ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်ခက်များပြီး မကောင်းမှုစုစုချိန်မန်သမ္မာလဲ မရောင်စမ်း လုပ်တယ်လို့လဲ...

စကားမဆုံးမီ ကျွန်တော့်အဖေက လက်ကားပြလိုက်ပြီး...

ဘဝမျိုးဝယ်ပြောစရာ မှန်ပါအယ်၊ ဗြဟ္မာမင်းအဖို့ သာမန် စုစုရိုက်စေ ဝယ်ဆောင်သွားဖြစ်ရင် မှုစရာမလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီကောင်ဟာ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လုပ်ကြံသတ် ဖြတ်ခဲ့ပေမယ့် အကြံအစည်ခံအောင်မြင်ခဲ့ပါဘူး၊ သူက ထီးနန်းတို့လူဖို့တောင် အကြံအစည်ရှိအယ်ကွ

ကျွန်တော့်အဖေ စကားကြောင့် လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှစီးကျင့်တို နှစ်ယောက်မှာ ပို၍ထိထိအနံ့တုန်လှုပ်သွားသည့်ဟန်ဖြင့် ပခုံးကို တုန်လှုပ်ထိကြသည်။

ဖိုးနီးကုမင်းဆိုတဲ့ကောင်ဟာ အရွယ်ထောက်လားပေမယ့် နောင်တရတာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့အကြံ လျှော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ သူဟာ သေဘေးနဲ့ ကြုံတွေ့တဲ့အခါတောင် မတုန်လှုပ်ဘူး၊ ပြီး

တော့ သူက အုပ်ချုပ်တဲ့ပညာ ကျွမ်းကျင်တယ်၊ ဘုရင်မင်း မြတ်က သူ တိုခဏချုပ်ထားဖို့ အမိန့်ထုတ်ထားတာဟာ သူ့ကို စည်းရုံးသိမ်းဆည်းဖို့ပဲ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်က ကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူးကွာ၊ ခုနီးကုမင်းကလဲ ပြည်သူလူထုကို စည်းရုံးလို့ အောင်မြီး နယ်စားခြံစားတွေကို ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ဖူးမှာပဲ၊ အင်း... ဝုဏ္ဏ

သူက ဒီလောက်တောင် အစွမ်းထက်သလား ဆရာကြီးအေး... ဒီကောင်ဟာ သိင်းလောက အဖွဲ့အစည်းတွေ ခုနစ်ထယ်ခုနစ်နဲ့ 'လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ခဲ့တယ်၊ ရေလမ်းဂိုဏ်း နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုနဲ့ ဆေးနွေးကမ်း၊ သူလွန်အုပ်စုတွေကို သိမ်းဆည်းပြီး မြို့ထုတ်တိုင်း ခိုးဖိုက်ဖို့ ကြံ့လှဲခဲ့တဲ့အထိ ရည်ရွယ်ချက်ကြီး မားတဲ့လူတွေ

ဆရာကြီး ကျွန်တော့်အဖေမှာ သည်အစစ်ကြိမ်ကွင် အတော်စီရိမ်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လုံကျိန်ဖုံးလည်း ချက်ချင်းပင်...

မှန်ပါတယ်ဆရာကြီး၊ အရန်တင်ခေါ် ဗြဟ္မာမင်း ပုန်ကဲထကြွတဲ့အခါ တွန်းက အရာကြီး ကျွန်တော့်အဖေကို ချစ်အားထု ကို သူပုန်အားစုပေးလုပ်ဖို့ ပညာစုစီးပြုပြီး ဆုံးမတဲ့အတွက် ထကြွချင်တဲ့ သူတွေ ငြိမ်ငယ်သွားခဲ့တာဟာ ဆရာကြီးရဲ့ ဂေဇူးတွေပါပဲ ခင်ဗျာ

ကျွန်တော့်အဖေသည် တိတိဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

ဒါနဲ့ ဗြဟ္မာမင်းရဲ့ပုန်ကန်မှုဟာ ပြီးကုသွားပါလိမ့်မယ်၊ သူဟာ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်၊ ပထမအကြိမ်မှာ အခေါင်စစ်သားဟောင်းတွေ ထေ

ချီပြီး ဝိုင်းရံထားတဲ့အထက် ထိုးဖောက် ထွက်ပြေးသွားခဲ့ပါတယ်...

စုတိယအကြိမ်မှာလဲ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို အနီးကပ်လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားတဲ့အခါ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင်တွေက ဝိုင်းရံကာ ကူညီခဲ့ပါတယ်။ သိုင်းပညာရှင်တွေက အသက်စွန့်ကာကူညီခဲ့လို့ သူ့ရုပ်စက်တဲ့အကြံ ပျက်ခဲ့ရပါတယ်...

စုတိယအကြိမ်မှာတော့ ဆရာကြီးရှိခန့်တဲ့အတွက် နန်းတော်ထဲမှာ သူ့ကိုအပြင်းအထန်တိုက်ခိုက်ပြီး ဖမ်းဆီးခဲ့တယ်

လုံကျိန်ဖုံးသည် မုစီးကျင့်ကို ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြလိုက်သည်။

ဒါဆို အခုလိုဖြစ်တာ ဘုရင်မင်းမြတ်သိသွားရင် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ အသက်နဲ့ကိုယ် တို့စားကွဲမယ် ထင်တယ်ဗျ မုစီးကျင့်က ထိတ်လန့်စရာဖြင့် မင်းပြစ်မင်းစက် ဆင့်မည် စိုးသောကြောင့် အထိတ်တသန်ဖြင့် ကြားဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

အင်း... အခုပြဿနာဟာ အလွန်ကြီးကျယ်တယ်ကွ၊ ဗြဟ္မာ့မင်းကိုတော့ ကျုပ်စွန့်အဆောင်အပြင်မှာ ကြကြာမသားပါဘူး၊ ဂါ... တယ်မျှတို့က အဖြစ်မှန်ကို သေသေချာချာ ရှင်းပြစမ်းပါ။ သူတို့ဘုံလိုက်ဖမ်းနိုင်အောင် ကျုပ်တို့ အစီအစဉ် လုပ်ရလိမ့်မယ်။

ဆရာကြီး ကျန်တာချီက သတိပေးစကား ပြောဆိုလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

လုံကျိန်ဖုံးသည် အခင်းဖြစ်သောနေ့က အဖြစ်အပျက်ကို သေချာစွာပြောပြလိုက်လေသည်။

လုံကျိန်ဖုံးက...

'ဒီလိုပါ ဆရာကြီး၊ ဒီသမား ကျွန်တော်နဲ့ ရဟာဒီ မုစီးကျင့်ဟာ အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန် ယူကြရပါတယ် ခင်ဗျာ'

စကားရပ်နေ၍ ကျန်တာချီက...

'တင်း... ဆက်ပြော'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်နဲ့အတူ ရဲတိုက်မှုတွေဖြစ်တဲ့ ချိုးဖိတို၊ တိမ်လျှံရီ၊ စိန်ဝေယန်း၊ ဖုံးချိုယင်တို့ စာဖတ်တဲ့ယူကြရပါတယ်'

'ဟုတ်ပြီ၊ ထိန်ဖူးရဲတိုက်ဟာ အလွန်စည်းကမ်းကြီးပြီး ခိုင်ခန့်လုံခြုံတဲ့ ရဲတိုက်ကြီးတစ်ခုပဲ၊ အခုအုပ်ချုပ်ရေးမျိုးတို့အပြင် ရဲတိုက်မှုတွေ လေးယောက်တောင် ရှိလေတော့ ပြဿနာမတက်ကောင်းဘူးထင်တယ်'

'ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာကြီး၊ သမားရိုးကျတော့ရင် ပြဿနာတက်ရော အကြောင်းမရှိတဲ့အပြင် ထင်မတန်မှလုံခြုံပါတယ်၊ ဝါပေမယ့် ပြဿနာက မနေ့ကမပေါ်ခဲ့တယ် ဆရာကြီး'

ကျန်တာချီက အရက်တစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်ပြီး... ဆိုစမ်းပါဦး'

'အဲဒီနေ့မှာ လေကပြင်း နှင်းတွေက ဖြာအားကျနေတယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ရဲတိုက်မှု တိမ်လျှံရီဆိုတဲ့ လူမှာဖောက်ဟာ

ခဲတိုက်အလုပ်သမားလိ ရှုပ်ရှက်စရာတဲ့ လှူရှစ်ယောက်ကို
'ခေါ်ခေါ်ပဲတယ်'

လုံကျိန်ဖွဲ့က စကားကို ခေတ္တရပ်လိုက်သည်။

'ခါနီး...'

'ပြောပါမယ် ဆရာကြီး၊ ခါနီး သူတို့ရဲ့တိုက်ထဲကို ရောက်
လာပြီး နံပါတ်နှစ် အချုပ်မှာ တာဝန်ကျနေတဲ့ ခဲတိုက်မှူး
ချိုဖိုတို့ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ အခဲစောင်ထစ်ချို ကိုလဲ သတ်
ဖြတ်ခဲ့ပါတယ်'

ကျွန်တို့အချို့က အလွန်အံ့အားသင့်သွားသွားသည်။

လုံကျိန်ဖွဲ့က စကားဆက်လိုက်သည်။

'နောက်ပိုင်းမှာ ဆော့ဘီယူပြီး ရာဇဝင်လူဆိုးတွေဖြစ်တဲ့
ခေးကောလိတြီးနဲ့ မြဟူမင်းတို့ ကယ်ဆုတ်သွားပါတယ်'

ကျွန်တာချိုသည် ခေါင်းကိုညိတ်လျက်...

'ခါနီး သာမန်အချိန်မှာတိမ်လွှာ ရိဟာ မင်းရွဲလက်အောက်
မှာ အမှုထမ်းသလားကု'

'အင်း...သူဟာ ကျွန်တော်ရဲ့တစ်ဖွဲ့မှာ ထူးချွန်တဲ့ ခဲတိုက်
မှူးတစ်ယောက်ပါ'

သူသည် စကားကို ခေတ္တဖြတ်မှပြီးမှ ဆက်ရှင်း...

'ခါပေမယ့် အခက်တွေ့ ကျိပ်မြို့ခန့်ရဲ့သက်ခေကာန်မှာ
အမှုထမ်းတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ချွန်ကျိ မြို့ကို ပြောဆိုရေ
လာပြီး သူဟာ ကျွန်တော်ထပ်ပွဲထဲရောက် သွားပါလိမ့်။ အခု
ကြီး'

'ခါပြင် ခါတိုင်းအချိန်မှာ သူ့ရဲ့အပြုအမူဟာ ဘယ်လို
နေသလဲကု'

လုံကျိန်ဖွဲ့က ကျွန်တာချိုအား ခေတ္တချာစွာ ရှင်းပြလိုက်
သည်။

'ဒီကောင်စားချက်ဟာ အတော်မြင်းဆန်ပြီး သွက်သက်
ပါတယ်။ အကင်းပါးပါးလောက် ကောက်ကျစ်ခြင်းလဲပုံရပါ
တယ်။ သူဟာဝန်ထမ်းခဆောင်တာ၊ ကောင်းလို့ ဆည်းခဲချီး
မြှင့်မြှင်း ခံရပေမယ့် ကျွန်တော် လက်ခံအားကိုးမှာ အပူထမ်း
တုန်းမခင် အပြစ်နှစ်ခါ ကျူးလွန်ခဲ့ပါတယ်။ ခါပေမယ့် ကျွန်
တော်က သူ့ကိုမြင်းထန်တဲ့ဝန်ထမ်းပေးခဲ့ပါအောင်။

'တာဖြစ်ဆို ထိုက်တန်တဲ့အပြစ်ခက်ခဲပေးတာလဲ'

'ဒီဆီပါ ဆရာကြီး၊ သူကကြီးကျယ်တဲ့ အပြစ်ကိုမှကျူး
ခဲ့ပါဘူး။ ရုတ်ယအချက်ကတော့ ကျွန်တော်လက်ခံအောက်
မှာ ဒီလိုဆိုင်းဆရာချိုး ဆိုအပ်တဲ့အတွက် အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်'

လုံကျိန်ဖွဲ့သည် ဆူဇင်ယံသားများအကြောင်းကိုကောင်း
စူးသိထားယုံဖြစ်၍ ယင်းတို့၏ စာရိတ္တပိုင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး
တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ အုပ်ချုပ်မှုပညာမှာ မခေလှဘဲ ကျွန်တာချိုက အလွန်
ခတ်မိသည်။

တကယ်တော့ လုံကျိန်ဖွဲ့သည် ခဲတိုက်မှူး ကိုယ်တော်ရဲ့
ဘာသာများနှင့် သီးသားသည် ဆက်သက်တာ နှင့်ပေးထား
ခဲ့သည်။

'ဒါနဲ့ သူ ကျူးလွန်တာက ဘာဖြစ်မလဲ'

ကျွန်တာချီက သေချာအောင်ကပ်၍ မေးခွန်းထုတ်လိုက်
သောအခါ...

'သူ့အပြစ်က ထောင်အမှတ်မီးတွေရဲ့ ရိက္ခာငွေအချို့ကို
အလှူသုံးစားလုပ်လို့ပါပဲ။ အဲဒီအမှုအတွက် သူ့ကို ကြိမ်ခဏ်
ခြောက်ဆယ်ပေးပြီး ဝဏ်ခက်လိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ
မှာ အရပ်သူ မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ရိသဲသဲ လုပ်လို့ ပါး
နှစ်ချက်ရိုက်ပြီး ကြိမ်ခဏ် ဆယ်နှစ်ချက်ပေးလိုက်ပါတယ်'

'နေပါဦး။ မိန်းကလေး ရိသဲသဲ လုပ်တာ မင်းကိုယ်တိုင်
မြင်ခဲ့လို့ လားကွ'

ဆရာကျွန်၏မေးခွန်းကို ရုတ်တရက်မပြေနိုင်ဘဲ သူ့ဘေး
မှ မှီစီးကျင့်ကို လှည့်ကြည့်မိသည်။

မှီစီးကျင့်က...

'ဒီလိုပါဆရာကြီး၊ အဲဒီပြဿနာဟာကျွန်တော်သူတို့ကိုရိုကျီ
မြို့ဆီ ဦးဆောင်ခေါ်သွားစဉ်က ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့အဖြစ်ပါ။ အပြန်
ကျတော့ အိပ်ချုပ်ရေးမှူး လိုက်နာမှုကို ကျွန်တော်က အစီ
ရင်ခံခဲ့ပဲ တယ်။ သူ့တာ ဆရာချိုးပိတ်နဲ့ ပက်ဝင်းတိုးပြီး သူ
အကြံပျက်ခဲ့ရပါတယ်'

'ဪ...'

ကျွန်တာချီသည် ခေါင်းညိတ်ကန် သဘောပေါက်သွား
ထက်သို အံ့ကြွဟန်နှင့် အာပေဒိတ်ပြုလိုက်သည်။

မှီစီးကျင့်က ဆက်၍ ပြောပြန်သည်။

'အင်း... ကျွန်တော်ရဲ့ ယုဆချက်ကတော့ တိမ်လျှံရိဟာ
ထရားခံတွေနဲ့ ရင်းနှီးခင်မင်ရုံမက အာဏာအလှူသုံးစားလုပ်
ပြီး သူ့ မုန်းတဲ့လူကိုပါ သတ်ခဲ့တာပါ။ ချိုးပိတ်တစ်ယောက်
ထည်းကိုသာရွေးပြီး သတ်တာကို ဤည့်ရင် သိသာပါတယ်
ဆရာကြီး'

'မင်းက ဘာအထောက်အထားရှိလို့ ချိုးပိတ်တစ်ယောက်
ထည်းကို သူက ရွေးသတ်တယ်လို့ ပြောနိုင်တာလဲ'

'ဒီလိုပါ ဆရာကြီး၊ သူတို့ဟာ ထိန်ဖွဲ့ရဲတိုက်ထဲကို ရောက်
လာတာနဲ့ နံပါတ်တစ် အချုပ်ခန်းကို ဖြတ်ပြီးမှ နံပါတ်
နှစ် အချုပ်ခန်းကို ရောက်နိုင်ပါတယ်'

'အင်း...'

'အရေးကြီးတဲ့ တရားခံတွေထားတဲ့ အခတ်ထပ်မှာ
အခန်းငါးခန်းရှိပါတယ်။ ရဲတိုက်မှူး ပုံးချီယင်က အောက်
ထပ်အခန်း အမှတ်တစ်မှာ စစ်ဆေးနေတုန်း ရုတ်တရက်
သွေးကြောပိတ်တာကို ခံလိုက်ရပါတယ်'

'အင်း... ဆက်ပြောပါ'

'တိမ်လျှံရိက သူ့ကို ဆွေးကြောပိတ်ပြီးမှ သူ့ လူတွေနဲ့
နံပါတ်သုံး အချုပ်ခန်းမှာထားတဲ့ ပြဟူမင်းကို ကယ်ထုတ်
သွားပါတယ်။ ပြီးတော့ ရဲတိုက်မှူး ချိုးပိတ်ကို သတ်ခဲ့ပါ
တယ်'

ဆရာကြီး ကျွန်တာချီက ခေတ္တစဉ်းစားလိုက်ပြီး...

'ဪ... မင်းပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် တိမ်လျှံ ရဲတိုက်ကြီးရဲ့
ထည်နေပုံက တိုက်အကျဉ်းခန်းဖြစ်တဲ့ အချုပ်ခန်း အမှတ်

တစ်ကိုယ်တည်းပဲ အမှတ်နှစ် အချုပ်ခန်းကို ရောက်နိုင်တယ်
ပေါ့၊ အမှတ်နှစ် အချုပ်ခန်းကို ကျော်ဖြတ်ပြီးမှ အမှတ်သုံး
အချုပ်ခန်းကို ရောက်နိုင်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား။

သူက ဆက်လက်၍...

ခါဖြင့် သွေးကြောအပိတ်ခံရတဲ့ ရဲတိုက်မှူး ဖုံးချိယင်က
ကော့

ဆက်၍ မေးနေသောကြောင့် လုံကျိန်ဖုံးက သူသိသမျှကို
ရှင်းပြလိုက်သည်။

ဒီလိုပါ ဟုပြောကြားကျန်တာချို့ သူ သွေးကြောပိတ် ခံရပေ
မယ့် သတိမလစ်ပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် တရားခံတွေကို လူယုတ်
မာ တိမ်လျှံရိုက ခေါ်ထုတ်သွားတာကို မျက်လုံးအပြူးသား
နဲ့ ကြည့်နေခဲ့ပါတယ်။ ဘေးကောက်ကြီးကို သူ ရှေ့က ခေါ်
သွားတော့ ပြင်ပေမယ့် သူ ဘာမှမတက်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

အော်... ခါဖြင့် ဘေးကောက်ကြီး ကျွန်းလိစင်ကို အမှတ်
နှစ် အချုပ်ခန်းထဲမှာ ချုပ်ထားပြီး ရဲတိုက်မှူး ဖုံးချိယင်က
တာဝန်လီ စောင့်ကြပ်တာပေါ့ ဟုတ်လား။

ကျန်တာကချိုက အသေးစိတ်မေးမြန်းသောအခါ လုံကျိန်
ဖုံးက ချစ်ချင်းပင်...

ဟုတ်ပါတယ်၊ ဖုန်းကျစ်ကိုတော့ နံပါတ်သုံးအခန်းမှာ
ချုပ်ထားပြီးရဲတိုက်မှူးချိုးပိတ်က ဘာဝန်ယူစောင့်ကြပ်တယ်
အရာကြီး ကျန်တာချိုက ခေါ်လို့ညီတိုင်း...

ခါဖြင့် ချိုးပိတ်ရဲစိတ်ဓာတ်နဲ့ သဘောထားက တယ်ထိုရှိ
ဆယ်

မှ စီးကွက်က ကြားမှ ဝင်ရောက်ရှင်းပြလိုက်သည်။
သရာကြီးသိချင်တဲ့ ချိုးပိတ်အကြောင်း ကျန်တော်က ပြီး
သိပါတယ်။ သူက ယောက်ျားပီသတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။
စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ပြီး ရဲစွမ်းသတ္တိပြည့်စုံသူမို့ သူ့ကို ကျန်တော်
ခင်မင်လေးစားခဲ့တယ်။

လုံကျိန်ဖုံးကလည်း ဝင်ရောက်ဆောင်ခံလိုက်သည်။
ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ ရဲတိုက်မှူး ချိုးပိတ်အား သူ့ရဲကောင်း
တစ်ဦးဖြစ်တဲ့အပြင် နိုင်ငံအပေါ် သစ္စာစောင့်သိတဲ့ ဝန်ထမ်း
တစ်ဦးပါ။ သူ့ရဲစွမ်းချက်ကတော့ စိတ်ထိုးပြီး တုတ်ထိုး
နိုင်တယ်။ သူ့တို့အဖွဲ့ကော့ကိုရမတ်ထဲကဆိုရင် ဖုံးချိယင်ပဲ
သူ့နဲ့ခင်မင်ခဲ့တယ်။ ကျန်တဲ့ရဲမတ်တွေဆိုရင် သူက ဟစ်အော်
ဆဲဆိုခဲ့တယ်။ အဲဒါကြောင့် သူ့ကို အဖကောင်းပြောကြား
အင်း... သူ့ရဲမတ်ဆံရေးညှို့ညာ အခုလို တာသတ်ခံတာလို့
ထင်တာပဲ။

သူ့ကျိန်ဖုံးမှာ စိတ်မခံဘောင်းစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ခါဖြင့် ခဲဒီဖုံးချိယင်ဆိုတဲ့ လူကော့ နှိုသေးရှလား။
ကျန်တာချိုက မေးလိုက်ရာ ထိန်ဖူးရဲတိုက်ကြီး၏ ထာဝန်
ခံ အခွင့်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လုံကျိန်မင်က...

ဟုတ်ကဲ့... အခု အခင်းဖြစ်ပွားရတာ အားလုံးနဲ့ ဖတ်
သရုပ်ဖယ်လို့ ကျန်တော်ယူဆပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူ့ကို
ကျန်တော်တစ်ပါးတည်း ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ အရာကြီး လှည့်
ကွေ့ဦးလား။

ခေါ်လိုက်ပါ။ သူ့ကို ဝါစေးရောဂိုအယ်ကွဲ

၉၂ ☆ မိုးလျှော်သူ

'ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး'

လုံကျိန်ဖုံးက ပြောရင်း တစ်စက်သို့လှည့်ကာ တံခါး
 ခေါက်စတွင် မတ်တပ်ရပ်စောင့်နေသော တပ်သားတစ်ဦးကို
 အစိုဦးပေးလိုက်၏။

'ဖုံးချိုထင်ကို လွတ်လိုက်စမ်းကွာ'

တံခါးဝ အစောင့်တပ်သားသည် ဦးညွတ်လိုက်ပြီး ထွက်
 သွားသည်။

သီဝဲမကြာလိုက်ပါ။

သန်မာထွားကျိုင်းပြီး ရွှေရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူရွယ်တစ်ဦး
 အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဝမ်းဆေးခြင်း

ရွှေရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူသည် အခန်းတွင်းသို့ ပေါ့ပါးစွာဖြင့်
 ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

သူသည် ပထမဆုံး သူ၏အထက်အရာရှိဖြစ်သည့် အုပ်ချုပ်
 ရေးမှူးကြီး လုံကျိန်ဖုံးကို ဦးညွတ်လိုက်ပြီးမှ ဆရာကြီး
 ကျန်တာချိတ်သို့ လှည့်၍ ဦးညွတ်အရိအသေ ပေးလိုက်၏။

'အင်း...သူရဲကောင်းပီသပါပေတယ်၊ ကဲ...ဆရာဖုံး ထိုင်
 စမ်းကွာ'

ဆရာကြီးကျန်တာချိတ် နောက်မှီထိုင်ခံတစ်လုံးကို လက်
 ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

နောက်မှီထိုင်ခုံမှာ အစိမ်းရောင်ဆေးသုတ်ထားကာ ဆရာ
 ကြီးကျန်တာချိတ်၏ရွှေဖျတ်နှာချင်းဆိုင် ငါးထုတ်၍အကွာတွင်
 အသင့်ချထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

'ဟုတ်ကဲ့... ကျေးဇူးပါပဲဆရာ'

ရဲတိုက်မှူး... ဖုံးချိယင်သည် ကျေးဇူးတင်စကား ပြော
လာ သိုင်ခေပေါ်သို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းထိုင်ချလိုက်သည်။

သူသည် ခေါက်ဆွဲထားကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ပေါင်
ပေါ်ဆီတင်ထားသည်။

သူက ထိုင်ခုံပေါ်သို့ တအား ထိုင်ချလိုက်သောကြောင့်
တက္ကသိုလ်မြည်သွားသည်။

ဆရာကျန်တာချိုက တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီး လေသံအေးအေး
ဖြင့်...

'ဒီမှာ ဆရာဖုံး၊ အခင်းဖြစ်ဘုန်းက အမှန်ကိုမင်းသိ
ခဲလောက်ရှင်းပြုခမ်းကွာ'

'ဟုတ်ကဲ့'

ဖုံးချိယင်က ခေါင်းညိတ်အပြေပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဆက်၍ပြောပြလေသည်။

ကျွန်တော် သိသလောက်၊ မြင်ဆင်လောက် ပြောပြပါမယ်
ဆရာကြီး၊ အခင်းဖြစ်တဲ့နေ့မှာ ကျွန်တော်ဟာ နံပါတ်နှစ်
အချုပ်ခန်းမှာ တာဝန်ကျပါတယ်။ အဲဒီညက အခန်းအပြင်
တက် စင်္ကြံရုံညာအက်မှာဆိုပါတယ်။ တစ်ဖက်လားတော့
ပျင်းပျင်းရဲတော့နဲ့ အခွင်းအား ထွေကျင့်နေပါတယ်။ အဲဒီ
အချိန်မှာပဲ မိုးခွေးကောင်ဟာ ခုက္ခိတရစ်ယောက်ကိုခေါ်လာ
ပြီးတော့ ဝင်လာကြပါတယ်'

သူက မကျေမနပ်ဖြင့် တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်ပြီး
အားဆက်လိုက်သည်။

'ဟောက်... ခွေးကောင်ဟာ ဒီယောက်ယုတ်မာလိမ့်မယ်လို့
ကျွန်တော် မထင်ခဲ့မိဘူး၊ သူ့ကို အရက်ပါလားလို့ကျွန်တော်
အသေးစော့ ယူက ကျွန်တော် အသစ်မှာ ရုတ်တရက် ပြော
သိပြီးတော့ ကျွန်တော် ရဲ့သွေးခကြာကို ပိတ်လိုက်တယ်'

ဪ... မင်းပြောတဲ့ခွေးကောင်ဆိုတာ တိမိသွားရဲတိုက်ပြော
တာလား'

ဆရာကြီးကျန်တာချိုက မသိချင်ဟန်ဆောင်၍ မေးလိုက်
သည်။

ရဲတိုက်မှူးဆရာဖုံးသည် တွေးမိလေ ခေါ်သံထွက်လေဖြစ်
စားပြီး အသံကျမူကျယ်ပြင်...

'ဟုတ်ကမ်း၊ ဒီကောင်ဟာ သိပ်ယုတ်မာတယ်'

'ဒီမှာဖုံးချိယင်၊ ဆရာကြီးကျန်တာချိုကို ဒီလိုမပြောရဘူး
ဘူး'

အထက်အရာရှိဖြစ်သော လုံကြီးဖုံးက ကြားဝင်၍ဟန်
အားရင်း ဆရာကြီးကျန်တာချိုအားတောင်းပန်လိုက်သည်။

'ဆရာကြီး၊ သူ့ခုလိုပြောမိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ သူက လူ
ငယ်တစ်ယောက်မို့ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာကို နားမလည်ဘေးပဲ
ပါဗျာ'

'ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျုပ်ကလဲ ဒီဆိုင်မဟုတ်မခဲ လူထွိုမျိုးကို
အားကျွေးပါတယ်၊ ပြောပါခင်၊ ကဲ... ဆက်ပြောပါဦး'

ဆရာကြီးက လေသံအေးအေးဖြင့်ပြောလိုက်သဖြင့် ရဲတိုက်မှုမှ ထိခိုက်မှုမှ စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။

ထို့ကြောင့် သူက ဖူးချိယင်အားဆက်ပြောရန် အချက်ပြလိုက်သည်။

သူက ဆက်၍....

‘ဒီခွေးကောင်အကြောင်း ဆက်ပြောရမယ်ဆိုရင် တော်တော် ခေါ်သထွက်စရာကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆက်ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီကောင်ဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဟိုင်စန်း သွေးကြောကိုလွမ်းပိတ်လိုက်တော့ ကျွန်တော်လဲ မလှုပ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇာတိအစောင့်တွေရောက်လာကြတယ်။ သူတို့ကလဲ ကျွန်တော်ကိုကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်ပြီး ကြည့်နေတဲ့အချိန်မှာ ရုတ်တရက် ဒုက္ခိတရစ်ယောက်က ကျွန်တော် တပည့်အစောင့်တွေကို ရက်ရက်စက်စက်သတ်ပစ်လိုက်ကြတယ်’

ဆရာကျန်တာချိက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်နေသည်။

ဖိုးချိယင်က ဆက်၍....

‘တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ခွေးကောင် တိမ်လျှံရိုက ကျွန်တော် ဆီကသွေးတဲယူပြီး ခားကောက်ကြီးကို လှုတ်ပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ခေါ်သဖြစ်ဖြစ်နဲ့သူတို့ကိုဆဲတော့ ဒုက္ခိတရစ်ဖော်က ကျွန်တော်ကို သတ်မယ်လုပ်သေးတယ်’

‘အဲဒါတယ်လား၊ ဆက်ပြောပါဦး’

ဆရာကြီးကျန်တာချိက စိတ်ဝင်စားလာပြီး ဆက်ပြောခိုင်းလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ဆရာကြီး၊ ဒါပေမယ့်ခွေးကောင်က လူ့စိတ်ဝင်ပြီး ဟန့်တားလိုက်လို့ ကျွန်တော် အသက်ချမ်းသာရာ ရခဲ့တာပေါ့။ တဲဒီနောက် ခွေးကောင်ဟာ ခားကောက်ကြီးကိုခေါ်ပြီး နံပါတ်သုံးအချုပ်ခန်းဆီကို တွတ်သွားပါတယ်’

‘အဲ...နေပါဦး။ မင်းကိုမသတ်မို့ တိမ်လျှံရိုက အော်တစ်ထားတယ်ဆိုတာ သေချာခွဲလား’

‘သေချာပါတယ်ဆရာကြီး’

‘ဒါနဲ့ မင်းတို့နှစ်ယောက်မှာ အရင်ကအလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဆရာကြီး၊ အရင်က အလွန်ခင်မင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက အကျင့်ယုတ်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ဆုံးလလောက်က ကျွန်တော်နဲ့သူ့အငြင်းပွားပြီး စကားမပြောကြစတာပါဦး’

ဖိုးချိယင်သည် ပြောရင်း ခေါ်သထွက်လာသည်။

သူသည် အမန်တကယ်ရိုးသားပြီး စကားကို တိုးတိပြောတတ်သူဟု ဆရာကြီး ကျန်တာချိက သဘောပေါက်လိုက်သည်။

‘ဪ...မင်းတို့ချင်းရန်ပြုခဲ့ကြသေးတာကိုးကားအတွက်နဲ့ စကားများကြတာပဲ’

'ဒီလို... ဆရာကြီး၊ အဲဒီတုန်းက တိမ်လျှံရိုက အာဏာကို ထာလဲသုံးဘေးထပ်ပြီး အစောင်တစ်ဦးရဲ့ အမင်းထုပ်ကို ခြေထောက်ကိုင်ကိုင်လဲတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဆရာချီးပီဟိုတို့က ဘေးမာမို့နေတော့ အနိုင်ကျင့်ရမလားဆိုပြီး တိမ်လျှံရိုကို မွှောက်ဆွားတဲ့အမင်းတွေ အတင်းအစားခိုင်းတယ်။ ခွေးတော်ခင်က စေးဘူး အဲဒီအချိန်မှာ စိန်ဝေယန်က လာကကြောင်း ကြားတာနဲ့ ကျွန်တော်ပြေးလိုက်သွားပြီး သူတို့ရန်ပွဲကိုပြန်ဖြေပေးခဲ့ရတယ်။

မှစီကျင့်က ကြားမှဝင်ရောက်ပြေလိုက်သဖြင့် လူတိုင်းပုံးမှာ ပျံ့ထွားဟန်ဖြင့် သူ့တို့အေးလိုက်သည်။

'ဟင်... ရဲဘိုက်ထဲမှာ ဒီလိုဖြစ်တာစောင်... ငါ့ကို မင်းက ဘာဖြစ်လို့ပြောတာလဲ'

'ဟို... ဟို'

မှစီကျင့်မှာ ထိခမ်းခွန်းကိုမပြေနိုင်ဘဲ ကြောင်အမီးအမီးဖြစ်သွားသည်။

'ကဲ... နောက်ပိုင်းမှာ ဘာတွေဖြစ်သေးလဲ'

ဆရာကြီးကျွန်ကအချိန် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရာမှ ဆက်၍မေးလိုက်ပြန်သည်။

ဖုံးချိုယင်ဆရာ ကျွန်တော်အချိန်ကလည်းလိုက်ပြီး...

'နောက် ပကြာမျာဘူး ခွေးကောင် ပြန်ထွက်သွားတယ်။ သူနဲ့အတူ ပုန်းကျယ်ပေါ်လာပြီး ထွက်ပြေးသွားကြတာပါ။ ကျွမ်းစာစဖွဲ့ညတ်လေ့ရှိကြတာတွေ ဆရာစိန် ရောက်လာတယ်။ သူ့ရောက်တာနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့သွေးကြောကို ပြန်ဖွင့်

ပေးတယ်။ နောက် ကျွန်တော်လဲ သူနဲ့အတူ နံပါတ်သုံးအချုပ်အနားကို လိုက်သွားတယ်။

'ဒါနဲ့ မင်းသွေးကြောအပိတ်ခံရတဲ့အချိန်တုန်းက ထူးခြားတဲ့ အသံတွေ ကြားသေးလား'

ဆရာကြီးကျွန်ကအချိန်က ထပ်မံမေးလိုက်ပြန်သည်။

ဖုံးချိုယင်က အနည်းငယ်နှိုးစားလိုက်သည်။

ကတော့ကြားမှ...

'ဟုတ်ကဲ့ ကြားမိပါ့မယ်ဆရာကြီး၊ ပထမတော့ လူတစ်ယောက် လူတစ်ယောက်ကြားရတယ်။ နောက် ခွေးဆီထွက်သံ၊ တစ်ဘက်တည်းမှာပဲ ကြောက်ခနဲနဲ့လိလိ သော်သံကြားရတယ်။ အဲဒီအသံကတော့ ချိုးမိဟိုရဲ့အသံလို့ ထင်တော့ပဲဗျာ' ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီအသံကတော့ ဘယ်အချိန်လောက်ကြားရတာလဲ'

'သေခင်ဝချာချာတွေမှဖတ်မိပါသူ ဆရာကြီး၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က ဆဲဆဲတိုင်းထွားနေစတာ ကောင်းကောင်းမမှတ်မိပါဘူး'

'ဒါနဲ့ နေပေါ်ဦး မင်းပြောတဲ့ ဆရာစိန်ဟာ စိန်ဝေယန်စိန် ပြောတာလား'

'ဟုတ်မိတယ် ဆရာကြီး၊ သူ့တို့ပြောတာမပါ။ ဆရာ့အသံကတော့အသံဆုံးနဲ့ လူချစ်လူခင်ပေါက်လှပါပဲ။ ထိုစကားမှာ မလှမ်းမကမ်းတိုင်ထိုင်နေသော ကိုကျွန်ုပ်တို့ ကြားဝင်ပြေလိက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဆူထောင်ဆက်၍....

'ဆရာကြီး သူနဲ့တွေ့ဦးမလား'

'အေး.... အမှတ်ရှင်းရင်းလင်းလင်းသိဖို့အတွက် သူနဲ့ တစ်
ကြိမ်လောက် တွေ့ဖို့လိုတယ်'

'ခါဖြင့် အခေါ်ခိုင်းလိုက်မယ်'

ချက်ချင်းပင် လိုကျိန်ဖုံးက တံခါးစောင့်တပ်သားကို လှမ်း
၍....

'ဟေ့.... စိန်ဝေယန်ကိုခေါ်လိုက်စမ်း'

စာကားသံဆုံးသည်နှင့် အစောင့်တပ်သားသည် အလေးပြု
ပြီး အပြင်သို့ပြေးထွားသွားလေတော့သည်။

'ကဲ.... မင်းသွားနိုင်ပြီ'

ဆရာကြီး ကျန်တာခိုက ဖုံးချိယင်အားပြောလိုက်ရာ ဖုံးချိ
ယင်သည် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ခေါင်းငံ့ အရိုအသေပေးပြီး
အနီးတွင်ရှိသော လိုကျိန်ဖုံးနှင့် မှ စီးကျင်ထိုးကိုပါ အရိုအသေ
ပြုပြီးနောက် လျှင်မြန်စွာထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ထို့ပြင် မှီစီကျင်ကလည်းဝင်၍....

'ကဲ.... ဆရာစံနဲ့၊ မင်းစောင့်တေ ထိန်ပူးရဲတိုက်ကြီးက
ရဲတိုက်ဖောက်ပြေးသူနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ မင်း သိ ထား
သလောက် ဆရာကြီးကိုပြောပြလိုက်ပါကွာ'

စိန်ဝေယန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်သိသလောက်ပြေးခုမယ်ဆိုရင် အခင်း
ဖြစ်ပွားစဉ်က ကျွန်တော်ဟာ အမှတ်တစ်အချုပ်ခန်းမှာ
တာဝန်ကျပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဝမ်းကိုက်နေလို့ အိမ်သာတက်
ပြီး ပြန်ထွက်လာတဲ့အခါမှာ ရဲသော်ရွှစ်ယောက် ဆွေးကြော
ပိတ်ခံထားရတာ တွေ့ရပါတယ်....

'ကျွန်တော်နဲ့အိမ်က ဖြစ်တာမတူတဲ့လို နံပါတ်နှစ်နဲ့ နံပါတ်
သုံး အချုပ်ခန်းတစ်ခုခုမှာတော့ ပြဿနာတက်နေပြီလို့ တွေး
မိပါတယ်၊ ဝါနဲ့ကျွန်တော်လဲ အမှတ်နှစ် အချုပ်ခန်းဓာတ်ကို
ပြေးသွားတော့ ဖုံးချိယင်ကို အချုပ်ထောင်အပြင် စင်္ကြံလမ်း
မှာ လဲနေတာကိုတွေ့ရပါတယ်'

'နေပါဦး....မင်းအိမ်သာကပြန်လာတော့ အစောင့်ရွှစ်
ယောက် သွေးကြော အပိတ်ခံထားရတာကိုရော တွေ့တယ်
မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'အဲဒီအစောင့်ရွှစ်ယောက်ဟာ အမှတ်သုံး အချုပ်ခန်းက
လား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့က အချုပ်ထောင် သီးခေါင်စလုံး
ကို လှည့်လည်တာဝန်ယူရတဲ့ အစောင့်တပ်သားတွေပါပဲ'

၆၂ ☆ ဒိုးကျော်သူ

သိပ်ကြာပါချေ၊

အခိမ်းရောင်ရက်စိတ်ဆင်ထားသော လူငယ်တစ်ဦးသည်
ခန်းကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။

သူ၏လှုပ်ရှားပုံမှာ လျှင်မြန်ဘွတ်လက်သည်။

မျက်လုံးများ အရောင်စာဖိတ်ဖိတ်ဝင်းလက်နေ၏။

သူကား ရဲတိုက်မှု၊ စိန်ဝေယန်ပင်ဖြစ်သည်။

သူ၏မျက်နှာသည် ယောက်ျားပီသပြီး ခန့်ညားသည်။

မေးရှိုးတစ်စုံကားနှင့် မျက်လုံးတောက်ပပြီး နဖူးပြင်ကျယ်

ပြန့်သည်။

နှာတံပေါ်လှင်သာ။

ဆရာကျန်တာချီ၏ခရုတွင် ရောက်သည်နှင့် ဦးညွတ်ရွှီ

အလေးပြုကာ ဆရာကြီးအားကြည့်လိုက်သည်။

ကျန်တာချီက သူ့အား တစ်ချက်အက်ခတ်လိုက်သည်။

'ဪ... စိန်ဝေယန်ဆိုတာ မင်းလား'

စိန်ဝေယန်က ဦးညွတ်လိုက်ပြီး...

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး ကျန်တာချီနဲ့ နောင်တော်

ကျောက်လက်ဝါး...'

ထိုအခါ ကြားဝင်၍ပြောလိုက်သူက မုစီးကျင့်ဖြစ်သည်။

'ဆိုစေ့ ဆရာစိန် မင်းကို ဆရာကြီးက ဟိုနေ့ကတပြန်

မန်ကို မေးချင်လို့တဲ့'

တမုန်တော်စွ ကျောက်လက်ဝါးက ဆရာကြီးကားတက

မေးလျှင် အချိန်မရွတ်ပြောနိုင်ရန် ဝင်ရောက်ပြောလိုက်ခြင်း

သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ သူတို့က အုတ်ရိုးလှည့်မတ်ကင်း'

တာဝန်ယူရတဲ့ အစောင့်တပ်သားတွေပါ'

'မုစီးကျင့်က ပြောလိုက်သည်။

'ဒါထက် ကြီးတိုက်လို့ခေါ်တာက ကြီးသမားတွေကား

တဲ့ အချုပ်ခန်းမဟုတ်လား'

ဟုတ်ပါတယ်၊ အပြစ်ကြီးတဲ့အချုပ်သားတွေ၊ သတ်မိန့်

ကျသားတဲ့သူတွေကားတဲ့ အချုပ်ထောင်ပါ'

'ဒါဖြင့် ကြီးတိုက်ခန်းဆိုတာက အမှတ်တစ်နစ်၊ သုံး

အချုပ်ခန်းသုံးခုကို သီးသန့်ဆောက်ထားတာပေါ့'

ဟုတ်ပါတယ်၊ ရိုးရိုး အကျွန်းသားတွေလိုတော့ တန်

လျားဆောင် ဝါးခဲဆောက်ထားပါတယ်၊ အဲဒီအဆောင်တိုင်း

အဆောင်တိုင်းဟာ နှစ်ထပ်ဆောင်တွေဖြစ်ပြီး အခန်းငါးခန်း

စီရှိကြပါတယ်၊ အဲဒီအဆောင်တွေနဲ့ ကြီးတိုက်ဆောင်သုံး

ဆောင်ဟာ တစ်ခန်းတည်းဆောက်ထားပါတယ်'

မုစီးကျင့်က ဆရာကြီးကျန်တာချီအား ရှင်းပြလိုက်သည်။

ဆရာကြီးကျန်တာချီ သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်

ရှင်း...

'ကဲ...ဆက်ပြောပါဦး'

စိန်ဝေယန်က...

'အဲဒီအချိန်မှာ ကျန်တော်က ဖုံးချိယင်ကိုကြည့်လိုက်တော့

သွေးကြောအပိတ်ခံထားရတာ တွေရတယ်၊ ဒါနဲ့ ကျန်တော်

ကသွားပြီး သွေးကြောက်ချွတ်ချွင်း ခြေပေးလိုက်တယ်

အဖိုး... ဆက်ပြောပါဦး'

'ခါနဲ့ ကျွန်တော်က သူ့ သွေးကြော ပြေပေးပြီးတဲ့နောက် သူ့ကတော့ပြီး ချက်ချင်း ထွက်ပြေးသွားတယ်။ ကျွန်တော်လဲ နံပါတ်သုံးအနံ့အထွက် စိုးရိမ်တာနဲ့ ပြေးကြည့်လိုက်တော့ ချိုးပီတို သွေးအိုင်ထဲလဲနေတာကို ခတွေ့ရပါတယ်....

'ခါနဲ့ ရန်သူနောက်ကို ကျွန်တော်ချက်ချင်း လိုက်သွားပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက လူထက်တရားခံ တိမ်လျှ ရိမ့်နဲ့ ကျွန်တော်မသိပါဘူး။ ပြီးတော့ အရေးကြီးတဲ့တရားခံ ငြိဟူမင်း ထွတ်ပြေးသွားမုန်း မသိခဲ့ပါဘူး

'အြော်...မင်း နံပါတ်သုံးအချုပ်ခန်းကိုရောက်တော့ ချိုးပီတို သေနေပြီလားကွ'

ကျန်တာချိက မေးခွန်းထုတ်လိုက်သဖြင့် စိန်ဝေယန်မှာ မျက်ခိုးမေးမြင်တက်သွားတာ ခဏစဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ....

'အင်း...အဲဒီတုန်းက သွေးအိုင်ထဲမှာလဲနေပြီး သွေးကလဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ရဲနေတဲ့အတွက် သေပြီလို့ယူဆပါတယ်'

'ခါဖြင့်သူဟာ တယ်လိုဒဏ်ရာနဲ့ သေတယ်ဆိုတာကောသိ သလား

တစ်ချိန်လုံး ကျန်တာချိသေးတွင် ငြိမ်သက်နေသော ကျောက်လက်ဝါး မှတ်ရွှေက ကြားစင်မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

'ဟယ်ကဲ... အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က ရန်သူရဲနောက်ကို လိုက်ဖို့အတွက် ဖိတ်စောင့်နေတော့ သူ့ ဒဏ်ရာကို သေသေချာချာ မကြည့်မိခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခားချက် မိသားစုအလို တော့ ကျွန်တော်ပြောနိုင်ပါတယ်'

စိန်ဝေယန်၏စကားဆုံးသည်နှင့် မနီးမဝေးတွင် ရပ်နေသော မု်စီးကျင့်ကောင်ရွှ်...

'ဒီလိုပါဆရာကြီး။ ချိုးပီတိုဟာ ပထမ သွေးကြောကို အရင်အပိတ်ခံပြီးမှ ရန်သူကို ခားနှုတ်ခွက် အထိုးခံပြီး သေ သွားတာပေါ့'

မု်စီးကျင့်စကား ကြားလိုက်ရသော အခါ ကျောက်လက် ခါးက စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

'အင်း...တိမ်လျှ ရိဟာ ချိုးပီတိုအပေါ် အပြုံးထလွန်ကြီး ခုတယ်။ သူ့ကိုခွေးကျောပီတိုမြို့မှ အသေသတ်ခဲ့ပဲ'

ကျောက်လက်ဝါး မှတ်ရွှေ၏ စကားဆုံးသွားသည်နှင့် လူ တို့နဲ့ပုံးက ကြားဝင်ရုံ ကျန် သာချိအား....

'ဒီလိုပါဆရာကြီး။ တံခါးဖောင်တွေ ပြောကြတာကတော့ တိမ်လျှ ရဲခေါ်လာတဲ့ လူရစ်ယောက်ဟာ ဒုက္ခတချစ်ပေတ်တဲ့ အဲဒီဒုက္ခတရစ်ပေတ်ဟာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး မကောင်းမှု နဲ့သမ္မုလုပ်တဲ့ လူဆိုးတွေပါ။ ပြီးတော့ လင်နန်က လူဆိုးခား တာဒုက္ခကြီးလဲ မပါလာတယ်တော့လား။ ဒါကြောင့် ပြဿနာ တစ်ခုပဲလားလို့ ဆရာကြီးဆီ အကြံတက် လာတောင်းတာပါ'

'အင်း...ဒီလိုဆိုတော့ ဒုက္ခတရိုက်က ဒုက္ခိတ ရှစ်ပေတ်လဲ ဆိုက်ပောက်တဲ့ တိစ္ဆာထဲမှာ ပါလာတယ်ဆိုတော့ လိုရိတား တော့နဲ့လဲ ပတ်သက်နေမကွ'

ဆရာကြီးကျန်တာချိသည်အမြော်အမြင်ကြီးသူပီပီ ပြဿနာ ဆက်စပ်တေးတောကြည့်သည်။

ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ ကင်းထောက်သမားတွေက သူတို့ ဆယ်တစ်ယောက် အနောက်တောင်ဘက်ကို ထွက်ပြေးသွားသယ်လို့ ပြောပါတယ်၊ အဲဒီနရာဟာ လိုရီတောင်ကုန်းဓားပြစခန်း ရှိတဲ့နေရာပဲဗျ

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လုံကျိန်ဖုံးက ပြောလိုက်သည်။
ခါမုဒုကျပဲ၊ ကျုပ်ခန့်မုန်တာမုန်ရင်တော့ သူတို့ ဖုန်းကျမင်ကိုခြံရံပြီး လိုရီတောင်ကုန်းကို ပြေးကြမှာပဲ၊ သူတို့ အဲဒီကခားပြတော့နဲ့ပေါင်းပြီး ရှိကျိုးငြိုကို ထပ်မံတိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်၊ ကောင်းကျိုးနဲ့ လူကျိုးမှာရှိတဲ့ သူဆိုးတွေလဲ သူတို့နဲ့ပေါင်းပြီး ထကြကုန်မှာပဲ

ကျန်တာချိက အသေးစိတ်ရှင်းပြလိုက်သောကြောင့် ထိန်းဖွဲ့ခဲတိုက်ကြီး၏ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများဖြစ်ကြသော လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မု စီးကျင့်တို့မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကြည့်လိုက်ကြ၏။ ဆရာကျန်တာချိ ဝေဖန်သည့်အတိုင်းသာဆိုရင် လူမိုက်တို့၏ခေါင်းဆောင် မင်းဖုန်းကျမင် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လွှားသည့်အတွက် အလွန်ကြီးကျယ်သော ပြဿနာကြီးတစ်ခုဖြစ်လာနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

လုံကျိန်ဖုံးက စိတ်ထဲတွင် စဉ်းစားလိုက်မိသည်။ ဖုန်းကျမင်ကား နယ်နယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါ။ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအပေါ် မင်းလုပ်ချင်သော လူဆိုးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ် ကိုယ်တိုင်ကပင် အလေးစားရသည့်လူဖြစ်သည်။

သူသည် လူဆိုးများကို စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ပြီး ပုန်ကန်ပါတတ်တိုင်းပြည်ကမောက်ကမ မငြိမ်မသက်ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်လာပါက ရဲတိုက်တာဝန်ခံများ အားလုံးမှာ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်ရုံမက မိသားစုထစ်ခုလုံးပါ ကျစ်မျက်ခြင်းခံရပေမည်။

ထိုသို့သွေးမိသော လုံကျိန်ဖုံးမှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သွားကာ...

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာကြီးရှဲ့ ပြောကြားချက်ဟာ အလွန်မှန်ကန်တိကျပါတယ်ဗျာ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကိုဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အကြံကောင်း ဥာဏ်ကောင်းများညွှန်ပြပေးပါဦး ဆရာကြီး'

'ဒါတွေထားပါဦးလေ၊ မင်းတို့ လွယ်လိုက်တဲ့လူတွေက သူတို့ကိုတွေ့ခဲ့လေးလား'

ဆရာကြီး ကျန်တာချိ၏စကားကြောင့် လုံကျိန်ဖုံး၏ မျက်နှာမှာ နီရဲလွှားလေသည်။

'အိုး...ပြောရမှာတောင် ရှက်ပီတယ်ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့လူတွေလိုက်ကြပေမယ့် ဖုန်းကျမင်တို့က သိုင်းပညာ

ထက်ကြီးလွန်းတာ မရှိဘဲ ကျန်ခဲ့တဲ့ လူတွေထဲသလို လူစုကွဲပြီး
သက်ဆိုင်သလိုပဲ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ လူတွေလဲ ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ

ထိုစကားကြောင့် ကျန်တာချီသည် ရုတ်တရက် ထိုင်ရာမှ
ခေါ်တစ်ဖန်လိုက်သည်။

မျက်မှောင် ကြွယ်၍ လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ပစ်ကာ
အခန်းဆုံတွင် မေါက်တုန်ခေါက်ပြန် လျှောက်နေပြန်သည်။

အတန်ကြာ လမ်းလျှောက်ပြီးမှ...
အခုပြုသနာဟာ အလွန်အရေးကြီးတယ်၊ ထကယ်လို့

ဖုန်းကျမဝတာ တစ်ပြား ခေးပြုအုပ်စုနဲ့ ပြန်ဆက်သွယ်မိရင်
အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ရှုစစ်ထပ်အားလုံး ချီတက် ထိုက်ခိုက်တာ

ထောင် သူထိုက်ခိုက်မှာမဟုတ်ဘူး
ကျန်တာချီ၏စကားကို အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနှစ်ယောက်ကား

ထိတ်လန့်စွာ နားထောင်လျက်ရှိသည်။
အဲဒီတော့ တစ်နှည်းပဲရှိတယ်၊ သူတို့လိုရဲစခန်းက စားပြု

အုပ်စုနဲ့ ဆောက်သွယ်ခင်မှာ သူ့ကို အမိပြန်ဖမ်းဖို့ပဲ
တတ်တဲ့ ဆရာကြီး

ပြောပုံတန်ထ ကြမ္မာကို အချိန်မီ နှိမ်နင်းနိုင်မှာ၊ က...
မင်းတို့နှစ်ယောက်က လက်တွေ့စင် တစ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ရွေးချယ်ပြီး

ချက်ချင်း သွားပေးတာ၊ အခုကိစ္စဟာ ပြန်လေတောင်းပေး
ပဲ...
အခုလို အကြံပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာကြီး

ထိုကိစ္စဖူးက ဆက်လက်ပြီး...
တစ်ခုတော့ရှိပါတယ်

လဲကိစ္စဖူးက စကားဆက်၍ ဆရာရပ် ဒီကံပြုမှ...

ကျန်တော့တို့ အာအတော်ဒုက္ခဒုခက်နေပဲ ဟယ်၊ အခု
ကျန်တော့တို့ လက်ခံတာက မှာ၊ ရှေးကိစ္စမှူးခေးယောက်ရှိ

ပါတယ် အခုတော့ နှစ်ယောက်ပဲ ကျန်ပါတော့တယ်
အင်း... ဟုတ်သားပါ၊ တစ်ယောက်က သစ္စာပောက် သွား

တယ် တစ်ယောက်ကတော့ သစ္စာပောက်က ဆက်သွားတာ
ကိုး...

ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ ကျန်တော့တို့ နှစ်ယောက်က
ထိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံရဲ့လို မကြောက်ပါဘူး ဒါပေမယ့် အခု

စခန်းကျမဝတဲ့လူစုဟာ ဒုစရိုက်စတာမှာ အင်အားအတောင့်
ထင်းဆုံးခင်ဗျာ ခုကွဲတရွတ်ပေးရယ်၊ လင်နန်မိုက်သားရယ်

ပါတာအပြင် သိုင်းပညာအဆင့်သိပ်မြင့်မားတဲ့ ဖုန်းကျမဝလဲ
ပါနေပါတယ်၊ ကျန်တော်တော်မှာတော့ ဖုံးချိယင်ရယ်၊ စိန်

ခေယုရယ်ပဲကျန်တဲ့အပြင် အထဲမှာလဲ သိုင်းဆရာ ဝေး
ယောက်ပဲရှိပါတယ်၊ အဲဒါ ဆရာကြီး ကျန်တာချီဆီက အထူး

အညီထောင်းချင်လို့ပါ
အင်း... အားလုံး အလုပ်များကျန်ပြီပေါ့ကွာ

ကျန်တာချီက ရယ်မောလိုက်ပြီး...
အဲဒီ အခိုက်ထကာထိပ်ခေါင် ဖုန်းကျမဝကိုဖမ်းဖို့ မင်း

တို့ကို ဝါကူညီချင်မိတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူထွက်ပြေးသွား
တော့ ကျုပ်က ဘုရင်မင်းမြတ်ကို စောင့်ရှောက်ဖို့အခွင့်ကြီး

လာပြီ

လုံ့လနဲ့ပေးက...

ဟုတ်ပါတယ်ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့...

လုံ့လနဲ့ပေးက စကားကို ဆုံးအောင်မပြောနိုင်ပါ။

ဘုရင်လုံခြုံရေးက ပိုပြီးအရေးကြီးတယ်ကွ၊ တကယ်လို့
မင်းတို့က ဖုန်းကျမင်ကို မိအောင်မဖမ်းနိုင်ရင် ကျုပ်က ဘုရင်
အပါးမှာခရောက်နေရတယ်၊ အခါက ပိုပြီး စိတ်ချရတာပေါ့
ကွာ

ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး

လုံ့လနဲ့ပေးက...ထစ်ထစ်အအနှင့် ဝန်ခံပြောလိုက်ရင်း...

ဒီလိုပါ၊ မင်းတို့အနေနဲ့ ဖုန်းကျမင်ကို ဖမ်းဖို့မလွယ်မှန်း
ဝါသိမိပါတယ် အဲဒီတော့...

ကျန်တာချီသည် တပည့်ဖြစ်သူ ကျောက်လက်ဝါးမှတ်ရွှေ
ဘက်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ဟေ့ မှတ်ရွှေ၊ မင်းသူတို့နဲ့လိုက်သွားကွာ၊ သူတို့ကိုမင်း
အကူအညီပေးနိုင်မှာပါ။

ကျန်တာချီ၏စကားကို ကြားလိုက်သောအခါတွင် ပထမ
တော့ လုံ့လနဲ့ဖုန်းမှာအတော်ကြီးစိတ်မျှတီသွားသည်။

သို့သော် ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်က ဘုရင်အပါးတွင် စောင့်
ကြပ်မည်ဟု ကြားရတော့မှပင် ထိုစကားသည် သဘာဝလည်း
ကျသည်။ မုန်လည်းမုန်ကန်သည်ဟု ယူဆမိ၏။

အကယ်၍သာ ဖုန်းကျမင်က ဘုရင်မင်းမြတ်ကို လှုပ်ကြ
သွားပါက သူတို့အဖို့ ပို၍ပင် အပြစ် လေးသွားနိုင်စေမှာ
သည်။

တစ်ဖန် ကျန်တာချီက သူ၏အားအထားရဆုံးသောလက်
ထောက်လည်းဖြစ် နှလုံးရည် လက်ရုံးရည်နှင့် ပြည့်စုံသော
ကျောက်လက်ဝါးကိုထည့် ဖိုက်သဖြင့် သူတို့မှာ အားတက်
သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်း ဝမ်းသာအားပူဖြင့်...

ဟုတ်ကဲ့... အခုလိုစီစဉ်ပေးတာ အလွန်ကျေးဇူးကြီးလှ
ပါတယ် ဆရာကြီး၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ရှေ့တော်မှာ အဆင်ပြေ
အောင် ကြည့်ပြီး လျှောက်ထားပေးပါဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်
တော်တို့ကတော့ တရားခံကို အမိပြန်ဖမ်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီး
ပါပြီ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ဖုန်းကျမင် မနှောင့်ယှက်စေရပါဘူး
ခင်ဗျာ

ယင်းသို့ လုံ့လနဲ့ပေးက ပြောလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်း ကျောက်လက်ဝါးဘက်လှည့်ပြီး ဦးညွှတ်
လိုက်သည်။

နောင်ကြီး ကျောက်လက်ဝါးကိုလဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဗျာ

မှတ်ရွှေမှာ ဝယ်ရွယ်သူဖြစ်သော်လည်း အလွန်ဉာဏ်ရှိပြီး
စကားမှာလည်း လိမ္မာသိမ်မွေ့ လှပေသည်။

လူသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော အထက်တန်း အရာရှိ
ကြီးများ၊ များမတ်များနှင့် ရင်းနှီးဆက်သွယ်နေရသူဖြစ်သည့်
အားလျော်စွာ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ လှပေ
သည်။

သူက လူတိုင်းနှင့် မှီစီး ကျင့်တို့ကို ပြီး၍ ကြည့်လိုက်သည်။

သူသည် နာမည်နှင့်လိုက်အောင် ဗုဒ္ဓရိုက်သားတွေအပေါ် ပြတ်ပြတ်သားသား ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် ဗုဒ္ဓရိုက်သားလောက အလှည့် သူ့နာမည်တို့ကြားထွင် မိန့်မိန့်တုန်အောင်ကြောက်ကြသော်။

ထို့အပြင် မိတ်ဆွေများနှင့်ဆက်ဆံသောအခါတွင် အလှူနှင့် သိမ်မွေ့ယဉ်ကျေးသည်။

သူက ပြန်လည်အရှိအသေပေးလိုက်ပြီး...

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတို့ ခင်ဗျာ၊ တရားခံကို ဖမ်းဖို့ကိစ္စဟာ ကျွန်တော်ရဲ့တာဝန်ပါ။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဆရာကြီး ကျွန်တာချီဘက် လှည့်ပြီး...

စိတ်ချနေပါဆရာကြီးရယ်၊ ဖုန်းကျမင်ဆိုတဲ့ လူတိုင်းရဲ့ ခုနစ်ကျပ်ပျက်စီးစေဖို့ ကျွန်တော်ကြိုးစားပါမယ်။

အင်း... မင်းကဲ့သို့ စိတ်ချမေမေယ့် ဖုန်းကျမင်ဆိုတဲ့ ကောင် ရဲ့သိဒ္ဓါးမညာက အလွန်မြင့်တယ်လို့ ပြီးတော့ ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်ရက် လဲများအယ်ဆိုတော့ မင်း သူ့ကို ယေဘုယျအား ထင်တယ်၊ အဲဒီတော့ မင်း သူ့ကိုဖမ်းတဲ့အခါမှာ သတိထားပါ။

ကျွန်တာချီသည် ဖြူလှူတ်သောပါး သိုင်းမွေ့များကို ပုတ်သပ်ကာ စည်းစဉ်းစားစားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက လေးစားစွာ ဦးညွှတ် အရှိအသေပေးလိုက်သည်။

“ခိတ်...ပါဆရာကြီး”
ကျောက်လက်ဝါးက ဦးညွှတ်ပြီး တတိပေးလိုက်သော အခါ ဆရာကြီးကျွန်တာချီက မျက်စိရောင်ကုတ်၍ လေးလေးနက်နက် ပြောလိုက်ပြန်၏။

အင်း... သူသာ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ပြီး ဆန့်ကျင်သူ ဟုတ်တဲ တိုင်းပြည်အတွက် တာဝန်ထမ်းဆောင်မယ် ဆိုရင် ထူးချွန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်ရုံမက နိုင်ငံ့ကလေးစားမယ့် သူဖြစ်မယ်၊ ဒီကောင်ကို ရဲတိုက်ထဲပို့ပြီး တတညးက သူ့လူ တွေက ရဲတိုက်ဖောက်ပြားသယ်ဖို့ ဇီဝနားကြိုခံထက် မနည်း တြဲခဲ့ကြတယ်လို့...

အခုအချိန်မှာ မြောက်မြို့က အစဉ်အလာ လီခိုင်ခိုင် သူ့ဖုန်း ပိုင်စားလှရယ်၊ ထောင်စခန်းက စခန်းများကျိန်ဟို ဟောစီ နယ်အနီးမှာရောက်နေတော့ သူ့ကိုတစ်ထွေကို စစ်ကူပေးဖို့ ဝေါ်စားရေးအကြောင်းကြားလိုက်မယ်၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတို့ အယ်လဲသဘောရသလဲ။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

အို... ဒီအစီအစဉ် ကောင်းပါတယ်ဆရာကြီး၊ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် မှီစီးကျင့်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ကြလေသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား...ဟား'

ကျွန်တာချီသည် အားရဂါးရ ရယ်မောလိုက်သည်။

သူသည် သူ၏ အစီအစဉ်များကို အတော်ကြီးစိတ်ကျေနပ်
သွားသည်။

'ဟိတ်...ကြယ်ကလေး လာစမ်း'

အခန်းကြီး၏ ဝဲဘက်တွင် မစာတပ်ရပ်နေသော အသက်
နှစ်ဆယ်ခန့် လှူရွယ်တစ်ဦးသည် သူ့အား ခေါ်ဆိုက်သည်နှင့်
ငှက်မွေးတောင်တပ် ကလောင်ကြီး စိတ်ထားသည့် စားပွဲပု
ကလေးတေးတွင် ထိုင်လိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်မှ စာအုပ်ကြီးဟို
လှန်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ငှက်မွေးကလောင်ကို ကြွေမင်အိုးထဲသို့ နှစ်
ကာ စာရေးရန်အသင့် ပြင်လိုက်သည်။

သူသည် စာပေသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး စာရင်းပြုစုရာ
သော တာဝန်ယူထားသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ကျွန်တာချီသည် အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်
လမ်းဆွှောက်ရင်း ပါးစပ်နှင့်ပြောပြနေသည်ကို ကြယ်ကလေး
ဟာ လိုက်၍ ရေးသားရလေသည်။

'သခင်လေး၊ လီပိုင်ရီ ရဲ့ဇနီးထံကို သူရင့်အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
ကျွန်တာချီက ပေးလိုက်သောစာလို့ ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး ချက်
ချင်း မြည်းသည်တော်ကို သွားပို့ စိုင်းလိုက်'

'ဟုတ်ကဲ့...သခင်ကြီး'

ကြယ်ကလေးက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ချက်ချင်းပင် စာတို
လိပ်၍ ကြေးဘူးတွင်ထည့်ကာ ပြတင်းပေါက်ဆီ လျှောက်
သွားသည်။

အောက်တွင် အရေးပေါ် စာပေးစာယူဆက်သွယ်မည့်
အထောက်အကူ မြင်းသည်တော် တစ်ဦးက ရပ်၍စောင့်
လျက် ရှိသည်။

'ဟိတ်...မြောင်မြို့က သခင်လေး လီပိုင်ခိုထံ အမြန်ပို့'

စာရေးလေးက ဘူးကိုအောက်သို့ ပစ်ပေးလိုက်ရာ မြင်း
သည်တော်က အောက်မှဖမ်းယူကာ မြင်းပေါ်ခုန်တက်၍
ခန်းစိုင်းသွားလေတော့သည်။

သိုင်းလောကတွင် အင်အား အတောင့်တင်းဆုံးသော
ဂိုဏ်းလေးဖွဲ့ရှိသည်။

ပထမ ထုံးပေါင်ခေါ် ဟုရှေ့စခန်းဂိုဏ်း....

ဒုတိယ နန်ကြိုင်ခေါ် ထောင်ပြင် စခန်းဂိုဏ်း....

တတိယ စီးကျင့်ခေါ် အနောက်မြို့ဂိုဏ်း....

စတုတ္ထ ပေချိန်ခေါ် အပြင်မြို့ဂိုဏ်းများ ပြစ်ကြလေသည်။

ယင်းအချိန်တွင် တောင်ပြင်စခန်းက စခန်းမှူး ကျီရီဟို
သည် ငါ့အားစခန်းကို ဟုပြစ်သူအား အပ်နှံလျက် ကျန်ထာ
ချိတ် အလည်အပတ် ရောက်ရှိလျက် ရှိနေခဲ့သည်။

ထိုစဉ်မှာ မိုးတောင်သူ ငါ့အား ငြိမ်ငြိမ် ယခင်လေး လီပိုင်
ရိုက်ဖို့ အားက နှစ်ဆယ်ကျော် သူငယ် သိုင်းပညာရှင်တစ်
ယောက်ဖြစ်၏။

နောက်ရက် လက်ရုံးရည်နှင့် ပြည့်စုံသူ တစ်ယောက်ဖြစ်
သည်။

သူ၏ဇနီး ပိုင်ပညာရေးအလည်း ရုပ်ရည်ချောမောလှပသည့်
အပြင် သိုင်းပညာစွမ်းရည် ထက်မြက်သူဖြစ်၍ နာမည်ကြီးလှ
သည်။

ချွန်ကျီးမြို့သို့ သူတို့ မပြောမီက ရောက်လာခဲ့သဖြင့်
ဆရာကြီး ကျန်တာချီက သူတို့ထံမှ အကူအညီပေးရန် စာ
ပေး၍ ခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ကျန်တာချီကဲ့သို့ ဘုရင့်အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို
ကြည့်ညိုလေးစားကြသူတွေ ဖြစ်သောကြောင့် ကျန်တာချီ
ဖိတ်ခေါ်ခေါ်ကံသည်ကို ပြင်းပယ်မည့်သူများ မဟုတ်သည့်
အပြင် ဝမ်းသာအားရ လက်ကြံမည်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့ဖြစ်၍ အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်များ ဖြစ်သော ကျီရီဟို
နှင့် လီပိုင်ရိုက်အား စစ်ကူအဖြစ်ရထားသော အုပ်ချုပ်ရေး
မှူးကြီး လုံကျီနွံဖုံးနှင့် လူ၏လက်ထောက် မှုစီးကျင့်တို့မှာ
ကျန်တာချီအား ပို၍ လေးစားကြည့်ညို ဖြစ်ကြတော့သည်။
အထူးအကြံ တိတိဆီဆီပေးပြီးမှ...

ကျန်တာချီကပင်...

'က...မင်းတို့ အချိန်ရှိတုန်း လုပ်ဆောင်တာ လုပ်ကြပေ
တော့၊ ငါက လူ့အဖွဲ့အစည်း စခန်းမှူးကျီရီဟိုဆီကို စာပို့ လိုက်
မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့...ဆရာကြီး'

လုံကျီနွံဖုံးက...

'ထင်လေးလီပိုင်ရိုက်က စာရေးခြင်းတို့နှင့် လာတော့မယ်
ထင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပဲ' ခင်ဗျာ'

'မုတ်ရွှေ၊ မင်းလိုက်ထွားဖို့ပြင်တော့ကွ'

'ဟုတ်ကဲ့'

လုံကျီနွံဖုံးက အထူးပင်ကျေနပ်ကာ ကျန်တာချီအား ဦး
ခေါင်းညွတ် အလေးပြုလိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးကမူ ငြိမ်သက်စွာရပ်နေရာမှ ဆရာကြီး
ထံ ခေါင်းညွတ်အရိုအသေပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဝါဆိုရင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတို့ ပြင်ဆင်စရာရှိတာ
တို့ ပြင်ဆင်ပါ။ တပ်မှူးတို့ပြင်ဆင်နေတုန်း ကျွန်တော် ထိန်ဖူး
ရဲတိုက်ကြီးကို တစ်ခေါက်လောက်သွားရောက်ပြီး စုံစမ်းခိုက်
ထယ်ဖို့'

ကျောက်လက်ဝါးမှတိရွှေက တည်ကြည်ခန့်ညားစွာပင်
ပြောလိုက်သည်။

လုံကျိန်ဖုံးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူ့အဖို့ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်၍ လက်ရုံးရည်ပါပြည့်စုံ
သော သိုင်းပညာရှင် လူငယ်တစ်ဦးကိုရသဖြင့် ဝမ်းသာနေမိ
သည်။

‘နောင်းမပါပြီ၊ မင်းကိုပဲ အားကိုးပါရစေကွာ’

လုံကျိန်ဖုံးက ကျောက်လက်ဝါး မှတ်ရွှေ၏ အားကိုး
ထကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ထိုနေရာတွင်...

မုစီးကျင့်မှာ လုံကျိန်ဖုံးနှင့် အနည်းငယ်သဘောထား
ခြားနားသည်။

သူ၏သဘောထားယူဆချက်မှာ....

ကျောက်တက်ဝါးသည် ငယ်ရွယ်နုနယ်သူဖြစ်ပြီး ကျန်တာ
ချိ၏ အချိန်အဝါကြောင့်သာ လျော်ကြားခြင်းဖြစ်သည်ဟု
ယူဆထားမိသည်။

တစ်ဖန် ကျောက်လက်ဝါးမှတ်ရွှေ၏ အပြုအမူကိုလည်း
သဘောမတော်လှချေ။

အကြောင်းမှာ....

ယခုကဲ့သို့သော သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးနေသော
အချိန်တွင် သူ့က ထိန်ပူးရဲတိုက်ကို သွားလေ့လာဦးမည်ဟု
ဆိုလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မုစီးကျင့်က....

‘ဆရာသွားချင်လဲ သွားပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမသို့ ငြဟော့မင်းနဲ့
လင်နန်ခမိက်သားကတော့ ထွက်ခွာလွတ်မြောက်သွားပါပြီ’

မုစီးကျင့်၏ဆိုလိုရင်းမှာ ယခုအချိန်တွင် တရားခံများက
ထွက်ပြေးသွားပြီဖြစ်သောကြောင့် မင်းရဲတိုက်ထဲကဲ့သို့သားလဲ
အကျိုးမထူးပါဘူးကွာဟု ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော်....

ကျန်တာချိက သဘောပေါက်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် သူကရယ်လိုက်ပြီး....

‘အင်း.... ငါ့ရဲ့တပည့်ကို တစ်မျိုးမထင်မီနဲ့ကွာ၊ ဆူဟာ
အမှုစုံစမ်းတဲ့နေရာမှာ တစ်မူထူးခြားတဲ့အမြင်တွေ ရှိတယ်ကွာ၊
အဲဒီတော့ မင်းတို့ ငါ့ကိုယုံရင် သူ့အကြံကိုလဲလက်ခံလိုက်ပါ’

မုစီးကျင့်က....

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး’

ကျန်တာချိက....

‘အေး.... ထပ်ပြောမယ်ကွာ၊ ငါ့ကိုယုံသလို သူ့ကိုလဲ
စိတ်ချလက်ချနဲ့ ယုံကြည်ပါ’

ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး’

လုံကျိန်ဖုံးကလည်း....

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျန်တော်တို့ယုံကြည်ပါတယ်’

ကျွန်တော့်အိမ်တိုက်က သူ့ တပည့်ကျောက်လက်ဝါးအား
လုံးဝပုံအပ်လိုက်သည်မှာ သူ့လိုက်တိုင်မည်မျှအားကိုးကြောင်း
ထို ထုတ်ဖော်ပြုလိက်ခြင်းပင်။

ကျွန်တော့်အိမ်တိုက်က ကျောက်လက်ဝါးအပေါ် အမိုး
တင် ပြောဆိုလိုက်သောကြောင့် လိုက်နာမှု မှာ အံ့အားသင့်
ဆွားမိစေရာသည်။

နာမည်ကျော် ထိန်ဖူးရဲတိုက်ကြီး၏ ဂီတတံခါးရှေ့တွင်
အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် ဘုရင့်အမူကမ်း သိုင်းသမားတစ်ဦး
ရောက်လာသည်။

ထိုသကား....

ကျွန်တော့်အိမ်တိုက်ကား တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးရန် ရောက်
လာသော ကျွန်တော့်အိမ်တပည့်ဖြစ်သူ စကျောက်လက်ဝါးမှတ်
ရှေ့ပင်ဖြစ်၏။

ဆောင်းရေအညည် ကြမ်းထမ်းစွာ တိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။
လေသံက တစ်ဖူးတူးအော်မြည်နေ၏။

လေသံနှင့်အတူ ပြုစုပေးသောနှင်းတို့က တဖုံပုံကျနေ၏။

ပေပျော့ပျော့ခြေရာသည် နှင်းပြင်ဝယ် ထင်နေသေး၏။
ထိန်ဖူးရဲတိုက်ကြီး၏ လေးအက်အေးတန်ကာရံထားသော
အိမ်တိုင်းနှင့် အဆောက်အအုံများပေါ်ဝယ် နှင်းများပြု
မိုးခြုံလျက် ရှိနေ၏။

ကျောက်လက်ဝါး မှတ်ရှေ့သည် ခေ့တိုက်ကြီးကို ကြည့်ကာ
အတွေးနယ်ခဲ့လျက် ရှိနေသည်။

ထည်ရဲတိုက်ကို သူ့ကကြိမ်ကြိမ်ခရာကဲ့သို့
တရားခံများကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင် ရဲတိုက်အတွင်းသို့သွင်း
သည်။

တရားခံများသည် ရဲတိုက်ကြီးအတွင်းမှ ပြန်၍ထွက်လာ
သောအခါတွင်ကား သူတို့၏ဆံပင်တွေမှာ နှင်းပွင့်ဖော့ ပြု
စုပေးလျက်ရှိခဲ့ပြီ။

အကယ်၍ သေခက်ပေးခြင်း ခံရသူများဆိုပါက သစ်ရဲ
တိုက်အပြင်သို့ ပြန်လည်ထွက်လာရန်နှင့် အကြောင်းမရှိပြီး
အပြစ်ကြီးသော တရားခံများအဖို့ ဤရဲတိုက်ကြီးသို့
ရောက်လာခြင်းသည် ဝရဲပြည်စံ့နှောက်လာခြင်းနှင့် မခြားပါ
ဘူး။

သည်နိုင်ငံတွင် လုံခြုံစိတ်အချရဆုံး နေရာတစ်နေရာ ပြုပါ
လျှင် ဤထိန်ဖူးရဲတိုက်ကြီးကို ညွှန်ပြရပေလိမ့်မည်။

နာမည်ကြီး လူဆိုးထိန်းသိုင်းသမား ကျောက်လက်ဝါး
သည် သူမမီးဆီးခံသော တရားခံများမှာ အဆင်ပြေစိုင်း
စွာရှင်တွေ ပါဝင်ခဲ့သည်ကို တွေးမိသောအခါဝက် ဆက်
မီးရှင်းမျှင် ရှာရှိုက်မိသည်။

အတန်ကြာပေးနေပြီးမှ ရဲတိုက်တံခါးဝဆီသို့ လျှောက်လာသည်။

အစောင့်များက မှတ်ရွှေခေါ်ကျောက်လက်ဝါးကို ဘုရင့်ဆင်းသွား လူဆိုးထိန်း လူစွမ်းကောင်းတစ်ဦးဟု သိထားကြသည်။

ထို့ကြောင့်....

အစောင့်များမှာ ဘာမှမမေးမြန်းရဲဘဲ ကြောင်အမ်းတမ်းဖြင့်သာ ကြည့်နေကြသည်။

'ဟိတ်...တံခါးဖွင့်စမ်း'

ကျောက်လက်ဝါးက ဘာစကားဝှက်မှ ပြောစရာမလို၊

ဘာအထောက်အထားမှ ပြစရာမလို၊

အော်ဟစ်၍ အမိန့်ပေးလိုက်ရာ....

'ဂျိမ်း....'

ရဲတိုက်တံခါးမကြီးမှ လူတစ်ကိုယ်စာခင်နိုင်သော အရေပေါ်တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရသည်။

သူသည် ရဲတိုက်ကြီးအတွင်း ဟိုတိုသည်သည် အနံ့လိုက်ကြည့်သည်။

ရဲတိုက်တံခါးမှ ရဲတိုက်အမှုထမ်းများသည် ကျောက်လက်ဝါးနှောက်မှ လိုက်လာကြသည်။

ကျောက်လက်ဝါးကလည်း ဘာမှမမေးသေး။

ရဲတိုက်တစ်ခုလုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီးသော် အခါမှ မှတ်ရွှေက တံခါးမှူးအား ရုတ်တရက်လှည့်ကာ လိုက်သည်။

ကိမ်လျှံရိ တရားခံတို့ကိုလိမ်ထုတ်သွားတော့ မင်းဒီမှာ ရှိသယားကွ'

တံခါးမှူးသည် ကျောက်လက်ဝါးက တရားခံများကိုဖမ်းလာစဉ်က လိုက်ပါဖူးသောကြောင့် ကျောက်လက်ဝါး၏ ပညာ တက်မြက်မှန်း သိရှိထားလေသည်။

တံခါးမှူးမှာ ကျောက်လက်ဝါး ရဲတိုက်အတွင်းရောက်လာသည်နှင့် အသင့်ဆီးကြိုကာ နောက်မှဆိုက်လာခဲ့သည်။

ယခု....

သူ့ကိုတိုက်ရိုက် မေးနေလေပြီ။

ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် မဝံ့မရဲဟန်ဖြင့်ပင် ဖြေလိုက်လေသည်။

ပင်လှာပါ ဆရာမှတ်ရွှေ၊ အခင်းဖြစ်ပွားတုန်းက ကျွန်တော်ဟာ တံခါးဝမှာ အစောင့်ဘာပန်ကျနေပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့် အားလုံးကိုအသေးစိတ်သိပါတယ် ခင်ဗျာ'

အင်း....ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆို မင်းသိသရွေ့ ပြန်ပြောတာ သိဖြင့်....

သူက စိတ်ပါလက်ပါ ရဲတိုက်ဖောက်ပြေးသော တရားခံများအကြောင်းကို အသေးစိတ် ရှင်းပြလိုက်သည်။

ထိုနောက်....

ရဲတိုက်မှူး ဖုံးချိယင်အကြောင်းလည်း ပြောပြသည်။ အင်း....ဖုံးချိယင်၏ ကိုယ်ဖော့ပညာ မဆိုးဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားမိပဲ နယ်၊ ဖုံးချိယင်

အသွယ်အသွယ် အရင်ပြန်မကြည့်ရင် ရန်သူရဲနောက်ကို
အရင်ဦးထောင် ရောက်နိုင်မှာပဲခင်ဗျ်

အဲဒါမျိုးသည် ရိုးပြောင်သူပီပီ စိတ်ထဲတွင်ရှိသမျှ အရင်း
အသွယ်အသွယ်

ထိုအခါတွင် ကျောက်လက်ဝါး၏ မျက်လုံးများမှာ ဖျတ်
ခနဲ အရောင်လင်းလာသည်။

ကြည့်လင်လာသည်။

ပြီးလျှင် စိတ်ဝင်စားစွာမေးလိုက်မိသည်။

ဖိုးချီယင်က သူ့မိန်းမကို အရင်သွားကြည့်တာ တဲခါကို
ခင်းတယ်လိုလုပ်သိသလဲ

ဒီလိုပါဗျာ၊ လူ့ရဲ့မိန်းမတာ ကျွန်တော်နှမို့ ကျွန်
တော်သိတာပါ။ ခါပေမိလို့ သူတို့က မယူရသေးပါဘူး၊ ယူ
မယ်လို့ပြောတာ နှစ်နှစ်ထောက် ကြာခဲ့ပေမယ့် မယူဖြစ်သေး
ပါဘူး။

ကျောက်လက်ဝါးသည် တံခါးမှူး ၇ ပျော်ပျော်ပါးပါး
နေထုတ်သူဖြစ်၍ နောက်ပြောင်လေသလားတဲ့ ထင်လိုက်မိ
သည်။

သို့သော်....

ဤသို့မတုတ်ပါ။

မဟုတ်ကြောင်းကို မကြာခင်ပင်သိလိုက်သည်။

တံခါးမှူးက အစ်စံကစ်နဲ့ လှမ်းပစ္စုလိက်ဟန်ဖြင့်....

ဟေ့ညီမ...လာစမ်းကူး၊ ဟောပီက ဆရာမုတ်ရွှေ့နဲ့ ခဏ
လာတွေ့စမ်းပါ ပြောစရာရှိနေလို့

သူ့ကလေးခေါ် လိုက်သည့်အတွက် ကျောက်လက်ဝါးသည်
နေဝက်ဘက်ကို ဆက်ခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

မနီးမခေးတွင် ထမင်းထည့်ထားသော သစ်သားပုံးများ
ကိုစိုလာသည် ကျွမ်းသမီးတို့ တွေ့ရသည်။

ထိုအချိုးသမီးတို့တွေ့ရသောခါခါ ကျောက်လက်ဝါး
အဖို့ ခိုရမလို ရယ်ရယ်ပြစ်သွားကာ သူ့သည် ပခုံးတစ်ချက်
ထွန်ချိုက်မိလေတော့သည်။

ဤအမျိုးသမီးမှာ သိုင်းပညာ မတက်သည့်အပြင် လိင်မှာ
ပါးနပ်မူလည်း ရုပ်မရသည်ကို အကဲခတ်မိ၏။

အမျိုးသမီး သူ့ အနားသို့ရောက်သည်နှင့် တောင်ဖွား
ထောင်ဖွားဖြင့်အော်၍ ပြောသံက သံပုံးတီးသလိုကျယ်လောင်
ထူပေသည်။

အို...ဒီတစ်ခါလာတာ စောလှချည်လား၊ ဆရာမ့တ်ရွှေ
ခွဲ မနေ့ကအဖြစ်ဟာ ကြောက်ရောလန့်စရာပဲ၊ အခုရဲတိုက်
ထဲက တရားခံနှစ်ယောက်လောက် ထွက်ပြေးသွားတော့
အစ်ကို ဖုံးချိယင်လဲ စစ်တိုက်ထွက်ရမတာမှပဲ

သူ့လိုအမျိုးသမီးက ရဲတိုက်များ၊ ဖုံးချိယင်ကို ရင်းရင်း
နီးနီးခေါ်ပြောနေသဖြင့် ကျောက်လက်ဝါးမှာ ရယ်ချင်စိတ်
တို့ မနည်းမရှိသိပ်တားရသည်။

သူမသည် မှတ်ရွှေ၏ စကားပြန်ကိုပင် စောင့်မနေတော့
ဘဲ ရှေ့ဆက်၍ မလျှောက်သွားလေသည်။

တံခါးများနှင့် ကျောက်လက်ဝါးမှတ်ရွှေထိုသည် ဆက်၍
လျှောက်လာခဲ့ရာမှ ရုတ်တရက်ခပ်စောစောက တံခါးဖွေးပြော
သောစကားကို အမှတ်ရသဖြင့် ချက်ချင်ပင် သူ့ကို ပြန်မေး
မိသည်။

ဘာလဲ၊ ခုနက ခင်ဗျားပြောတာ ရဲတိုက်မျိုးကြီး ချိုးပိတို့
ခွဲ အော်သံကြားပြီး မကြာခင် တိမ်လျှံရီဆိုတဲ့ကေးက
တရားခံကိုခေါ်ပြီး ချက်ချင်း ထွက်ပြေးသွားတယ် မဟုတ်
သေး။

သူ့ ဖုန်း စား ကင်း တပ် ပွဲ

သူသည် မရှယ်မိရန် မနည်းထိန်းချုပ်ထားရလေသည်။
ညိုသော် ဝမ်းထဲက ကြိတ်၍ရယ်နေမိပါသည်။
ဟုတ်သည်။

သူ့မြင်ရသော အမျိုးသမီးမှာ အရိုးအဆစ်ကြီးပြီး သစ်
သားစည်နှင့်တူ၏။

အထိကလည်း ကျယ်လောင်ပြီး နှုတ်ခမ်းတို့တွဲဖြင့် ရှုပ်ဆိုး
တစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ပထမတွင် ကျောက်လက်ဝါးက ဤအမျိုးသမီးကို ရန်သူ
၏သူလျှိုဟုထင်မိခဲ့သော်လည်း အခြေအနေကို အနီးကပ်လေ့
လာကြည့်မှ မဖြစ်နိုင်မှန်း တွက်ဆလိုက်မိ၏။

တံခါးများက...

အုတ်မိတ်ဆရာ

မှတ်ရေက....

သေသေချာချာ စဉ်းစားပါ။ အချိန်မှတ်ကာ လွဲနေ
မလေးလို့

တံခါးများက ခေါင်းသွင်သွင် ခါးလိုက်သည်။

ဟို... မပုဒ် နိုင်ပါဘူးဟော၊ ဆရာမလုံရင်သူတို့ကိုပေးကြည့်
ပါဦး'

နံဘေးမှ အစောင့်တွေက သူ၏စကားကို ချစ်ချင်းပင်
ထောက်ခံလိုက်ကြသည်။

နှော့ကပိုင်တွင် တံခါးများက သူတို့ချင်း မကြာခဏ ရန်
ဖြစ်၍ ထီးသတ်ခဲပူးကြောင်းပါ ရင်းပြလေသည်။

သူတို့၏ ယူဆချက်ကား ရန်ပုံဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် အခဲ
မကြေသော တိမ်လျှံခိုက အခွင့်ကောင်းယူ၍ ရဲတိုက်မှု
ချိုးပိတ်ကို ရက်စက်စွာ သတ်ခဲ့သည်ကို ထင်ကြားစားကြလေ
သည်။

ကျွန်ထောင့်တို့ ထင်တာကချိုးပိတ် သေရတာဟာ တိမ်လျှံ
ရိန်မလဲဘဲ မကြာခဏ ရန်ဖြစ်ခဲ့ပြီး လက်သီးထိုးပဲ့တွေ ပြစ်
ခဲ့လို့ ပဲဟေ့ ချီကြောင့် တိမ်လျှံ ရှိ အခဲမကျဘဲ အခုလို အခွင့်
ရတန်း သေဆုံးတာလို့ ထင်မိတယ်'

အင်း... အစောင့်တွေ ခွဲထွက်ဆိုချက်အရ ဆိုရဲ့တော့
ပူးခါးယူနဲ့ တိမ်လျှံတို့ရဲ့ ထွက်ဆိုချက်တွေအားလုံးမှာ

အမုန်တွေပဟုတ်တဲ့လျှို့ဝှက်သားတာ ခွဲလိမ့်မယ်၊ ဗျတ်ရင်ကော်
ချိုးပိတ် အသတ်ခံရတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တရားခံကို အာမိတ်
ရှာမလဲ

ကျောက်လက်ဝါးသည် ထိုကားထုတ်ဖော်မပြောပါ။

သူ၏ရင်ထဲကသာ ပြောမိသည်။

မတင်မကျနှင့်ဖြစ်နေသော ကျောက်လက်ဝါးမှာ နောက်
ထပ် စစ်ဆေးမနေတော့ဘဲ အခင်းဖြစ်ပွားရာ ခုတ်တံကြိုး
အတွင်း ကြိုးတိုက်အချစ်ခန်း အပတ်တစ်ခု အမှတ်နှစ်နှင့်
အမှတ်သုံးစောင်များအား ခုတ်ရောက်စစ်ဆေးရန်ထွက်သွား
လေသတို့သည်။

'ဟိတ်... အားလုံးစုံပြီလား'

လုံစော့နှိပ်က အိမ်ကြီး၏ရှေ့ကွက်လပ်တွင် စုရုံးနေသော
သူ အဖွဲ့ဝင်များကို တစ်ဦးစီကြည့်၍ပေးလိုက်သည်။

ဟုတ်ကဲ့၊ အမှတ်တစ်အဖွဲ့၊ အမှတ်နှစ်အဖွဲ့၊ အမှတ်သုံး
အဖွဲ့ အားလုံးစုံပါပြီ'

လုံကျိန်ဖုံးသည် သူ၏တပ်ဖွဲ့ဝင်များကိုကြည့်ရှုရင်း ထူ
လက်ထောက် မုစီကျင့်တို့လည်း ကြည့်လိုက်သည်။

'အားသုံးတောင်းပါတယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး၊ ဟိုလူလို ငြုတ်ခါး'

မုစီးကျင့်က မလှမ်းမကမ်းရှိလူတစ်ယောက်ကို လက်ညှိုး ထိုးပြကာ ပြောလိုက်၏။

အဝတ်အစားမှာစုတ်ပြတ်ပြီး ကျောတွင် အထုပ်ကြီးတစ် ထုပ်နှင့် မြေနှင့်တူသော တုတ်ချောင်းကြီးတစ်ချောင်း ကိုင် ထားကာ ငှက်နှင့်ခြေထောက်တွင် ပုတ်တီးစည်းထားသော လှူရွယ်တစ်ဦး။

သူ၏ဦးခေါင်းတွင် ဦးထုပ်စုတ်ကြီးတစ်လုံး၊ လက်တွင် မြေအိုးပုံကြီးတစ်ခု၊ မျက်နှာတွင် သားရေမဲ့အစိုင်းလေး ထစ်ချပ် မျက်လုံးတစ်လုံးကိုပိတ်ထားကာ ကြိုးစည်းထား သဖြင့် မျက်လုံးတစ်ဖက်ကန်းနေသည့် သူတောင်းစား တစ် ယောက် ဖြစ်မည်ဟု ထင်ရသည်။

သူ၏ဦးခေါင်းမှာ တစ်ခါခါ ခြေထောက်ကလည်း လမ်း လျှောက်ရာတွင် မညီမညာဖြစ်နေသေးသည်။

'အာပု' မုစီးကျင့်ကခေါ်လိုက်၍ သူတောင်းစား အာပုသည် ထောင့်ထောင့်ဖြင့် လျှောက်လာသည်။

'မင်းရှုအစွမ်း ပြလိုက်ခမ်းကွာ'

'ဟုတ်ကဲ့'

အာပုသည် ရုတ်တရက်မြေပေါ်သို့ထိုင်ချကာ သူ၏တုတ် ကြီးကို ရှေ့သို့ချ၍ ပလွေကုန်းမထုတ်ကာ မှတ်လိုက်သည်။

မကြာမီမှာပင် တုတ်ကြီးသည် မြေဟောက်တစ်ကောင် မှာ တညှပ်လှုပ်ဖြစ်လာပြီး ခုန်၍ ခုန်၍ ထလာသည်။

'တောသားလေးကျွန်တော်... မြေမင်းသား မဟုတ်ပါ။ မြေအစုတ်ပလုပ်လေးမို့... သနား ပါ... အသဖြာထမင်းဖိုး ပေးပါခင်ဗျာ...'

အာပုက ပလွေမှတ်နေရာမှ နားကြားပြင်းကပ်စရာသံချင်း တစ်ပုဒ်ဆိုလိုက်ရာ အားလုံးက တအားဟားရယ်မောလိုက်ကြ သည်။

'ဟား... ဟား... ဟား' လိုက်နိုးဖူးပင် မနေနိုင်ဘဲ ရော၍ရယ်မောလိုက်မိသည်။ ဒီတောင် သူတောင်းစားလုပ်တာ သဘာဝကျတယ်ပေ။ ခင်းနဲ့ဘယ်သူပါသလဲ'

'အားလုံးသုံးယောက်ပါ' အာပုကပြောလိုက်စဉ် သူ့အဖော်နှစ်ယောက်မှာ လူအုပ် ထဲမှ ခုန်ဆွဲခုန်ဆွဲဖြင့် ထွက်လာကြသည်။

'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ' သူတို့၏မျက်နှာများကလည်း ပြုံးစိစိဖြစ်နေသည်။

'ဟား... ဟား... ဟား'

လူများကစိုင်း၍ရယ်မောလိုက်သည်။

မုစီးကျင့်က....

'ကဲ... မင်းတို့သူတောင်းစားတွေက ရွှေပြေးကင်းပဲ၊ အရေးကြီးရင် ကြီးသလို တပ်ပွဲနှစ်ကမှ တပ်ပွဲတစ်ကိုပဲ ခယ် အသွားကြတော့'

ဟာနဲ့ ခိုလှုံရာများ

အပူနှင့် အခူတောင်းစား ခဲ့သို့ ရှက်ဖျက်သားသော တစ်
ဘားများသည် ကပ်စကချင်းပင် သူ့အပိုထဲမှ ပြေးသွက်သွားကြ
လေသည်။

သူတို့ဘားပုံမှာ လျှင်မြန်လွန်းသောကြောင့် ထစ်ခဏ
အတွင်းမှာပင် ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ဤအရာကား...

ချန်ကျီးမြို့ရှိ လုံကျိန်ဖုံး၏အိမ်ဖောက်ဝင်းအတွင်း၌ပင် ဖြစ်
သည်။

အိမ်ဝင်းအတွင်းတွင် လူပေါင်းလေးဆယ်ခန့်စုရုံးရောက်ရှိ
နေသည်။

လူတိုင်းက ရေဘူးနှင့်ရိက္ခာခြောက်များ အပြည့် တစ်ဝှ
ဆောင်လာကြသည်။

သူတို့ဘားလုံးသည် အမိန့်နာခံရန် အဆင့်စောင့်လျက်ရှိ
သည်။

သူတို့ဘားလုံးမှာ အရွယ်အားဖြင့် လူလတ်တိုင်းနှင့်လူငယ်
လူရွယ်များဖြစ်ကာ သန်မာထွားကျွင်းပြီး သိုင်းပညာထက်
မြက်သူများဖြစ်သည်။

ထိုလူရွယ်အားလုံးသည် ရဲကောက်အတွင်းမှ လက်ရွေးစင်
သိုင်းသမားအကျော်အမော်များဖြစ်ပြီး ထိုကဲ့သို့အတွေ့အကြုံ
ရင့်ကျက်သူတွေဖြစ်သည်။

သူတို့ထဲမှတချို့မှာ လုံကျိန်ဖုံးကိုယ်တိုင်သင်ကြားပြသခဲ့
သော သူ၏တပည့်များဖြစ်သည်။

လူကိုအားလုံးသည် လက်ရွေးစင်အဆင့်မြင့်ပညာရှင်များ
ဖြစ်သည်။

ခပ်စောစောကထွက်သွားကြသော သူတောင်းစားအပုဂ္ဂို
လ် လူတွေမှာလည်း အဆင့်မြင့်လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားများ
ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့အားလုံးသည် ထိန်ဖုံးရဲတိုက်ကြီးမှ အရေးကြီးသော
တရားခံများထွက်ပြေးမည်ထင်ရသော ထောင်တန်းဒေသသို့
ခရီးထွက်ရန် စေခံနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မကြာမီခရီး
ထုတ်ချုပ်ရေးမှူးခန့်အပ်သည့် သူ၏တပည့်များကို ဦးစောင့်
ဦးခရီးစေခံထုတ်ခွင့်လာလေသည်။

ချန်ကျီးမြို့နှင့် လုံရိတောင်ကုန်း၏အကွာအဝေးမှာ ခရီး
ခရီးလေးရာကျော်ခန့်ရှိသည်။

ဤခရီးကိုသွားပါက သုံးခရီးရက်နှင့်မဝရောက်နိုင်ပါ။
ခရီးကြမ်းဖြစ်၍ မြင်း၊ မြင်းလှည်းနှင့်သွားသူ ရှားလှ၏။

ခြေလျှင်ခရီးသွားကြသူများသာ များသည်။
အချိန်သည် ဆောင်းရာသီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုခရီးကိုသွားပါက ဧရာဝတီ၊ ဆီးနှင့်ဒဂုံ
များ ခံရမည်ဖြစ်သည်။

အချို့တောင်ကုန်းတောင်တန်းများပင် ရေခဲများဖုံးလွှမ်း
နေပြီဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ သူတို့သည် ဤခရီးကို ဖြတ်ကျော်ကြမည်
သာဖြစ်သည်။

သူတို့အားလုံး လက်နက်ကိုင်စီ ကိုင်ဆောင်ထားကြပြီး
စွမ်းရည်တစ်မျိုးစီ ကျွမ်းကျင်သူများဖြစ်သည်။

ဖုန်းကျွမ်းကျင်မှုကို ဖမ်းဆီးရန်မှာ လွယ်ကူလော့အလုပ်မဟုတ်
ပါ။

လူတို့သွားသောဝန်းသည် နောက်ထပ်မြို့ထဲသို့ဝင်တိုးမည်
မဟုတ်ပါ။

ဖုန်းကျွမ်းကျင်သည် ဉာဏ်များပြီ၊ ရက်စက်သည် သိုင်းပညာ
အဆင့်ရှိသူဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဘုရင်ကိုနှင့် အတူပုန်ကန်၍ သူ့ကိုလွယ်လွယ်နှင့်
ဖမ်းရန်မဖြစ်နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် လုံကျိန်ဖုန်းတို့က အမှုထမ်းဝတ်စုံဝတ်၍ ခရီး
သွားရန်မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

သူတို့သည် အရပ်ဝတ်အရပ်စားဝတ်သွားကြမည်ဟု ဆုံး
ဖြတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို လူမျိုးစုံအသွင်တောင်
လိုက်ကြသည်။

သူတို့သည် စာမေ့သမား၊ ထင်းရှေ့သမား၊ အထမ်းစေ
သည်။ သူတောင်းစား၊ ဓံဝါသည်၊ စသည်ဖြင့် အသီးသီးရ
ဖျက်ထားကြသည်။

စေ့ပေါင်းလူလေးဆယ်ခန့် ဖြစ်သည်။
မကြာပါချေ။

ဘုရင်အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ကျန်တံခါနှင့် သူ၏တပ်ညီ လူ
ထိန်းကျောက်လက်ဝါးတို့ရောက်လာကြသည်။

ဆရာကြီးသည် ရုပ်ဖျက်ထားသူများကို ကြည့်၍ အံ့ဩ
ချီးကျူးမိသည်။

‘အေး... ဒီအကြံမဆိုးဘူး၊ ကောင်းတယ်၊ ခါနဲ့ ထောက်
လှမ်းရေးသမားတွေ လွတ်ပြီးပြီလား’

‘ဟုတ်ကဲ့... သူတောင်းစားပုံရုပ်ဖျက်ထားတဲ့ ကျွန်တော်
တပ်ညီဆုံးယောက်ကိုလွန်လိုက်ပါပြီ’

‘မု... စီးကျင့်က ရှင်းပြလိုက်သည်။
မုတ်ရွှေက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်...

‘ကောင်းတယ်၊ ခါနဲ့ အစီအစဉ်ကို ပြောပါဦး’
လုံကျိန်ဖုန်းက...

‘ဒီလိုပါ၊ ကျွန်တော်တို့က အုပ်စုဆုံးစုခွဲထားပါတယ်’
ကျောက်လက်ဝါးက...

‘ပြောပါဦး’
လုံကျိန်ဖုန်းက...

‘အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဆယ်ကို အမှတ်တစ်ထဲဝင်ခိုင်းပါတယ်’
‘အဲဒီအဖွဲ့ကို ဘယ်သူက ခေါင်းဆောင်သလဲ’

‘စခန်းမျိုးကြီး ကျိန်ဖုန်းက ခေါင်းဆောင်ပါ။ သူတို့အဖွဲ့ကို
ဆယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးအသွင်ဆောင်ထားပါတယ်’

‘ခါနဲ့ နေပါဦး၊ သခင်လေးလီပိုင်ရှိကော၊ ဒီအဖွဲ့ထဲမှာပါ
သလား’

‘ဟုတ်ကဲ့... ပါပါတယ်၊ ဆုနဲ့သူ့ဇနီး၊ ဝိုင်းသွားလူတို့က
သူဌေးသားအမီးတွေအဖြစ်ပါဝင်ထားပါတယ်’

ကျောက်လက်ဝါးပွတ်ရွှေက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်

ဇိုး—

‘တုန့်ထဲ အမတ်နှစ်အဖွဲ့အကြောင်း ပြောပါဦး’

‘အမတ်နှစ်အဖွဲ့ထဲမှာ အဘွား သူတောင်းစား သုံးယောက် မျက်လှည့်သမားနှစ်ယောက်၊ ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်၊ ဝေဝါယာနဲ့အဆမ်းသမား လေးယောက် စုပေါင်းဆယ်ယောက် ပြန်ပါတယ်’

‘ခေါင်းဆောင်က ဘယ်သူလဲ’

‘အဖို့အဖို့ခွဲ ခေါင်းဆောင်တင်တော့ ဆရာဖုန်းချီယင်ပါ၊ သူက ဝေဝါယာနဲ့ဖိုးပြီး လိုက်ပါမယ်’

‘တတိယအဖွဲ့ကကော’

‘အတိယအဖွဲ့မှာ စာပေသမားနှစ်ဦး၊ ထင်းခွေသမားနှစ်ယောက်၊ ခေါင်းရွက်ဗျတ်ထိုးချေးသည်တစ်ယောက်၊ ရသေ့ယောင်ဆောင်ကုလုနဲ့တစ်ယောက်၊ တင်ဝါသန် တစ်ယောက်၊ သမားစောင့်အန်တယ်က၊ အလုပ်သမားနှစ်ယောက် ပါဝင် ဖွဲ့စည်းထားပါတယ်’

‘အင်း... ဝါလဲမဆိုးပါဘူး’

ကျောက်လက်ဝါးက ချိုးကျူးလိုက်သည်။

‘လိုကျိန်ဖူးက...’

‘အဖို့အဖို့မှာ အလုပ်သမားနှစ်ယောက်က လူမမာ တစ်ယောက်ကို ထိန်းသွားပေးမယ်၊ လူမမာက ဒီအဖွဲ့ကို အုပ်ချုပ်တယ်’

‘အဖို့ လူမမာလုပ်တဲ့သူက ဘယ်သူလဲ’

‘စိန်ဝေယန်ပါ’

ကျောက်လက်ဝါးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘အင်း... အစီအစဉ်က ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်တိကျ ဖို့လိုတယ်နော်’

‘ဝါကိုတော့ စိတ်ချပါ’

ထိုအစီအစဉ်သည် ရန်သူများ ခရိုင်ခံခရန် လျှို့ဝှက်စီစဉ် ထားခြင်းဖြစ်သည်။

လိုကျိန်ဖူးနှင့် မှူးစီးကောင်တို့မူ တုန့်သည်ပွဲစားများအဖြစ် လှုပ်ဖျက်ကာ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့နှင့် လိုက်သည်။

မူလအစီအစဉ်မှာ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့သည် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့နှင့်ခန့်ခိုင်အကွာ ယောက်မှ လိုက်ရန်နှင့် အချင်းချင်းအကူအညီပေးရန် စီစဉ် ထားသည်။

ယခု တတိယအဖွဲ့သည် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၏ ရှေ့ခန့်ခိုင်မှ ရှေ့ပြေးအဖွဲ့အဖြစ် ချီတက်ပြီး လမ်းဖောက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ယခုအခါကွင်း...

ကျိန်ဖူးနှင့် ခြောင်မြို့မသခင်လေး လိပိုင်ရှိ သူ၏ဇနီးပိုင် သားလူတို့အား ကျောက်လက်ဝါးနှင့် မိတ်ဆက်ခဲ့ပြီးဖြစ် သည်။

ဆရာကျိန်ဖူးသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ခန့် အဘိုးကြီး အဖို့ဦးဖြစ်သည်။

သို့သော် ပါးရေနားရေ အနည်းငယ် တုန့်သည်လှလှ ရှိ ထင်းမာကျစ်လစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ပြည့်တင်းလေး လက်

တောင်တန်းများက သန်ပာဖျက်လတ်သေးကြောင်း ဖော်ပြခန့်
သည်။

ဆယ်နှင့် မုတ်ဆိတ်များက ဖြူပေးနေပြီဖြစ်သည်။
မုတ်နှာများမှ ကြေးရောင်ရှိပြီး ခန့်ညားသော ဥပဓိရုပ်ရှိ
သည်။

ထောက်ပံ့သောမျက်လုံးနှင့် ချွန်ထက်နေသောနှာခေါင်း၊
နှုတ်ခမ်းက ပါးနှင့်စေးစေ့မှာချွန်ပြီး မေးရိုးကား၍ ပြတ်
သားရဲဝံ့ခြင်းကို ပေါ်လွင်နေ၏။
မြင်လိုက်သည်နှင့် လေးစားစေနိုင်သော ဥပဓိရုပ်ဖြစ်
သည်။

ကိုယ်နေဟန်ထားနှင့် လှုပ်ရှားပုံကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် သူသည်
သိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးမှန်း သိသာသည်။

သူတစ်ဦးသာမက သူ၏တပည့်နှစ်ယောက်ကလည်း ပါ
ဝင်ကူညီမည်ဖြစ်သည်။

ထိုတပည့်နှစ်ယောက်မှာ...

တစ်ယောက် မဟာရာဇာအလိုစုံဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်က
လူစွမ်းခံတောင်းကြီး ပေလောင်ကျူဟု ခေါ်သည်။

မဟာရာဇာအလိုစုံသည် ထန်မာထွားကျီစီပြီး သူ၏
လက်နက်မှာ ခလေးပေခန့်ရှည်သော နက်မှောင်သည့် ခေ
တစ်လက်ဖြစ်သည်။

ထိုခင်းဖြင့် ရန်သူ၏ခန္ဓာတိုဟ်အောက်ပိုင်းကို အမြတ်
ခိုက်အနိုင်ယူခဲ့သည်။

လူစွမ်းကောင်းကြီး ပေလောင်ကျူ။

သူကား မျက်လုံးပေါက်ကျဉ်းပြီး မေးရိုးကားကား ဖြစ်
သည်။

ဝိန်ဖိန်ပါးပါးနှင့် သွက်သွက်လက်လက်ရှိသည်။
သူ့ကိုခံဆောင်သည့်လက်နက်မှာ ဆယ်နှစ်ပေခန့်ရှည်သော
အိတ်တံတစ်ချောင်းဖြစ်သည်။

သူ၏အတွင်းအားမှာ အံ့အရန်းလောက်အောင် ပြင်းထန်
လှသည်။

မြောင်မြို့မှ သခင်သေး ထိပိုင်ရှိကား ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်
ပြီး တည်ကြည်ခန့်ညားသည်။

စူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးဝိုင်းရွတ်ဖြစ်သည်။
သူသည် လူချောလူခန့်တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အပြင် သိုင်း
ညောထက်မြက်သည်။

လူတိုင်းအပေါ်တင်လည်း ဆက်ဆံရေး မြေပြစ်ပြီး ခါး
ထောင်လွှားခြင်း မရှိချေ။

သို့သော် မဟုတ်မခံ သတ္တိရှိသူ ဖြစ်သည်။

ဝိုင်ဟွားလှ...

သူမသည် ချောမောလှပပြီး အသားအရေ စင်စင်လက်
ပြေသူဖြစ်သည်။

သူ့ရဲ့ ဝတ်ဆင်ထားသည်မှာသည်း အဖြူရောင်ဝတ်စုံဖြစ်၍
နီတင်ဖက်ညီပြီး အလှကိုပိုမိုပေါ်လွင်စေသည်။

ကိုယ်ဟန်သွယ်၍ ရှေ့ရင်သော ခြင်္သေ့မလေး အသွင်ရှိနေ
သည်။

လူ့အဖွဲ့အစည်း လေးယောက်မှ တစ်ယောက် ဖြစ်သော
ကျောက်လက်ဝါးသည်လည်း ဟိတ်ဟန်လုံး၁မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် လုံ့ကျိန်ဖုံး အပါအဝင်အားလုံးကလေးစား
သွားကြသည်။

သူတို့အားလုံးသည် ကျောက်လက်ဝါးဟူသောအမည်
ကြားပူးသော်လည်း လူကိုလုံးဝ မမြင်ဘူးကြချေ။

နာမည်ကြားရှိဖြင့်အလွန်ကြမ်းစမ်း ဟိတ်ဟန်ကြီးမည်
ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။

ယခု ...

တွေ့မြင်ရသောအခါတွင် တည်ကြည်၍ မာန်မာန်က
သော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် တွေ့မြင်ကြရသည်။

ကျောက်လက်ဝါးသည် လူများတို့တစ်ချက်ဝေကြည့်လို
ပြီး...

ဒီမှာ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ တစ်လှေတည်းစီး
ခရီးတည်းသွားကြမှာမို့ ဘာမှ မချွင်းမချွန်ဘဲ တွေ့ကြုံရ
ကျွန်တော် ကို သွင်းဘွင်းမဲ အစီရင်ခံကြ၊ ပြောဆိုကြပါ။
တော် ကြိုတင်ပြီးဖြေရှင်းပေးမှာပါ။

ကျောက်လက်ဝါးသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ပြောဆို
သည်။

အားလုံးက ပြိုင်တူခေါင်းညိတ်သည်။
'ကောင်းပဲ ပြီး'

ကျောက်လက်ဝါးက...

'ခါဖြင့် ခရီးကြေရအောင်'

ယင်းနောက်....

သူတို့အားလုံး ခရီးစတင်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြတော့သည်။

လမ်းခရီးမှာ ကြမ်းစမ်းလှသည်။

ဆောင်းရာသီဖြစ်၍ ဆီးနှင်းများအဆက်မပြတ် ကျကျ...

ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းက ခြောက်စေပြီးထန်စွာ ကျလာတတ်
သည်။

ချွန်ကျီးမြို့မှ ထွက်ခွာလာသည်မှာ လေးရက်တိတိရှိပြီဖြစ်
ရာ မိုင်ပေါင်းလေးရာခန့် ခရီးပြင်းနှင့်ခဲ့ကြသည်။

တစ်နေ့ကိုမိုင်တစ်ရာခန့် ခရီးပြင်းကြသည်။

ဝေးလံသောခရီးနှင့်ခဲ့ရသဖြင့် လုံ့ကျိန်ဖုံးတို့လူစုမှာအတော်
လေး နှမ်းနှယ်နေပေပြီ။

သို့သော်....

အရေးကြီးသောတရားခံတွေကို ပြန်လည်မိဖို့ အရေးကြီး
ဖြင့် ပင်ပန်းသည်ကို သူတို့အားလုံး အရေးမယားပါ။

ဒါတွေ သည်ကိစ္စသည် ထိုင်းပြည်အတွက် အရေးကြီး
သော အားရပ်တစ်ရပ် ထမ်းဆောင်ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော့
မကြာပါ။

ကိုတင်လွတ်ထားသော ကင်းထောက် တစ်ယောက်
သတင်းလာကြိုပို့ သည်။

လွန်ခဲ့သောတစ်ရက်ကျော်က ဖုန်းကျမင်တို့လူတစ်စု
နယ်က ပြတ်ဆွားတယ်လို့ သတင်းရပါတယ်။

ထိုသတင်း လာရောက်ပေးသော ရှေ့တန်း အထောက်
အကူ ဖာပသားသည် သတင်းပေးပြီးသည့်နှင့် ပြန်လည်ထွက်
ခွာသွားတော့၏။

သူတို့ကား သူဖုန်းစားဟန်ဆောင်ထားသော ဖာပပွဲမှ
ထွက်၍ ပင်မတပ်ဖွဲ့သို့ သတင်းပို့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဆိုပါက လိုကျိန်ဖုံးတို့သည် လိုရိတောင် ဓားပြတို့
တောင်ကုန်းနှင့် နီးကပ်လာပြီဟု သိထားကြသည်။

လက်ရှိအခြေအနေတ အခိုက်တကာထိပ်ခေါင်း ဖုန်းကျ
ကိုမိရန် မဝေးတော့ပြီ။

သူတို့အုပ်စုသည် တို့ဆိုင်မနေတော့ဘဲ အရှိန်အဟုန်
မြင့်၍ ရှေ့သို့တက်ကာ လိုက်ကြတော့၏။

ကျီလင် ရွာ တိုက် ပွဲ

ကျီလင်ရွာကလေး....။

ထိုရွာကလေးသည် ပတ်ဝန်းကျင် ငြိမ်းချမ်းသာယာလှပြီး
အိမ်ခြေဆုံးရာခန့်သာ ရှိသည်။

ထိုရွာကလေးတွင် စားအသောက်ထိုင်ဆီ၍ ကျီလင်စား
စောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်တည်းသာ ရှိသည်။

ထိုရွာကလေးသည် လိုရိတောင်ကုန်းရှိ ဓားပြစခန်းနှင့်ဆီ
ပါက မိုင်ခန့်စီဆယ်ခန့်သာ ဝေးတော့သည်။

စိန်ဝေယန်တို့လူစုသည် ရှေ့ပြေးအဖြစ် ထိုရွာအနီးသို့
ရောက်ရှိလာကြသည်။

အားလုံးသောလူတို့မှာ ခေးလံသော ခရီးရှည်ကိုဖြတ်လာ
ခဲ့ရာသာကြောင့် မော့ဟိုက်ပန်းလျှော့နေကြသည်။

တစ်ပန် လုံကျင့်ဖုံးက ထိုလင်ရွာကိုမရောက်မီ ဆက်သွား
လွှတ်၍ အမိန့်ထုတ်လိုက်သည်။

ရန်သူ စခန်းနှင့်နီး လာ၍ တပ်စုသုံးစကို ပေါင်းစုထားရ
မယ်

ထို့ကြောင့်....
ရှေ့ဆုံးမှရောက်လာသောစိန်ဝေယန်မှာ အလျှင်စလိုမဟုတ်

သေး၍ ပစ်ပန်းခြင်းခံကို အပန်းဖြေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ
သည်။

သူတို့လူစုအားလုံးသည် ကျီလင်ရွာအတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့
ကြသည်။

လုံကျင့်ဖုံး၏ မိန့်ကြားချက်အရ ရန်သူ အင်မတန် သူတို့အား
လူစုခွဲ၍ချေမှုန်းပစ်မည်ကို စိန်ဝေယန်က အထူးသတိထားရ
ပေမည်။

ကျီလင်ရွာတွင်းဝင်၍ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် စား
သောက်အနားယူရန် စိန်ဝေယန်က စဉ်းစားမိလေ သည်။

ဟေ့...အားလုံးအစားအသောက်တွေကို သတိထားပြီး
စားရမယ်ကွ။ အရက်ကအစပေါ့ကွာ
ခေါင်းဆောင် စိန်ဝေယန်က သတိပေးသည်။

အမုန်မှာ အလွန်အေးလွန်းသော အချိန်သို့ရောက်လာ
သည်။

ပတ်စန်းကျစ်တစ်ခရီးတွင် နှင်းတွေကသည်း တပွေးပွေး
ချွတ်ဆင်းနေသည်။

လေသည် ဝန်းမြေတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ခေါ်သကြီးနေသည့်
အလား၊ လေဟူးဟူးတိုးဝေ့တိုက်ခတ်နေသည်။

သစ်ပင်များပေါ်တွင် နှင်းပွင့်များ အဆုပ်လိုက်တည်ရှိပြီး
ကျောက်တုံးများမှာ လုံးဝသိပ်ပျော်နေသည့်အလား နှင်းကြား
ဆင် ပျောက်ကွယ်နေသည်။

စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို ဝင်ကြမယ်ဟေ့
စိန်ဝေယန်က မိန့်ကြားလိုက်သောအခါ အားလုံးဆီသို့
တက်ကြသည်။

ကောင်းတယ်ဆရာ။ ကျုပ်တို့အားလုံး ပစ်ပန်းနေပြီဗျာ
ထက်ထဲကို အရက်လေးသွင်းလိုက်မှ အအေးလဲ လိုသွားမယ်
ဗျာ

ဟဲ...ဟဲ။ သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ ငါတို့လဲဆာနေပြီ
ဗျာ...

အားလုံးက ဝမ်းသာအားရ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်
ပြောဆိုလိုက်သည်။

သို့ဖြင့်....
သူတို့အားလုံးသည် ထိုရွာ၏ တစ်ဆိုင်တည်းသော ကျီလင်
စားသောက်ဆိုင်ကလေးထဲသို့ စုပြုံဝင်လာခဲ့သည်။

သို့သော်...

ထိုအချိန်က လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု မကောင်းပါ။

မြင်လှည်း၊ ဝန်တင်လားများ၊ ဝေယျာဉ်များနှင့် ခရီးသွားကြရသည်။

ထို့ပြင်...

တိုင်းပြည်အနှံ့တွင် လူဆိုးသူခိုးများ ဆူပူထကြွသောင်းနေချိန်ဖြစ်၏။

ထိုကြောင့်...

ကုန်သည်တွေကလည်း တစ်ပြိုင်တစ်တည်း တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ ကုန်တူးသန်းရာတွင် တစ်ခုတစ်စုတည်း သွားကြရသည်။

ထိုကြောင့် စိန်ဝေယန်တို့လူစုမှာ ဆိုင်ထဲသို့ တစ်စုတစုတည်း ဝင်လာကြသော်လည်း ဆိုင်ထဲက လူတွေအဖို့ အဆန်းမထုတ်ပါ။

သည်လိုပင် ခရီးသည်တွေ ထစ်စုတစုတည်း သွားကြသည်မှာ အမြဲလိုလိုပင် ဖြစ်သည်။

ခါမုလည်း ဓားပြနှင့် လုယက်သူတွေအားမ ဝေးမည် မဟုတ်ပါလား။

လမ်းခလုတ်တွင် ဓားပြတိုက်သည်။

လုယက်သည်ဆိုခြင်းများမှာ ခရီးသွားတွေ ဈေးရောင်းသမားတွေ ကုန်သည်တွေအဖို့ မဆန်းတော့ပါ။

လူတန်းစားတစ်သီးသီး ခရီးသွားရာတွင် သူပုန်းစားနေသေး တင်ပါ။ ဈေးသည်၊ ကုန်သည် စသော လူမျိုးတွေ ပါကြသည်။

ထိုသို့ လူမျိုးပေါင်းစုံ စုပေါင်းပြီး ခရီးသွားလာခြင်းမှာ အဆန်းမဟုတ်တော့ပါ။

ရိုးနေပြီ ဖြစ်သည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး စိန်ဝေယန်မှာ လူမမာတစ်ဦးအတွက် အလုပ်သမားတစ်ဦးကိုတူ၍ ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

သူ၏နံဘေးမှ ဆေးသဘေးတော်ကြီးကလည်း ဆေးမှလင်းတစ်လုံးကို လက်တစ်ဖက်ကကိုင်၍ တစ်ဖက်က ဆေးပုလင်းတွေ ထည့်ထားသော သားရေအိတ်ကိုဆွဲကာ ပါလာခဲ့သည်။

ဝင်လာသောလူများသည် အချင်းချင်းစကားသိပ်မပြောကြတော့ပါ။

အကြောင်းမှာ...

သူတို့အားလုံး၏ ပုံစံများမှာ အစမှ သိက္ခာမဲ့သော ခရီးသွားများက စုပေါင်းကာ ခရီးနှင့်လာသူတွေဟု ထင်မြင်စေလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၁၀၈ ☆ မိုးတော်သူ

အကြောင်းသိ မဟုတ်ပါက သူတို့တတွေမှာ ချန်ကျီးမြို့ရှိ ထိပ်ဆန်းဆိုင်သမားဆရာတွေဟာ သိကြားမည် မဟုတ်ပါ။

သူတို့တတွေသည် စားပွဲလွတ်အသီးသီးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

အလုပ်သမားတွေက ပျာပျာသလဲကြိုဆိုသည်။

သည်တွင် ရဲတိုက်မျိုး စိန်ဝေယန်က အအေးဒဏ်ခံနိုင်ရန် အရက်ကိုမှာဖို့ သူ့ဘေးမှ သမားတော်ကို တိတ်တဆိတ်ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

သို့သော် အလွန်အကျွံမသောက်ဖို့ပါ သတိပေးလိုက်သည်။

သမားတော်က....

ဟေ့စားစရာတွေ ရဦးမလဲကွ'

အလုပ်သမားလေးကို မေးလိုက်သောကြောင့် အလုပ်သမားက....

ကျွန်တော်တို့ဆိုင်မှာ ဝက်သားဟင်းချိုရယ် ကြက်သားနဲ့ အကြော်စုံရယ် အရက်ထဲ ရပါတယ်ခင်ဗျာ'

ကောင်းပြီ၊ ငါ့မှာ လူမမာအတွက် အရက်တစ်အိုးနဲ့ ကြက်သားစုပ်ပြုတ်ယူခဲ့၊ နောက်ပြီး ထမင်းရော ဟင်းရောပါယူခဲ့'

သူသည် ပြောရင်း လူမမာတစ် လှည့်ကာ....

မင်းက အအေးပတ်ပြီး ဖျားနေတော့ အရက်သောက်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် အလွန်အကျွံမသောက်ရဘူးနော် ဟုတ်လား'

သမားတော်လို့ ရုပ်ပျက်ထားသော သိုင်းသမားက ဆိုင်အလုပ်သမားခလေးကို ပြောလိုက်ရာမှ ဆရာစိန်ကိုလည်း သူ၏ ဓမ္မာအဖြစ်ပြောလိုက်၏။

ဤသို့ ပြောလိုက်သောစကားသည် သူတို့လူစုအား အရက်ကို အလွန်အကျွံ မသောက်ရန်ပါ သတိပေးလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

လုံတိုက်နဲ့ပုံး၏ လက်အောက်တွင် အမှတ်စဉ်နေသောသိုင်းသမားများမှာ အတွေ့အကြုံ ရှိနေသူများပီပီ အရက်သောက်ရာတွင် အရက်ထဲတွင် အဆိပ် ရှိမရှိကို ဝေဖန်စာလေးဖြင့် စမ်းသပ်ပြီးမှ သောက်ကြည့်လေ့ရှိသည်။

အရက်တွင်သာ မဟုတ်ပါ။

အခြားစားသောက်စရာများကိုလည်း စမ်းသပ်ပြီးမှ စားသောက်တတ်ကြသည်။

စားသောက်ဆိုင်နှင့် အလုပ်သမားများမှာ ရုတ်တရက် စားသောက်မည့်သူ ခရီးသည်အယ်ယောက်ကျော်၊ ရောက်လာသဖြင့် အလုပ်ရှုပ်ထွေးကြလေ့ရှိသည်။

အရက်တစ်အိုးနဲ့ စားစရာချပါဟေ့'

ဟေ့မြန်မြန်ကွာ'

ထိုစားပွဲကမှာလိုက်သည့် စားပွဲကမှာလိုက်နှင့်ဆိုင်အလုပ်အမားတွေ ပျာယာခတ်ကာ အရက်အိုးနှင့် စားစရာများ ယူပေးကြ၏။

ဆိုင်ထဲတွင် ခပ်စောစောရောက်နှင့်နေသော လူလေး ဦးက သူတို့တတွေကို အကဲခတ်ကြည့်ပြီး ရယ်လိုက်ကြ၏။

တော်တော်တော်လာတဲ့အကောင်တွေပါသား။

သူတို့က ခပ်တိုးတိုးဝေဖန်လိုက်ကြသည်။

ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ဟန်တူသူတစ်ယောက်သည် ငွေသိမ်းစားပဲ့
တိုင်ပိုင်ကာ အလုပ်သမားများကို ညွှန်ကြားနေ၏။

ထိုလူသည် အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိပြီး ပိန်ပိန်ပါးပါးဖြစ်၏။

သူသည် စိန်ဝေယန်ကို ဆူငွေသားနှင်း အကဲခတ်မိ၍
အထူးဂရုစိုက်ကာ စောင့်ကြည့်၍ စားစရာများကို ပိုပေး
စေသည်။

မကြာမီ...

မျက်နှာဝါကျင့်ကျင့်၍ သောသွငွေက သန်မာထွားကျင်း
လှသော အလုပ်သမား သုံးယောက်ကို လွှတ်၍ အရက်အိုးလွှေ
ငါးအိုးတို့ ထမ်းထုတ်ခိုင်းလိုက်သည်။

အရက်အိုးများကို စားပွဲပေါ်သို့ ချပေးလိုက်သောအခါ
တွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော စိန်ဝေယန်က မျက်စပစ်၍
အချက်ပြလိုက်သည်။

သို့ဖြင့် သူ့အဖွဲ့သားအားလုံးက အရက်အိုးများကို အ
ကွယ်စီဖြင့် စမ်းသပ်လိုက်ကြသည်။

အရက်ထဲတွင် အဆိပ်မပါသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သူတို့
တစ်စားမှာ စိတ်ချသွားသည်။

ထူညိုနောက် မွေးကြိုင်ပျံ့ သင်းသေင် အရက်များကို စား
သောက်ကြကော့သည်။

ရဲတိုင်းများ စိန်ဝေယန်လည်း အရက်အိုးထဲမှ သမားတော်
ကြီး ထည့်ပေးသောအရက်ကို သောက်လိုက်သည်။

အလွန် အရသာရှိပြီး မွေးကြိုင်၍ လည်မျိုတစ်လျှောက်
ပူဆင်းသွားသည့် အရက်ကောင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အပြင်ဘက်၌ လေတဟူးဟူး ထိုးဝေ့ကာ
ငှက်အော်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။

စိန်ဝေယန်သည် တိုက်ပွဲများစွာ တိုးခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ရာ သူ၏
အသိတွင် တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်ထော့မည်ဟု ခံစားလိုက်ရ၏။

အပြင်ဘက်မှ အသံမှာ ထူးထူးခြားခြားပင် ဖာစ်တီတူး
ငှက်၏အသံ ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင်...

နှင်းတေကြောင့် အဖေးလွန်ကာ ငှက်များပင် လိုလိုမြိုမြို
အသိက်ကျင်းထဲဝယ် စားစရာအမြည့်နှင့် နားခိုခန့်ကြရမည့်
အချိန်။

ယခုမူ ငှက်အော်သံကြားရ၏။

သူ ဘဝင်မကျပဲ။

နိပ်တံဆိပ်တစ်ခုဖြင့် အန္တရာယ်ပေးလာတော့မည်ဟု ယုံ
ကြည်မိသည်။

စိန်ဝေယန်မှာ တစ်ခုခုကို သင်္ကာမကင်း ဖြစ်မိသော်
အည်း....

ထိုအချက်ကို တွေ့အောင်မရှာနိုင်ပါ။

သူသည် စေ့စပ်သူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ထိုအချက်ကို သံသယဖြစ်မိသော်လည်း အသံလုံးဝ မပြောဘဲ ငြိမ်သက်စွာထိုင်၍ မျက်စိဖွင့်နားစွင့်ကာ ဖတ်ဝန်းကျင်ကို အထိညှိုးစွာဖြင့် စစ်ဆေးကြည့်မိလေသည်။

မကြာပါခဏ။

သူဌေးကိုယ်တိုင် အရက်အိုးတစ်အိုး ယူလာသည်။

ထိုအချိန်တွင် အရက်သောက်ထားကြသဖြင့် အားလုံးမှာ အရှိန်ရလာပြီ ဖြစ်ပေသည်။

စားသောက်ဖွယ်ရာများနှင့် အရက်တွင် အဆီပီမရှိမှန်း သိသောကြောင့် စိတ်ချယုံကြည်သွားကြသည်။

ဆိုင်ရှင်သူဌေးလက်မှ အရက်အိုးကို စိန်ဝေယန်ကား တို့ ခေါ်လာသော အထမ်းသမားက လက်ခံယူသည်။

ထိုသူက အရက်အိုးကို သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သည်။ အရက်အိုးမှာ အပေါ်မှပိတ်ထားသော ရှုံ့များပင် မခွာ

ရသေးပါ။

ဆိုင်ရှင် သူဌေးက...

ဆရာတို့ အားရပါးရ သောက်သုံးကြပါဗျာ။ ဟော့ဒီ အရက်မျိုးတား ကျွန်တော်တို့ဆိုင်မှာ အထူးတလည် သိမ်းထား

၀ အရှက်စိမ်း အရက်ဗျာ၊ ဆရာတို့သောက်ပြီးရင် မကြိုက်မိပါဘူး။

ထိုအခါ အထမ်းသမား ဟန်ဆောင်ထားသူမှာ လတော့များလေတော့သည်။

သည်တွင် စိန်ဝေယန်က အစ်စုံတစ်ခုကို လက်ခံသွားပေသည်။

အထမ်းသမား ဟန်ဆောင်ထားသူက အရက်အိုး၏အပိတ်သော ရှုံ့များအား ခွာချလိုက်ရန် ဟန်ပြင်လျှင်စဉ်မှာပင် စေ့ယန်က လှမ်းအော်လိုက်၏။

ဟိတ်... မခွာနဲ့

သို့သော် နောက်ကျသွားပေပြီ။

အထမ်းသမားဟန်ဆောင်သူမှာ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် လှိုင်သူဌေးက နောက်ညှိ ဆုတ်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် အသံတစ်သံ မြည်လာ၏။

ရှုံ့... ရှုံ့...

ဒေါက်... ဝေါက်

အရက်အိုးထဲမှ ရုတ်တရက် မြည်လိုက်သော အသံနှင့်

အား...

အထမ်းသမား ဟန်ဆောင်သူသည် အသံနက်ကြီးဖြင့် ခံကာ ဝန်းခနဲကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ မှောက်လှန်သွားလေကာ အသက်ပျောက်သွားတော့သည်။

ချော့သင့်တဲ့ ဘိုးအတွင်းမှ စပရိန်ဖြင့်ဖြုတ်ထုတ်သော
မြားတော့ ဝါ့တက်လာသဖြင့် အချိန် မီ မ ရှောင်နိုင် သော
အသစ်သမား၏လည်ပင်းနှင့် မျက်နှာတို့တွင် မြားမွှားစူးဝင်
လာ သေဖွဲ့ဝင်သွားရတော့သည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သူတို့အုပ်စုမှာ ရုတ်ရုတ်ဆဲဆဲဖြင့်
သွားရတော့သည်။

သူတို့သည် အဝတ်အစည်းများအောက်တွင် လျှို့ဝှက်ဖွဲ့
လာသော မြားတို့၊ ဓားရှည်များထုတ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြ
သည်။

သို့သော်....

ဇာတိရုပ်များ ပေါ်မည်စိုးသောကြောင့် လက်နက်များ
ကို ကိုယ်နှင့်ကပ်ပြီး ယူဆောင်ခဲ့ကြသည်။

အပေါ်အင်္ကျီချွတ်ပြီးမှ ထုတ်ယူနိုင်မည်မို့ အချိန်ကြာ
သွားသည်။

ခေါင်းဆောင်စိန်ဝေယန်သည် ထိုင်နေရာမှ ခုန်ထလိုက်
သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ပြေးလာသောလူသုံးယောက်ကို တွေ့ရ၏။
သူတို့မှာ ဓားကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားသော အလုပ်သမား
သုံးယောက်ဖြစ်သည်။

ရုတ်တရက် အနီးကပ်တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံရလေပြီ။
ရုပ်ဖျက်ထားသော စစ်သည်တစ်ယောက်မှာ လက်နက်
ဖြစ်၍ ရုတ်တရက် ဓားနှင့်အခုတ်ခံလိုက်ရသဖြင့် ရှောင်ခို
မရလိုက်ဘဲ....

‘ဝန်း....’

မြေပေါ်သို့ လဲကျယေဆုံးသွားလေတော့သည်။
တစ်ဆက်တည်းမှာပင်....

‘အား....’

မိမိတို့ဘက်မှ စစ်သည်တစ်ယောက် ကျသွားကာ လက်
အစ်ဖက်ထိသွားသည်။

သွေးတွေက ကြည့်မကောင်းအောင်ထူမီးသွားသည်။
သမားတော်အဖြစ်ရုပ်ဖျက်ထားသော စစ်သည်မှာ ယခု
အခါတွင် ဓားချက်ကိုခွေင်တိမ်း၍ သူ၏ကိုယ်ပေါ်မှ ဓား
ရှည်ကို ထုတ်ယူထားပြီးဖြစ်လေသည်။

တခဏအတွင်းမှာပင် လက်နက်များ ထုတ်ဖို့ဖြစ်သော
ကြောင့် အပြိုင်အဆိုင် တိုက်ခိုက်လာနိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။

‘ချွန်း.... ချွမ်း’

ဓားသံများထွက်ပေါ်လာသည်။
သူတစ်ပြန်ကိုယ်တစ်ပြန် တိုက်ပွဲစလေပြီ။

ထင်းခွေသမားဟန်ရုပ်ဖျက်ထားသော သိုင်းသမားကား
ဆိန်ကိုမြှောက်၍ ဝေပက်လိုက်ချိန်မှပင် သူ၏ဦးခေါင်းမှာ
အနောက်ကား ယိမ်းထိုး၍လဲကျသွားလေသည်။

တံခါသည်ဟန် ရုပ်ဖျက်ထားသော စစ်သည်တစ်ဦးမှာ
ထည်း ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားလေပြီ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆိုင်ရှင်သူဌေးအဖြစ် ရုပ်ဖျက်လား
သော လူဆိုးသည် အင်္ကျီလက်မောင်းအတွင်းမှ ဓားနှစ်လက်
ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

အညွှန်အားက...

အေး...

အချစ်အားရရှိကြပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် မောက်လဲနေသည့်
အိမ်ယာ၏ကို ရက်ရက်စက်စက် အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်၏။

ရှုထိရက် ကြမ်းပြင်ဆင်မှုမရလိုက်သော စိန်ခေယန်၏တပ်စု
လေးယောက်သေ၍ တစ်ယောက်မှာ ဖက်ရာရရှိသွားသည်။

အရက်ဆိုင်သူဌေးသတ်လိုက်သော စစ်သည်နှစ်ယောက်မှာ
အဆိပ်မိခံရသူများ ဖြစ်ပုံရသည်။

အထူးသဖြင့် အရက်ထဲတွင် အဆိပ်မပါသော်လည်း အရက်
ခွေ့မှာ အဆိပ်ပါမည်။

စောစောက မြားခလုတ်စီမံထားသော မြှုပ်နှံအရက်အိုး
ပေါ် ထွက်လာသော အနံ့မှာ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့များပါ ပိုရကာ
ယင်းအဆိပ်ငွေ့ ပျံထွက်ရာတွင် ရှူရှိုက်မိသူများမှာ အဆိပ်
ဆွားပုံရသည်။

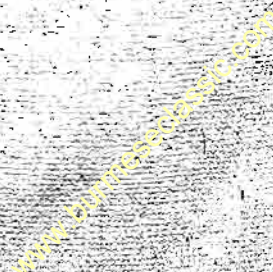
ခေါင်းဆောင်စိန်ခေယန်မှာ မုန်တိုင်းကော ကိုယ်မှ
မကောင်းကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

အရက်ခွေ့ဆွားအဆိပ်ပါဆောင်ပြုလုပ်ထားသဖြင့် သာမန်
လူဆိုးများမဟုတ်မုန်းကို စိန်ခေယန်က သတိပြုမိသည်။

သူက ခေါင်းဆောင်ပီပီ ရွှေမတိုက်ဆဲ စုတိုက်ရန် အချက်
ပြလိုက်သည်။

ညိုသော် တိုက်ပွဲမှာ နှစ်ပွဲဖြစ်နေ၏။
ဆိုင်အလုပ်သမားများကတစ်ပွဲ ဆိုင်ချင် သူဌေးက တစ်ပွဲ
ဖြစ်နေသည်။

ဆိုင်ရှင်သူဌေးဟန်ဆောင်သောလူဆိုးသည် တချက်ကြမ်းတိုက်
ဒီကံနေချေပြီ။

နပိုက်တစ် ခေါင်းဆောင်

စိန်ဝေယန်သည် ခားကိုဝင့်၍ ဇာပေသမားရှေ့သို့ ခုန်ဝင်ခဲ့သည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင်...

ခားချက်ဆယ်ချက်ကို သူဌေးဟန်ဆောင်လှဆိုးထံ ထိုးသွင်းလိုက်၏။

ခားရောင်သည် ထဝင်းဝင်းလက်သွား၏။

သူဌေးသည် နောက်သို့ထိတ်လန့်စွာ ခုန်ဆုတ်လိုက်သည်။

ထိုနောက် သူသည် စိန်ဝေယန်၏ ခားကွက်ကိုမုတ်ကာ သီကာရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

ယခုကချိန်တောင်...

သူဌေးသည် သူနှင့်ယှဉ်ပြိုင်သူမှာ တကယ့်သိင်းသမားဖြစ်မှန်း သိသွားပြီဖြစ်၏။

'ဒီလူဟာ သူတို့ရှိ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မှာပဲ'

ထိုအချက်ကိုတွေ့မိသော သူဌေးသည် သူ၏ခားမြှောင်ဖြင့် ပြင်းထန်သောတိုက်ကွက်များကို အသုံးပြုကာ စိန်ဝေယန်၏ ထိတ်ကွက်ဆယ်ချက်ကို ထိုးဖောက်ထိုးနှိပ်လိုက်၏။

ရုတ်တရက် သူဌေးက အသာစီးရသွား၏။

စိန်ဝေယန်ကလည်း ချက်ချင်းပင် သူ၏ သိင်းကွက်ကို မြှောင်းလဲတိုက်ခိုက်ရင်း.....

'မင်းက တယ်သူလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

'ဝိုး....'

'ချမ်း....'

ရုတ်တရက်အသံများမြည်တာ အချိန်အဟန့်ပြင်းထန်သော စိန်ဝေယန်၏ခားသည် အပေါ်သို့ အနံ့လန့်ဖြတ် ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

သူဌေးမှာထိတ်လန့်သွား၏။

သူသည် ချက်ချင်း ပြင်းထန်သောတိုက်ကွက်ကိုတွေ့လိုက်သော်လည်း ရှောင်တိမ်းရန်ပလွယ်တော့သဖြင့် သူ၏ ခားဖြင့် တာကွယ်လိုက်ရသည်။

'ချမ်း....'

ပြင်းထန်လှသောခားချက်ကြောင့် စိန်ဝေယန်မှာ ကျင့်ခန့်ခံစားလိုက်ရသည်။

ဒုဏ်ဒဏ်ကျွန်ကြောင့် စိန်ဝေယန်က ထို့လူ့ မည်သူဖြစ်
သည်ကို ချက်ချင်း သိလိုက်သည်။

ဪ...လတ်စသပ်တော့ မင်းက ဝံ့ပုလွေကျီးလိမ်ကို
ဖား...ဖား...ဖား...မုန့်တာပေါ့ဗျာ
သူဌေးက ခန့်ပြုံးပြုံး၍ ပြန်ပြောရင်း ခားဖြင့်စာကြမ်း
ဖိတ်လိမ်လေတော့သည်။

ဝံ့ပုလွေ ကျီးလိမ်အမည်ရသော သူဌေးသည် အမှတ်ရှင်
စခန်းမှူးဖြစ်သည်။

သူသည် ယခင်က သူဌေးဖမ်းစဉ် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းလောကသားတွေက သူ့ကို သူဌေး
ကျီးလိမ်ဟု ကင်ပွန်းတပ်ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

သူ ပျောက်ကွယ်နေသဖြင့် သူ၏အမည်ရင်းကိုခင် မေ့
ပျောက်ပျောက်ဖြစ်နေကြပြီဖြစ်သည်။

လိုရီစခန်းမှ စခန်းမှူးတို့မှာလည်း ထစ်ယောက်ထက်ထစ်
ယောက် သိုင်းလောကဆိုင်ဖြင့်နေလေရာ ကျီးလိမ်ပင် သို့
ပညာမခင်ကြောင်း တွေ့နေရပြီဖြစ်သည်။

အတန်ကြာတိုက်ခိုက်နေစဉ် လက်ခောင်းတွင် ပြုံးထန်
စွာအက်ရာရနေသော စာပေသမား ဘန်ဆောင်သူ စစ်သည်
လည်း တိုက်ပွဲတွင်း ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသည်။

ထူ၏လက်မောင်းကို ဆေးသွယ်ကာ မတ်တီးစည်းထားပြီ
ဖြစ်သောကြောင့် ဆွေးမထွက်တော့ပေ။

သူက အနောက်မှ အလစ်ဝင်၍ တိုက်ခိုက်သဖြင့် ခား
ပြုစစ်ယောက်၏လည်ပင်းကို ထိမုန့်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့
လဲကျသွားလေသည်။

စစ်သည်လေးယောက်နှင့် တလုပ်သမားဟန် ရုပ်မျက်
ထားသော ခားပြုသားယောက်တိုက်ခိုက်နေစဉ် ခားပြုတစ်ဦး
ကို စာပေသမားက သတ်လိုက်နိုင်၍ ခားပြုတစ်ဦးနှင့် သူဌေး
ကျီးလိမ်သာကျန်သည်။

သည်တွင် ခားပြုတစ်ဦးထံ ခုန်၍ စာပေသမားစစ်သည်၏
ရင်ထူကို တအားထိုးလိုက်သည်။

စာပေသမားမှာ လက်တွင်ဒဏ်ရာထားသဖြင့် ဖျတ်ယတ်မှု
နည်းပါးသွားကာ ခားချက်မိသွားသည်။

‘အင့်...’

တစ်ချက်မျှ အော်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားလေ
သည်။

စာပေသမားသည် နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အားတင်း
ပြုံး ခားကို ခားပြု၏ဝမ်းဝိုက်ကို ထိုးသွင်းလိုက်၏။

ထိုသော အသံပင်မထွက်နိုင်တော့ဘဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ထဲကျသွားလေသည်။

ထဲကျသွားသောနေရာမှာ စာပေသမား လဲကျသွားသော နေရာအနီးတွင်ဖြစ်၍ သွေးများ မြင်မကောင်းအောင်မင် ပန်း ထွက်နေလေသည်။

လျှောက်ပြစ်ကိုမြင်လိုက်ရသော ကျန်းစားပြာစံဦးမှာနောက် သို့ ခုန်၍ဆုတ်လိုက်သည်။

သို့သော် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေသော စစ်သည်တစ်ဦးက ခြေ တောက်ဖြင့် သိမ်းခတ်လိုက်သဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ထိုးကျ သွားလေတော့သည်။

ွန်း....
အား....

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဓားလေးလက်သည် ထိုခေ ပြန် ကိုယ်ပေါ်သို့ တစ်ပြိုင်တည်းထိုးကျလာလေသည်။

ထိုအခါ ဓားလေးလက်သည် စစ်သည် လေးယောက်၏ ဓားများပင်ဖြစ်လေတော့သည်။

ယခုအခါ ရဲတိုက်မှု၊ စိန်ခေယန်တို့ အပေါ်စီးရလာပြီ ဖြစ်သည်။

စိန်ခေယန်နှင့် သူဌေး ကျိုးလိမ်တို့သည် သိုင်းကွက်ရှစ် ဆယ်ကျော်အထိ ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း မည်သူမှ အနိုင်မရသေးပါ။

သို့သော်...

ကျိုးလိမ်၏ခား တဝိုးဝိုးပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်သော်လည်း စိန်ခေယန်၏အင်အားကို တီအောင်မတတ်နိုင်ပါ။

မည်သို့ဖြစ်စေ...

စိန်ခေယန်သည် သိုင်းကွက်ပြောင်းလဲ တိုက်ခိုက်လိုက်ချိန် မှာပင် ဆိုင်အပြင်မှပြေးဝင်လာသည့် ခြေသံများကိုကြားလိုက် ရသည်။

အင်း...သူတို့ဘက်က စစ်ကူရောက်လာတာ ဖြစ်မယ်။

စိန်ခေယန်က ယင်းသို့တွေးမိလိုက်၏။

ဟေ...ရဲဘော်တွေ ဆိုင်ထဲကပဲ အခိုင်အမာနေရာယူပြီး ခခံပါ။ နေရာကိုယ်စီယူကြ၊ မြန်မြန်လုပ်။

စိန်ခေယန်သည် အတွေ့အကြုံရှိသူပီပီ မည်သို့ခုခံမည်ကို စဉ်းပားပြီးစာမိန့်ပေးလိုက်သည်။

သူ၏လက်အောက်မှ စစ်သည်ငါးယောက်တို့သည် လက် ရွေးစင်များပီပီ တစ်ယောက်နှင့်ဆယ်ယောက်ကို ယှဉ်ပြိုင်ဘိုက် ခိုက်နိုင်စွမ်းရှိသည်။

သူတို့က လျှင်မြန်မျှတ်လတ်စွာဖြင့် နေရာယူထားသည်။

မင်းအချိန်မှာမိမိ တစ်ဘုန်းထိုး ဆိုင်အတွင်းသို့ ပြောင်းဝင်
လာသော ဝမ်းပြုများကိုခွာလိုက်ရသည်။

ထိုခါတော့နှစ်ဖက်တွင် နေရာယူထားသော စစ်သားနှစ်
ဖက်က အလွတ်မပေးဘဲ ဆိုက်ခိုက်လိုက်ရာ...

အား...
အား...
အား...

အော်ဟစ်သံများ တစ်ပြိုင်တည်း ပေါ်ထွက်လာကာ သုံး
ယောက်စလုံး လဲကျသွား၏။

သို့သော်...

နောက်ထပ် လေးယောက် ပြောင်းဝင်လာပြန်သည်။
နှစ်ဖက်က ဆိုင်အတွင်းသို့ ခုန်၍ဝင်လိုက်သည်။

တစ်ဖန် စစ်သည်နှစ်ဦးက ရုတ်တရက် နံဘေးမှခုန်ဝင်ကာ
ဆင်းကျန်သွေးကြောကို တချက်တည်း ဝိတ်လိုက်သဖြင့်

ကျောက်ရွှေကြီးတွေလို ဖင်ထိုင်သူတို့ကျ ဖွားတော့၏။
ကျန်လူများ အတွင်းသို့ဝင်သေးဘဲ အပြစ်တက်မှ အော်
ဟစ်နေကြသည်။

‘လာ ကြဟေ့... ဒီစောင်းတွေကို ပြောင်းပေါက်ခတ်ကာ ဝင်
တိုက်ကြ’

ဝမ်းပြုများ၏အော်ဟစ်သံ ပေါ်လာ၏။
ဆိုင်တွင် ပြောင်းပေါက်သုံးပေါက်ရှိ၏။

ထိုပြောင်းပေါက်သုံးပေါက်တွင် စစ်သည်သုံးယောက်ထိုး
အသီးသီးစောင့်နေကာ တံခါးမကြီးတွင် စစ်သည်နှစ်ဦးက
အသင့်စောင့်နေပြီ ဖြစ်သည်။

စိန်ဝေယန်နှင့် ကျီးလိမ်ထို့က ဆိုင်တွင်းဝယ် ပြင်းပြင်း
အန်ထန် ထိုက်ခိုက်နေဆဲဖြစ်၏။

ဝမ်းပြုများက ပြောင်းပေါက်မှဝင်ရောက်ရန် အနီးသို့ချဉ်း
ကပ်လာသည်နှင့် တံခါးရှက်ကွယ်၍ စောင့်နေသည့် စစ်သည်
တို့၏ဝေးများက တစ်ချက်လှုပ်ရှားသွား၏။

အား...

အော်သံများ ခေါ်ထွက်လာသည်။
ဝမ်းပြုငါးယောက် နောက်ထပ်လဲကျသွားသဖြင့် ကျန်လူ
များ ဆိုင်အနီးသို့ မကပ်ရဲကြတော့ပေ။

သူတို့သည် ဆိုင်အပြင်မှ အတွင်းသို့ဝင်နိုင်ရန် ကြိုးစား
ထိုက်ခိုက်သော်လည်း ပညာစွမ်းနှင့် ထိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံရှိ
သော စစ်သည်များကို မတိုးနိုင်ကြပေ။

သည့်အခါ စိန်ဝေယန်နှင့်ထိုက်ခိုက်နေသော ကျီးလိမ်မှာ
စိုးရိမ်ပူပန်သဖြင့် သူ၏သိုင်းကွက်များ နားလာစေခံတော့
သည်။

သူသည် ဝေးပြင်စိန်ဝေယန်ကိုမိဆိုးရာ ရုတ်တရက် တစ်
ချက်မှားကာ ဝေးတစ်ထက်သည် စိန်ဝေယန်တန်းကိုင်ဆွဲ
ထိုးစိုက်မိသွားသည်။

သူသည် ဝေးပြင်စိန်ဝေယန်ကိုမိဆိုးရာ ရုတ်တရက် တစ်
ချက်မှားကာ ဝေးတစ်ထက်သည် စိန်ဝေယန်တန်းကိုင်ဆွဲ
ထိုးစိုက်မိသွားသည်။

အမှတ်သုံး၏စကားကြောင့် ယွမ်လုံမင်က...

'ထဲဒီကိစ္စမလွယ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ဟာ ကျုပ်ရဲ့သူငယ်ချင်းတွေကို သတ်လေ့မရှိပါဘူး၊ နောက်ပြီး ဒီလူကို ကျုပ်မယှဉ်နိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ဘာသာပဲ သတ်သေပါရစေ'

ယွမ်လုံမင်သည် သူ့ခားဖြင့် လည်ပင်းကို ရှုတ်တရက် တန်လန်ဖြတ်လှီးဖြတ်လိုက်သည်။

သို့သော်....

ချွမ်း....

ရှုတ်တရက် ခားပျံတစ်လက်က ယွမ်လုံမင်၏ခားကို ဖုတ်တုတ်လိုက်သည်။

'ဟေ့ ကောင်....မင်းက ရန်သူကိုမတိုက်တဲ့အပြင် ရန်သူကို တောင် မိတ်ဆွေဖွဲ့ခဲ့သေးတယ်၊ မင်း ထိုစခန်းရဲစည်းကမ်းကို သိတယ်မဟုတ်လား၊ မင်းကိုယ်မင်း သတ်သေတာနဲ့ မပြီးဘူးကွ....

ကိုယ့်ကိုကိုယ် သည်သေခြင်းကိုပင် ခွင့်မပြုသောလူဆိုးများ၏ စည်းကမ်းကြောင့် စစ်သည်များမှာ အံ့အားသင့်သွားသည်။

'သူတို့ရဲစည်းကမ်းက တယ်မတရားပါလား၊ ကိုသိရဲ့ဂိုဏ်းသားတင်ဖောက် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေတာတောင် ခွင့်မပြုဘူး'

ကျောက်လက်ဝါးက ယင်းသို့တော့ရင်း အသံလာရာဆီသို့ တုည့်ကြည့်မိသည်။

မနီးမဝေးတွင် သူ့ကိုထံလျှောက်လာသော အင်္ကျီနီစတ်သားသည် လူတစ်ဦးကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူ၏ မျက်နှာမှာ ဖြူဖွေးနေသော ပါးသိုင်းမွှေးနှင့် ဖုတ်ဆိတ်မွှေးများဖြင့် ယောက်ျားပီသလှပေသည်။

သူသည် အမှတ်သုံးစခန်းမှူး ကျင်းလိန်ဖူးဝင်ဖြစ်သည်။

သိုင်းပညာဇရာ ဥာဏ်ပညာဉ်ပါ ထူးချွန်ထက်မြက်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ကျောက်လက်ဝါးက သိထားသည်။

သူသည် အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။

သူ၏မျက်နှာမှာ တင်းမာခက်ထန်နေ၏။

ထိုစဉ်....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျုပ်စခန်းရဲ့ဖြစ်ဝက်ကို နာခံပါဗေ'

ယွမ်လုံမင်သည် အနောက်တောင်ဘက်အရပ်ကို မျက်နှာကာ ခူးထောက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ကျန်လူများသည် ယွမ်လုံမင်၏အပြုအမူကို အေးစက်စွာ ခြုံကြည့်နေသည်။

ကျောက်လက်ဝါး၏စစ်သည်များကလည်း အံ့သြစွာဖြင့် နှစ်လုံးပြူးကာ ကြည့်နေကြသည်။

ဤအခင်းအရေးကို လက်လှုပ်မခံဘဲ စိန်ဝေယန်ကခုန်ဝင်
ပြီး လက်ဝဲဘက်ဖြင့် ကျိုးလိမ်အညာလက်ကို အားခိုက်ဖမ်းဆွဲ
ထား သူ့ညာလက်မှခွေးပြင့် ခါးကိုပိုင်းချလိုက်၏။

အား....

သွေးများရဲခနဲ ပြာဆင်းသွားသည်။

တင်း...မင်းတို့သတ္တိရှိရင် မပြေးနဲ့၊ မကြာခင် နံမိတ်ကို
ငါ့ညီလေး ရောက်လာလိမ့်မယ်။ မင်းတို့ တစ်ယောက်မှလူထု
မှူးမဟုတ်ဘူး။

ကျိုးလိမ်သည် သွေးသံရရဲဖြင့် ယိုင်ထိုးလှုပ်ရှားကာ တရွေ့
ရွေ့ဖြင့် ကြမ်းပေါ်သို့ လဲကျသေဆုံးသွားလေတော့၏။

ဝန်း....

ဆွေငွေကျိုးလိမ် သေသွားပြီ။

သို့သော်....

သူ့တပည့်တွေ ဆိုင်အပြင်တွင် လေးဆယ်ခန့်ရှိနေကြသေး
သည်။

ထို့ကြောင့် စိန်ဝေယန်သည် ထိုနေရာမှ လူတိုင်းမြောက်ရန်
နည်းလမ်းကိုစဉ်းစားရ၏။

အကယ်၍သာ ထိုခားပြအုပ်စုသည် အသေခံ၍ဆိုင်အတွင်း
သို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာပါက သူတို့အားလုံး သက်သာ
ရာရမည် မဟုတ်ပါ။

ယခုမှ သူတို့၏ခေါင်းဆောင် ကျိုးလိမ် သေသွားသဖြင့်
နောက်လိုက်များမှာ အရမ်းမဝင်ရဲတော့ဘဲ ဆိုင်အပြင်ကပင်
ဟစ်အော်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

အင်း...လိုရီခားပြစခန်းက နံပါတ်ရှစ်စခန်းမှူး သံဇုတ်
ရှင် စီးကျိတ် ရောက်လာရင် တိုတစ်တွေ ဒုက္ခရောက်ကုန်တော့
ဗျာပဲ။

စိန်ဝေယန်က အတန်ကြာတေးမိသည်။

သူကား လိုရီခားပြစခန်း၏ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်ဖြစ်
သည်။

သူသည် သူ၏လက်နက်ဖြစ်သော သံတုတ်ကြိုးဖြင့် ကျော်
ကြားလာ၍ သံတုတ်ရှင်တူ အမည်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့ရောက်ရှိလာပါက မိမိတို့အားလုံး ထွက်ပေါက်ပိတ်
တော့မည်။

စိန်ဝေယန်သည် ယင်းသို့စဉ်းစားမိပြီး ဆိုင်အပြင်သို့ထိုး
ဖောက်တိုက်ခိုက်ထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

မြင်းခွာသံများ ကြားလိုက်ရ၏။

တိုက်ကြပါလား ဒီကောင်တွေကို

ဆူညံသောအော်သံများလည်း ပေါ်ထွက်လာသည်။

စိန်ဝေယန်သည် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက်သို့
ထွန်းဟူည့်ရာ...

ဟာ... ဒုက္ခပဲ။

ဟု လွတ်ခနဲထောက်လိုက်မိသည်။

ဟုတ်ပါသည်။

ရန်သူ ဘက်မှ စစ်ကု ဆယ်စ ယောက်ကျော် ထင်မိရောက် လာပြန်၏။

တိုဆန်စုကို ခေါင်းဆောင်လာသောသူကား ဆယ်နှစ်ပေ ခန့်ရှည်သော ဆံတုတ်ကို ကိုင်လာသူဖြစ်သည်။

ဆယ်နှစ်ပေခန့်မှာ ဝါကျင့်ကျင့်ဖြစ်ပြီး အရပ်ရှည်ကာ ရှစ် နှစ်ကြာစာခံးသူ ဖြစ်သည်။

‘သူ့ဟာ နံပါတ်ရှစ်စခန်းမှူး စီးကျီထုံ ဖြစ်ရမယ်’

ပြတင်းပေါက်ဝမှ ဆွေဒင်းကြည့်နေသော စိန်ဝေယန်က မတိရောက် ချလိုက်သည်။

အကယ်၍သာ သူ့ အပါအဝင် သူ၏လူများကားလုံး ကျ ဆုံးသွားပါက ရန်သူများသည် သူ့ကိုအား အကြပ်ကိုင်၍ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လုံကျိန်ဖိုးကို ခုက္ခပေးနိုင်လေသည်။

ဆိုကြောင့် သူသည် ဆိုင်ပြင်သို့ထွက်၍ ခုခံရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။

‘ဒါ့အားတို...တို့တစ်စေ့ အပြင်ကို ဆီးပေးခံကံထွက်မယ်။ တစ်ယောက်လွတ်အောင် ပြေးနိုင်လဲ တစ်ယောက်ပေါ့ကွာ ထွက်ပြေးလွတ်ပြောက်သွားတဲ့ လူက အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးတို့ ထပ်မံကို ခုတ်ချင်း အကြောင်းကြားရမယ်ဟေ့။ ကြားလား ကြားပါအိတ်လား။ ခဲတိုက်ဗျာ။’

စစ်သည်များက သိပ္ပင်အော်ဟစ်လိုက်၏။

‘ဒါပြင် ကျွန် အမိန့်ပေးတဲ့အခါ တစ်ပြိုင်တည်း ဆို အော် ထွက်ကြ’

စိန်ဝေယန်က အပြင်မှ အခြေအနေတို့ အကဲခတ်လိုက်ရာ ကံအောက်ယေသားများက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူကို ဝိုင်းရံ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေကြသည်ကို တွေ့ရ သည်။

‘တိုက်ဟေ့’

ရုတ်တရက် စိန်ဝေယန်က အော်ဟစ် အမိန့်ပေးသည်နှင့် ပြိုင်တည်း စစ်သည်လေးယောက်တို့သည် တစ်ခါပေါက် မှ တစ်ရိုန်ထိုး ခန့်ထုတ်သွားကြ၏။

အားပြုများမှာလည်း မရွေးလင့်ဘဲ ညာသံပေးကာ ထိုး ခက် တိုက်ခိုက်သည့်သော စစ်သည်များကြောင့် ဖရိုဖရဲ သွားကြ၏။

နံပါတ်ရှစ် စခန်းမှူးမှာလည်း ရုတ်တရက် ကြောင်အမ်း ပြစ်သွားသည်။

ပြီးမှ သတိဝင်လာပြီး...

‘တိုက်ကြ’

အားပြုများမှာလည်း သူ့တို့၏ခေါင်းဆောင် ရောက်လာပြီ သောကြောင့် အားတက်လာကာ စစ်သည်လေးယောက် ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့ တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။

ထစ်ချိန်တည်းမှာပင် ပျံသွားစွက်ပမာ ခုန်၍ဝင်လာသော စိန်ဝေယန်သည် ကိုယ်ပေတူညီနှင့် ကစုမ်းထက်ဆုံးသော မျက်ပေါင်း၍ ဝင်ပြီး တိုက်ခိုက်ရာ ခေဒုဂေါ့ယော့တို့ ပေါ်သို့ လဲကျသွားစေသည်။

စစ်သည် လေးယောက်ကလည်း ရန်သူများကြား
ထိုက်ခိုက်လေသည်။

‘ချမ်း...ချမ်း’
‘ချမ်း...ချမ်း’

စား၊ စားချင်း ထိုခိုက်သံများ၊ လူများ၏ အော်ဟစ်ညွှန်
ညွှန်သံတွေက ကမ္ဘာပျက်သည်နယ် ဆူညံနေ၏။

‘ဝိုင်းတိုက်၊ မလွတ်စေနဲ့’
အော်သံထွက်ပေါ်လာ၏။

စီးကျီတုံသည်....

တိုက်ပွဲကို အကဲခတ်ကြည့်ရာက စိန်ဝေယန်ကို တွေ့
သည်။

သူသည် ဝေးသချောင်းချောင်း ထွက်လာပြီး စဉ်စား
တော့တဲ့ မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ သံတုတ်ကြိုကို တစ်ဝိုင်း၊
အောင် လှည့်၍ ဝင်လာလေတော့သည်။

‘ချမ်း...’

စိန်ဝေယန်က သူ၏လက်ထဲမှ ဓားနှင့်ခံပေးရာ သံတုတ်
ထု၏ဓား ပြင်ထန်စွာထိပြီး မီးပွင့်သွားသည်။

စီးကျီတုံသည် နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းခန့် ဆုတ်သွား
သည်။

စိန်ဝေယန်က အလွတ်မပေးဘဲ စီးကျီတုံကိုဆက်၍
ခိုက်လိုက်၏။

‘ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး...’

စီးကျီတုံက သံတုတ်ကို အဆက်ပြေတ် ရွှေ့ယမ်း ကာ
ကွယ်နေသောကြောင့် စိန်ဝေယန်မှာ နောက်မှ ဆုတ်လိုက်ရ
သည်။

သူသည် အတွင်းအားကောင်းသူဖြစ်၍ သံတုတ်ငွေ့ယမ်း
မှ တစ်ဝိုင်း အော်မြည်သံကိုသာ ကြားရပြီး မည်သည်က
သံတုတ်၊ မည်သည်က အင်္ဂါပီတုဂ္ဂျစ် ခွဲခြားလေ့တော့ပေ။

သံတုတ်၏လည်ပတ်မှုနှင့် ရိုက်ချက်က ပြင်းထန်လွန်းသော
ကြောင့် စိန်ဝေယန်မှာ ရှောင်တိမ်းရင်း ထစ်ချွတ်တစ်ခုက
သာ ပြန်လည်ထိုက်ခိုက်နေ၏။

ထို့ပြင် ဓားပြုစစ်ယောက်ကလည်း စိန်ဝေယန်အလစ်တွင်
ဝင်ရောက်ထိုက်ခိုက်ကြပြန်သည်။

သူက အမြန်ဆုံးရှောင်တိမ်းကာ ပြန်လည်ထိုက်ခိုက်လိုက်မှ
သူတို့က အဝေးသို့ရှောင်ထွက်သွားသည်။

သိုင်းကွက်ချင်းယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် သူကအနည်းငယ် အသာရ
လာသော်လည်း တစ်ခက်က လူအင်အားများသည့်အတွက်
နိုင်အောင်မတိုက်နိုင်ပေ။

ဓားပြုများက စိန်ဝေယန်အားဖိ၍ တိုက်နေသည်။
သူ၏လက်အောက်စစ်သည် လေးယောက်မှာလည်း ဓားပြု
သားဆယ်ခန့်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်နေရ၏။

သူတို့သည် ရှုပ်ရှုပ်ခွဲခွဲ ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်နေသော်လည်း
ထွက်လမ်းမတွေ့ရသေးပါ။

အားပြုအုပ်စုနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေသော
အားပြုအုပ်စုမှာ သူ့နောက်မှတိုးသွင်းလာသော လှံချက်ကို
ထိခိုက်စေကာမူ ဆက်လက်သွားရပြန်သည်။

စိန်ဝေယန်က အခြေအနေဆိုးရွားလာသည်ကို အကဲခတ်
မိသဖြင့် ပြန်ဆုတ်ရန်အမိန့်ပေးလိုက်ရတော့၏။

‘ရဟက်ဟို၊ ဆိုင်ထဲပြန်ဝင်ကြ’

သူ၏အကြံကား ဆိုင်ထဲတွင်ပိတ်၍ ရှန်သူများကို အခို
ဆွဲကာ တိုက်ခိုက်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် အမိန့်ပေးလိုက်ပြီးသည်နှင့် စီးကျီတုံနှင့် ယှဉ်ပြိုင်
နေရာမှ ဓားပြအုပ်စုထဲသို့ လွှားခနဲခုန်ဝင်ကာ သူ၏ရဲဘော်
သုံးယောက်ကို ဝိုင်းရံနေသော လူများကို ဝင်၍တိုက်ခိုက်
တော့သည်။

‘အား...’

‘အား’

‘အောင်မယ်လေးဗျ’

အောင်သိနှင့်အတူ ဓားပြငါးယောက်ထို့သည် မြေပေါ်
ဝုန်းခနဲ ထိုးလဲကျဆင်းတော့သည်။

ထိုတစ်ခဏချိန်မှာပင်...

စိန်ဝေယန်မှာ သူ၏ကျွန်ုပ်ငှိသော စစ်သည်များနှင့်အ
ဆိုင်ထဲတွင်းသို့ ဆုတ်ခွာလိုက်သည်။

စီးကျီတုံမှာ ကိုယ်ဖော့မညာအစွမ်းမထက်လှသဖြင့် စိန်ဝေ
ယန်ကိုမိအောင် မလှိုက်နိုင်ခဲ့ချေ။

သူသည် ဝေ့သေချောင်းချောင်းထွက်ဦး သံတုတ်ကြိုးကို မပြု
မပါဘဲ စိုက်ချလိုက်လေသည်။

ဆိုင်တွင်းသို့ ပြန်ယည်ရောက်သောအခါ စိန်ဝေ
ယန်၏အင်အားမှာ စစ်သည်သုံးဦးသာ ကျန်ခဲ့လေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

အသက် လူတိုက် ပွဲ

အချိန်မှာ တရွှေရွှေ ကုန်ဆုံးလာပြီဖြစ်သည်။
 ဆိုင်ပတ်ပတ်လည်တွင် ခားပြတေ့က ဝိုင်းထားနေဆဲပင်
 ဖြစ်၏။
 'တိုက်ပြီး တက်ကြစမ်း'
 ခားပြခေါင်းဆောင် စီးကျိတံ၏ ဖော်တစ်အမိန့်ပေးအ
 ကြောင့် လက်အောက်ငယ်သားများသည် ပြတင်းတံခါးဆီသို့
 ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ရန် ကြိုးစားကြသည်။
 'ရွမ်း....'
 'အား....'
 ဆိုင်ပြတင်းပေါက်ဘေးမှ ပုန်းကွယ်စောင့်နေသော
 သည့်များက ခေါင်းပြုလာသူများကို ခားဖြင့်တိုက်ခိုက်လိုက်
 သဖြင့် မြေပေါ်သို့ တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး လဲကျသွားတော့သည်။

သို့သော် လူတင်အားကများသဖြင့် ဆက်၍တက်လာကြ
 ညီ၊
 'အင်း.... ဒီတစ်ခါတော့ ခါးခွဲအသက် နိမ့်ပဲစတေးသွားရ
 တာမှာပဲထင်တယ်'
 စိန်ဝေယန်ကတော့ရင်း သူသည် တံခါးမကြီးကိုပိတ်၍
 နာယူကားလေသည်။
 စီးကျိတံမှာလည်း ရုတ်တရက်ထိုးဖောက်နိုင်ခြင်းမရှိသေး
 သူ၏လက်အောက်ငယ်သားများမှာလည်း တစ်ဦးပြီးတစ်
 ဆိုင်တွင်းဝင်ရောက်ရန် ကြိုးစားတိုင်း ဆိုင်တွင်းမှ ပြန်လည်
 ပြန်ကြောင့် ကျဆုံးနေရသည်။
 ယခုအချိန်တွင် လိုရိမှ လူရှစ်ယောက်တို့ ထပ်မံကျဆုံးခဲ့
 ဖြစ်၏။
 အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ....
 ရဲတိုက်မှူးစိန်ဝေယန်က လိုကျိန့်ဖုံး ဦးဆောင်သည့်တပ်ဖွဲ့
 ကား ဈေးနေမိသည်။
 သို့သော် ယခုချိန်ထိ ရောက်မလာသေးပါ။
 အကယ်၍သာ လိုကျိန့်ဖုံးတို့ ရောက်ပါက ဤအုပ်စုကို
 အကန့်ရင်း ချေမှုန်းနိုင်မည်ဖြစ်၏။
 နှစ်နာရီခန့်ကြာအထိ အချိန်ဆွဲတိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း ထို
 နှိပ်ဖုံး၏ တပ်ဖွဲ့က ရောက်မလာသေးပါ။
 စိန်ဝေယန်၏ဖိတ်ထံတွင် ခိုးရိုမိပူပန်မှု ဖြစ်လာသည့်
 မှန်သည်။

လိရီခန်းမှ ဓားပြများသည် သိုင်ပညာအဆင့် မရှိ
ထူးချွန်

ယခုအချိန်တွင် လိရီခန်းမှ နှစ် တစ်ခုနှင့် နှစ်ပါး
ဓားပြခေါင်းဆောင်များကို သူတို့တပ်စုအား ဆီးကြိုတို
ခိုက်နှင့် စေလွှတ်ထားသည့်အတွက် ကျန်တပ်ဖွဲ့မှာလည်း ဓား
ပြများ၏ ပိတ်ဆို့ ထိခိုက်ခိတ်မှုကို ခံနေရမည်မှာ သေချာနေခြင်း

စိန်ခဲဝယန်တည် တစ်ကိုယ်လုံး ဇောရွေးများဖြင့် ခို
နေ၏။

ယင်းအချိန်ကလေးမှာပင် မိုးကြိုးသံဖော့အသံတွေက ဝှံ့
ခနဲပေါ်ထွက်လာပြီး ဆိုင်တစ်ခုလုံးသိမ့်သိမ့်တုနခါသွား၏။

'ဝန်း...'

ရုတ်တရက်....

ထိုအသံကြီး ပေါ်ထွက်လာကာ ဆိုင်တစ်ဝက်ခန့်မှာ ပြိုင်
ကျသွားတော့မည်။

လိရီခန်းမှ ဓားပြဂိုဏ်းအုပ်စုခေါင်းဆောင်စီးကျိတ်သည်
ခေါင်သထိန်းမနိုင်တော့ပဲ။

သူ၏သံတုတ်ကြီးဖြင့် ဆိုင်အပြင်ခံရန်တိုင်များကိုပစ်ပေါက်
ကာ မျက်ဆိုးလိုက်သည်။

တိုင်များကို ရိုက်ချိုးလိုက်သည်နှင့် ဆိုင်တစ်ခြမ်းမှာ ပြင်း
ထန်သောအချိန်ဖြင့် ပြိုင်ကျသွားတော့မည်။

'ဟေး...ဟုတ်ပြီကွ တိုးဝင်ကြ'

စီးကျိတ်က အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ကျန်လူများက ပြိုင်ကျသွားသောဆိုင်တစ်ခြမ်းမှ တိုးဝင်
သွားကြလေသည်။

ရုတ်တရက်စင်လာသော ဓားပြများကိုစိန်ခဲဝယန်၏တပ်စု
သုံးယောက်တို့သည် ဆီးကြို၍ သက်စွန့်ဆံ့ချား တိုက်ခိုက်
ကြသည်။

'ချမ်း...'

'ချမ်း...'

'ချမ်း...'

ဓားချင်းထိခိုက်သံများ ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်သွားထေ
သည်။

ရုတ်တရက်စင်လာသော ရှေ့ဆုံးမှ ဓားပြအယ်ဟော့စ်
အယ်ငါးယောက်တို့မှာ အော်ဟစ်လဲကျသွားလေတော့မည်။

စီးကျိတ်သည် ဆိုင်တစ်ဝက်ကြီးကို သူ၏သံတုတ်ကြီးဖြင့်
ခိုက်ချပြန်၏။

'မြောင်း...'

သိင်္ခာမာ နေကြီးသည် ရုတ်တရက် ကျိုးပဲ့ကာ ပွင့်ထွက်
သွားလေသည်။

သံစာတ်ကြီးအား ရဟတ်ပမာဝေလှိုက်ချိန်မှာပင် စိန်ဝေ
ထန်ကလည်း အတွင်းမှ ဆီးကြိုကာတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

'ချမ်း...'

စီးကျိတ်၏ သံတုတ်နှင့် ဓားထိသံမှာ ပြင်းထန်စွာ ပေါ်
ထွက်သွားသည်။

ရဲစောက်များစိန်ဝေယန်နှင့် ဓားပြစီးကျိတ်တို့ ပြင်းပြင်းထန်
ထန် တိုက်ခိုက်နေသလို စစ်သည်သိုးယောက်နှင့် ကုန်လူများ
မှာလည်း တပြင်းအထန်တိုက်ခိုက်နေရသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ....

ယခုအခါ စိန်ဝေယန်တို့မှာ ပိတ်လျှောင်၍ ပြင်းပြင်းထန်
ထန် တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံနေရပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယင်းသို့ စိန်ဝေယန်တို့ ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်ခြင်း
ခံနေရစဉ်တွင် နောက်ဆုံးမှလိုက်သော သော တပ်ဖွဲ့တပ်ဖွဲ့မှာ
အပြင်းအထန်ချီတက်နေရဆဲဖြစ်သည်။

ယင်းနောက်ဆုံးတပ်ဖွဲ့မှာ ဖုံးချိယင် ဦးစီးသော တပ်ဖွဲ့ပင်
ဖြစ်သည်။

ထူထုပ်ချုပ်သော တပ်ဖွဲ့တွင် ထက်ရွေးဦးစစ်သည်ဆယ်ဦး
ပါရှိသည်။

ထိုတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် တူဖုန်းစားအသွင် သိုးယောက်
မျက်လှည့်ဆရာနှစ်ယောက်၊ ဝေါယာဉ်တမ်းသမား လေး
ယောက်နှင့် ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ရဲတိုက်များ ဖုံးချိယင်ကမူ ဝေါယာဉ်ကိုစီး၍ လိုက်ပါလာ
သည်။

ထိုကျိန်ဖုံးကမူ လိုရီခေးပြစခန်းရောက်ရန် မိုင်းငါးဆယ်
အလိုတွင် သူတို့တပ်ဖွဲ့သုံးဖွဲ့ပြန်လည်တွေ့ကြမည်ဖြစ်လေသည်။

ပြန်လည်ဆုံဆည်းရန်လည်း အမိန့်ပေးထားပြီး ဖြစ်လေ
သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျန်နေသောဖုံးချိယင်တပ်ဖွဲ့မှာ လိုကျိန်ဖုံး
ခေါင်ဆောင်သော တပ်ဖွဲ့ကိုမှီရန်အတွက် ခရီးပြင်းနှင့်ခွဲလေ
သည်။

အထူးအိမ်တွင်း

မင်းသားတစ်ပါးမှာ တောအုပ်တစ်ခုအတွင်း ရောက်ရှိခဲ့
ပြန်သည်။

တောအုပ်သည် သစ်ပင်ကြီး မြင့်မားသော ဝါးပင်ကြီး
များ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေသည်။

နံနက်မည် ညနေခင်းတွင် ဆီးနှင်းများ အဆက်မပြတ်
ကျလာသောကြောင့် ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် ဆီးနှင်းများဖြင့်
ပုံးလွမ်းသူက ရှိနေသည်။

နှင်းများပေါ်တွင် မကြာသေးမီက လျှောက်သွားကြသော
ခြေရာလက်လက်ဆတ်ဆတ်အသစ်များကို ပုံးချီယင်က ဝေါ
ယခင်ပေါ်မှ တွေ့လိုက်ရသည်။

တေ...ကြည့်ပါဦးကွ၊ အဲဒီခြေရာတွေကို ကြည့်တာနဲ့
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လုံကျိန်ပုံးတို့ ဖြတ်သွားတာ မကြာ
သေးဘူးဆိုတာ သိနိုင်ဖယ်ကွ၊ ဟား...ဟား...ဟား။

သူသည် ရယ်မော၍ပြောလိုက်သည်။

သူကပင်ဆက်ပြုံး...

တို့စတာ မကြာခင် သူတို့ကိုမီအုပ်

ကျွန်တော်ကတော့ ဒီထိုထင်ပါကူးဗျာ

ထိုအသံကြောင့် ဝေါယာဦးပေါ်မှဆီးနှင်းလိုက်ပါလာသော

ပုံးချီယင်က ထူညိုကြည့်လိုက်သည်။

သူ တစ်ဖွဲ့တွင် ဗေဒင်ဆရာဖြစ်လိုက်ပါလာသော ဂိုဗန်
ဆိုင်အသံဖြစ်သည်။

မင်းသား တယ်လီများထင်လိုကွ

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးလုံကျိန်ပုံးတို့စီးတဲ့ အုပ်စုက မြင့်
အစီးနှစ်ဆယ်လောက်သာ ရှိတာပဲ။ အခုခြေရာတွေက သာ
ကြောင့်ပီလောက်များနေတယ်။ ပြီးတော့ ခြေရာတွေမှာ
နှစ်မျိုးနှစ်ဖားဖြစ်နေတယ်။ တစ်မျိုးက ခြေရာခပ်ပျော့ပျော့
နောက်တစ်မျိုး... နည်းနည်းခက်ထယ်

ပုံးချီယင်က...

နှင်းတွေကျသွားလို့ ခြေရာတွေ နည်းနည်းပျက်သွားတာ
ဖြစ်ရမယ်

ဟုတ်ပေမည်။

နှင်းတွေကလည်း တဖွဲ့ကျနေသဖြင့် လွန်ပြင်ဝယ် ထင်နေ
သောခြေရာများမှာ မှန်ဝါးဝါးဖြစ်နေ၏။

ဗေဒင်ဆရာအဖြစ်ရပ်ဖျက်ထားသော ဂိုဗန်ဆိုင်က သူ၏
ထင်မြင်ချက်ကို ဆက်၍ပြောပြန်သည်။

နောက်ပြီး ဒီခြေရာတွေဟာ ခြေရာသစ်တွေပျံ အင်း...
မဟုတ်မှလွဲရော အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးခေါင်းဆောင်တဲ့ တစ်ဖွဲ့
ရဲနောက်မှာ လူတစ်သုတ် ထပ်ပြီးတိုးလာတာ ဖြစ်နေမလား
ဆ...

သို့ရာတွင် ဒီစစ်ပေးချာသော ဂိုဗန်ဆိုင်က ရဲတိုက်ပျံ
ပုံးချီယင်အား အခြေအနေကို ပြောပြလေသည်။

ပုံးချီယင်က ဆတော့မတူသလို မျက်နှာ ရှိသွားခေ
သည်။

သူ့အဖို့ ခိုဖန်ချင်၏စကားကို အရေးမစိုက်ဘဲ စိတ်ထိုက်ထိုက်ဖြင့် ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

‘အိုး... ဒါတွေပြောမနေပါနဲ့ကွာ၊ လူဆိုးသူဆိုးတွေလေအဖို့ အရေးစိုက်ပြောနေရင် အချိန်ကုန်ရုံပဲရှိမယ်’

‘အင်း... သာမန်သူနဲ့လောက်ဆိုရင် စီးရိစရာမလိုပါဘူး ကျွန်တော်စီးရိမိတာက...’

ရိဖန်ချင်က နောက်ထပ် စောစောက တက်လို့သော်လည်း အနားတွင်ရုံသောစစ်သည် တစ်ဦးက ကြားဝင်လျက်...

‘ဆို... နောင်ကြီးရိဖန်ချင်က ပုပ်တတ်ရန်ကော၊ သူ့ခိုးပေါက်စဆိုရင် တို့အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးရဲ့လက်ချက်နဲ့ အားလုံးမသားဖြစ်သွားမှာပေါ့ဗျာ’

သို့သော် ရိဖန်ချင်က သတ်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး-

‘အင်း... အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး အနှောင့်အယှက်နဲ့ တွေ့မိထင်တယ်ဗျာ’

‘ဟေ့... မင်း ကြောက်ရင်လဲ မင်းခိန့်မဆီကို ပြန်သွားကွာ’

ရဲတိုက်မှူး ဖုံးချီယင်က ဒေါသဖြင့် အော်လိုက်သည်။ ထိုနောက်...

ခေါ်ယာခွဲပေါ်မှ မြင်းကို ပြောင်းစီးလိုက်ပြီး ကျော်ပုတ်ဖြင့် မြင်းကို တအားရိုက်လိုက်သည်။

‘ရှမ်း...’

သူ့စီးသောမြင်းမှာ ကျာပုတ်ခတ်ကြောင့် နားကျင်စားက ဆုန်စိုင်း၍ ရှေ့ဆုံးမှ တောတွင်းသို့ ဦးဆောင် ပြေးသွားသည်။

‘ဟား... ဟား... ဟား... ယ်သူခိုးကို တိုရာဖို့မလိုပဲနဲ့ ထုတိုက်တို့ကို လာရှာရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ’

ဖုံးချီယင်က လုံးဝ အရေးမစိုက်ဘဲလို့ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

ရိဖန်ချင်မှာ ဘာမှမပြောတော့၊ ပခုံးတစ်ချက် ထွန်လိုက်ပြီး ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

သူသည် တစ်ချိန်က ခါးပိုက်နီကံတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သိုင်းပညာလည်း ထူးချွန်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

သူ့အား လုံကျိန်ဖုံးတပမ်းဆီးခဲ့သော်လည်း ဖာပြစ်မှာ ကြီးကျယ်ခြင်းမရှိ၍ ဆုံးမပဲ ပြင်ကာ ထု၏အပိတ်တိုင်ထားခဲ့လေသည်။

သည်... တွင် လုံကျိန်ဖုံးက သူ့လိုရဲတိုက်မှူး ဖုံးချီယင်နှင့် တွဲဖက်တာဝန်ပေးထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့တာဝန်ပေးခြင်းမှာ ရဲတိုက်မှူး ဖုံးချီယင်မှာ သိုင်းပညာထူးချွန်သော်လည်း လူကြမ်းပီပီ ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်နှင့် စိတ်လိုတာလုပ်တတ်သဖြင့် ရိဖန်ချင်ကို အကြံပေးရန် ထည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အချိန်မှာ နေ့မုန်းတည့်ချိန်ဖြစ်၏။ တောထုပ်အတွင်းဝယ် တောင်ကုန်းများနှင့် ခမ်းခချောင်းတွေရှိနေသည်။

ထိုင်း...အောင်ကလေးတောင် ခေတ္တနားနေစဉ်...
ရုတ်တရက် ရုတ်တရက်တစ်ဖန် အရှေ့ဘက်ဘေးမှ ထပ်
သွားလာသည်။

အင်း... ရုတ်တရက်မျိုးကြီး သတိထားရင် ကောင်းမယ် ခေါ်
အားလုံးနီးပါးပြုရိုက်ကလေးတူက သာမန်ခေးပြုတော့ တူတာ
ဟောတည်း။

ဟား...ဟား...ဟား... အခရားမစိုက်စမ်းပါနဲ့ကွာ
ဖုံးချိုယင်က ရယ်ရယ်ဝေဖာမောဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
ထိုအချိန်မှာပင် အခရားဘက်မှ ခြေသံလို့ ကြားလိုက်ရ
သည်။

ရှိုး...ရှိုး
ရုတ်တရက် ဝေဖုံးသံများ ကြားလိုက်ရပြီး သူတို့ထံသို့
ပြောဝင်လာသော ခေးပြုများကို ခေတ္တလိုက်ရလေသည်။
မီးသီးမီးပေါက်ပမာ ခြားခွဲက ပျံထွက်လာသဖြင့် ရုတ်
တရက် ဖုံးချိုယင်မှာ အံ့ဩသွားလေတော့သည်။

ဟား...
သူ့အဘားသင့်နေစဉ်မှာပင် သူ၏နံဘေးမှ ရိပ်နံ့ချင်သည်
ရုတ်တရက် ခုန်၍ထွက်သွား၏။

ဟိတ်...အားလုံးသတိထားကြ
'ဝိုး...ဝိုး'
သူ၏လက်ထဲမှတိုင်အားသော တောင်ဝေးကြိုကို ဝေဖုံး
ထွင် ဝေပတ်၍ပြောဝင်လာသောမြားတွေကို ရိုက်ထုတ်လိုက်
လေသည်။

မြားအစင်းပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့်ကို လှောင်ခင်အောင်ရိုက်ထုတ်
လိုက်လေသည်။

ထခုမှ ဖုံးချိုယင်ကလည်း သတိဝင်လာပြီး တစ်ချက်အော်
တဲလေသည်။

သူသည် ခေးကိုဝေယမ်းပြီး ဦးတည်လာနေသော မြား
တွေကို ခုခံကာကွယ်လိုက်သည်။

ဤသို့ ခုခံကာကွယ်လိုက်သောကြောင့် သူ့ဆီသို့ ကုယာ
စာမြားအားလုံးမှာ မြေပေါ်သို့လွင့်စဉ် ကျသွားလေတော့
သည်။

မြားတချို့မှာ စစ်သည်ကိုးယောက်ဆီသို့ ကျသွားရာ စစ်
သားကလည်း အတော်အကြံရင့်သူများပင် ခေးများကို
နိမ့်ထုတ်၍ မြားများကိုလွင့်စဉ်သွားအောင် ခတ်ထုတ်ဖစ်
လေသည်။

သို့သော် ...
စစ်သည်တစ်ဦးမှာ ခေးထုတ်ဖုတင် နောက်ကျသွား
ပြီး မြားမုန်၍ ဝေဆုံးသွားလေ၏။

ဖုံးချိုယင်က အချိန်ဆွဲနေပါက ရန်သူတို့၏တိုက်ခိုက်မှုကို
ခံရမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် ကြိမ်းဝါး အော်တစ်ကာ

၁၄၆ ☆ မိုးကျော်သူ

ဘေးအန္တရာယ်ကို သိမြင်တုံ့ပြန်ကြမ်း စီစဉ်သွားလေစေ
သည်။

တောအုပ်အတွင်းသို့ရောက်လျှင် ချုပ်ငြိမ်းမှုများကို အတတ်
အလွယ်ဆုံးဖြင့် မြှားဖြင့်ပစ်ခတ်နေသည့် လူတချို့ကိုတွေ့ရ
သည်။

ဖုံးချိယပ်သည် ခရီးကိုတွေ့ ယမ်းရင်း ထိုလူများရှိရာသို့
ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့်သွားသည်။

အနီးသို့ရောက်သော် မြင်းပေါ်မှလွှားခနဲခုန်ဆင်းလိုက်
လက်ထဲမှစားမြင် လျှပ်တပြက်ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ကျန်လူများက ကြောင်အမီးအမီးဖြစ်နေစဉ် သူ၏အ
တစ်ချက်လှုပ်ရှားသွားရာ ကျန်လူနှစ်ယောက်ပါ လဲကျ
လေတော့သည်။

ကျန်လေးသမားတို့မှာ လေးနှင့်မြှားကိုစွန့်ကာ ထွက်
သွားကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် စစ်သည်တို့သည် ဖုံးချိယပ်အနီးသို့
လာပြီး ကျန်စားပြုများကို ဝိုင်း၍တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ရှက်တရက်....

သစ်ပင်များပေါ်ပွင့် ပုန်းအောင်းနေသော ဓားပြ
ခုန်ဆင်းလာကြသည်။

မုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်စက်များ ၁၄၇

ရိုး....

ဒုတ်....

အား

ရှယ်တရက်ဖြစ်၍ အထမ်းသမားဟန်ဆောင်ထားသူ တစ်
ဦးမှာ ဓားချက်ခံကာ လဲကျသေဆုံးသွား၏။

သူပုန်းစားအသွင် ရုပ်ဖျက်စားသော စစ်သည်တစ်ဦးမှာ
လည်း ဓားတစ်ချက်ထိသွားသည်။

သည်အချိန်မှာပင် ဝန်းကျင်ရှိ ချိုကြီးများထဲမှ အချိတ်
မည်းမည်းများ လွှားခနဲပေါ်ထွက်လာကြသည်။

ဖုံးချိယပ်သည် သူ့ကိုဝိုင်းရံလာသော လူများကိုတိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

အို....

အား....

အော်သံများနှင့်အတူ ဓားပြလေးငါးယောက်မှာ လဲကျ
သွားလေသည်။

ဖုံးချိယပ်သည် ယခုမှ ထိုလူများအား လေးစားချာချာ
ကြည့်မိသည်။

ထိုလူများအနက်....

အချို့သည် အမည်းရောင်အဝတ်များ ဝတ်ထားကာ
အခြားတို့ အဖြူရောင်အဝတ်များ စည်းထားကြသည်။

အချို့သည် အမည်းရောင်အဝတ်များ ဝတ်ထားကြသော်
လည်း ခဲဖူးတွင်အဝတ်များ စည်းမထားပေ။

'ဟိတ်...မင်းတို့အားလုံး ငါ့ဘေးလာကြစမ်း၊ တို့တစ်စု
ပြိုင်တူတိုက်ကြရအောင်'

ဖုံးချိုယင်က ထိုလူများကို အကဲခတ်ကြည့်ရင်း ရန်သူကို
တစ်စည်းတစ်လုံးတည်း တိုက်ခိုက်ရန် အတွက် အမိန့်ပေး
လိုက်၏။

မန်သည်။

တစ်ဖက်အုပ်စုတွင် လူပေါင်းခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိသည်။

သူတို့တက်တွင် မူလစစ်သည် ဆယ်ယောက်နှင့် ထူအပ်
အောင် ဆယ်တစ်ဦးရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ တစ်ဦးကျသွား
ပြီး တစ်ဦးက ဒဏ်ရာရထားပြီမို့ တကယ်တိုက်အားမှာ ကန့်
ယောက်သာ ရှိတော့သည်။

သူ၏စစ်သည်များကလည်း အသီးသီးတစ်နေရာစီ ခွဲတိုက်
နေရာမှ ဖုံးချိုယင်၏အမိန့်ကြောင့် စစ်သည်များသည် တိုက်
ခိုက်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းဆုတ်၍ လာကြသည်။

ရုတ်တရက်....

'ဟား...ဟား...ဟား'

ရယ်သံကြီးတစ်သံက ကောင်းကင်ပေါ်မှ ဟိန်းထွက်လာ
သည်ကို ကြားလိုက်ကြရလေသည်။

ဝထမပိုင်းပြီး၏။

◁ စု-ဇာတ်သိမ်းပိုင်းကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန် ▷

မိုးကျော်သူ

မုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်စက်များ

ဒုတိယပိုင်း (အစိတ်အပိုင်း)

(၁-၄ နှစ် အုပ်စု)

သံချိတ်ကြီးနှင့်သံမဏိကပ်ဝါး

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ရယ်မောသိက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။
ထိုရယ်သံကြီးနှင့်အတူ သစ်ပင်ပေါ်မှ လူတစ်ဦးခန့်ဆင်း
လာသည်။

ထိုလူသည် အနီရောင်ခြုံလွှာကို ခြုံထားသည်။
အသက်လေးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။
ကိုယ်ခန္ဓာ ဆန်မာထွားကျိုင်းပြီး မုတ်ဆိတ်နှင့် ပါးခြိုင်း
မွေးများကြောင့် မျက်နှာပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို သိသိကွဲကွဲမြင်ရ
ပေ။

မျက်လုံးများကမူ အရောင်တဖိတ်ခိတ် စော့သံနေ၏။
ဆူး၏လက်တစ်ဖက်တွင် သံချိတ်ကြီးထစ်စ တိုင်ထားသည်။

စမ်း...

သူသည် သံချိတ်ကြီးအား ဝေ့ယမ်းလှုပ်ရှားလိုက်သည်။
နှုတ်လည်း...

'ဟိတ်ကောင်တွေ၊ လိုရီစခန်းက ရှုလျှံစန်းဆိုတာ ငါပဲ
ကွဲ မင်းတို့ကို အငင်မထားဘူး'

သူ၏ကြိမ်းဝါးသံကို ကြားရသော ခါးတွင် ဖုံးချိယင်မှာ
အနည်းငယ်ထိတ်ခနဲမြစ်သွားသည်။

လိုရီစခန်းမှ လူဆိုးခေါင်းဆောင်ရှစ်ဦးသည် တစ်ယောက်
ထက်တစ်ယောက် ပို၍တော်သည်။

ယခုရောက်လာသူကား လိုရီစခန်းမှ နံပါတ်၁၂၂ပင် မြစ်
သည်။

သူသည် သံချိတ်ကြီးကို လက်နက်အဖြစ်အသုံးပြု၍ ရှုလျှံ
စန်းယု အမည်တွင်နေသည်။

သူ၏အတင်းအားက အလွန်ကောင်း၍ သူ၏သံချိတ်ကြီး
ဖြင့် ချိတ်မိလိုက်ပါက အသားများပဲ့ထွက်ကာ သွေးကြော
များပြတ်ခတာကံ၍ တစ်ခဏချင်း ဆေးပွဲဝင်ကြရမည်။

'ဝှမ်း...'

'ရှက်...'

'အား...'

စစ်သည်တစ်ဦး၏လည်ပင်းအား သံချိတ်ကြီး ချိတ်မိသွား
ကာ သံချိတ်စိတ်၍ လည်ပင်းပေါက်ကာ သွေးများပြာခနဲ
ထွက်လာလေသည်။

ဖုံးချိယင်သည် သူ၏လှေ ထိချွားသောကြောင့် ဖေါသ
ချောင်းချောင်း ထွက်သွားပေသည်။

ရန်သူများကို မျက်မှောင်ကုန်၍ နှုတ်လိုက်ပြီး သူ၏
သံမဏိဘေးဖြင့် သူ့အနီးမှ ခားပြန့်စိတ်ကို အရင်ရှင်းကာ
ထိုရီစခန်းမှ ရှုလျှံစန်းထံ ခုန်ဝင်သွားသည်။

တစ်ချိန်အည်းမှာပင်...

သူ၏ ဘယ်လက်ဝါးစောင်းသည် ထက်မြက်လှသော
ဘေးကစ်လက်ပမာ အပေါ်စီးမှ ခုတ်ချ လိုက်၏။

ပြင်ထန်လှသော ဖုံးချိယင်၏ လက်ဝါးစောင်းမှလွတ်ရန်
ဗြတ်ခနဲ ခုန်၍ ရှောင်လိက်ရ၏။

သူသည် စစ်သည်ရှစ်ဦးကို ထိုက်ခိုက်နေရာမှ ရုတ်တရက်
ဖုံးချိယင်ဆက်လည်ကာ သံချိတ်ကြီးဖြင့် တဖားခတ်ချလိုက်
သည်။

ဖုံးချိယင်က အခြားသူနှင့် ထိုက်ခိုက်နေရာမှ လေတိုးသံ
ကြား၍ လှည့်ကြည့်လိုက်သဖြင့် ကမန်းကတန်း ရှောင်တိမ်း
ဆိုက်ရသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး၏ စိတ်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲသွားကြသည်။
'မင်းက အယ်ဆီးလို့လဲ'

ရှုလျှံစန်းက ဖုံးချိယင်အား ချီးကျူးစကား ဆိုလိုက်
သည်။

ဖုံးချိယင်ကလည်း...
'ဟဲ...ဟဲ...မင်းလဲ မဆိုးပါဘူး'

၁၃၆ ☆ ဇိုးကျော်သူ

တစ်ခုပေးရုံ ပြောလိုက်လေသည်။
ဖိုးချီယင်သည် ပြောရင်း သိုင်းကွက်ပြောင်း၍ ရှုလျှာ
စန်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။
သူ၏ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို မိုး၍ အပေါ်စီးမှ ရိုက်ချလိုက်
သည်။

ဝှစ်...
သံချိတ်ကြီး၏ ဝှေ့ယမ်းသံက အသည်းယားဖွယ်ရာ
ကောင်းလှ၏။

နှစ်ဘက်စလုံး ငယ်သားများမှ ထိုကဲ့သို့ အတုအား
ချင်း ယှဉ်ပြိုင်နေသည်ကို မတွေ့ဘူးကြပါ။

ဖိုးချီယင်နှင့် ရှုလျှာ စန်းတို့သည် သဲသဲမဲမဲ ယှဉ်ပြိုင်နေကြ
လေသည်။

ဖိုးချီယင်၏ လက်ဝါး ရိုက်ချက်က ပြင်းထန်သလောက်
ရှုလျှာ စန်းကလည်း သူ၏ အထက်မြက်ဆုံးသော သိုင်းကွက်ကို
ဆုံးပြီး ဖိုးချီယင်သို့ သံချိတ်ကြီးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးမှာ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေကြရာ လူကုပ်ပင်
သဲလဲကွဲကွဲ မမြင်ရတော့ဘဲ လူရိပ်နှစ်ခုပူးလိုက် ခွာလိုက်ဖြစ်နေ
သည်သာ တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို မမြင်ဘူးကြသော စစ်သည်
နှစ်ယောက်စလုံး စားပြုစေ့ပါ ဣတို့တိုက်ခိုက်နေရာမှ ရပ်နား
၍ စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်ရှု လေ့လာကြသည်။

ဖိုးချီယင်၏လက်ဝါးတစ်ချက်သည် ရှုလျှာ စန်း၏ကိုယ်ပေ
သို့ ဝှိုးခနဲမြည်ဟည်းကို ဣရောက်လာသလို ရဲတိုက်မျိုးကြီး

ဖိုးချီယင်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ရှုလျှာ စန်း၏သံချိတ်ကြီးက အရှိန်
ပြင်းစွာ ကျသွားသည်။

ဖိုးချီယင်က မရှောင်ပါ။

သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ ကျလာသော သံချိတ်ကြီးကို လက်ဝါး
ဖြင့် တိုက်ခံပေးလိုက်သည်။

တစ်ဆတ်တည်းမှပင်...

သူ၏ မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းဖြင့် ရှုလျှာ စန်း၏ ခါးဆံသို့
တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ရှုလျှာ စန်းက သူ့အသားစီးနေပြီဟု ထင်နေစဉ်မှာ ဖိုးချီ
ယင်၏လက်ဝါး ဝင်လာသည်ကို တွေ့သောအခါ ကမန်း
အတန်း သံချိတ်ဖြင့် ခံပေးလိုက်သည်။

ရှုလျှာ စန်းမှာ ဖိုးချီယင်၏ ပြင်းထန်သောလက်ဝါးနှင့်
ထိတွေ့လိုက်သဖြင့် နောက်သို့ ခြေသုံးလေးလှမ်းခန့် ဆုတ်
သွားလေသည်။

သို့သော်...

သူသည် အချိန်မီ ရပ်တန့်လိုက်နိုင်သည်။

သူ၏လက်ဝါးချက်က ရှုလျှာ စန်းကို အဝေးသို့ လွှင့်စင်
သွားစေသဖြင့် ဖိုးချီယင်မှာ အကြီးအကျယ် ခေါ်ပူသွား
သည်။

ထိုစဉ် ရှုလျှာ စန်းမှာလည်း သူ၏ တိုက်ကွက်များက သံ
ရောက်မှုမရှိသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ထိတ်လန့်သွားသည်
ခေါ်လည်း ထွက်လာသည်။

ထို့ကြောင့် လူစုနှင့်အနိုင်လီရန် စဉ်းစားလိုက်သည်။

'ဟေ့တောင်တွေ မင်းတို့ ဘာဖြစ်လို့ ရပ်နေကြတာလဲ
သံချိုတို့ကို ခဝေ့ယမ်းရင်းက သူ၏ ငယ်သားများကို
ဘော်အစ် ခပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ငယ်သားများမှာ ထိုအခါမှ သတိရလာပြီး စစ်သည်များ
ထံ ဝမ်းရောက်တိုက်ခိုက်လေတော့၏။

'ချမ်း...ချမ်း'

ခားစားချင်းထိတွေ့သံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

တောအုပ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာလည်း ခားသံများဖြင့် ဆူညံ
လွှတ်ရှိနေတော့သည်။

ရှုံ့လျှံ စန်း၏ စိတ်ထဲတွင်...

သူ့ ရှုံ့ ပြင်းထန်တဲ့လက်ဝါးသာ ငါ့ကိုထိလိုက်ရင် ငါ
သက်သာမှာမတုတ်ဘူး။ ခားထဲက ဘီလောင်စွမ်းတဲ့လက်ဝါး
လား။

ဟေ့ တွေးလိုက်မိပြီး ထိတ်လန့်သွား၏။

တုတ်ပေသည်။

ပြင်းထန်သောလက်ဝါးသိုင်းက သူ၏ သံမဏိသံချိုတို့ဖြင့်
သက်သာနေသည်။

သူ့ အဖို့ ထွက်ပြေးလွှတ်လည်း သိက္ခာကျဉ်းမည်။

ဆက်လက်၍ တိုက်ခိုက်နေရာဟာလည်း သူ၏ သံမဏိသံ
ချိုတို့ မပျက်စီးစေကာမူ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖုံးချိယင်၏ လက်
ချက်ကြောင့် အတွင်းဒဏ်ပေးမှု အခြင်းအဆန်ရမည်ဖြစ်၏။
ယခုအချိန်တွင် သူ၏မျှော်ဆင်ချက်မှာ ကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်
သည်။

သူ၏လူများ လာရောက်တူညီတိုက်ခိုက်မှုမှာ သက်သာရာ
ရပေတော့မည်။

သို့မှသာ ဖုံးချိယင်၏ စူးရှသောသိုင်းကွက်များကို အထူး
အလံ ခုခံဒန်ရေမှ သက်သာမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းအချိန်မှာပင် စူးရှသောအသံတစ်ချက် ကြားလိုက်
ရသည်။

'အား...'

အသံရှင်က သူ့စဉ်းစားအသွင်ရုပ်ဗျက်ထားသော စစ်သည်
တစ်ဦးဖြစ် သည်။

ဖုံးချိယင်သည် သူ၏လှုပ်လှ ကျသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
သောအခါမှာ ဒေါသယမ်းအိုး ပေါက်ကွဲသွားရသည်။

သူသည် ပင်ကိုယ်ဗီဇကစိတ်တိုသော်လည်း သူ၏မော်သား
များအပေါ် ကြင်နာတတ်သူဖြစ်သည်။

'တော့က...'

သူသည် တစ်တစ်ချက်ခေါက်လှက်ပြီး သူနှင့်မာဝဲပြိုင်သူ
ရှုံ့လျှံ စန်းကပင် ဂရုစိုက်တော့ဆဲ ခားပြုထုတ်ကြားထည့်

ခုန်ဝင်သွားသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လေထဲတွင်ပျံလာသော ဖုံးချိယင်၏ လက်ဝဲခြမ်းသည် ပြင်းထန်သော အရှိန်ဖြင့် ဓားပြများအား အပေါ်ခြမ်း၌ ရိုက်ပျံ့လိုက်သည်။

သူ၏ရိုက်ချက်မှာ အလွန်ပြင်းထန်လှသည်။

‘ဖြောင်း... ဝဖြောင်း’

ဓားပြနှစ်ယောက် လဲကျသွားသည်။

တစ်ယောက်မှာ ခေါင်းထက်ခြမ်းကွဲသွားသည်။

တစ်ဦးမှာ ပခုံးမှ အောက်သို့ပြတ်ထွက်သွားကာ သွေးများဖြင့် မြင်မကောင်းအောင် စီးထွက်သွားတော့သည်။

ဖုံးချိယင်ကား ဆယ်နှစ်နှစ်သားအရွယ်ကတည်းက မွေးရာမီ အားကြီးသူဖြစ်၍ ရွှေချောင်းတစ်ချောင်းကို လက်ချောင်းဖြင့်ညှပ်၍ ချိုးလိုက်သည်နှင့် ပြတ်ထွက်သွားအောင် ခုန်အားကောင်းသူဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကတစ်ခုထဲမှ သူ့အားသိမမီလက်ဝဲခြမ်းဟုအမည်ပေးထားခဲ့သည်။

ယခုအခါ သူ့အားကိုပါသုံး၍ ဆက်တိုက်ရိုက်ချလိုက်သဖြင့်...

‘ဖြောင်း... ခြောင်း’

‘အား...’

လူဆိုးဓားပြနှစ်ယောက်မှာ လဲကျသွားသည်။

ခြေထောက်မလည်း အနီးရှိလူနှစ်ယောက်ကိုကန်လိုက်ရာ အဝေးသို့လွင့်စင်သွားတော့သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်...

သူတို့ကြားမှ တစ်ဖန်ခုန်ထွက်ကာ ရဲလျှံစန်းထံ ရောက်လာပြန်သည်။

သူ၏လျှံတစ်ပြက်ရိုက်ချက် ပြင်းထန်လွန်းသောကြောင့် တစ်ဖက်မှ ခြောက်ယောက်သေဆုံးသွားတော့သည်။

ယခုအချိန်တွင်...

ရဲလျှံစန်းထံ ပြန်လာရောက်လာပြီး ပြင်းထန်သော အကြီးလက်ဝဲခြမ်းကွဲဖြင့် ရိုက်ပျံ့လိုက်သည်။

ရဲလျှံစန်းမှာ ဖုံးချိယင်၏ အထိတ်စပေးရဲက ကြည့်နေရာထက်ဝဲခြမ်းဖြင့်ရိုက်လိုက်လျှင် သိချိန်ဖြင့်ခွေးလိုက်သည်။

ပြင်းထန်သော ရဲတိုက်မှုမှ ဖုံးချိယင်၏ မိုးကြိုးထက်စားသိုင်းကွက်နှင့် သိချိတ်တို့ထိ တူသံက ပြင်းထန်လှသည်။

ရဲလျှံစန်း၏ကိုယ်မှာ နောက်သို့ ပက်ပက်လန်၍ ကျသွားလေသည်။

‘အင်း... ဝ’ အခြေအနေတော့ သိပ်မကောင်းတော့ဘူး’

ရဲလျှံစန်းသည် လက်မောင်းနှစ်ဖက် လှုပ်မရတော့သဖြင့် သည်းလိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် ဖုံးချိယင်က မြေပေါ်လဲကျနေသော ရဲလျှံစန်းအား သူ၏သံမဏိလက်ဝဲခြမ်းဖြင့် အဆုံးစီရင်ရန် အားပြင်းလိုက်သည်။

သို့သော် ရုတ်တရက် အသံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရ၏။

ဇိုး—

ဘောအုပ်ထဲမှ ရွှေရောင်အရာဝတ္ထုတစ်ခုသည် ဖုံးချိယင်
၏ ရင်စေ့ညှိတညှိသို့ပြေးဝင်လာလေသည်။

ဖြောင်း

သူတ ရုတ်တရက် သိုင်းကွက်ပြောင်း၍ ထိုအရာဝတ္ထုကို
လှိုရိုက်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

လာပြီဟေ့ နောင်ကြီးတို့၊ အားမဝယ်နဲ့၊ ကျုပ်လာပြီတဲ့
ထိုအသံနှင့်အတူ ဘောအုပ်ထဲမှ ခုန်ထွက်လာသော လူ
တစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။

ထိုလူထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသော ရှုလှိုင်ဇိုးမှာ
အလွန်ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

ရွှေ လှိုင် တု ရန်ဖိနပ်

ဘောထဲမှခုန်၍ထွက်လာသူသည် လေ၏အရှိန်ဖြင့် မြေ
ကလေးကွာ တစ်ခေအတိုင်း သူတို့နားသို့ ရောက်ရှိလာလေ
သည်။

ရုတ်တရက် ဖုံးချိယင်မှာ ကြောင်သွားသည်။
ထိုသို့ကား လိုရိုစခန်းမှ နှံပုတ်ခြောက်စခန်းမှ၊ ရွှေလှိုင်
တုရန်ဖိနပ်ပင်ဖြစ်သည်။

သူကား လှိုကို သွက်လက်ကျမ်းကျင်စွာ အသုံးချနိုင်သော
ဤသို့ သူ၏လိုသည် ရန်တုများနှင့်တိုက်ခိုက်ရာတွင် မြေ
အောက်ပမာ သွက်လက်ထက်မြက်သည်။

ဆိုင်းလောကသားတွေက သူသည်သို့အသုံးချကျွမ်းကျင်
သာကြောင့် ရွှေလှိုင်ဟု အမည်ပေးထားကြသည်။

သုတေသန အလွန်ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အကြံအစည်
ကို အကောင်အထည်ဖော်နေကြသည်။

သုတေသနခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ လှိုင်စခန်းမှူးကြီး၏ အ
ထူးဆန်းတိတ်ဆိတ်စွာ ဝမ်းသာ သူဌေးကျိုရိုမိုးသည် ရဲတိုက်
နိုင်သော အလွန်ထိပ်တန်းအား ကိုက်ခိုက်ရန် တာဝန်ယူရမည်။

နာမည်တော်စခန်းမှူးဖြစ်သော ရှု ဗူစန်း၏ တာဝန်က
ခွဲဝေပေးပေးခြင်းဖြင့် အုပ်စုကို ရင်းပင်ရန်ဖြစ်သည်။

နာမည်ကျော်ကြားသော ရွှေလှိုင်တရုန်ဖိန်နှင့် နာမည်
စေးမား စီးထိတ်တိတ် အခြေအနေမဟန်လျှင် သူတို့နှစ်
ဦးကို ပင်စုကပ်ကုရမည်။

ယင်းအဖို့ကြောင့် အလွန်ညက်ညူး၍ လှုပ်ရှားက
မသာ တရုန်ဖိန်သည် ရွှေလှိုင်စခန်းအား တူညီရန် ရောက်
ခြင်းဖြစ်သည်။

တရုန်ဖိန်သည် ဖိုးချီယင် ကြောင်အမီးအမ်းဖြစ်နေသ
ော အင်အားရှိသော သူ၏လိုပြင် ဖိုးချီယင်၏ ရင်ခွာမှ သွေးကြော
ကိုချိန်၍ အားအေးထိုးလိုက်သည်။

ရင်တက်ရုံသော ဟိုစင်းသွေးကြောသည် လှုံ့ပြင်ထိုး
မဆိုထားနှင့် လက်ညှိုးပြင်ထိုးလိုက်သည်နှင့် တစ်ချက်တည်း
သေနိုင်သောနေရာဖြစ်သည်။

မျက်စိလျှင်သောဖိုးချီယင်က လှိုင်စခန်းကို မြင်လိုက်သည်
ရုတ်တရက် ကိုယ်ကို ဘေးထွင်းထိမ်း၍ ရှောင်လိုက်သည်။

သူ၏တံကြပ်အောင်မြင်သောအခါ တရုန်ဖိန်မှာ တစ်ခု
တော့ဝေသွားကော ဆူလက်မှာ အနည်းငယ်တုန်သွား၏။

သူက အံ့ချိုတင်းတင်းကြိတ်၍ နောက်တစ်ဖန်...
ရှိုး...

တရုန်ဖိန်က ထင်မိ၍ ပစ်လိုက်ပြန်သည်။

ကျွတ်စံကြိတ်တင် ဖိုးချီယင်၏ ဝဲဘက်နံရောင်ကို အနည်း
စိတ်စင်သွားသည်။

ဖိုးချီယင်က အပြန်ထိုးထိမ်းရွှောင်ထိုက်သော်လည်း မလှုပ်
ဘဲပေ။

သူသည် နစ်ရှည်လဲများ ထိုင်းစေ့ကျင့်စွာသောကြောင့် ဟ
မိန်၏လိုမှာ အတွင်းသို့ လက်မဝတ်ခန့်သာ စိတ်ဝင်သွား
ပြန်သည်။

တရုန်ဖိန်မှာသူ၏ မိသည် ဖိုးချီယင်ကို ပြင်းထန်စွာထိခက်
မရှိသဖြင့် လှုံ့ကို ပြန်နှုတ်ရန် မြင်လိုက်သည်။

ထိုသော် သူက နောက်ကျသွားသည်။

ဖိုးချီယင်က မိုးကြိုးလက်စားဖြင့် ထဲအား ရိတ်ချလိုက်
၏။

ပြောင်း
အသံ တိန်းသွားကာ လှုံ့မှာ ထက်ပိုင်း ကျိုးပြတ်သွား
၏။

သူ၏လက်နက်ကျိုးသွားသောကြောင့် တရုန်ဖိန်မှာထဲထိတ်
နေပြန်သွားသည်။

ဖိုးချီယင်၏အင်္ကျီတွင် သွေးများက စွန်းလက်သည်။

၀၆၆ ☆ မိုးကျော်သူ

ယခုကဲ့သို့ အလစ်ဝင်ရောက်ထိုက်ခိုက်ခြင်းကို အလွန် မုန်တီးသော ဖုံးချိယင်မှာ တုရန်ဖိန်ဆီဖို့ ခုန်ဝင်သွားတော့သည်။

သား....

ဖြောင်း

သု၏သံမဏိလက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

တုရန်ဖိန်သည် ဖြစ်ထန်လှသောလက်ဝါးအရှိန်ကို လိုက်ရသော အခါတွင် ထိတ်ခနဲဖြစ်ပြီး ခုန်ရှောင်လိုက်သည်။

တုရန်ဖိန်မှာ အတွင်းအားအခြေခံ သိပ်တောင်းလှသောကြောင့် သူ၏နားများပင် အူသွားလေသည်။

သို့သော်....

ထိုအချိန်မှာပင် ဖုံးချိယင်၏အင်္ကျီတွင် သွေးများစွန်းသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ရဲတိုက်မှုများမှာ ဒဏ်ရာရသွားမှန်း အစဉ်အဆက် တုရန်ဖိန်မှာ စိတ်အနည်းငယ် အေးသွားခဲ့သည်။

သူသည် လိုရိစခန်း၏ နံပါတ်ခြောက်စခန်းမှူးပီပီ မသေလှပါ။

သွက်လက်စွာဖြင့် တိမ်းရှောင်လိုက်၏။

ဖုံးချိယင်က....

ယခု....

မုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်စက်များ ☆ ၀၆၇

ဟု တတားအော်ကာ သိုင်းကွတ်ဘစ်ကွက်ပြီး တကွက်ကို အသုံးပြုကာ အဆင့်ဆင့်တိုက်ခိုက်သော်လည်း တုရန်ဖိန်က အရှောင်စာတိမ်းကောင်းနေသောကြောင့် ဒဏ်ရာပင်မရချေ။

ထိုအချိန်တွင်...

ဟေ... နံပါတ် ခြောက်၊ မင်းကို ငါ့လာကုမယ်ကွဲ

ထိုအသံရှစ်ကား ရဲလျှံစန်းပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် တစ်ခဏမျှအနားယူလိုက်ရသဖြင့် အင်ဆူးပြန်လည်ပြည့်လာခြင်းဖြစ်သည်။

စကားဆုံးသည်နှင့် သူ၏ကြီးမားလှသော သံချိတ်ကြီးကို ဝှေ့ရမ်းကာ ဖုံးချိယင်အား ဝင်ရောက်ထိုက်ခိုက်သည်။

ဝုတ်...ဝုတ်

မုန်တိုင်းထန်သည့်အလား ပြန်ထန်သော သံချိတ်လက်နက်ဝင်လာသဖြင့် ဖုံးချိယင်မှာ တစ်ဦးချင်းတိုက်ခိုက်နေရာမှ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ဖြစ်လာသဖြင့် တိုက်စစ်မှု ခံစစ်သို့ ရောက်သွားတော့၏။

ယခုအခါ ဘေးနှစ်ဖက်မှ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ခြင်း ခံနေရသောကြောင့် ဖုံးချိယင်မှာ အကျဉ်းအကြပ် တွေနေရ၏။ သို့သော်....

သံမဏိလက်ဝါးသိုင်းပညာရှင် ဖုံးချိယင်၏ပြင်းထန်သော လက်ဝါးသိုင်းကြောင့် တုရန်ဖိန်မှာလည်း အနီးသို့ သိပ်မကပ်ရဲပေ။

သူတို့သည် ထိုကိစ္စကို နေကြပေလည်း အရှုံးအနိုင်ပပေါ်
သေးခင်။

ဖိုးချိယင်စွာ နည်းပရိယာယ်ကို သုံးကာ ကိုက်နေရသည်။

ရဲဘိုတို့များ ဖိုးချိယင်၏ လက်အောက် စစ်သည်များမှာ
လည်း တစ်ယောက်နှင့် ရှစ်ယောက် တိုက်နေရသောကြောင့်
အခြေအမှန်မှာ အလွန်ဆိုးရွားနေ၏။

ထိုအချိန်တွင် တစ်ဖွဲ့ သုံး၏အခြေအနေမှာ အနည်းငယ်
အသာစီးရနေသည်။

စိန်ဇေယွန်က လိုရီစခန်းမှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ လှဌေး
ကို ရှမ်းအား ရှမ်းလိုက်နိုင်သဖြင့် အသာစီးရနေလေသည်။ ဆို
နိုင်သည်။

သို့သော်...

သူ၏လက်အောက်တပ်သားမှာ သုံးယောက်သာ ရှေ့
တော့သည်။

ထို့ကြောင့် တိုက်ပွဲအခြေအနေကား တပ်စုနှစ်ခုလုံးရှိ
လူတားလုံးမှာ အပက်အန္တရာယ်စိုးရိမ်ရသည့် အခြေအနေသို့
ရောက်နေကြသည်။

ရန်သူများကို ဆိုးပောက်ထွက်ပြေးရန်လည်း မသွယ်လှ
ပါ။

သူတို့အဖို့ ကျန်တပ်စုက အချိန်ပီခင်ရောက်ကယ်ကင်နေ
အာ မျှော်လင့်နေရတော့သည်။

သို့သော်...

ထိုတပ်စုကိုရော လိုရီစခန်းမှူးက အလွတ်ပေးပါမည်
ဟာ။

ထိုစဉ် လက်အောက်ငယ်သားတစ်ယောက်က...

'အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး နောက်ခွန်လီလောက်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကျိလုပ်ရွာကိုရောက်မယ်၊ ဒီရွာဟာ လိုရိစခန်းရဲ့ နယ်မြေထဲမှာရှိတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား'

ဟု လုံကျိန်ဖူးအားပေးလိုက်သည်။

လုံကျိန်ဖူးက ခေါင်ညီတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တာပေါ့'

ဟု ပြောရင်း ထစ်ဆက်တည်းပင် မှုစီးကျင့်တက်သွားခဲ့ကာ...

'ဒီရွာရောက်လို့မှ ဗြဟ္မစင်းကို မတွေ့ရင် ကျုပ်တို့အဖို့ မှုစီးပဲအဖွဲ့ သုံးဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီး သွားတိုက်ဖို့ အမိန့်ပေးထားပြီးပြီ'

ဟု ခြောက်လိုက်သည်။

ယင်းအခိုက်မှာပင်...

ရွတ်တရတ် မြင်းခွာသံများ ကြားလိုက်ရသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတွင် နှင်းဖွဲများမှအပ မည်သည့်အရာဝတ္ထုမှ မမြင်ရပေ။

'သတိထားကြပါ၊ ရန် ဘုတေ့လာနေပြီ'

မကျောက်လက်ဝဲက အရေးတကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

နှင်း တော ထဲ မှ မြင်း ခွာ သံ များ

ထိုအချိန်တွင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လုံကျိန်ဖူး ဦးစီးသော အဖွဲ့သည် အနောက်အယုတ်မတွေ့ရဘဲ အေးချမ်းစွာ ခရီးနှင့်လျက် ရှိသည်။

ထိုအဖွဲ့တွင် တကယ်ထိပ်သီး သိုင်းပညာရှင်များ အများဆုံးပါဝင်ကြသည်။

အမျိုးသမီးများပါဝင်သော အဖွဲ့က ရှေ့ဆုံးမှ ခရီးနှင့်လာရာ တောအုပ်ကိုဖြတ်ပြီး နှင်းခဲပြင်သို့ ရောက်လာကုန်သည်။

ကုန်သည်ဖွဲ့စားအဖြစ် ရုပ်ဖျက်သွားသော အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လုံကျိန်ဖူးနှင့် မှုစီးကျင့်တိုက် ပတ်ဝန်းကျင်က သေသေချာချာ လေ့လာနေသည်။

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်တို့သည် နင်းထုဘတင်းမှ နင်းခွဲပြင်
နားသေ နင်းလာသော မြင်းခွာသံများကို ကြားလိုက်ရလေ
သည်။

မြင်းခွာသံများက လေးဘက်လေးတန်မှိုင်းရပြီး လုံ
ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖွဲ့အစည်းများဟု ချဉ်းကပ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

လုံကျွန်ုပ်တို့က အဖွဲ့ကိုရစ်တန်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။
တစ်ဆက်တည်း...

'အားလုံး လက်နက်တွေကို အသင့်ပြင်ထားကြ၊ သိပ်ပြီး
ထိတ်လန့်ပျာယာစက်နေဖို့ မလိုဘူး'

အမိန့်ပေးသံဆုံးသည်နှင့် စစ်သည်များမှာ ချက်ချင်းပင်
လက်နက်သိပ်စီထုတ်၍ အသင့်ပြင်ထား လိုက်ကြသည်။

လုံကျွန်ုပ်တို့ မှ စီးကျင့်၊ စခန်းများ ကျိုရိဟို၊ လီပိုင်ရိုနှင့်
ပုစ်စန်း ပိုင်ဘူးလူး၊ လူဆိုးထိန်း ကျောက်ဆက်ဝါး မှတ်
ရွတ်ပုံ၊ အဖွဲ့သားများအကြားတွင် ရောနှော၍နေလေသည်။

သူတို့အားလုံးသည် လက်နက်ကိုယ်စီကိုင်ကာ နင်းတော
မှ ပေါ်ထွက်လာမည့်ရန်သကို စောင့်စားနေကြသည်။

ရုတ်တရက်...

လင်းထိန်လာသော အထောင်များကို မြင်လိုက်ကြရသည်
ထိုအခင်းရောင်များနှင့်အတူ—

'ဟီး...'

မြင်းများ၏ အော်သံတပါ ပေါ်လာသည်။
ထိုအတူ မြင်းခွာသံများပင် တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာ
သည်။

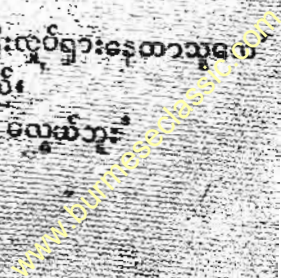
'ခလားခဲလူစုကို လိုရိခားပြစခန်း အမှတ်လေး စခန်း
များ ယွမ်လုံမင် ဦးဆောင်လာတာ ဖြစ်ရမယ်'
ကျောက်လက်ဝါးက ဆု၏ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောလိုက်
သည်။

လီပိုင်ရိုက...

'တယ်လိုကြောင့် ပြောနိုင်တာလဲ'
ကျောက်လက်ဝါးက...

'ဒီနယ်မြေမှာ မြင်းတပ်ကို ဦးစီးပြီးလှုပ်ရှားနေတာသုဝေ
ကျိုရိဟိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'အင်း... သူတို့ဦးစီးလာရင်တော့ မလွယ်ဘူး'
လုံကျွန်ုပ်တို့က ဆိုကြသွားသည်။

ကိုရိုက်

'အာလွတ်ဆိုတော့ အမှတ်သုံး စခန်းမှူးကျင့်လိန်ဖူးလဲ သူ
လွန်တော့ မါလာမှာ သေချာလို့ပဲ ကျောက်လက်ဝါးက....

'အဟိတယ်၊ ယုမ်လုံမင်နဲ့ ကျင့်လိန်ဖူးတို့နှစ်ယောက်ဟာ
အခြေအခင်း တစ်တူတူနေလေ့ရှိတယ်၊ အခုလဲ သူ့လဲပါလာမှာ
သေချာတယ်'

အခြေအနေအရ သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကိုယ်ချင်း
ပူးတွပ်လိုက်ပြီး အခင်းမှ မီးရောင်ဝင်းဝင်းကို စိုးရိမ်ပူပန်စွာ
မြင်ကြည့်နေမကြလေသည်။

မီးရောင်တောက် တဖြည်းဖြည်းနိုးကပ်လာ၏။
သူတို့အားလုံးသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကား
မပြောကြတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ရပ်ကာကြည့်နေမိကြသည်။
လီပိုင်ရှံသည် ဇနီးဖြစ်သူ ပိုင်ဟွားလူအား လက်တစ်ဖက်
ဖြင့် ဝန်းကိုကိုင်လိုက်ပြီး အသံတိုးထိုးဖြင့်....

ညီမလေးမကြောက်နဲ့နော် အစ်ကိုတစ်ယောက်လုံးရှိတယ်
ပိုင်ဟွားလူက ပြုံးပြရင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ကြောက်ပါဘူး
ဟုတ်ပါသည်။

သူမသည် မျက်နှာတစ်မျက်မပျက်ပါ၊
ထကယ့်အားမာန်အပြည့်ရှိနေ၏။

လီပိုင်ရှံမှာ နှစ်မ၏မျက်နှာကိုကြည့်ကာ အတော်မင် ကော့
နှပ်သွားလေသည်။

ထိုစဉ် ...

'မလွတ်စေနဲ့ကွ၊ သေသေချာချာ ခိုင်းထားကြစမ်း'
ကျယ်လောင်သော အမိန့်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

တစ်ခဏမျှအကြာတွင် ပြုစေ့သောနှင်းများကြားမှ လူ
ရိပ်များ တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှားလာသည်။

မီးတုတ်တောက်ကိုင်ထားကော့ခားပြုများကို ထွေလိုက်ရလေ
သည်။

အချို့က မြင်းစီးလာကြသည်။
'လို့ရီစခန်းမှစ ဒီလောက်များတဲ့ မြင်းစီးတပ်သားတွေ
ရှိတာ အံ့ဩပေပါပဲ'

လီပိုင်ရှံက အံ့အားသင့်သွားသည်။
'ငါ့တာပေါ့ဗျ'

ကျောက်လက်ဝါးက အရေးမစိုက်သလို ပြောလိုက်သည်။
လီပိုင်ရှံသည် တရွေ့ရွေ့ နှင်းတောထဲမှ လာနေသော

မြင်းစီးခားပြုများကို မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်နေမိသည်။

ကိုးမျက်လုံးရှင်နှင့် အဖွဲ့သားများ

လိုရီစခန်း...
 တရုတ်ပြည်အနောက်ပိုင်းတွင် ဆိုးသွမ်းသည်ဟု နာမည်ကြီး
 သောနေရာဖြစ်သည်။
 ခေါင်းဆောင် ခြောက်ယောက်ရှိသည်။
 သူတို့သည် သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်ပြီး ဉာဏ်များသူများ ဖြစ်
 ကြသည်။
 တစ်ချိန်တွင်...
 သိုစခန်းတွင်းသို့ လူတစ်ယောက် ဖောက်ခွဲရောက်လာ
 သည်။
 ထိုလူ၏ အမည်မှာ ဖိယောက်ဖန်ဖြစ်သည်။
 ဖိယောက်ဖန်သည် အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်
 သည်။

မပြုစိုလ်ခြောက်ယောက်ကို သူတ လက်တစ်ဖက်တည်း
 နှင့် အနိုင်ယူကာ ပညာပြခဲ့သည်။
 ဖိယောက်ဖန်ဆိုသူသည် တိုက်ခိုက်ရာတွင် တွေ့ရာလက်နက်
 အသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဟု နာမည်ကြီးသည်။
 ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်မှုတွင် လက်နက်မျိုးစုံကို အသုံးပြုနိုင်
 ဖြင့် သူ၏သိုင်းပညာစွမ်းရည်ကို မည်သူမျှ မခန့်မှန်းနိုင်
 သေးချေ။
 ဖိယောက်ဖန်၏ အခြားအမည်မှာ ကိုးမျက်လုံးရှင်ဖြစ်
 သည်။
 သူ့ကို လိုရီစခန်း ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့
 သည်။
 သူသည် သိုင်းပညာထူးချွန်ရုံမက ဉာဏ်နီဉာဏ်န က်သုံး၍
 စိန်ကံရန်သူကို အနိုင်တိုက်နိုင်လေသည်။
 ထို့ကြောင့်...
 သူ့ကို လိုရီစခန်း၏ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြှောက်လိုက်
 ခဲ့ပြီး မကြာမီပင် လိုရီစခန်းသည် ဒုစရိုက်လောကတွင် တချိန်
 နာမည်ကြီးလာလေတော့သည်။
 သူသည် နံပါတ်တစ်စခန်းမှူးဖြစ်သည်။
 သူ၏လက်အောက်ရှိ နံပါတ်နှစ်စခန်းမှူးဖြစ်သော မရတ
 န်းဝက် အမှတ်သုံးစခန်းမှူးဖြစ်သော ကျင့်လိန်ဖူးတို့က
 သူ့ပညာ၌ အဆင့်မြင့်ကြသည်အလျောက် တိုက်ခိုက်ရေး
 နည်းလည်း ထူးချွန်သူများဖြစ်သည်။

ထင်ကြောင့်လည်း ဓားပြခေါင်းဆောင်များ ထစ်နှစ်
 ထက်ထစ်ခိုးခိုင်းစွမ်းရည်တွေထက်မြက်ကြသည်ကများသည်
 အထက်ပါ လိုရီစခန်းနှင့်ပတ်သက်၍ လံကျီနီဖုံးတို့က
 သိထားကြလေလို့ ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ လျှို့ဝှက်စွာ လာခဲ့ကြ
 သောလံကျီနီဖုံး ဦးဆောင်သည့် တပ်ဖွဲ့ကိုလည်း လိုရီစခန်း
 နှစ်ပါးတစ်ခေါင်းဆောင်က ကြိုတင်သတင်းရရှိခဲ့၍သာ ယခု
 တွင် ကြိုတင်ဝိုင်းကာ တိုက်ခိုက်ကြခြင်းမဟုတ်ပါလား။

‘တက်....’
 ရက်တရက် အော်ဟစ်သံကြီးသည် နှင်းလွင်ပြင်အတွင်း
 တုန်တည်း၍ သွားခဲ့သည်။
 နှင်းထူအတွင်းမှ ကဆုန်စိုင်းလာသော မြင်းစီးတပ်သား
 တွေပေါ်လာကြသည်။
 ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းသည်တော်မူစိုးက အော်ဟစ်ကာ မြင်း
 ကဆုန်စိုင်းလာနေ၏။
 ထိုလူများမှာ လက်တစ်ဖက်က မြင်းငှက်ကြီးကို ကိုင်
 လက်တစ်ဖက်က သီးတုတ်များ ဓား လှံများကို ကိုင်ဆောင်
 ပြသည်။

‘ရန်သူတွေရဲ့ အင်အားက မပေးပါလား’
 မှူးစီးကျင့်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချရင်.....
 ‘သူတို့တစ်တွေ တိုက်ခိုက် လာရင်တော့ ကျွန်တော်တို့
 အလုံး သေကြေပစ်ရာရမှာ သေချာတယ်’
 လံကျီနီဖုံးလည်း ခေါင်းညိတ်တာ ချက်ချင်းပင် အသံ
 မြင့်၍ အော်ပြောလိုက်ပြန်သည်။
 ‘ဒီမှာ ကျုပ်ဟာ ချန်တီးနယ်က အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး
 လံကျီနီဖုံးပါ။ အခု အရေးကြီးတိုက်စွန့်လို့ ကျီလင်္ကာကို
 ပြတ်သွားမလို့ပါ။ မင်းတို့ လိုရီစခန်းနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်ပါ
 သွား’
 လံကျီနီဖုံးက ယင်းသို့ အော်၍ ပြောလိုက်သော်လည်း
 စွားပြုများမှာ မြင်းကိုအရှိန်မသတ်ဘဲ တရကြမ်းနှင်လျှက် ခြံ
 နေ၏။
 ဓားပြဦးရေမှာ ဓားရောင်ရှိမည်ဟု လံကျီနီဖုံးက စင်
 မှန်းပီသည်။
 ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းကို အပြင်းနှင်လာသော လူသည် တစ်
 ကိုယ်လုံး အင်္ကျီအမည်းရောင်နှင့်ဘောင်းဘီအကျပ်ကိုဝတ်ဆင်
 ထားလေသည်။
 အခြား သူများထက်လည်း အရပ်မှာ ပို၍မြင့်မားဟန်ရှိ
 လေသည်။
 သူ၏ မျက်နှာမှာ ထင်းမာ ခက်ထန်လှသည်။
 သူ၏ လက်တစ်ဖက်တွင် လှံ နှစ်တစ်လက် တီးထားကာ
 မြင်းကို တရကြမ်းနှင်လျက် ရှိသည်။

ထိုအခါ တွေ့မြင်ရောအခါ ကျောက်လက်ဝါးက...
'ဒီကောင်က အမှတ်လေးစခန်းမျိုး ယွမ်လုံမင်ပဲ ဖြစ်ရ

ကျောက်လက်ဝါးက ပြောလိုက်သောအခါ သူ့ဘေးတွင်
ယွမ်လုံမင်နေသော ကျီရီဟိုက...

မင်းက ဘယ်လောက်များ စွမ်းလို့လဲ ဝါလာပြီဟေ့၊
ဟု ကြုံးဝါးကာ ရုတ်တရက် ကျီရီဟိုက တချိန်ထိုး

ခန့်ထွက်သွား၏။
ယွမ်လုံမင်သည် မြေပြင်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲထိုးဆင်းကာ လိမ့်

ပစ်လိုက်၏။
ရဲ့...ရဲ့...
နှင်းတောထဲသို့ သူ၏ကျီယံကို တစ်ပတ်ကျွမ်းပစ်ကာ ယွမ်

လုံမင်ထံသို့ လိုမ့်သွားခြင်းဖြစ်သည်။
နှင်းလုံးကြီးတစ်လုံးသည် ဓားပြုပိုလ် ယွမ်လုံမင်ထံ တချိန်

ထိုး လိမ့်သွားသည်မှာ လှိုင် လုံးကြီးတစ်လုံး နှင့်မြေအောက်
သည်အလား ဖြစ်၏။
ယွမ်လုံမင်သည် ကျူးရီဟို၏ စင်းခနဲလက်သွားသော ဓား

ရောင်ကို တွေ့သည်နှင့် သူ၏မြင်းဇက်ကြိုး ဆောင်ဆွဲကာ ခန့်
လွှားသွားသည်။
'ဟီး...'

မြင်းနက်ကြီးကလည်း တအားကုန် ခန့်လွှားပစ်လိုက်
လေသည်။
'ခွမ်း...ခွမ်း...'

ကျူးရီဟိုသည် ဓားကို ဝှေ့ဖမ်းလိုက်သော်လည်း မြင်း
နက်ကြီး၏ ခြေထောက်အောက်မှ ကပ်၍ သျှော်ပြတ်သွား
သည်။

ယွမ်လုံမင်၏ မဟူရာမြင်းနက်ကြီးမှာ အထူးလှေ့ကျင်ထူး
သောမြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ပါးနှပ်စွာ ခုန်၍ ရွှေ့ရှင်လိုက်
နိုင်၏။

သို့သော်...
ကျူးရီဟိုသည် သူ၏ဓားဖြင့် အခြား မြင်းသုံးကောင်၏
ခြေထောက်များကို ဖြတ်ချလိုက်သည်။

'ဟီး...'
'အား...'

မြင်းသုံးကောင်၏ ခြေထောက် ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့သည်
တိခန့်ပြတ်ကျသွားကာ မြင်းစီးဓားပြ သုံးယောက်တို့သည်

လည်း မြေပေါ်သို့ ကိုးယို ကားယား ကျသွားလေသည်။
မြင်းများမှာလည်း မြေပေါ်သို့ ဘိုင်းခနဲ ယိုကျသွားတော့
သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...
အရိပ်တစ်ခုသည် ဓားပြုပိုလ်ယွမ်လုံမင်၏ ဦးခေါင်းပေါ်
သို့ ဦးတည်ခန့်ခင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်လေသည်။
ယွမ်လုံမင်က ထိုအရိပ်ကို သူ၏လှံဖြင့်ထိုးချလိုက်သည်။

'ခွမ်း...'

၁၀၂ ☆ ဦးကျော်သူ

ထော်ထော်ကံ လှိုင်ဘေးထိသံက ခြည်ဟိန်းထွက်သွားလေ
သွား

ယွမ်လုံမင်ဆံ ခုန်ဝင်လာသူကား ကျောက်လက်ဝါး မှုတ်
သွင်းပြန်သည်။

သူ့ထည့် ဝါရင့်သိုင်းသမားပီပီ ယေရေ ရင်ရေးဖြစ်နေသော
အချိန်တွင် သူ့ကိုယ်တိုင် ယွမ်လုံမင်ကို အမြန်ဆုံး ဖမ်းနှိပ်ပါမ
အန္တရာယ်ကြားမှ လွတ်မြောက်နိုင်မည်ကို တွက်ဆထားပြီး
ဖြစ်သည်။

အကယ်၍...

ခေးပြခဲ ဝေးရာကျော်က သူ၏လူပေါင်းနှစ်ဆယ်ကို ဝိုင်း၍
တိုက်လျှင် ရှောင်ရန်မလွယ်မုန်းသိသလို ဘုတို့အားလုံး ခားပြ
မုား၏ လက်ချက်ဖြင့် ကုဆုံးသွားနိုင်သည်။

ဝီး....

ယွမ်လုံမင်သည် သူ၏လှံတံဖြင့် ဝှေ့ယမ်းကာ ကျောက်
လက်ဝါးကို တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ယွမ်လုံမင်၏ သိုင်းပညာမခေမုန်း ကျောက်လက်ဝါးက
နှိပ်မိသည်။

အကယ်၍....

လှံကိုရှောင်ကမ်းနေပါက နောက်ထပ်သိုင်းလေးဝါးကွက်
ထောက်မှ ယွမ်လုံမင်ကို ဖမ်းချုပ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်....

ချက်ချင်းပင် ယွမ်လုံမင်၏လှံကိုမခွာဘဲ လှံရိုးကို ရုတ်
တရက်ဖမ်းဆွဲယူလိုက်သည်။

ယွမ်လုံမင်မှာ မခမျာ်သင့်ဘဲ သူ့လှံဘိုဆွဲယူခြင်းခံရသော
ကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားသည်။

ထို့ကြောင့်....

လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကျောက်လက်ဝါး၏ရိုးတိုဆွန်းလိုက်
ပြီး လက်တစ်ဖက်ကလှံကို မြှန်လှံ့စိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ယွမ်လုံမင်တို့သည် မြှီးပေါ်မုားမ
တပြန်အလွန် တိုင်းခိုက်နေကြသည်ကို အားလုံးက စိတ်ဝင်
စားနေကြပေသည်။

ထိုအချိန်...

ကျောက်လက်ဝါးသည် အယ်လက်ကလံကိုဖိရမ်း ညာ
လက်က အပေါ်သို့ အားကုန်ဆွဲလိုက်သည်။

ပြင်းထန်လှသောအရှိန်ကြောင့် ယွမ်လုံမင်၏ကိုယ်ဆုံးသည်
မြင်းကုန်းနှီးထက်မှ လေထုအတွင်းသို့ မြောက်၍ တက်သွား
ပေသည်။

ရှမ်း....

ယွမ်လုံမင်သည် လက်ကိုလှံ့မှချက်ချင်းရှင်းကာ ခါးခွား
ယှံ ဆွဲထုထိလိုက်သည်။

ပြင်းထန်သောအားထုတ်သံနှင့်အတူ ယွမ်လုံမင်၏ လှံ့
သည် အပေါ်သို့ပြုတ်ကန်နေရာက နှုတ်ချင်းပင် ကျောက်ဘို
မြှန်၍နှိပ်ကျလာလေသည်။

ဤအခန်းတွင် ကျောက်လက်ဝါးက ယွမ်လုံမင်၏ လှ
ရွယ်လှပျော့ကို သူ့ဘက်သို့ဆတ်ခနဲလှည့်လိုက်ပြီး အဓိက
သွေးကြောသုံးနေရာကို လှုပ်တစ်ပြက် လှမ်းထောက်လိုက်
သည်။

‘ဘုန်း...’

‘အား...’

ရုတ်တရက်....

မမျှော်လင့်ဘဲ ယွမ်လုံမင်မှာ သူ့လှုပ်ကို ကျောက်လက်ဝါး
က အဓိကရဆွဲယူပြီး သူ၏သွေးကြောကို ပိတ်လိုက်ခြင်းခံရ
သဖြင့် မြင်းပေါ်မှတုန်းခနဲ ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။

ကျောက်လက်ဝါးထောက်လိုက်သော သွေးကြောများမှာ
သုံးနေရာဖြစ်သည်။

ယွမ်လုံမင်၏လည်း မခေပါ။

သူ၏သွေးကြောအပိတ်ခံရစေကာမူ လှုပ်ရှား၍ ရေသေး
သောလက်တစ်ဖက် ဓားဖြင့် ကျောက်လက်ဝါးကို ဝေ့ ယမ်း
ပစ်လိုက်သည်။

ဝင်းခနဲလက်သွားသည်နှင့် ကျောက်လက်ဝါးက ခုန်တို
ရှောင်ကာ မြေပေါ်ဗျီပြန်အကျတွင် ယွမ်လုံမင်ကို ပေ့ ဖမ်း
လိုက်လေတော့သည်။

ကျောက်လက်ဝါးသည် ယွမ်လုံမင်ကို ဖမ်းချုပ်လာသဖြင့်
အဖွဲ့သားများက လက်ခုပ်လက်ဝါးထီးကာ ကောင်းချီးထော
ပနာပြုကြလေသည်။

‘ဟေ့...ခါမှ ဆရာကျောက်လက်ဝါးကွ’

ထိုအချိန်တွင် မြင်းစီးဓားပြုထပ်သားများသည် သူတို့၏
ခေါင်းဆောင် ယွမ်လုံမင်ကို တစ်ဖက်မှ ဖမ်းဆီးသွားသည်ကို
တွေ့ရသောကြောင့် မခံမရပ်နိုင် နှစ်သွားကြသည်။

ကျောက်လက်ဝါးက သူတို့ဘက်လှည့်ပြီး...

‘ဟေ့ ရုပ်လိုက်ကြ၊ မင်းထို ရှေ့တိုးလာရင်မင်းတို့ အမတ်
လေးစခန်းမှူးကို သတ်ပစ်လိုက်မယ်’

ကျောက်လက်ဝါး၏ ကြိုးဝါးသံကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်
တစ်ခုလုံးမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေရာမှ ငြိမ်သက်သွားလေ
သည်။

မည်သူကမျှမလှုပ်ရှားရဲတော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေကြသည်။

ကျောက်လက်ဝါးက သူ၏ဓားဖြင့် ယွမ်လုံမင်၏ လည်
ချောင်းကို ချိန်ရွယ်ကာ....

‘ကဲ...ယွမ်လုံမင် မင်းအသက်ရှင်ချင်သလား’

‘ရှင်ချင်တယ်’

ယွမ်လုံမင်က တည်ကြည်စွာ လေးသံနှင့် ပြောလိုက်
သည်။

၁၈၆ ☆ ဇိုးလျော်စု

အင်းမုန့်မှာတွင် အရှုံးပေးသောအရိပ်ကလေးက လုံးဝ
လျှော့ပါ

အင်းမုန့်လင်းမုန့်ကို ကျောက်လက်ဝါးက ဝယ်ဖောက်ကျသွား
သော်

မုန့်သည်၊
သူသည် သူ အသက်ကိုမသေချင်သော်လည်း အရှုံးမပေး
လျှော့ပါ

ကျောက်လက်ဝါးက ထိုလူ၏မုန့်ကို တစ်ချက်အလ
အော်ကြည့်လိုက်ပြီ...

ကဲ...ပါပြင် သူတို့ကို နောက်ဆုတ်ခိုင်းရှင် မှုတစ်ပေါက်
အစွန်းရမအောင် တာဝန်ယူတယ်

'မလိုပါဘူး'
'ဘာမလိုပါဘူးလဲ'

ကျောက်လက်ဝါးက နားမရှင်းဘဲ ပြန်မေးလိုက်သည်။

သူက ပြတ်သားသောလေသံဖြင့်...

'အို...ကျုပ်ကို သတ်ချင်သတ်လိုက်ပါ။ ကျုပ်လူတွေကို
နောက်ဆုတ်ခိုင်းဖို့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ် အသက်သာ
ထသေခံမယ်ဗျ'

ပြောရင်း ယုတ်လှုပ်က သူ့ ငယ်သားများဘက်သို့ အော်
ပြောလိုက်သည်။

မုန့်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်ကော်များ ၁၈၇

'ရောင်းရင်းတို့ ငါ့ဖာ ဒီလူတွေရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သေရမိမိ
ဖော်၊ မင်းတို့က ငါ့အတွက် သူတို့ကို အပြတ်ရှင်းပေးရမယ်
ဟေ့'

ကော့ဆုံးသည်နှင့် အညီ မခဲလိုသော ယုတ်လှုပ်က ခေး
ချားဆီသို့ သူ၏လည်ပင်းဖြင့် ဝင်ဆောင်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက်...

အဝိုက်ပိသွားသောကြောင့် ကျောက်လက်ဝါးက ခေးကို
ထောင်ခြင်းစွာ နောက်ဆုတ်လိုက်သော်လည်း ယုတ်လှုပ်၏လည်
ပင်းတွင် ခေးခြစ်ရာအစင်းကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာပြီး သွေး
များ ရဲခနဲ ထွက်လာ၏။

'ဒီကောင်းဟာ ခေးပြုစေ့ထဲမှာ သတ္တိအရှိဆုံးပဲ'

လုံကျိန်ဖုံးမှာ ထိုက်ပွဲများစွာကို တွေ့ကြုံဘူးသောကြောင့်
ယုတ်လှုပ်ကဲ့သို့ အသေခံဖို့ သူ နည်း၍ မှတ်ချက်ချလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

'ဟိတ်ကောင်တွေ ဘာကြောင့်ရေ တက်မလာတာလဲ ငါ
သေမှာကို မကြောက်ပါနဲ့'

ယုတ်လှုပ်က ဒုတိယအကြိမ်အော်လိုက်ရာ သူ၏လူများစွာ
လည်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် တာလုပ်ရမန်းမသိဖြစ်နေ
ကြသည်။

ထိုအခါကျမှ...

ယုတ်လှုပ်ကဲ့သို့ နောင်ထရစေရန်နှင့် အု၏ အတေးသား
ပြောင်းစေလို၍ ရင်းတို့ပြန်လွှတ်ရန် ကျောက်လက်ဝါးက
ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဖက်ညီ သတ်ညွှန်မှန်းသိပြီ၊ ဒုစရိုက်သားတွေ အမြင်မှန် ခုစာ နောက်ဆုံးသွားမည်မှာ သေချာသည်။

ကျောက်လက်ဝါးသည် ဘာမှမပြောဘဲ ယွမ်လုံမင်ဘား ဝိတ်ထားသော သွေးကြောကို သူ့ချောင်းဖြင့် ပြန်ဖွင့်ပေး လိုက်လေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး ပြန်လည်လှုပ်ရှားလာသောအခါ ယွမ်လုံ မင်မှာ ဝမ်းသာလွန်း၍ ကြောင်အမ်းအမ်းပင် ဖြစ်သွားရ လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတွင် မီးတုတ်များမှ မီးရောင်များ ထင်းထိန်နေ၏။

ခါးပြအုပ်စုကြီးသည် သူတို့ခေါင်းဆောင် ယွမ်လုံမင် ပြန်လည်လှုပ်ရှားလာသည်ကို တွေ့ရသော် ဝမ်းသာအားရဖြစ် သွားကြသည်။

ခါးပြအုပ်စုကြီးမှ ရှေ့တန်းခေါင်းဆောင်များသည် အခြေ အနေကို စောင့်ကြည့်လျက်ရှိသည်။

‘ကဲ...ကွန်လုံမင် မင်းပြန်နိုင်ပြီ၊ ခုနက မင်းအလစ်မှာ ငါဝင်ဖမ်းခဲ့တာမို့ တကယ့်အစွမ်းမဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခါတော့ မင်းပြန်ပါ၊ ပြီးမှ ကျုပ်တို့တစ်ယောက်ချင်း ပြိုင်ကြတာပေါ့’

ယွမ်လုံမင်က မယုံကြည်တန်ပြင် ရှေ့သို့ လေးငါးလှမ်း ခန့် တိုးလိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက သူ့နောက်ကိုမလိုက်ဘဲ ရပ်နေသည် ကို တွေ့ထော့မှတတယ်ပြန်လှုတ်လိုက်သည်။ တွေ့ရသော်အခါ သူသည်ဆက်မသွားဘဲ ရုတ်တန့်လိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက....

‘ခဏ....’

သူက နောက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

‘ရှေ့...ခင်ဗျားရဲ့လက်နက်’

ကျောက်လက်ဝါးက ယွမ်မင်လုံ၏လှံကို ပစ်ပေးလိုက်၍ ယွမ်လုံမင်က ဖမ်းယူလိုက်သည်။

ယွမ်လုံမင်က လှံကိုကိုင်ဆွဲကာ အတန်ကြာ ဝိုင်နေပြီးမှ ဆက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ပညာကို ကျုပ်ချီးကျူးပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ် ကျေကျေနပ်နပ် အရှုံးပေးပါတယ်’

သူကပြောပြီး တစ်ဖက်၌ သူ့လူများဘက်လှည့်၍...

‘ဟေ့...အခုတိုက်ပွဲမှာ ကောက်ကုန်မှုမပါဘဲ တစ်ယောက် မညာနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တာမို့ ငါ့နောင်တရသွားပြီ၊ ဒီတိုက်ပွဲမှာ ငါမပါတော့ဘူး၊ မင်းတို့တိုက်ချင်တိုက်ကြ’

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

ယုမ်လုံမင်သည် ကျောက်ဝါးမှတ်ရွှေ၏ အဖမ်းအစ ဝေ
တနာအကြောင်း အလွန်လေးစားသွားကာ မျှော်တက်တော်
သားများ၏ အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ခင်းမြဲအုပ်စုမှာ သူတို့ခေါင်းဆောင် အမန်တကယ် အသက်
ချမ်းသာခွင့်ရလိုက်သဖြင့် ပမ်းခြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားလေ
သည်။

သူတို့မှာလည်း တိုက်ရခက် မတိုက်ရခက်ဖြင့် ချီတုံချတုံ
ရှုံ့နေမိကြသည်။

မိန့်ပေသည်။

သူတို့၏ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော ယုမ်လုံ
မင်ကို မျက်စိတမိတ်အတွင်း ဖမ်းချုပ်နိုင်သောသိုင်းပညာရှင်
တွေ ပ.စပက်တင် ရှိနေသဖြင့် သူတို့က တိုက်ရမည်ကို လက်
ရွံ့နေကြသည်။

တကယ်၍...

ဆက်မတိုက်ပါကလည်း ခေခန်းများကြီး၏ ကြပ်မတ်လှ-
စက်ကမ်းခြေခေက သူတို့အား သေခက်အထိ ပေးနိုင်သည်
ဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ်မှာပင်...

ကျောက်လက်ဝါးက အော်၍ပြောလိုက်သည်။

'ယုမ်လုံမင် အခေါ်ပြောတာကို မော့ဦးတင်ပါ တက်ကွာ'

သုက ယင်းသို့ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောနေစဉ်မှာပင်
မြောက်ဘက်အရပ်မှ အေးစက်ခါကြော့သော အသံကြီး
ကြားလိုက်ရသည်။

'ဒီမှာ အမှတ်လေး မင်းဟာတိတ်ပျက်မတိုက်ဘဲ လိုနေ
တယ်။ ငယ်သားတွေကိုလဲ မတိုက်ဖို့ လှုံ့ဆော်တယ်။ မင်းရဲ့
အပြင်က မင်းဆီသလား'

ထိုအသံကံကြားလိုက်သည်နှင့် ယုမ်လုံမင်၏မျက်နှာကွက်
ခနဲ မျက်သွားသည်။

ပါးစပ်မလည်း ထစ်ထစ်ခေါ်ခေါ်ဖြင့်...

'ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ် အမှတ်သုံး ခါကြောင့်လည်း
ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကိုယ့်ဘာသာ စီရင်ပါမယ်ဗျာ'
ကျောက်လက်ဝါးက ယုမ်လုံမင်၏စကားကို ကြားလိုက်
ရသောအခါ...

'အင်း... အစ်ကိုသုံးဆိုတော့ ကျင့်လိန့်ဖူးပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ဟု တွေးနေလေသည်။

ယင်းအခိုက် ကျင့်လိန့်ဖူးအသံထုတ်ပေါ်လာသည်။

'မင်း ဒီလူတွေကို ရှင်းပစ်ရင်တော့ အပြစ်ကင်းမဲ့ မလို'

သွားကူ

အမှတ်သုံး၏စကားကြောင့် ယုမ်လုံမင်က...

'အဲဒီကိစ္စပလ္လယ်ပီဘူး၊ ကျုပ်ဟာ ကျုပ်ရဲ့သဝဏ်ချင်းတွေကို သတ်လေ့မရှိပါဘူး၊ နောက်ပြီး ဒီလူကို ကျုပ်မယှဉ်နိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ဘာသာပဲ သတ်သေပါရစေ'

ယုမ်လုံမင်သည် သူ့ခားဖြင့် လည်ပင်းကို ရုတ်တရက် တန်လန်ဖြတ်လှီးဖြတ်လိုက်သည်။

သို့သော်...

'ချမ်း...'

ရုတ်တရက် ခားယှိုတစ်လက်က ယုမ်လုံမင်၏ခားကို ဖုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

'ဟေ့ ကောင်...မင်းက-ရန်သူကိုမတိုက်တဲ့အပြင် ရန်သူကို တောင် မိတ်ဆွေဖွဲ့ခဲ့သေးတယ်၊ မင်း တို့စခန်းရဲ့စည်းကမ်းကို သိတယ်မတုတ်လား၊ မင်းကိုယ်မင်း သတ်သေတာနဲ့ မပြီးဘူးကွ...'

ကိုယ့်ကိုကိုယ် သည်သေခြင်းကိုပင် ခွင့်မပြုသောလူဆိုးများ၏ စည်းကမ်းကြောင့် စစ်သည်များမှာ အံ့အားသင့်သွားသည်။

'သူတို့ရဲ့စည်းကမ်းက တယ်မတရားပါလား၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဝိမ်းသားတင်ယောက် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေတာထောင် ခွင့်မပြုဘူး'

ဓားပြဗိုလ်ခြောက်ယောက်ကို သူ့က လက်တစ်ဖက်တည်း အနိုင်ယူကာ မညာပြခဲ့သည်။

ဖိယောက်ဖန်ဆိုသူသည် တိုက်ခိုက်ရာတွင် တွေ့ရာလက်နက် အသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဟု နာမည်ကြီးသည်။

ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်မှုတွင် လက်နက်ချိုးစုံကို အသုံးပြုနိုင်ခြင်း သူ၏သိုင်းပညာစွမ်းရည်ကို မည်သူမျှ မခန့်မှန်းနိုင်ချေ။

ဖိယောက်ဖန်၏ အခြားအမည်မှာ ကိုးမျက်လုံးရှင်ဖြစ်သည်။

သူ့ကို လိုရီစခန်း ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့သည်။

သူသည် သိုင်းပညာထူးချွန်ရုံမက ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်နက်သုံး၍ စစ်နက်ရန်သူကို အနိုင်တိုက်နိုင်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူ့ကို လိုရီစခန်း၏ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြှောက်လိုက်ပြီး မကြာမီပင် လိုရီစခန်းသည် ဒုစရိုက်လောကတွင် တစ်နှိပ် နာမည်ကြီးလာလေတော့သည်။

သူသည် နှိပ်တစ်စခန်းမှူးဖြစ်သည်။

သူ၏လက်အောက်ရှိ နှိပ်တစ်စခန်းမှူးဖြစ်သော မရကမီးငှက် အမှတ်သုံးစခန်းမှူးဖြစ်သော ကျင်လိန်ဖူးထိုလား နှိုးပညာ၌ အဆင့်မြင့်ကြသူညွှန်အလျောက် တိုက်ခိုက်ရေးလည်း ထူးချွန်သူများဖြစ်သည်။

အင်းကြောင်းလည်း ဓားပြခေါင်းဆောင်များ တစ်
 တစ်ဆင့်ပြီး သိုင်းစွမ်းရည်တွေထက်မြက်ကြသည်ကများသည်
 အထက်ပင် လိုရီစခန်းနှင့်ပတ်သက်၍ လုံကျိန်ဖုံးတို့
 သိလားကြသလို ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ ယျှိုဝက်စွာ လာခဲ့
 သောလုံကျိန်ဖုံး ဦးဆောင်သည့် တပ်ဖွဲ့ကိုလည်း လိုရီစခန်း
 နှစ်ဖက်စာ ခေါင်းဆောင်က ကြိုတင်သတင်းရရှိခဲ့၍သာ ယ
 ကဲ့သို့ ကြိုတင်ဝိုင်းကာ တိုက်ခိုက်ကြခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား

“တက်...”
 ရုတ်တရက် အော်ဟစ်သံကြီးသည် နှင်းလွင်ပြင်အတွင်း
 တန်ဟည်း၍ ဆွားခဲ့သည်။
 နှင်းထူအတွင်းမှ ကဆုန်စိုင်းလာသော မြင်းစီးတပ်ဆင်
 တွေပေါ်လာကြသည်။
 ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းသည်တော်များက အော်ဟစ်ကာ မြင်း
 ကဆုန်စိုင်းလာနေ၏။
 ထိုလူများမှာ လက်တစ်ဖက်က မြင်းငှက်ကြိုးကို ကိုင်
 လက်တစ်ဖက်က မီးတုတ်များ ဓား လှံများကို တိုင်ထား
 ဟူသည်။

ရန်သူတွေရဲ့ အင်အားက မေးသေးပါလား၊
 မုစီးကျင်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချရင်း...
 သူတို့စာစုံတွေ တိုက်ခိုက် လာရင်သော ကျွန်တော်တို့
 သားလုံး သေကြေစေပါရမော့ သေချာဟား၊
 လုံကျိန်ဖုံးလည်း ခေါင်းညှိတ်ကာ ချစ်ချင်းပင် အသံ
 မြင့်၍ အော်ပြောလိုက်ပြန်သည်။
 ဒီမှာ ကျုပ်ဟာ ချွန်တို့နယ်က သပ်ချုပ်လေးမျိုးကြီး
 လုံကျိန်ဖုံးပါ၊ အခု ဆရော်ကြီးထဲထိစွန့်လို့ ကျီလင်ခွာကို
 ဖြတ်သွားမလို့ပါ၊ ခင်းတို့ လိုရီစခန်းနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်ပါ
 သူ၊
 လုံကျိန်ဖုံးက ယင်းသို့ အော်၍ ပြောလိုက်သော်လည်း
 ဓားပြများမှာ မြင်းကိုအရှိန်မသတ်ဘဲ တရကြမ်းနှင်လျက် ရှိ
 နေ၏။
 ဓားပြဦးရေမှာ လေးရာခန့်ရှိမည်ဟု လုံကျိန်ဖုံးက ခန့်
 မှန်းပီသည်။
 ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းဆို အပြင်းနှင်လာသော လူသည် ဖစ်
 တိုက်လုံး အင်္ကျီအမည်းရောင်နှင့်အောင်းဘီအကျပ်ကိုဝတ်ဆင်
 ထားလေသည်။
 အခြား သူများထက်လည်း အရပ်မှာ ပို၍မြင့်မားဟန်ရှိ
 လေသည်။
 သူ၏ မျက်နှာမှာ တင်းမာ ခက်ထန်လှသည်။
 သူ၏ လက်တစ်ဖက်က လှံရှည်တစ်လက် ကိုင်ထားကာ
 မြင်းကို တရကြမ်းနှင်လျက် ရှိသည်။

ထိုလူကို တွေ့မြင်သောအခါ ကျောက်လက်ဝါးက....

'ဒီကောင်က အမှတ်လေးစခန်းမှူး ယူမိလုံမင်ပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ကျောက်လက်ဝါးက ပြောလိုက်သောအခါ သူ့ တေးတူင်တူင် ခုတ်ရစ်နေသော ကျီရိဟိုက....

'မင်းက တယ်လောက်များ စွမ်းလို့လဲ ဝါလာပြီဟေ့'

ဟု ကြုံးဝါးကာ ခုတ်တရက် ကျီရိဟိုက တချိန်ထိုး ခုတ်ထွက်သွား၏။

ယူမိလုံမင်သည် မြေပြင်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲထိုးဆင်းကာ လိမ့်ပစ်လိုက်၏။

'ရဲ့...ရဲ့...'

နှင်းစောထံသို့ သူ၏ကိုယ်ကို တစ်ပတ်ကျွမ်းပစ်ကာ ယူမိလုံမင်ထံသို့ လိုမိသွားခြင်းဖြစ်သည်။

နှင်လုံးကြီးတစ်လုံးသည် ဓားပြုမိုလ် ယူမိလုံမင်ထံ တချိန်ထိုး လိမ့်သွားသည်မှာ လှိုင်လုံးကြီးတစ်လုံး လှင့်မြောလာသည့်အလား ဖြစ်၏။

ယူမိလုံမင်သည် ကျူးရိဟို၏ ဝင်းခနဲလက်သွားသော ဓားရောင်ကို တွေ့သည်နှင့် သူ၏မြင်းဇက်ကြီး ဆောင်ဆွဲကာ ခုန်လွှားသွားသည်။

'ဟီး....'

မြင်းနက်ကြီးကလည်း စာအားကုန် ခုန်လွှားပစ်လိုက်လေသည်။

'ရှမ်း....ရှမ်း'

ကျူးရိဟိုသည် ဓားကို ဝှေ့ဖမ်းလိုက်သော်လည်း မြင်းနက်ကြီး၏ ခြေထောက်အောက်မှ ကပ်၍ သေျော်ပြတ်သွားသည်။

ယူမိလုံမင်၏ မဟာရာမြင်းနက်ကြီးမှာ အထူးလှေ့ကုန်သွားသောမြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ပါးနပ်စွာ ခုန်၍ ရွှောင်လိုက်နိုင်၏။

သို့သော်....

ကျူးရိဟိုသည် သူ၏ဓားဖြင့် အခြား မြင်းသုံးကောင်၏ ခြေထောက်များကို ဖြတ်ချလိုက်သည်။

'ဟီး....'

'အား....'

မြင်းသုံးကောင်၏ ခြေထောက် ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့သည် တိခနဲပြတ်ကွဲသွားကာ မြင်းစီးဓားပြ သုံးယောက်တို့သည် လည်း မြေပေါ်သို့ ကိုးယို ကားယား ကျသွားလေသည်။

မြင်းများမှာလည်း မြေပေါ်သို့ ဘိုင်းခနဲ လဲကျသွားတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

အရိပ်တစ်ခုသည် ဓားပြုမိုလ်ယူမိလုံမင်၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ဦးတည်ခုန်ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ ယူမိလုံမင်က ထိုအရိပ်ကို သူ၏လှံဖြင့်ထိုးခွဲလိုက်သည်။

'ချမ်း....'

၁၀၂ ☆ မိုးကျော်သူ

ငွေတစ်ချက် လှဲနှင့်ခေးထိသံက မြည်ဟိန်းထွက်သွားလေသည်။

ယုမ်လုံမင်ထံ ခုန်ဝင်လာသူကား ကျောက်လက်ဝါး မှတ်ငွေပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် ဝါရင်သိုင်းသခေးပီပီ သေရေးရှင်ရေးဖြစ်နေသော အချိန်တွင် သူ့ကိုယ်တိုင် ယုမ်လုံမင်ကို အမြန်ဆုံးဖမ်းနှိပ်ပစ်အန္တရာယ်ကြားမှ လွတ်မြောက်နိုင်မည်ကို တွက်ဆထောင့်ပြီးဖြစ်သည်။

အကယ်၍...

ခေးပြုသေးရာကျော်က သူ၏လူပေါင်းနှစ်ဆယ်ကို ဝိုင်း၍ တိုက်လျှင် ရှောင်ရန်မလွယ်မုန်းသိသလို သူတို့အားလုံး ခေးပြုများ၏ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးသွားနိုင်သည်။

'ဝိုး...'

ယုမ်လုံမင်သည် သူ၏လှံတံဖြင့် ဧဗ္ဗယမ်းကာ ကျောက်လက်ဝါးကို ဖိတ်ခိုက်လိုက်သည်။

ယုမ်လုံမင်၏ သိုင်းပညာမခေမုန်း ကျောက်လက်ဝါးက ရိပ်မိသည်။

အကယ်၍...

လှံကိုရွှင်တိမ်းနေပါက နောက်ထပ်သိုင်းလေးဝါးတွက် ထောက်မှ ယုမ်လုံမင်ကို ဖမ်းချုပ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ပုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်စက်များ ၁၀၃

ထို့ကြောင့်...

ချက်ချင်းပင် ယုမ်လုံမင်၏လှံကိုခွာသတ် လှံရိုးကို ရုတ်ချက်ဖမ်းဆွဲယူလိုက်သည်။

ယုမ်လုံမင်မှာ မမျှော်သင့်ဘဲ သူ့လှံကိုဆွဲယူခြင်းခံရသောကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားသည်။

ထို့ကြောင့်...

လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကျောက်သက်ဝါး၏ရှင်ဝတ်တန်းလိုက်ပြီး လက်တစ်ဖက်တလှံဘက် ပြန်လှ ပိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ယုမ်လုံမင်တို့သည် မြင်ဆင်ပြီးအပြီးအလွန် တိုက်ခိုက်နေကြသော်လည်း အားလုံးက စိတ်ခင်စားနေကြလေသည်။

ထိုအခိုက်...

ကျောက်လက်ဝါးသည် အယ်ထက်တလှံတိုဖိုနှင့် ညာထက်က အပေါ်သို့ အားကျန်ဆွဲလိုက်သည်။

ငြင်းဆန်လှသောအချိန်ကြောင့် ယုမ်လုံမင်၏ကိုယ်လုံးသည် မြင်းကုန်းနီးထက်မှ လေထုအတွင်းသို့ မြောက်၍ တက်သွားလေသည်။

'ရမ်း...'

ယုမ်လုံမင်သည် ထက်ကိုလှံမှ ချက်ချင်းရှုကာ ခါးဖုခေးသို့ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ငြင်းဆန်သောခေးထုတ်သံနှင့်အတူ ယုမ်လုံမင်၏ ကိုယ်သည် အပေါ်သို့ကြွထက်နေရာက ချက်ချင်းပင် အောက်သို့ ပြန်၍နိမ့်ကျလာလေသည်။

ဤအိမ်ကြီးတွင် ကျောက်လက်ဝါးက ယွမ်လုံမင်၏ လှူ
ရွာထိပ်ဖျားကို သူ့ဘက်သို့ဆတ်ခနဲလှည့်လိုက်ပြီး အစိစ
သွေးကြောသုံးနေရာကို လှုပ်တစ်ပြက် လှမ်းထောက်လိုက်
သည်။

‘ဘုန်း...’

‘အား...’

ရွတ်ဘရက်....

ဖမျှော်လင့်က ယွမ်လုံမင်မှာ သူ့လှူကို ကျောက်လက်ဝါး
က အမိအရာဆွဲယူပြီး သူ၏သွေးကြောကို ပိတ်လိုက်ခြင်းခံ
သဖြင့် မြင်းပေါ်မှဘုန်းခနဲ ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။

ကျောက်လက်ဝါးထောက်လိုက်သော သွေးကြောများမှာ
သုံးနေရာဖြစ်သည်။

ယွမ်လုံမင်ကလည်း မခေပါ။

သူ၏သွေးကြောအပိတ်ခံရစေကာမူ လှုပ်ရှား၍ ရသေး
သောလက်တစ်ဖက် ဓားဖြင့် ကျောက်လက်ဝါးကို ဝေ့ယမ်း
ပစ်လိုက်သည်။

ဝင်းခနဲလက်သွားသည်နှင့် ကျောက်လက်ဝါးက ခုန်
ရှောင်ကာ မြေပေါ်သို့ပြန်အကျတွင် ယွမ်လုံမင်ကို ပွေ့ဖမ်း
လိုက်လေတော့သည်။

ကျောက်လက်ဝါးသည် ယွမ်လုံမင်ကို ဖမ်းချုပ်လာသဖြင့်
အဖွဲ့သားများက လက်ချုပ်လက်ဝါးတီးတာ ကောင်းချီးထား
ပနာပြုကြလေသည်။

‘ဟေ့...ဒါမှ ဆရာကျောက်လက်ဝါးကွ’

ထိုအချိန်တွင် မြင်းစီးဓားပြတပ်သားများသည် သူတို့၏
ခေါင်းဆောင် ယွမ်လုံမင်တို့ တစ်ဖက်မှ ဖမ်းဆီးသွားသည်ကို
တွေ့ရသောကြောင့် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်သွားကြသည်။

ကျောက်လက်ဝါးက သူတို့ဘက်လှည့်ပြီး...

‘ဟေ့ ရုပ်လိုက်ကြ၊ မင်းတို့ ရေ့ထိုးလာရင်မင်းတို့ အမှတ်
လေးစခန်းမှူးကို သတ်ပစ်လိုက်မယ်’

ကျောက်လက်ဝါး၏ ကြိုးဝါးသံကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်
တစ်ခုလုံးမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေရာမှ ငြိမ်သက်သွားလေ
သည်။

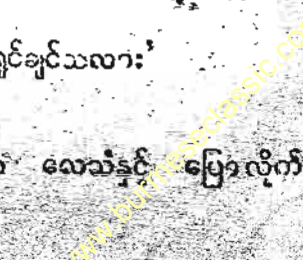
မည်သူကမျှမလှုပ်ရှားရဲတော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေကြသည်။

ကျောက်လက်ဝါးက သူ၏ဓားဖြင့် ယွမ်လုံမင်၏ လည်
ချောင်းကို ချိန်ရွယ်ကာ....

‘ကဲ...ယွမ်လုံမင် မင်းအသက်ရှင်ချင်သလား’

‘ရှင်ချင်တယ်’

ယွမ်လုံမင်က တည်ကြည်သော လေသံနှင့် ပြောလိုက်
သည်။

သူ၏အားနည်းမှုကို အရှုံးပေးသောအချိန်အထိလည်း လုံးဝ မရှိပါ။

သူ၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို ကျောက်လက်ဝါးက သဘောကျသွားသည်။

မှန်သည်။

သူသည် သူ့အသက်ကိုမသေချင်သော်လည်း အရှုံးမပေးလိုပါ။

ကျောက်လက်ဝါးက ထိုသူ၏မျက်နှာကို စာဖျက်အပြုအမတ်ကြည့်လိုက်ပြီ...

'က... ဝါပြင် သူတို့ကို နောက်ဆုတ်ခိုင်းရင် မွဲဘစ်ပေါက် မစွန်းရအောင် တာဝန်ယူတယ်'

'မလိုပါဘူး'

'ဘာမလိုပါဘူးလဲ'

ကျောက်လက်ဝါးက နားမရွင်းဘဲ ပြန်မေးလိုက်သည်။

သူက မြတ်သားသောလေသံဖြင့်

'အို... ကျုပ်ကို သတ်ခွင့်သတ်လိုက်ပါ။ ကျုပ်လူတွေကို နောက်ဆုတ်ခိုင်းဖို့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ် အသက်သာ အသေခံမယ်ဗျ'

ပြောရင်း ယွမ်လုံမင်က သူ့ငယ်သားများဘက်သို့ အော်ပြောလိုက်သည်။

'ရောင်းရင်းတို့ ငါဟာ ဒီလူတွေရဲ့ ဆက်ချက်နဲ့ သေရလိမ့်မယ်၊ မင်းတို့က ငါ့အတွက် သူတို့ကို အပြတ်ရှင်းပေးရမယ်ဟေ့'

စကားဆုံးသည်နှင့် အညီ မခဲလီသော ယွမ်လုံမင်က ဓားများဆီသို့ သူ၏လည်ပင်းဖြင့် ဝင်ဆောင်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက်...

အငိုက်မိသွားသောကြောင့် ကျောက်လက်ဝါးက ဓားကို လျှင်မြန်စွာ နောက်ဆုတ်လိုက်သော်လည်း ယွမ်လုံမင်၏လည်ပင်းတွင် ဓားခြစ်ရာအစင်းကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာပြီး ချွေးများ ရဲစနဲ ထွက်လာ၏။

'ဒီကောင်ဟာ ဓားပြတော့ထဲမှာ သတ္တိအရှိဆုံးပဲ' လို့ကျိန်ဖုံးမှာ တိုက်ဖဲ့များစွာကို တွေ့ကြုံဘူးလေကြောင့် ယွမ်လုံမင်က သူ့အသေခံဖို့ သူ့နည်း၍ မှတ်ချက်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'ဟိတ်ကောင်တွေ ဘာကြောင်ရွေ့တာကမလာတာလဲ ငါ့သေမှာကို ပကြောက်ပါနဲ့'

ယွမ်လုံမင်က ဗုတိယအကြိမ်အော်လိုက်ရာ သူ၏လူများမှာလည်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေကြသည်။

ထိုအခါကျမှ...

ယွမ်လုံမင်ကို နောင်တရစေရန်နှင့် သူ၏ သဘောထားပြောင်းစေလို၍ ၎င်းကိုပြန်ထွက်ရန် ကျောက်လက်ဝါးက သံပြတ်လိုက်သည်။

၁၈၈ ☆ စိုးကျော်သူ

ယင်းသို့ သက်ညှာမှန်းသိပြီး ဗုစရိုက်သားတွေ အမြင်မှန် ခုတ် နောက်ဆုံးသွားမည်မှာ သေချာသည်။

ကျောက်လက်ဝါးသည် ဘာမေပြောတဲ့ ယွမ်လုံမင်အား ဝိတ်ထားသော သွေးကြောကို သူ့ချောင်းဖြင့် ပြန်ဖွင့်ပေး လိုက်လေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး ပြန်လည်လှုပ်ရှားလာသောအခါ ယွမ်လုံ မင်မှာ ဝမ်းသာလွန်း၍ ကြောင်အမ်းအမ်းပင် ဖြစ်သွားရ လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတွင် မီးတုတ်များမှ မီးရောင်များ ထင်းထိန်နေ၏။

ခားပြအုပ်စုကြီးသည် သူတို့ခေါင်းဆောင် ယွမ်လုံမင် ပြန်လည်လှုပ်ရှားလာသည်ကို တွေ့ရသော် ဝမ်းသာအားရဖြစ် သွားကြသည်။

ခားပြအုပ်စုကြီးမှ ရှေ့တန်းခေါင်းဆောင်များသည် အခြေ အတည် စောင့်ကြည့်လျက်ရှိသည်။

'ကဲ...ကွမ်လုံမင် မင်းပြန်နိုင်ပြီ၊ ခုနက မင်းအလစ်မာ ငါ့ဝင်ဖမ်းခဲ့တာမို့ တကယ့်အစွမ်းပေးတတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ မင်းပြန်ပါ၊ ပြီးမှ ကျုပ်တို့တစ်ယောက်ချင်း ပြိုင်ကြတာပေါ့'

ယွမ်လုံမင်က 'မယုံကြည်တန်ပြင် ရှေ့သို့ လေးငါးလှမ်း ခန့် တိုးလိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက သူ့နောက်ကပ်လိုက်တဲ့ ရုပ်နေ့သည် တို့ တွေထော့မှတကယ်ပြန်လွတ်လိုက်သည်၊ တွေ့ရသောအခါ သူသည်ဆက်မသွားဘဲ ရုတ်တရက်လိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက.... 'ခဏ....'

သူက နောက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ 'ရှေ့....ခင်ဗျားရဲ့လက်နက်'

ကျောက်လက်ဝါးက ယွမ်မင်လုံ၏လှံကို ပစ်ပေးလိုက်၍ ယွမ်လုံမင်က ဖမ်းယူလိုက်သည်။

ယွမ်လုံမင်က လှံကိုတိုင်လျက် အတန်ကြာ ဝိုင်နေပြီးမှ ဆက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ပညာကို ကျုပ်ချီးကျူးပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ် ကျေးကျေနပ်နပ် အရှုံးပေးပါတယ်'

သူကပြောပြီး တစ်ဖက်၌ သူ့လူများဘက်လှည့်၍... 'ဟေ့...အခုတိုက်ပွဲမှာ ကောက်ကုန်မှုမပါဘဲ တကယ် ပညာနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တာမို့ ဝါနောင်တသွားပြီ၊ ဒီလိုတိုက်ပွဲမှာ ငါမပါတော့ဘူး၊ မင်းတို့တိုက်ချင်တိုက်ကြ'

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

ယုမ်လုံပင်သည် ကျောက်ဝါးမှတ်ရွှေ၏ အစွမ်းအား စေတနာများကြောင့် အလွန်လေးစားသွားကာ ရွှေ၏တက်တော်သားများကို အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ခေးပြုအုပ်စုမှာ သူတို့ခေါင်းဆောင် အမှန်တကယ် အသက်ချမ်းသာခွင့်ရကိုက်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားလေသည်။

သူတို့မှာလည်း ထိုက်ရခက် မဆိုက်ရခက်ဖြင့် ချိတ်ချတစ်ခုခုရှိကြသည်။

မှန်ပေသည်။

သူတို့၏ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော ယုမ်လုံပင်ကို မျက်စိတမိတ်အတွင်း ဖမ်းချုပ်နိုင်သောသိုင်းပညာရှင်ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

အတယ်ချီ...

ဆက်မတိုက်ပါကလည်း ခရီးမှူးကြီး၏ ကြပ်မတ်လေးစည်းကမ်းဥပဒေက သူတို့အား သေဒဏ်အထိ ပေးနိုင်သော အာဏာရှိလား။

ထိုစဉ်မှာပင်...

ကျောက်လက်ဝါးက အော်ခွံပြောလိုက်သည်။

'ယုမ်လုံပင် အခေါ်ပြောတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတတ်ကွာ'

သူက ယင်းသို့ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောနေစဉ်မှာပင် မြောက်ဘက်အရပ်မှ အေးစက်စွာကြောသော အသံကြီးကြားလိုက်ရသည်။

'ဒီမှာ အမှတ်လေး မင်းဟာကိတ်ဂွံကိုမတိုက်ဘဲ လဲနေတယ်။ ငယ်သားတွေကိုလဲ မတိုက်ဖို့ လှုံ့ဆော်တယ်။ မင်းရှုအပြစ်ကို မင်းသိသလား'

ထိုအသံကိုကြားလိုက်သည်နှင့် ယုမ်လုံပင်၏မျက်နှာ ကျက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။

ပ... စစ်မှန်သည်။ ထစ်ထစ်ခေါ်ခေါ်ဖြင့်....

'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ် အမှတ်သုံး ခါးကြောင့်လည်း ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်ဘာသာ စီခင်ပါမယ်ဗျာ'

ကျောက်လက်ဝါးက ယုမ်လုံပင်၏စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ....

'အင်း...အစ်ကိုသုံးဆိုတော့ ကျင့်လိန့်ပူးပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ဟု တွေးနေလေသည်။

ယင်းအခိုက် ကျင့်လိန့်ပူးကသံထွက်ပေါ်လာသည်။

'မင်း ဒီလူတွေကို ရှင်းပစ်ချင်တော့ အပြစ်ဒါးခဏ် မလိုဘူးကွ'

၁၉၄ ☆ မိုးကျသံ

တိုက်ပစ်ခတ်မှု သူတွေ ရှိသေးလား

ကျွန်လိန်ဖူး၏မေးသံကြောင့် သူ၏လူများသည် လှုပ်လှုပ်
ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။

သူတို့သည် အမိန့်ကိုနားခံမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ကြားကြ
လိုက်ကြသည်။

ဟုတ်...။ စခန်းအတွက် ရန်သူကို ရှိခွံခွံခွံ တိုက်ခိုက်
မပါမယ် စခန်းမှူးကြီး

‘ဟို လိုရီစခန်းကို ရောင်းစားမဲ သစ္စာပောက်ရှိသေးလား
ကျွန်လိန်ဖူးကမေးရှင်း သူ၏ညာလက်ကို ဝေ့ ယမ်းလို့
သည်။

‘မိုး...’

မီးရောင်ဝင်းခနဲ လက်သွားကာ အရာထွက်နှစ်ခု မြေ
ထွက်လာချေသည်။

ထိုအရာထွက်များကား ကျွန်လိန်ဖူးလက်ထဲမှ ပျံထွက်သ
သော ဓားပျံနှစ်လက်ဖြစ်သည်။

ထိုဓားပျံက မြေပေါ်တွင် ခူးထောက်ကာ မိမိအပြစ်
စနစ်ခနဲသော ယွမ်လုံမင်၏မျက်နှာဆီသို့ တန်းဝင်သွားတော
သည်။

ယွမ်လုံမင်သည် မျက်လုံးကိုစုံမှိတ်ကာ သေရတော့မည်
ခေါင့်ဆိုင်းနေသည်။

ဤမျှလောက်စက်ကြမ်းပြုတ်လိန်ခဲကို ကျောက်လက်စား
က မထွေးမိပဲ ၊

သူက ရုတ်တရက် ခုန်လိုက်သည်။

လှုပ်တစ်ပျက်ပင် ယွမ်လုံမင်၏မျက်နှာဆီသို့ အရှိန်ပြင်းစွာ
တန်းဝင်လာသော ဓားပျံနှစ်လက်ကို လက်ဖြင့်အသာအယာ
ဖမ်းယူလိုက်သည်။

‘ဟာ...’

ထိတ်သန့်စွာ ကြည့်နေကြသူများသည် ဟာခနဲဖြစ်ကာ
အံ့အားသင့်သွားကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းရောင်...

အဖြူရောင်အရှိမ်တစ်ရောင်သည် ကျွန်လိန်ဖူးထံသို့ ခုန်ဝင်
သွားသည်။

သို့သော်...

ကျွန်လိန်ဖူးရှေ့စောက်တွင် ရှိနေသော သူ၏လက်အောက်
ငယ်သား ရှစ်ယောက်တို့သည် ဓားကိုဝေ့ယမ်းကာ သူတို့ထံ
ခုန်ဝင်လာသောလူအား ခုတ်လိုက်ကြသည်။

ကျွန်လိန်ဖူးကား သူ့လူတေက သူ့အတွက် တားဆီး
တိုက်ပစ်ခတ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အားရကျေနပ်သွားသည်။
သူသည် ဟိုလူချိပ်တို့ သေချာစွာကြည့်လိုက်သည်။

‘လက်သော်တော့ ငါ့လူတွေနဲ့တိုက်နေတာ မိန်းကလေး
တစ်ဦးပါလား’

‘ဟုတ်ပါသည်။’

www.burmeseclassic.com

၁၉၆ နှစ် ဇွဲးကျော်သူ

ဆိုလျှင် တစ်ကိုယ်လုံး အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော
ငါ့အဖေကတစ်သောက်ဖြစ်သည်။

ကျင့်လိန့်ဖူးက ယင်းသို့အကဲခတ်ကြည့်နေစဉ်...

အဖြူရောင်အရိပ်တစ်ခုသည် လွှားခနဲ သူ့တို့ထံဝင်ရောက်
လာသည်။

ကျင့်လိန့်ဖူးမှာ ရုတ်တရက်ဖြစ်၍ အံ့အားသင့်သွားသည်။
သူသည် ခွားကိကမန်းကတန်းဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

သို့သော် သူ့ဖခင်ကကျသွားခေ့ပြီ။

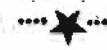
ဓားရှည်တစ်လက်၏ထိပ်ဖျားကသူ၏လည်ပင်းကို ထောက်
ထားခြင်းခံလိုက်ရသည်။

ကျင့်လိန့်ဖူး၏ လည်ပင်းကို ဓားနှင့် ချိန်လိုက်သူကား
မြှောင်သခင်လေး လီပိုင်ရှိပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် ဇနီးဖြစ်သူပိုင်ယားလူအား ကျင့်လိန့်ဖူး၏ လူ
မျှားကို ဟန်ပြုတိုက်ခိုင်းကာ သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ ကျင့်လိန့်ဖူးကို
အလစ်ဝင်တာ မမ်းဆီးလိက်ခြင်းဖြစ်တည်။

ကျင့်လိန့်ဖူးမှာ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါ။

ယခု သူသည်ရန်သူလက်ထဲသို့ ကျရောက်သွားပြီဖြစ်လေ
သည်။

'ဟိတ်ကောင်တွေ ရှေ့မတိုးကြနဲ့နော်၊ ရှေ့တစ်လှမ်းတိုး
မယ်ကြတာနဲ့ မင်းတို့ရဲ့အမှတ်သုံးစခန်းများကို ငါက ချက်ချင်း
ဆတ်ပင်လိုက်မယ်'

လီပိုင်ရှိက ဟစ်ကော်ခြမ်းခြောက်သိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဓားပြများမှာလည်း ရှေ့သို့တစ်ရန်ဟန်ပြင်
နေရာမှ နောက်သို့ဆုတ်သွားကြသည်။

ကျင့်လိန့်ဖူးက ဒေါသတပြားဖြင့်အော်လိုက်သည်။

'မင်းတို့ ဘာကြောင့်မတိုက်ကြတာလဲ၊ မင်းတို့ သူတို့ကို
မတိုက်ခိုက်ရင် စခန်းကချမှတ်ထားတဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်
မယ်'

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး လီပိုင်ရှိ၏ဓားကို သူ့ဦးခေါင်း
ဖြင့် ပြုန်းခနဲခင်ဆောင့်လိုက်သည်။

လီပိုင်ရှိကဓားကို ရှောင်လိုက်သော်လည်း ကျင့်လိန့်ဖူး၏
နဖူးတွင် ဒဏ်ရာရသွားပေသည်။

သို့သော် လီပိုင်ရှိက အချိန်မီထိန်းချုပ်ထားလိုက်သည်။

'ဟေ့ကောင်တွေ တိုက်ကြပါလားကွ'

ယုတ်လှိုင်မှာလည်း မတတ်နိုင်တော့ဘဲ ငယ်သားများကို
အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ ခူးဆောက်မြဲ ခူးထောက်ခူး၏။

၁၉၀ ☆ မိုးကျော်သူ

ကျောက်လက်ဝါးနှင့် လီပိုင်ရှိတို့မှာလည်း ရုတ်တရက်
အားပြုအုပ်စုကြီးသည် အခက်ကြုံသွားတော့သည်။

အဘယ်ရှိ သူ့ထို့နုစံဦးအား ရှင်းလိုက်၍သေသွားမီက
အားပြုအုပ်စုကြီးသည် အသေခံကာ တရကြမ်းတိုက်ပေတော့
မည်။

ထိုအခါတွင် မည်သို့မျှပင် သိမ်းပညာထုတ်သော်လည်း ဤ
ဗျူဟာပြားသေသေအားပြုအုပ်စုကြီးကို နိုင်အောင်တိုက်နိုင်မည်
မဟုတ်ပါ။

ဟမ်းအချိန်မှာပင်....

ရုတ်တရက် သြဇာနှင့်ပြည့်စုံသောအသံထစ်သံ ပေါ်ထွက်
လာလေသည်။

ဟွမ်လုံမင်း သာမန်အချိန်မှာ မင်းဟာ ဉာဏ်ကောင်
ယားနှင့် အရ ဘာကြောင့် တအူတ်ထိုးလုပ်နေရတာလဲ၊ စေ့
အပြစ်ဝက်ကိုခံရမှာ မကြောက်နိုး၊ တိုစခန်းရဲ့ နည်းမျဉ်း
သင်္ကေတအရင်ရှိတယ်။

ကျောက်လက်ဝါးတို့က ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သော်
အခါတွင် ပြောက်တက်မှုအားပြုအုပ်စုသည် အေးသို့နှစ်ခြင်း
ကဲ့သို့သွားခဲ့၏။

အားပြုများက လမ်းဖယ်ပေးလိုက်သည်။

ပုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်ကော်များ ☆ ၁၉၉

ထိုလမ်းမှ....

လူတစ်ဦးက ပြုံးရယ်ရင်း အပြည်ပြည်လမ်းလျှောက်လာ
သည်ကို ချော့လိုက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

နံပါတ် တစ် ခေါင်း ဆောင်

သွေးတံလှမ်းလာနေသူကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် ခေးပြု
ထဲသွားများနှင့် ကျင့်လိမ့်ဖူးတို့မှာ ဝမ်းသာသွားကာ...

ခန့်မှန်းကြီးထာပြီ

ဟု ဆော်ဟစ်လိုက်ကြသည်။

ထိုလူ၏နောက်တွင် တစ်ကိုယ်လုံး အမည်းရောင်ဝတ်ထား

သော လူတစ်ဦးက မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် ထက်ကြပ်

မကျာ ပါလာလေသည်။

ထိုလူအား မြင်တွေ့ကြသည်နှင့်...

နံပါတ်နှစ်စခန်းမှူးထံ ပါတယ်ဟေ့

ဟု ခေးပြုအုပ်စုကြီး၏အသံများသည် ဟိန်းသွားလေ၏။

မကြာပါ။

လှိုစခန်းမှ အမှတ်တစ် ခေါင်းဆောင်သည် ကျောက်
လက်ဝါးရှေ့သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

သူသည် ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်ထိုက်သည်။

ကျွန်တော်က လှိုစခန်းက ဖိယောက်ဖန်ပါ။ ခင်ဗျား
တို့ ဒီနယ်က ကျော်ပြတ်တာကို ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်မိတဲ့အတွက်
ခွင့်လှုတ်စေချင်ပါတယ်။

ယခု သူ့ကိုယ်သူ့မိတ်ဆက်ပေးလိုက်မှ သူသည် လှိုစခန်း
၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ကိုးမျက်လုံးရှင် ဖိယောက်ဖန်ဖြစ်မုန်း
ခကျောက်လက်ဝါးက သိလိုက်ရ၏။

ဖိယောက်ဖန်က သိမ်မွေ့စွာနှုတ်ဆက်၍ ပြောဆိုလိုက်
သဖြင့် လိုကျိန်ဖုံးကလည်း အေးခအေးဆေးဆေးပြောလိုက်၏။

ဪ...ခင်ဗျားက ဖိယောက်ဖန်ကို ကျုပ်တို့တစ်တွေ
ဒီကနေဖြတ်ကျော်ရင်း ခင်ဗျားတို့ ဝင်တွေ့ဖို့အစီအစဉ် ရှိပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ဂိုဏ်းသားတွေနဲ့ ခိုက်ရန်...

ဟား...ဟား...ဟား

ဖိယောက်ဖန်က လက်ကာ၍ တန်တားလိုက်သည်။

ကျုပ်ရဲ့ ဂိုဏ်းသားတွေက စော်ကားမိတာ ခွင့်လှုတ်ခါ
ခင်ဗျား၊ ခင်ဗျားဟာ ချန်ကျီးနယ်က နာမည်ကြီး ဆုပ်ချုပ်
ရေးမှူး လိုကျိန်ဖုံး ထင်ပါပြီ။ ရှင်းရှင်းပြောရလို့ ကျုပ်က

ခင်ဗျား... ဤ ပြည်သူလူထုကပေါ် ပီနိုဗ်ရက်စက်တဲ့ အရာရှိ
လို့ စင်စစ်ဆိုတာ

တော့ကလံလက်ဝါးက...။

'ကျွန်ုပ်တို့က အဲဒီလိုအရာရှိမျိုး ပြစ်နေရင်ကော'

ဖိယောက်ဖန်က...။

'သစ္စာပောက် အမတ်တွေနဲ့ အာဏာကိုအလွဲသုံးစားလုပ်
တဲ့ အရာရှိတွေကို ကျွန်ုပ်တို့ လိုရုံစခန်းက အရှင်ထားလေ့ မရှိ
ဘူး'

လုံကိုင်ဖုံးက...။

'အခု ကျွန်ုပ်တို့ကို ခင်ဗျားက ဟယ်လိုမြင်လဲ'

ဖိယောက်ဖန် ပြုံး၍...။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ညီနွယ်ဖိယောက်ကို အသက်ဈမ်းသာခွင့် ပေး
လိုက်တာတို့တွေလိုက်ရလို့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ထူးချွန်ပြီး တရား
မျှတတဲ့ သိုင်းမညာရှင်တွေဖြစ်ရမယ်လို့ ယူဆမိတယ်။ အဲ...အ
ဆင့်အထန်းမခွဲရင်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ချင်း မိတ်ဆွေလို ဆက်ဆံပါ
ရအလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းမှာဝင်ပြီး အစားယူဖို့ ပိတ်ခေါ်
ပါတယ်'

ဖိယောက်ဖန်၏ အေသံအရ သူတို့သည် တိုင်းပြည်အတွက်
အကျိုးရှိသူများသာ ထောက်ခံသူ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေ
ပေသည်။

သူ၏အသံမှာ အောင်ပြီး ရင်ရည်အကျည်း ခန့်ညားတည်
ကြည်လေသည်။

လုံကိုင်ဖုံးတို့ အနေဖြင့် သူတို့၏ ရန်သူများလာမည်ကို
မလိုလားပေ။

လောလောဆယ်တွင် သူတို့အလိုရှိနေသည့် ဝန်းကျပ်ကို
သာ အမိဖမ်းလိုသည်။

ထို့ကြောင့် သူက မျက်မှောင်ကြည့်၍...။

'ကဲ...ခင်ဗျားက ကျွန်ုပ် ရှမ်းရှင်ပဲ ပြောပြဖူးတယ်။ ကျွန်
တို့ဟာ တာဝန်ခွဲဝတ္တရားအရ တုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အမတ်ကို
အန္တရာယ်ပြုဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့လူတွေပဲ။ ဖမ်းဖို့လာတာပဲ။ အခုထဲ
ဖိစာရာတွေကို စစ်ကူအဖြစ် လာရတာပဲ။ အဲဒီတော့ ဖိလူကို
ဖမ်းပြီးမှ ခင်ဗျားတို့ရဲ့စခန်းကို လာပါရစေ'

ဖိယောက်ဖန်က မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

'ခင်ဗျားက တုရင်မင်းမြတ်အလိုရှိနေတဲ့ တရားခံကို လိုက်
ဖမ်းတာလား'

'မုန်ဝါဇယ်'

'ဒါဆို ဖမ်းခွင့်မပေးနိုင်ဘူး'

'ဟင်...'

ရှက်ထရှက် အားလုံး တုံ့စားသင့်ကုန်၏။

လုံကနိဗ္ဗာန်မှာ ဒေဝါသ ဖြစ်သွားသော်လည်း သူသည်
ဒေါသကို အချိန်မီ ထိန်းချုပ်ထားနိုင်လိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက မကျေမနပ်ဖြင့်....

'ခင်ဗျားတို့က သူ့ကို အကာအကွယ် မပေးသင့်ဘူး'

ဖိယောက်ဖန်က မဲ့ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည်။

'အကုသကုယ် ပေးရမှာပေါ့၊ ဘာကြောင့်လဲဆို သူက
ကျုပ်ရဲ့ သခင်ဖြစ်နေလို့'

သူက ဆက်၍....

'ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ကလည်း ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ
ဖြစ်နေတော့'

သူသည် မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

ဖိယောက်ဖန်၏ ဖခင်မှာ ဖုန်းကျမင်ထံတွင် 'သက်တော်
စောင့် ထုပ်ခဲပွဲသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဘက်က ပြဟွမင်သည် သူ၏သခင် ဖြစ်
နေပြီး လုံကနိဗ္ဗာန်တို့များလည်း လောလောဆယ် သူ၏မိတ်
ဆွေများ ဖြစ်နေသောကြောင့် အခက်တွေ့နေခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကြားထဲက ဝင်ရောက် အကြံပေးသူတစ်
ယောက် ပေါ်လာသည်။

ထိုသူကား ကျီရီဟိုမင် ဖြစ်သည်။

'ကျုပ်ထစီခံတင်ပြပါရစေ'

ကျောက်လက်ဝါးက....

'ဘာတင်ပြမှာလဲ'

ကျီရီဟိုက....

'ဒီလိုလေ၊ ကျုပ်တို့ဘက်ကသုံးယောက် သူတို့ လိုရီစခန်း
အက်က သုံးယောက် ပညာချွင်းယှဉ်မယ်၊ ကျုပ်တို့ဘက်က
နိုင်ရင် ဖုန်းကျမင်ကို ကြိုက်သလိုဖမ်းခွင့်ပြုရမယ်၊ ကျုပ်တို့ရှုံး
ရင် ဖိယောက်ဖန်ပြောတဲ့အတိုင်း လက်ခံဖို့ပဲ'

ဖိယောက်ဖန်က အနည်းငယ်စဉ်းစားကာ....

'မိတ်ဆွေတို့ပြောတာ ကျုပ်လက်ခံပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ရှုံး
ရင် ခင်ဗျားတို့သဘောပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ဘက်ကရှုံးရင်တော့ သူ
ကိုဖမ်းဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့တော့'

'ဒါဖြင့် ခင်ဗျားလက်ခံပြီပေါ့'

'ကျုပ်တို့ဟာ လူထုဘက်က ရပ်တည်တဲ့ ဓားပြတွေပါ၊
ဓားပြဆိုပြီး သစ္စာမရှိဘူးမထင်ပါနဲ့'

တုကယ်တော့ ဖုန်းကျမင်သည် တိုင်းပြည်ကိုပုန်ကန်ရင်း
လူအများကို စည်းရုံးခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

နောက်ထိုက်အင်အားကောင်းသလို လိုရီစခန်းမှ ခေါင်း
ဆောင်တို့ကလည်း ဖုန်းကျမင်ကို လိုလားသူများ ဖြစ်ကြောင်း
ဆင်ရွေးနေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျိရိတို့၏အကြံပေးချက်မှာ အထူးပင် သင့်အတွက်သာအကြံများဖြစ်ကြောင်းကို ကျောက်လက်ဝါးကလည်း သဘောပေါက်ကာ ထိုအကြံကို ခေါင်းညိတ် သဘောထူလှိုက်လေသည်။

လုံကျိန်ဖုံးသည် မိမိတို့ဘက်မှ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်မည် လှ သုံးယောက်တို့ ရွေးချယ်လိုက်သည်။

ထိုလှသုံးယောက်မှာ... ကျောက်လက်ဝါး၊ ယျိုရိတို့နှင့် လီပိုင်ရှိတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲမစမီ ကျောက်လက်ဝါးက လုံကျိန်ဖုံးအနားသို့ ကျွဲကောင်းတိုးတိုးပြောလိုက်သည်။

'တော်ကြာ ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါမှာ ဖိယောက်ဖန်နဲ့ မထူး သိမ်မွေ့လဲ ဝါဘင်မှာပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်က ပညာအလှူ ထက်တော့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ပဲနိုင်တော့ ကြိုးစားရမှာပဲ။ ဝါဘင်မှာပဲ သူတို့ဆီက အခုရောက်လာတာ ခေဋ်မှူး အယောက်ဖန်တယ်။ ကျွန်လေးယောက်ဟာ ရဲတိုက်ဖျား ဝှံ့ ယင်နဲ့ စိန်ဝေယန်တို့အဖွဲ့ကို ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်နေကြ

ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါ သူတို့ အလစ်မှာ မိုးချီယင်နဲ့ စိန်ဝေယန်တို့ဘက်ကို စစ်ကူလှူတံ့လိုက်ပါ။

'အား...ဖိအကြံကောင်းတယ်'

လုံကျိန်ဖုံးက ကျောက်လက်ဝါး၏အဆိုပြုချက်ကိုသဘော တူလိုက်သည်။

ထိုနောက် သူသည် ဒီတာဝန်ကိုထူရန် ပိုင်ဖွားလူအား တီးတိုးပြောဆိုလိုက်သည်။

သုက ယင်းသူ့ ပိုင်ဖွားသူတစ်ယောက်တည်းကိုတာဝန် ပေးရခြင်းမှာ ရန်သူများမရိပ်ခိုစေရန်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ပိုင်ဖွားလူမှာ ကိုယ်ဖော့ပညာ၌ ထူးချွန်သော သူတစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပိုင်ဖွားလူကလည်း မိမိအားပေးတပ်လာသော ဟာဝန်ကို စဉ်းစားခြင်းမပြုဘဲ ချက်ချင်း ခေါင်းညိတ် လက်ခံလိုက်လေ သည်။

www.burmeseclassic.com

အဖြူရောင်အရိပ်တစ်ခုသည် နှင်းဖုံးကြားတွင် လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားလျက်ရှိသည်။

သွားရမည့်ခရီးကား မနီးလှပါ။

သို့သော် ကိယ်ဖော့ပညာ ထိပ်တန်းရောက်နေပြီဖြစ်သော သူမသည် မကြာမီမှာပင် ဖုံးချိယင်တို့အဖွဲ့ရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

‘ခွမ်း...ခွမ်း’

ဆူညံသောတိုက်ခိုက်သံများကြောင့် သူမသည် ရွှေ့သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

မနီးမဝေးရှိခြေကွက်ယပ်တွင် လူတစ်စုသည် သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်။

‘ဟင်...ဖုံးချိယင်တို့လူစု အခြေအနေဆိုးနေပါလား’

ဟုတ်ပါ၏။

ဖုံးချိယင်၏ စစ်သည်များမှာ လေးဦးသာရှိပြီ။ ဓားပြများအက်တွင်မူ လူလေးဆယ်ခန့်ရှိသဖြင့် တိုက်ပွဲမှာ ကြည့်မကောင်းချေ။

အခြေအနေမှာ အလွန်ဆိုးရွားနေချေပြီ။

ရဲတိုက်များဖုံးချိယင်မှာလည်း ဓားပြစခန်းများ နှစ်ဦးဖြစ်သော ရှိလျှင် စန်းနှင့် ရွှေလှရွှင် တုရန်ဖိန်တို့အား ယှဉ်ပြိုင်

တိုက်ခိုက်နေသဖြင့် အရေးမလွတ် နောက်သို့ ဆုတ်နေရလေသည်။

သို့သော် ဖုံးချိယင်ကား အရှုံးမပေးဘဲ အသေခံ တိုက်ခိုက်နေသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ...

စစ်သည်လေးယောက်မှာလည်း ခက်ရာအသီးသီးရလျက် ရှိနေချေပြီ။

ပိုင်ဟွားလူမာ ကြည့်မရနိုင်တော့ဘဲ ကြောင်တစ်ကောင်မှာ တိုက်ခိုက်နေသည့် လူအုပ်ကြားထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

‘အား...’

ချက်ချင်းပင် ဓားပြသုံးဦးသည် မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားတော့၏။

‘ဟေး...စစ်ကူရောက်လာပြီ၊ တိုက်ကြဟေ့’

စစ်သည်တစ်ယောက်က ဝမ်းသာအားရအော်လိုက်သည်။

ထိုစကားကြားရသော် စစ်သည်တို့က အားတက်ကစား တစ်ဦးထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်ကြသည်။

‘ခွမ်း...’

‘အား...’

ပိုင်ဆွားလူကလည်း အပြင်းအထန်တိုက်ခိုက်နေသည်။

ခားပြဲများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွား၏။

ခားပြဲ အတော်များများ ကျဆုံးသွားသဖြင့် ရဲတိုက်မှု ခုံးချီယင်ဆက်သို့ ပိုင်ဟွားလူက ခုန်ပျံ စင်ရောက်သွားလေ တော့သည်။

ခားကိမ္မေ ကျာ တစ်ကြမ်းဝင်လာသော ပိုင်ဟွားလူသည် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် လေးဆယ့်ကိုးချက်တိတိတိုက်ခိုက် ပြီးဖြစ်သည်။

ဖုံးချီယင်ကို အသာစီးမှ တိုက်ခိုက်နေသည့် ရဲလျှံ စန်းနု တုရန်ဖိန်တို့မှာ ပိုင်ဟွားလူ ရောက်လာသည်နှင့် အခြေအခြေ ပြောင်းသွားတော့သည်။

ရဲလျှံ စန်းနုနှင့် တုရန်ဖိန်တို့မှာ နောက်သို့ တဆုတ်ဆုတ် ဆုတ်နေရလေပြီ။

ဟား...ဟား...ဟား...ခုနမင်းတို့က နှစ်ယောက်၊ ငါတစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ဝေါတနိုင်မရတူး၊ အခုသတ္တိတို့ တစ်ယောက်ချင်းပြိုင်မလား။

ဖုံးချီယင်က စစ်ကူရောက်လာပြီဖြစ်၍ နောက်သို့ သွားသော ရဲလျှံ စန်းနုကို စိန်ခေါ် လိုက်လေသည်။

ရဲလျှံ စန်းနုက ခပ်စောစောကစားတည်းကပင် ဖုံးချီယင်၏ စွမ်းအားသိသိ၍ ထိထိထိကံပျာပျာ ဖြစ်သွားသည်။

ဖုံးချီယင်က သူ၏သံမဏိလက်ဝါးဖြင့် တအားဝင်ပူး ကာ ရင်ဝသီထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ရဲလျှံ စန်းနုက နောက်သို့ခုန်ဆုတ်လိုက်သော်လည်း သူ၏ လှုပ်ရှားမှု နောက်ကျသွားလေသည်။

ဝုန်း.....

ရဲလျှံ စန်းနုသည် သူ၏လက်နက်ဖြစ်သည့် သံချိတ်ကြိုးဖြင့် ခပ်သော်လည်း ဖြင်းတန်သော လက်ဝါးစက်ကြောင့် ဖက် ဖက်လန်၍ လဲကျသွားလေသည်။

ဖင်းအချိန်မှာပင်...

ပိုင်ဟွားလူက တုရန်ဖိန်အား ခားဖျားဖြင့် ထောက်၍ သွေးကြောကို ဖိတ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် တုရန်ဖိန်မှာ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားတော့ သည်။

ဝုန်း.....

သူသည် လုံးဝ မလှုပ်ရှားတော့ပါ။ တိုက်ပွဲအခြေအနေမှာ လုံးဝပင် ပြောင်းလဲတူးမချေပြီ။

တုရန်မိန် လဲကျသွားသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ဖိုးချီယင်သည် သူ့ကို အကောက်ကြံပြီး အလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော တုရန်မိန်ကို လက်စားချေ အသေသတ်ရန် ပြေးလွှားလေသည်။

‘သေပေတော့’

‘ရပ်လိုက်’

ပိုင်ဟွားလူက အချိန်မီ ဟန့်စားလိုက်သည်။

‘ဒီလိုမလိုမိန့် သူတို့က အင်အားကြီးနေအတွက် အခြေအနေဆိုးသွားလိမ့်မယ်’

ဖိုးချီယင်က တာမှ မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

ထိုနောက် ဖိုးချီယင်က မြေပေါ်တွင် ဖဲနေသော ရဲလျှံစန်းအား လှက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆွဲမလိုက်သည်။

ရဲလျှံစန်း၏ကိုယ်ကြီးမှာ အပေါ်သို့ ကြွတက်လာတော့သည်။

သို့သော် အတွင်းအား ကုန်ခမ်းနေပြီဖြစ်သော ရဲလျှံစန်းမှာ သတိမေ့ သွားလေတော့သည်။

‘ဒီစောင့်မသေဘူး’

ဖိုးချီယင်က ပိုင်ဟွားလူအား ပြောလိုက်သည်။

ပိုင်ဟွားလူက ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်ပြီး ရဲလျှံစန်းနှင့် တုရန်မိန်တို့ကို ခားဖြင့် ချိန်ထားပြီး ခားပြုအဖွဲ့သားများအား ဖမ်းချက်ဝေကြည့် ကြည့်ကာ...

‘ဟိတ်...မင်းတို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်နှစ်ယောက်ကို ဖမ်းထားပြီး မင်းတို့အသက်ချမ်းသာချင်ရင် စခန်းကိုဖြိုဖြိုခွဲခွဲပြီး အကြောင်းကြားပေတော့’

သူတို့၏ ခေါင်းဆောင် အဖမ်းခံလိုက်ရသည်ကို တွေ့ရသော တပည့်များမှာ အထူးတုန်လှုပ်သွားကြ၏။

သူတို့မှာ လူခေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့်သာ ကျန်တော့သည်။ ထိုစဉ်မှာပင်...

ပိုင်ဟွားလူ၊ ဖိုးချီယင်နှင့် စစ်သည်လေးယောက်တို့က လျှံစန်းနှင့် တုရန်မိန်တို့အား ဖမ်းချုပ်ကာ လုံကျိန်ဖုံး၍ ထံသို့ အပြေးထွက်လာတော့၏။

ခားပြုများမှာမထတ်သဘာဝလက်ပိုက်ကြည့်နေရသော်လည်း ကျေးမနပ်ဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေသည်။

‘မင်းတို့ ငါတို့လက်က မလွတ်ဘူးကွ၊ ငါတို့ခေါင်းဆောင်နဲ့ သတင်းပို့မယ်’

www.burmeseclassic.com

ထုတ်ယူ၍ပြိုင်နေကြသည်ကို ဟိန္ဒူးလှနှင့် ဖုံးချိယင်
တို့က စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်နေလေကြသည်။
စည်းဝိုင်းအတွင်းတွင် ငွေချောင်းဆင်းနှင့် ပါးသိုင်းမေးခို
ကျိရိဟိုသည် အကျီအမည်းဝင်ဆင်အားလေး လူတစ်ဦးနှင့်
တိုက်ခိုက်နေသည်။

ရိုကျီဟိုနှင့် တိုက်ခိုက်နေသောလူတား အလွန်ဈာန်လတ်
ဆွက်လက်ဆန်ရှိသည်။

ဤတွင် တဦးတည်းခိုင်သုခသော ဖုံးချိယင်သည် ဓက်ရာ
ရထားသည့်ကြားမှ ကျိရိဟိုအား ဝင်ရောက်ကူရန် စည်းဝိုင်း
အတွင်းသို့ ခုန်စင်သွားတော့သည်။

ဖင်းတို့ ဝါအကြောင်း သိစေရမယ်
ဖုံးချိယင်က အော်ဟစ်ရင်း ဝင်ရောက်သွားသဖြင့် ကြည့်
နေသူများအားလုံး လှောင်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။

ဖုံးချိယင်သည် စည်းဝိုင်းအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်လိုက်သော်
နှင့် ရုတ်တရက် တစ်ဖက်မှ အသားမည်းမည်းလူတစ်ဦး ခုန်၍
ဝင်လာသည်။

သူကား ယုမ်လုံမင်ပင် ဖြစ်သည်။

ဖုံးချိယင်နှင့် ယုမ်လုံမင်တို့၏ လက်ဝဲချင်း မူးကုသွား
သည်။

ဝန်း...

ခေးသမား ကျင့်လိန့်ဖူး

ဆင်းဝိုင်းကြီးအတွင်း လူနှစ်ယောက် သံသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်
နေသည်။

ခေးနှစ်ဖက်တွင် မီးတုတ်များ ကိုင်၍ထားသော မြင်းခိုး
တစ်သားတို့က ခိုင်းရကြည့်ရှုနေကြသည်။

လူများမှာ အင်စုနှစ်စဖြစ်သည်။

တစ်စုက လိုကျီန့်ဖူးထံအဖွဲ့ဖြစ်ပြီး တစ်စုက လိုရိစခင်း
လူများဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

ဟိန္ဒူးလှနှင့် ဖုံးချိယင်တို့သည် လှုပ်မြန်စွာ ပြေးလွှား
စားခဲ့ရာ လိုကျီန့်ဖူးတို့ထံ ပြန်ရောက်လာ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းစီ ပြိုင်တူဆုတ်
သွားသည်။

‘ဟေ့... စည်းကမ်းဖောက်တယ်ကွ’
ခားပြုများဘက်မှ ရုတ်တရက်အသံထွက်လာတော့သည်။
ဟုတ်ပါသည်။

မှူးချီယင်၏အပြုအမူက ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်
လိုက်သလိုဖြစ်သွားသေးသည်။

စည်းဝိုင်းအတွင်း ယှဉ်ပြိုင်နေသူ ကျိရီဟိုနှင့် အမှတ်နှစ်
ခေန်းမှူး မဂ္ဂဏသိမ်းငှက်တို့မှာ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်
ခိုက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမတွင် ကျိရီဟိုသည် မဂ္ဂဏသိမ်းငှက်ကို ငယ်ရွယ်သူ
ဖြစ်သောကြောင့် အတွင်းအားကောင်းမည်မဟုတ်ဟု ဖင်
မိသည်။

သို့သော်လက်ဝါးချင်း ထိတွေ့လိုက်သောအခါတွင် မဂ္ဂဏ
သိမ်းငှက်မှာ အတွင်းအား ကောင်းသူဖြစ်၍ သူ၏လက်ဝါး

မှတဆင့် အတွင်းအားများ ဝိတုန်းသာသည်ကို ခံစားမိလေ
တော့သည်။

မဂ္ဂဏသိမ်းငှက်သည် ကျိရီဟိုအား အဘိုးကြီးဟူ၍ အထင်
သေးမိသည်။

လက်တွေ့ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်သော အခါဝယ် အဘိုးကြီး၏
အတွင်းအားများ ပြတ်လပ်ခြင်းမရှိဘဲ အမူငြိမ်ပြေထိ ဝိတုန်း
လာသည်ကို ခံစားမိလေသည်။

နှစ်ဦးစလုံး၏ အတွင်းအားမှာ မတိမ်းမယိမ်းဖြစ်သော
ကြောင့် လက်ဝါးချင်း ထိတွေ့လိုက်သည်နှင့် ပြန်ရုစို၍ မရ
တော့ပေ။

အကယ်၍သာ လက်ဝါးကို ရုတ်တရက် ခွာလိုက်ပါက
ရန်သူက အလစ်တွင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်ပြီး တစ်ဖက်
လူ၏ အတွင်းအား ကြီးမူခဲ့ကြောင့် အတွင်းခက်ရာရှိသွားနိုင်
ပေသည်။

ထို့ကြောင့် တစုတ်ထိုးနိုင်လှသော မှူးချီယင်မှာ သူတို့၏
သေရေး ရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးနေသည်ကို အကဲမခတ်
မိပေ။

တစ်ဖန် အားစိန်ကာ လက်ဝါးချင်းတုန်းကန်ထားရ
သဖြင့် ခြေထောက်ချွားမှာ နှင်းပြင်ထဲသို့နစ်ဝင်နေ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင်...

မှူးချီယင်က စည်းဝိုင်းအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်လာသောကြောင့်
တစ်ဖက်မှ ဖာမိလုပ်စာလည်း ဝင်ရောက်ကာ မှူးချီယင်ကို
တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မရကသီးငှက်သည် ဖိုးချီယင်ဝင်လာသောကြောင့် သူ၏
ရိုက်ချက်ထိပါ။ အသက်ပင် ဆုံးရှုံးနိုင်သည်ကို သိလိုက်
သောကြောင့် သူ၏ရိုက်ချက်အထိမခံဘဲ ခက်ရာရလျှင် ရဝါ
တော့တတ်အံ့။ နောက်သို့ဆုတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်ကလည်းပြောဖုံးမတ်သူပီပီ မိမိဘက်မှ ဖိုးချီယင် ဝင်
ဆုတ်လာသည်ကို အခွင့်ကောင်းမယူပါ။

သူက အခွင့်ကောင်းယူပြီး မတိုက်ဘဲအပြင် နောက်သို့
ခြေငါးလှမ်းခန့် ဆုတ်လိုက်သည်။

ဤတွင် ကျီရိဟိုနှင့် မရကသီးငှက်တို့၏တိုက်ပွဲမှာ အရှုံး
အနိုင်မပေါ်ဘဲ သရေပွဲဖြစ်သွားတော့သည်။

ထိုအချိန်...
ယူစီလုံမင်မှာ ဖိုးချီယင်၏ လက်ဝါးရိုက်ချက် ရင်ဝဉ် တစ်
ချက် ထိမှန်ပြီး လဲကျသွားလေသည်။

ဖိုးချီယင်မှာလည်း မြေပေါ်သို့ပြန်ကျလာသည့်အခါ မူး
ဝေမတတ် ခံစားရလျက်ရှိသည်။

ယူစီလုံမင်၏အတွင်းအားမှာ ရှိလျှင် စန်ထက် များစွာသာ
လွန်သောကြောင့် ဖိုးချီယင်မှာ မသက်သာပါ။

ခင်ဤ စည်းကမ်းနားမလည်ဘူးလားကွ
ဖိစေဟတ်ပန်တ ဝေ ယထကြီး အဘိခင် ငါ့ကိုလိုက်သည်။
ပိုင်ဟုန်းလူက ကမန်းကတန်း တောင်းပန်စကားဆိုလိုက်
သည်။

'ဒီလိပ်ပါရှင်၊ သူက အခုမှဆုတ်လာလို့ စည်းကမ်းကို နား
မလည်ဘဲ ဝင်ရှုပ်မိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါခွင့်'

သူမက ယင်းသို့ရှင်းပြနေစဉ်မှာပင် လိုက်နာဖုံးက ဖိုးချီ
ယင်ကို ပြန်ခေါ်လိုက်သည်။

'ဖိုးချီယ ဝီတိုပြန်လာပါ။ ငါ့တို့တစ်တွေ ပညာပြိုင်နေ
ကြတာကွ'

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဖိုးချီယင်က ချက်
ချင်းပင် စည်းစိုင်းအပြင်သို့ပြေးထွက်လိုက်သည်။

ခင်းပြုအင်စုမှာ ယူစီလုံမင်ဘာမှမဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရသော
ကြောင့် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

တစ်ဖန်...

ယှဉ်ပြိုင်နေမှန်းမသိရှိ ငင်ရှုပ်မိနေသော ဖိုးချီယင်ဘက်မှ
မိန်းမချောရေးက ဝင်ဆော့တောင်းပန်ခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ကျီရိဟိုကလည်း အမှတ်နှစ်ဘပေါ် ညှာခဲသွင်း
လည်းကောင်း၊ ဖိယောက်ဖန်ကလည်း 'ဒေါသပြေသော့ကား
ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

'မသိသို့လုပ်မိတာပဲ၊ ထိစွမရှိပါဘူး'

ဖိယောက်ဖန်က ပြုံး၍ပြောကာ နောက်ထစ်ပွဲဘင်ရန်
ပြောလိုက်၏။

'ကဲ... ဒုတိယအတွဲ စဖို့လုပ်ပါ'

၂၂၀ ☆ မိုးကျော်သူ

'ကောင်းပါပြီ'

လုံကျွန်ုပ်တို့က ပြုံး၍ပြောလိုက်သည်။

ယင်းခန္ဓာကို ကျောက်လက်ဝါးကို အချွတ်ပြုလိုက်သည်။

ဒုတိယပွဲတိုင်း ကျောက်လက်ဝါးနှင့် အမှတ်သုံးစခန်းများ ကျင်လိန်ဖူးတို့ ယှဉ်ပြိုင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။

ဤပွဲတွင် ကျင်လိန်ဖူးမှာ ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်ကံများလွှာသွားဖြစ်၍ ကျောက်လက်ဝါးမရှုံးဟု မဆိုနိုင်ပါ။

ယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှာ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ရန်သူလိုသဘောမထား ကြဆဲ အေးအေးဆေးဆေးယှဉ်ပြိုင်ကြသည်။

လုံကျွန်ုပ်တို့မှာ အရေးကြီးသောတရားခံဖြစ်သည့် ဖုန်းကျ မင်အား ဖမ်းဆီးရန် အရေးကြီး၍ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲကိုလက်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လူအင်အားကလည်းမမျှ၍ ဖိယောက်ဖန်ကဲ့သို့ ခေါင်းနှစ်ကြီးကို အနိုင်ယူနိုင်ပါမှ ဖုန်းကျမင်ကို လိုက်လံဖမ်းဆီးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ယှဉ်ပြိုင်ခမည့်ပွဲစဉ်သုံးပွဲတွင် တစ်ပွဲနိုင်၍ နှစ်ပွဲသရေကျွှာအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်ပါမှ သူတို့နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် ကိုယ်ဖော့ပညာ၊ အတွင်းအား၊ ခားသိုင်းစသည်တို့ကို အသုံးပြုပြီး ယှဉ်ပြိုင်ကြရာ မည်သည့်ပညာဖြင့် ပြိုင်မည်ကို ဆုံးဖြတ်ကြရသည်။

သို့ရာတွင် ပည်သူက စတင်၍ တိုက်ခိုက်မည်ဆိုလည်း မဲနှိုက်ကြရသေးသည်။

ယခုအခါတွင်...

ပြိုင်မည့်သူ နှစ်ယောက်သည် စည်းဝိုင်းအတွင်းသို့ တစ်လှမ်းချင်း ဝင်ရောက်လာကြပြီ။

ကျင်လိန်ဖူးနှင့် ကျောက်လက်ဝါးတို့ နှစ်ယောက်စလုံးပင် လူငယ်များဖြစ်ကာ ခွန်အားရော အရပ်အမောင်းပါ မတိမ်းမယိမ်း ချိကြသည်။

'ဖြောင်း...ဖြောင်း'

ကြည့်နေသူများက လက်ခုပ်တီး၍ အားပေးလိုက်ကြသည်။

'က...ဆီပီ... နျပ်တို့ ဘယ်လိုယှဉ်ပြိုင်ကြမလဲ'

ကျောက်လက်ဝါးက ကျင်လိန်ဖူးနှင့် ဗျာဏ်ရည်တော်ဆိုင်မိသည်နှင့် မေးလိုက်သည်။

ယဉ်ပြိုင်တူ ဆိုသော်လည်း ဧကရာဇ်ခြင်း ဓရိပါကပီ
ကောင်မည်ဟု မတွေးမိကား ကျောက်လက်ဝါးက မေးလိုက်
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးသည် ကျင့်လိန့်ဖူးနှင့် ယဉ်ပြိုင်ရာတွင်
သိမ်းသမားကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်သော
ကြောင့် လေးစားစွာပြင် မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျင့်လိန့်ဖူးမှာ ဆိုင်းမညာထူးချွန်သူ မဟုတ်သော်လည်း
ညာဏ်နိဗ္ဗာန်နက်များသူ ဖြစ်သည်။

‘အင်း...မညာချင်းယဉ်သို့ မရတော့ အပိုတွေ ပြောမနေ
ချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် နောင်ကြီးအနေနဲ့ ကျွန်တော်ကို
ဥညာရင်တော့ ဆိုင်းကုတ်နှစ်ဆယ် အတွင်းမှာ ကျွန်တော်
ဇားကို အရယူနိုင်ရင် နောင်ကြီး အနိုင်လို့ သတ်မှတ်မယ်ဗျာ’

ဥာဏ်များသော ကျင့်လိန့်ဖူး၏ကောင်းကို ကျောက်လက်
ဝါးက...

‘ကောင်းပြီ၊ ဒါဟာ အစမ်းပြိုင်ပွဲပဲ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားရဲ့
ဇားကို ကျွန်တော်လုကြည့်မယ်၊ တကယ်ပြိုင်တဲ့အခါကျတော့
ညာညာတာတာ လုပ်ခေးချင်ပါတယ်’

‘အခုလို ဥညာတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါဆို သိုင်း
ကုတ် နှစ်ကုတ်အတွင်းမှာ ဇားကိုရအောင် မယူနိုင်ရင်တော့
အချိုးအနိုင် ပေါ်ပြပေါ်မနော်’

ဥာဏ်များသော ကျင့်လိန့်ဖူးက ကျောက်လက်ဝါး၏
စကားကို အမိအရ ကောက်ယူလိုက်၏။

ကျောက်လက်ဝါးမှာ သူ့စကားနှင့်သူ ပြန်မိနေ၍ အချို့
ပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

အများတွေတွင် ပြောမိသော စကားဖြစ်၍ သူ့ကတိ
စကားကို ဖျောက်လိုမိ။

‘ကဲ...စတော့မယ်’

ချက်ချင်းပင် ကျင့်လိန့်ဖူးသည် သူ၏ ဇားကို ရင်တိုင်
ကန့်လန့်ဖြတ်ထား၍ စိန်ခေါ် လိုက်သည်။

‘လိုကျိန့်ဖူးက အဲတိုတင်းတင်းကြိတ်ကာ...’

‘ခေးကောင်...တော်တော် ကောက်ကျစ်တယ်’
သူသည် ကျင့်လိန့်ဖူး ညစ်ဝတ်သည်ကိုတွေ့၍ မကျေနပ်
ဖြစ် ကြိတ်၍ ပြောလိုက်၏။

တကယ်တမ်း ကျတော့...။

ဆိုင်းကုတ်နှစ်ဆယ်အတွင်း ရန်သူ ဆီမှဇားကို တရုလုရ
ခြင်းမှာ လွယ်သောကိစ္စ မဟုတ်ပါ။

သူ့အပို ဇားမှကြည့်ရင်း ရင်ထိတ်နေခဲ့ရသည်။

ကျင့်လိန့်ဖူးက ဖြိုဟု ဆိုသည်နှင့် ကျောက်လက်ဝါးသည်
ကောင်းတစ်ခုနဲ့မှမပြောတော့ဘဲ ရှေ့သို့ လှမ်းလှန်လိုက်သည်။

'လာပြီဟေ့'

ဆက်ခန့် ရွှေ့လျားလာသော အရိပ်နှင့်အတူ ကျောက်
လက်ဝါး၏လက်သည် ကျင့်လိန့်ဖူး၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို
ဖမ်းဆုပ်လိုက်သည်။

နောက်သို့ သုံးလှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။

သည်နှင့် သူတို့နိုင်ပြီဟု အပိုင်တုတ်စားသော ဒီယောက်
ဇန်ကု ခိုင်လှကြီးအဖြစ် စတင်ရေတွက်စော့သည်။

'တစ်ကွက်'

သိုင်းကွက်တစ်ကွက်ဟည်းနှင့် ကျင့်လိန့်ဖူးအား နောက်သို့
ဆုတ်သွားအောင် တိုက်ထုတ်နိုင်သည့်အတိုင်း ကျောက်လက်
ဝါးကို သိုင်းသမားများက အံ့ဩခိုးကျူးကြသည်။

'နှစ်ကွက်'

ကျောက်လက်ဝါးက ဓုတိယသိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုလိုက်
ပြန်သည်။

ကျင့်လိန့်ဖူးမှာ နောက်သို့ဆုတ်စရာ မရှိတော့ပါ။

ဧည့်ဝိုင်းအတွင်းကထွက်လျှင် ရှုံးမည်။

ထိုစဉ်...

မုတ်ရွှေ၏လက်ဝါးစောင်းက သူ့ဆီသို့ ရောက်လာပြန်

သည်။

ကျင့်လိန့်ဖူးသည် မုတ်ရွှေ၏ လက်ဝါးအကြောင်းကို သိ
ထားသည်။

သို့သော်...

သူက ခုန့်မဆုတ်တော့ပါ။

အရဲစွန့်၍ သူ၏တံတောင်ဖြင့် မုတ်ရွှေ၏ပိုင်ဝတ္ထုတိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

အမန်တော့...

ကျင့်လိန့်ဖူးက မုတ်ရွှေ၏ဟဒကွက်ကိုသိ၍ ရင်ဝကို တံ
တောင်ဖြင့်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'သူ့ကိုဇက်ရာရအောင် ဝါလုပ်လို့မဖြစ်သွား'

မုတ်ရွှေက စေတနာဖြင့် သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ချောင်ပြီး
ကျင့်လိန့်ဖူးအားညှာတာကာ ဆက်၍မတိုက်တော့ဘဲ နောက်သို့
ခုန်ဆုတ်လိုက်သည်။

'ရှစ်....'

'ကိုး....'

'တစ်ဆယ်....'

'ဆယ်တစ်'

မုတ်ရွှေသည် သိုင်းကွက်တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ပြောင်းလဲ
နေရ၏။

အေး...ဟုတ်ပြီကွ'

ခြေခွေးအုပ်စု၏အားပေးသံများ ဆူညံသွား၏။

မွတ်ရှေ့မှာ အနိုင်ယူရန် စိတ်ကူးထွားသည်မှာ ကြွတ်
ပျောက်ဝှက်ပျောက်ဖြစ်သွားသည်။

သူ့အဖို့ စိတ်တိုင်းကျမတိုက်နိုင်တော့တဲ့ ကိုယ့်ရူးကိုယ်
မတ်ဖြစ်သွားသည်။

'တိုက်ပေးကွ'

ခားပြုအုပ်စုထံ ပို၍အားပေးသံများဆူညံ သွားလိုသကဲ့သို့
လုံကျိန်ဖုံးထို့ထက်မှာမူ ငြိမ်ချက်သားခကောင်းနေသည်။

'တစ်ဆယ့်နှစ်....'

'တစ်ဆယ့်သုံး....'

'တစ်ဆယ့်လေး....'

သိုင်းကွက်ဆယ့်လေးကွက်မြောက်တွင် မွတ်ရှေ့သည် ကျွတ်
လိန်ဖူး၏ခားကို သူ၏သန်မာသောလက်ဝါးဖြင့် လှုပ်တစ်ပြက်
ဖမ်းဆုပ်လိုက်သည်။

ဤမျှမြန်ဆန်မည်မဆင်သောကျင့်လိန်ဖူးက ဖြတ်ထိုးဉာဏ်
ကိုသုံး၍ ခားကို မှုန်ရွှေလက်မှလွတ်သွားရန် တအား လှည့်
လိုက်သည်။

သူက သူ့ခားကိုဆုပ်ထားသော မွတ်ရှေ့၏ လက်ချောင်း
များ အပိုင်းပိုင်းပြတ်သွားမည် ဂုထင်သည်။

သို့သော် သူ၏လက်ချောင်းများက သန်မာသဖြင့် လှုပ်၍
မရတော့ပင် မိမိရရဖမ်းဆုပ်ထားပြန်သည်။

'လွတ်လိုက်'

ကျောက်လက်ဝါးက ကြုံးဝါးအော်လိုက်မှာ အတွင်း
အားသုံးပြီး ခားကိုဆွဲနှုတ်လိုက်သည်။

'တစ်ဆယ့်ခြောက်'

ကျင့်လိန်ဖူး၏ခားက ကျောက်လက်ဝါးလက်တွင်းသို့ ပါ
သွားသည်နှင့် ဖိယောက်ဖန်က သိုင်းကွက်တစ်ဆယ့်ခြောက်ဟု
ရေတွက်လိုက်သည်။

ကနိုဇီရျိုဟု ထင်နေသော ကျောက်လက်ဝါးမှာ ရှုတ်
တရက်သူ မျက်နှာတွင် ဖြတ်သန်းသွားသော ခားကိုမြင်လိုက်
သော်....

'ဟာ....'

ကျောက်လက်ဝါးသည်အံ့အားသင့်ပြီး လွတ်ခနဲအော်လိုက်
မိသည်။

သူ့က လက်ထဲမခားကြီးကို ကပျာကယာကြည့်လိုက်သည်။
ယခုမှ သူက နားလည်သွားသည်။

ကျင့်လိန်ဖူး၏ခားမှာ နှစ်ထပ်ခားဖြစ်သည်။

သူ ဆောင်ဆွဲလိုက်သောခားကြီး၏အလယ်တွင် သေးငယ်
သော ကန်လန်မြတ်...ပေါက်တစ်ပေါက် တွေ့ရသဖြင့် ခား
ကြီးမှာ အပေါ်ယံခားအိမ်ဖြစ်သည်။

၂၂၀ ★ မိုးကျော်သူ

ခေးကြီးထံတွင် ခေးလေးတစ်ချောင်း လျှို့ဝှက်စွာ မြှောင်
ထားခြင်းဖြစ်ကာ အပေါ်ယံခေးကြီး၏ ကျောက်လက်ခါး
ထက်ထိရှိပါသွားစဉ် ကျင့်လိန်ဖူးက အတွင်းခေးကို မြှောင်
ထားဆဲယူထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်....

'တစ်ဆယ့်ခုနစ်'

ဖိယောက်ဖန်ကပြိုးဆုံးသွားသော သိုင်းကွက်အမှတ်စဉ်
ကြေညာလိုက်ပြန်လေသည်။

နှစ်ဆယ်ခြောက် သိုင်းကွက်

'ကျင့်လိန်ဖူးက...ကျင့်လိန်ဖူး'

ခေးပြုအစီအစဉ်များသည် သူတို့၏လူအား ဝိုင်းခန်းထား
ပေးနေကြသည်။

လုံကျိန်ဖူးတို့လူစုမှာ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားကြသည်။
လုံကျိန်ဖူးသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းထဲစွာ ပြုံးလိုက်ပြီး...

'က...နောင်ကြီး၊ ကျွန်တော်ကတိဖျက်တာ မဟုတ်ဘူး
နော်' ခေးကြီးထဲမှာ ခေးလေးတစ်လက်ကို ဆွဲထုတ်တာပဲနဲ့
သေးတယ်၊ ဒီအတို ကျုပ်ခေးကို ရစောင်လှိုင်မှ ခင်ဗျားနိုင်
တာ'

ယူက ထိုသို့ပြောနေစဉ် ကျောက်လက်ခါး၏ကျစ်လေးငယ်
သောအသံကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဟာ...'

ထူးဆန်းသော ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။

ထူထွားသည် ကျောက်လက်ဝါး၏အတွင်းအားကို သုံး၍ အော်ဟစ်လိုက်သောအသံကြောင့် လန့်ဖျန်ပြီး နောက်သို့သုံးထမ်းခန့်ဆုတ်သွားကြသည်။

ကျင့်လိန်ဖူးမှာလည်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

'တစ်ဆယ့်ရှစ်'

ကိုယ့်ဘက် ကိုယ်ယက်သော ဝိယောက်ဖန်က ကျောက်လက်ဝါး၏ဟိန်းသံကိုပင် သိုင်းတွက်တစ်ကွက်ဟု ယူဆကာ တော်လိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက အခွင့်ကောင်းကို လက်လွတ်မခံပါ။

ကျင့်လိန်ဖူး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ဖျတ်ခနဲ ခနဲပျံလိုက်ရာ ကျင့်လိန်ဖူး၏မကျာတက်သို့ ရောက်သွားပြီး လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆုပ်လိုက်သည်။

'တစ်ဆယ့်ကိုးကွက်'

ဤတစ်ကြိမ်တွင် ကျောက်လက်ဝါးက ကျင့်လိန်ဖူး၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းချုပ်မိလိုက်သည်နှင့် တတားညှစ်ထားလိုက်၏။

ကျောက်လက်ဝါး၏အကြံမှာ ကျင့်လိန်ဖူး၏ ခားကိုင်တားသောလက်ကို လွှတ်ကျအောင် အခမ်းပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

လူထင်သကဲ့သို့ ခားမှာ မြေပေါ်သို့ မကျသေးပေ။

သူ၏လက်ဆီသို့ သေချာစွာသတိပြုကြည့်မိသော် ကျောက်လက်ဝါးမှ ခေါက်သ ချောင်းချောင်း ထွက်သွားရလေသည်။

အကြောင်းမှာ.....

ကျင့်လိန်ဖူး ခားလွတ်မကျအောင် ခားရိုးတွင် သံကွင်းငါးခုတို့ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သံကွင်း ငါးကွင်းမှာ လျှက်ချောင်းများတွင် တစ်ကွင်းစီ သေချာစွာ ချည်ထားသဖြင့် ခားက ပြုတ်မကျခြင်းဖြစ်သည်။

ခားကိုရအောင်ယူပါက သူ၏လက်များကို ဖြတ်ပြီးမှ ခားကိုရယူနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

'ခွေးကောင် အကြံပက်စက်လှချည်လား'

ကျောက်လက်ဝါးက ခေါသတကြီး ပြောလိုက်သည်။

'ဒီကောင် တယ်ယုတ်စာပါလား'

လုံခြုံမှုနှင့် ဆူလူများကလည်း အံ့ထားသင့်သွားကြ
သည်။

ထုခူလျှင် သိုင်းကွက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ရန် တစ်ကွက်သာ သို့
တော့သည်။

‘တစ်ကွက်ပဲ ကျန်တော့တယ်’

အပိုင်ကွက်ထားသော မိလောက်ဖန်က အောက်လိုက်
သည်။

‘ကဆတ်တည်းမှပင်...’

ကျောက်လက်ဝါးက ကျင်လိန်ဖူး၏လက်ကိုစုပ်ကိုင်ထား
သော သူ၏လက်ကို ပြန်လည်ရုပ်ပေးတိုက်သောကြောင့် ကျင်
လိန်ဖူး၏ ဝိုင်ပြိုဟထင်ကာ သံကွင်းနှင့် တွဲထားသော ဓားတီ
မြှောက်၍ ဝိညာဉ်မဲ့သိုင်းကွက်ဖြင့် ကျောက်လက်ဝါးထံရန်
အုပ်လိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးဘ သူ၏မာကျောသောလက်ဖြင့် ဆီးရို
ဟန့်တားလိုက်သည်။

‘ထိုအခါ...’

သံကွင်းတပ်ထားသောဓားမှ အသံများက တချမ်းချမ်း
မြည်သွားခဲ့သည်။

ကျောက်လက်ဝါးသည် ထိုအခါအချိန်တွင် ကျင်လက်
ဖြင့် ကျင်လိန်ဖူး၏လက်ကို ခတ်ကြမ်းကြမ်းကလေး ဖိုက်ခွ

လိုက်ရာ ကျင်လိန်ဖူး၏ သံကွင်းတပ်ထားသောဓားသည် မြေ
ပေါ် ကျသွားတော့သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက ခြေပေါ်၌ ကျသွားသောဓားကို
သူ၏ခြေဖျားဖြင့်ထိုးကာ အပေါ်သို့ကော်ခန်လိုက်ရာ ဓားမှာ
အပေါ်သို့ပျံတက်သွား၏။

ထိုတစ်သွားသောဓား၏နောက်သို့ လူရိုက်တစ်ရိုက်ခန့်ပျံ
သွားသည်ကို အားလုံးတမြင်လိုက်ကြသည်။

‘ယား...’

နှစ်ဖက်စလုံးမှကြည့်နေသောလူများသည် အံ့ကြဲသွားကြ
တော့သည်။

‘အကြောင်းမှာ...’

ဓားနောက်သို့ ခုန်၍လိုက်သွားပြီး ဓားကိုဖမ်းယူခဲ့သူမှာ
ကျောက်လက်ဝါးပင် မာတုတ်ပါလား။

‘နှစ်ဆယ်’

ဤတစ်ကြိမ် သိုင်းကွက်အမှတ်စဉ်ကို ငကြငြာလိုက်သော
မိလောက်ဖန်၏အသံက ဘော့ရဲရဲခိုင်လှ၏။

ဤမျှလှယူရန်ခက်သော ဓားကို ကျောက်လက်ဝါးက
အစွမ်းပြ ရယူလိုက်နိုင်ခြင်းအတွက် မိလောက်ဖန်က မလွဲ
မရှောင်သာဖြင့် ကောင်းချီးထောင့်နာပြုလိုက်သည်။

၂၃၄ ☆ မိုးကျော်သူ

သူက ချစ်ပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီ...
'တော်ပါပေတယ်... တော်ပါပေတယ်'
'ဖြောင်း... ဖြောင်း... ဖြောင်း'
လံကျီနီဖုံးနှင့် ကျန်စစ်သည်များကလည်း လက်ခုပ်လက်
ဝါးတီးကာ ဝါးထုတ်ပြလိုက်ကြသည်။

တတိယပွဲ၏ အရှုံးအနိုင်

ဗုဒ္ဓတိယပွဲတွင် ကျောက်လက်ဝါးကနိုင်လိုက်သဖြင့် တတိယ
ပွဲစရန်အတွက် လံကျီနီဖုံးက ကြောငြာလိုက်သည်။
တတိယပွဲတွင် ဟင်္သာပြိုင်ရမည့်လူနှစ်ဦးမှာ လိုရီစခန်းမှူး
ဖိယောက်ဖန်နှင့် လီပိုင်ရီတို့ပင် ဖြစ်ကြလေသည်။
ဤပွဲတွင် အရှုံးအနိုင် ဆုံးဖြတ်မည့် ပွဲကြီးဖြစ်သည်။
ဖိယောက်ဖန်သာ အနိုင်ရခဲ့သော် အရှုံးမပေးနိုင်ဘဲ
သရေပွဲကျကာ လံကျီနီဖုံးတို့ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပျက်ပြားသွား
နိုင်သည်။
ထိုအချိန်တွင် လေက တရကြမ်း တိုက်ခတ်နေ၏။
နှစ်များကလည်း သံသေမဲမဲကျလျက် ရှိနေသည်။

www.burmeseclassic.com

ယင်းအချိန်...

ကျီသင်ရွာ၌ကား တိုက်ပွဲအပြင်းအထန် ဖြစ်ပွား၍ နေလေသည်။

အရက်ဆိုင်အတွင်းမှ ရဲတိုက်မူးစိန်ဝေယန်အမျိုးပြုသော ဘဝဓမ္မာ ဓားပြများကို အသေအလဲ အကြိမ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေရလေသည်။

စိန်ဝေယန်သည် သူ့ရွာကျိမို့မိအား သတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း စိန်တိုက်နင်း ဓားပြဆယ်ယောက်ကျော်ကို အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေရသေးသည်။

စိန်ဝေယန်တွင် စစ်သည်နှစ်ဦးသာ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သည်။

သူ၏ဖြတ်ထိုးဥာဏ်ကြောင့်သာ တိုက်ပွဲကို ဆက်လက်ထိန်းထားနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

စစ်သည်နှစ်ဦး၏ အခြေအနေမှာလည်း အလွန်ဆိုရွားနေချေ၏။

အခါနီးရွေး သူ့ စစ်သည်နှစ်ဦးမှာ ကျဆုံးသွားနိုင်သဖြင့် ဓားပြဆယ်ယောက်တို့ကသာ သူ့ထံသို့ စုပြုံစိုင်းတိုက်လာပါက ပိုမိုဆိုရွားပေတော့မည်။

ယင်းအချိန်မှာပင်...

တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ လူတစ်ဦးဝင်လာသည်ကို အမှတ်မထင် တွေ့လိုက်ရသည်။

မရူးမနှောင်းမာပင်...

'အား...'

'အမလေး...'

ဟူသောအသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ဓားပြသုံးလေးယောက်တို့ ကြမ်းပေါ်သို့ လဲကျသွားပေတော့သည်။

ဝင်ရောက်လာသူကား ရဲတိုက်ထုတ်ချုပ်ရေးမှူး နှစ်ယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်သော မု'စီးကျင့်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

စိန်ဝေယန်နှင့် စစ်သည်နှစ်ဦးမှာ မု'စီးကျင့်ကိုမြင်သည်နှင့် အားတက်ဝမ်းသာသော်လည်း ဓားပြများမှာ ပျာဖျာသလဲ ဖြစ်သွားသည်။

ထို၏သို့မိကျွတ်မှာ အလွန်မြန်ဆန်လှသဖြင့် ရန်သူများပင် မျက်စေ့ရှုပ်သွားစေ၏။

အလွန်မြန်ဆန်လွန်းသဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာတွင် မု'စီးကျင့်၏ အရိပ်များက လွှမ်းခြုံနေ၏။

၂၃၀ ☆ မိုးကျော်သူ

'ဆူးကောင်တွေ ခေါ်ကြစမ်း'

'ခွမ်း...'

'အား...'

ကြီးဝါးသံနှင့်အတူ အော်ဟစ်လိုက်သော ဓားပြနှစ်ဦးမှာ အားခန့်အော်၍ လဲကျသွား၏။

သံယောက်မှာ လှစ်ခနဲ ပြေးသွားကြတော့သည်။

နှစ်ယောက်မှာ ကြောင်ရုပ်နေစဉ် မုစီးကျင့်က လျှင်တစ်ပြက်ဓားကို ဝှေ့ယမ်းပစ်လိုက်၏။

'ဝိုး...'

'အား...'

ထိုနှစ်ယောက်မှာ အော်ဟစ်လဲကျသွားတော့သည်။

စီးကျိတ်သည် သူ၏လူများ ကျသွားသည်ကိုတွေ့သည်နှင့် ခန့်ဝင်ကာ မုစီးကျင့်အား ဝင်တိုက်တော့သည်။

'သူ့ကို ငါတာဝန်ယူတယ်။ ကျွန်တဲကောင်တွေကို မင်းရှင်းလိုက်'

မုစီးကျင့်က စိန်ဝေယန်အား ယင်းသို့ပြောပြီး စီးကျိတ်အက် လှည့်လိုက်လေသည်။

ယခုအခါတွင် မုစီးကျင့်နှင့် ဓားပြပိုလဲ စီးကျိတ်တို့ နှစ်ဦးအာ ခို့တော့သည်။

မုန်တိုင်းကြားမှ မျက်စိချစ်စက်များ ☆ ၂၃၉

မုစီးကျင့်၏လက်နက်ပန်းများမှာ ပါးလွှားသောဓားပါးကလေး ဆယ်လက်ပင်ဖြစ်သည်။

'သတိထား'

မုစီးကျင့်က ယင်းသို့သတိပေးလိုက်ပြီး လက်ကိုဘစ်ချက်ဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာ လက်နက်ပန်းများသည် စီးကျိတ်ထံသို့ ပြေးဝင်သွားတော့သည်။

'အား...'

စီးကျိတ်က တစ်ချက်အော်လိုက်ပြီး သူ့ဓားကိုမြှောက်လိုက်စဉ် မုစီးကျင့်က လှုပ်တစ်ပြက်ဝင်၍သွေးကြောများကို ခိတ်လိုက်သဖြင့် လဲကျသွားတော့၏။

'ဝန်း...'

စီးကျိတ် လဲကျသွားသည်ကို တွေ့ရ၍ စိန်ဝေယန်က ခေါ်သကြီးစွာနှင့် ပြေးလာရာ...

'ဟိတ်...မလုပ်နဲ့'

မုစီးကျင့်က စိန်ဝေယန်ကို အချိန်မီ ဟန့်တားလိုက်သည်။ သူ့ကိုသတိမပြုစားဘူး။ ထိုရဲအဖွဲ့ထဲကလူတွေနဲ့ သူတို့လူတွေ ပညာပြိုင်နေတယ်။ ဒီတော့ သူ့ကိုဖမ်းပြီး ဆူတိုခေါင်းဆောင်ဆီ အပ်ရမယ်'

...★...

ခိန်ခေယန်နှင့် မှ စီးကျင့်တို့သည် စီးကျိတုကိုခေါ်ဆောင်ကာ လုံကျိန်ဖုံးထံသို့ အပြေးရောက်လာကြတော့၏။

သူတို့ ထိုနေရာသို့ ရောက်သောအခါတွင်ကား ဖိယောက်ဖန်နှင့် လိပိုင်ရှိတို့ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတွင် ဖိယောက်ဖန်က နှာတစ်ဖျားအထပ်ကာ အနိုင်ရသွားလေပြီ။

ထို့ကြောင့်....

ဓားပြအုပ်ကြီး၏ သက်ခွပ်သံတွေက ဆူညံနေတော့သည်။

သို့သော်....

ရွတ်တရက် ဖိယောက်ဖန်၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

'အားလုံး စခန်းပြန်ကြစို့'

ဖိယောက်ဖန်ထံမှ မမျှော်သင်သောစကားသံကြောင့် ဓားပြအဖွဲ့သားများပါမက လုံကျိန်ဖုံးတို့လူစုပင် ကြောင်အမိုးအမိုး ပြစ်သွားကြလေသည်။

ဖိယောက်ဖန်က လုံကျိန်ဖုံးတို့အား တစ်ချက်တွေ့ကြည့်လိုက်ပြီ....

'ခေယန်ပြိုင်တဲ့ပွဲမှာ မင်းတို့အနိုင်ရပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူတို့ဆရာနိုင်သည်ကို မျက်မြင်တွေ့ခရ၍ ယခုကဲ့သို့ပြောဆိုလိုက်သည်ကို ငယ်သားများက သဘောမပေါက်ကြပါ။

သို့သော်....

မည်သူကမျှ မမေးရဲကြပေ။

ဖိယောက်ဖန်ထံသို့ မြင်းကို ငယ်သားနှစ်ဦးကဆွဲလာ၍ သူသည် မြင်းပေါ်သို့ခနဲတက်လိုက်သည်။

ထို နောက် လုံကျိန်ဖုံးတို့ဘက်သို့ လက်တစ်ချက်တွေ့ ယမ်းလိုက်ပြီ....

'ခင်ဗျားတို့ စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာနဲ့ ဒီနယ်မှာသွားပါပြီ'

လုံကျိန်ဖုံးတို့အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့မှ လက်ရဖမ်းဆီးတာသော ရှေ့တန်းမှ တုရန်ဖိန်နှင့် စီးကျိတုတို့ကို ဖိယောက်ဖန်လက်သို့ ပြန်ပို့လိုက်သည်။

ဇာသက်ချမ်းသာ ပေးမည်ကပြင် သူ့ဇူဆိုးများကို ပြန်ပို့၍ ဖိယောက်ဖန်က ကျေးဇူးတင်စကား ဆိုလာသေးသည်။

ထို့နောက်....

လမ်းဖယ်ပေးလိုက်သော မြင်းတပ်ကြားမှမြင်းကို တစုနဲ့တစု ထွက်ခွာသွားသည်။

ငြင်းတပ်သားများနှင့် ခြေလျှင် တပ်သားများက သူ့
နောက်မှ ညီညာစွာ အပြေးလိုက်သွားကြသည်။

ကျောမီ နှင်းမျှမ်း၏အကြမ်းတင် ပျောက်ကွယ်သွားကြ
သော၏။

'ဒီမှာ ဖုံးချိယင်၊ သူတို့က အနိပ်ရလျက်သားနဲ့ တာထိ
ပြန်သွားကြရတာလဲ'

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး မှ စီးကျင့်က မအောင်နိုင်တော့ဘဲ သူ့
ဘေးတွင်းရှိ ဖုံးချိယင်မေးလိုက်မိသည်။

'ကျုပ်လဲမသိဘူး လီပိုင်ရှိနိုင်လို့သာဖြစ်မှာပေါ့'
အားလုံးအကြည့်များက လီပိုင်ရှိထိရောက်ရှိသွားသည်။

သို့သော် လီပိုင်ရှိက သူတို့ဖ်တိုင်ပင်မသိကြောင်း ပခုးတစ်
ချက်တုန်၍သာ အပြေပေးလိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

လုံကျိန်ဖုံး၏အသံ ထွက်လာသည်။

'ဒီလိုက...ဖိယောက်ဖန်က လီပိုင်ရှိကို အနိပ်ရလိုက်တာ
တာ နှာတစ်ဖျားသာပြီးရလို့ကတာ မဟုတ်လား၊ ဒီလိုရလို့
တာဟာလဲ လီပိုင်ရှိရဲ့ သက်ညာစွာတိုက်ခိုက်မှုကြောင့်ပဲ။

တို့ကပွဲစတူထုန်းကလဲ ကျုပ်တို့လူတွေက သူတို့လူတွေကို
အနာတရမဖြစ်စေဘဲ သက်ညာစွာတိုက်ခိုက်ခဲ့တာကို သူ့ခြင်
တားတော့ အားလုံး ကျုပ်တို့အဖွဲ့သားတွေရဲ့ ညာတာမတူ
ကိုသိပြီး အခုလို စိတ်ကောင်းဝင်သွားတာပဲ။

ထိုအခါကျမှ စစ်သည်အားလုံးမှာ သဘောပေါက်သွား
ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ရုတ်တရက် လူနှစ်ယောက်သည် ဝိုင်ရှင်ကို ဘေးမှနှစ်ဖက် ညှပ်ကာ အပြင်သို့ခေါ်သွား၏။

ထိုလူက အထိတ်တလန့်ဖြင့်ရှုန်းခင်း နှစ်ယောက်...။

'ဟေ့...ခါဘာလုပ်တာလဲ'

'စကားမများနဲ့၊ ဟိုရောက်ရှင်သိရမယ်'

မကြာမီ...

ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ အခြားတည်းခိုခန်းတစ်ခုရှိ ရောက်ရှိလာကြသည်။

ထိုတည်းခိုခန်း၏တံခါးကို တွန်းလိုက်သည်နှင့် မင်းမှီထမ်းဝတ်စုံနှင့် လူနှစ်ဆယ်ခန့် တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုအပြင် ကျီလင်မြို့၏ မြို့တော်ဝန်ကိုလည်း ဆိုင်ရှင်က တွေ့လိုက်ရသည်။

ဆိုင်ရှင်က ခူးထောက်ကာ ပျာပျာဆဲဆဲ စတောင်းပန်လိုက်သည်။

'မြို့တော်ဝန်ခင်ဗျာ... ကျွန်တော် ဒီမြို့ကိုရောက်ကတည်းက ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင် စားသောက်ခဲ့တာပဲ၊ သာအပြစ်မှ...'

'ဟိဟိ...အော်ကြီးတစ်ကျယ် လုပ်မခန့်၊ မင်းမှာအပြစ် မရှိမှန်း ကျုပ်တို့သိတယ်၊ ခါပေမယ့် အခု မင်းရောင်းခိုခန်း မှာထက်ဆိုင်ရာကအလို့ရှိနေတဲ့ တရားခံတွေ့ရောက်နေတယ်ကွ'

မြို့တော်ဝန်လူစင်းပေ့

ကျီလင်တည်းခိုခန်းသို့ လူနှစ်ယောက်ပင်လာလေသည်။ ပိန်ပိန်ပါးပါးရှိသောလူက...

'ဟေ့...ဒီဆိုင်ပိုင်ရှင် ဘယ်သူလဲ'

ပိုင်ရှင်သည် ငွေသိမ်းစားပွဲတွင် ဆိုင်နေရာမှ ဝင်လာသူများကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

သူတို့၏ဟန်ပန်က နယ်လှည့်ခရီးသည်များဟု ထင်ရပြီး ဝတ်ထားသော အဝတ်အစားများမှာ ယောင်းနှမ်းနေသည်။ ခါးတွင် ဓားကိုယ်စီချိတ်ထားသည်။

ငွေသိမ်းစားပွဲမှာထိုင်နေသော ပိုင်ရှင်ဝဝလူတစ်ဦးက ပွင်းခိုခွာထကာ သူတို့အနားသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

'ကျုပ်ပဲ'

မြို့တော်ဝန်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မြို့တော်ဝန်၏အမည်မှာ လူစင်းပေ ဖြစ်သည်။

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်သည် မြို့တော်ဝန်ကိုသာ သိသည်။

မြို့တော်ဝန်နှင့် ယှဉ်၍ ထိုင်နေသော လုံကုန်ဖုန်းကို လုံးဝ သဘောမပြုမိဘဲ ရှိခေသည်း။

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က မြို့တော်ဝန်အား ပျာပျာသလဲ တောင်းပန်လိုက်ပြန်သည်။

ကျွန်တော်မသိလို့ လက်ခံမိတာပါဗျာ

မြို့တော်ဝန်က ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး...

က...အခု ကျုပ်တို့က အဲဒီတရားခံတွေကို ဖမ်းဆီးမှာမို့ မင်းရဲ့တည်းခိုခန်းကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ သုံးရက်အကြာမှာ မြို့တော်ဝန်ရုံးကနေပြီး မင်းရဲ့ တည်းခိုခန်းအတွက် လျှော်ကြေးထုတ်ပေးပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ လျှော်ကြေးငွေဟာ မင်း အသစ်တစ်ဆိုင် ထပ်ထုထောင်ဖို့ လုံလောက်မလိမ့်မယ်။

ဟုတ်ကဲ့ မြို့တော်ဝန်ရဲ့ သဘောပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ဒီအချိန်အတွင်းမှာ လူတွေ ကြိုတင်သိသွားရင်တော့ မင်း မလှယ်ဘူးမထင်ပါ။

ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်မျိုး သတိထားပါမယ်။

ကောင်းပြီက ဝါဖြင့် လုပ်စရာရှိတာကို ချက်ချင်းလုပ်ပါ။ သန်းခေါင်ပဲခဲကျွန်ခင်မှာ မဆိုင်တဲ့ လူတွေကို ဆိုင်ထဲမှာ မထည့်ဘဲ အားလုံးပယ်သွားရမယ်။

ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ မြို့တော်ဝန်

ထိုခဏ ကျောက်လက်ဝါးက ရုတ်တရက် ခြံဝင်မေးလိုက်သည်။

ဒါနဲ့ ခပ်ဗျား ဒီမှာ ဆိုင်ဖွင့်တာ ကြာပြီသား

ဟုတ်ကဲ့ ကြာပါပြီဗျာ

မြို့တော်ဝန်က အမိန့် ပေးလိုက်သောကြောင့် ဆိုင်ရှင်မှာ ကြောက်ကြောက် ရှုရှုဖြင့် ပြန်သွားတော့သည်။

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင် ပြန်သွားသည်နှင့် မြို့တော်ဝန်က လုံကုန်ဖုန်းကို လေးလေးစွာ ခြွင်းလိုက်သည်။

မြို့တော် လက်အောက်မှာ စစ်သည် သုံးလေးရာလောက် ရှိတယ်။ အဲဒါ အားလုံးကို ဆင်ခေါ်လိုက်ပေးလား။

လုံကုန်ဖုန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

အို...မလိပ်ဘူးကား လူသိပ်များရင် ရှင်ခေါင်းမယ်။ အဲဒီတော့ တိုက်ရေးခိုက်ရေးကောင်းတဲ့ တပ်သား ခုနှစ်အယ် လောက်ပဲ ရွေးပြီးခေါ်ခဲ့ပါ။

'ဟုတ်ကဲ့...ခါဆို၊ ကျွန်တော်ပြန်ပြီး စီစဉ်လိုက်ပါမယ်'
မြို့တော်ဝန်က လှည့်သွားရာ လိုကျိန်ဖုံးက ကမန်းကတန်း
ပြောလိုက်သည်။

'လေးသည်တော်နဲ့ စက်ယန္တရား ကျွမ်းကျင်တဲ့တပ်သား
တွေပါ ခေါ်ခဲပါဗျာ'

'ဖိတ်ချပ?'

'နေပါဦး'

ကျောက်လက်ဝါးက ဟန့်တားလိုက်သည်။

မြို့တော်ဝန်က ခြေလှမ်းရပ်တန့်ကာ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး...
'အမိန့်ရှိပါ'

ဟု ယပ်ကျေးစွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက....

'အဲဒီ ထည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ရဲ့ အမည်ရင်းကို ခပ်ဗျားသိသ
လား၊ ပြီးတော့ သူဟာ တော့ဒီ မြို့သားတစ်ဦးလား'

မြို့တော်ဝန်က သူ့အနီးရှိ လူကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
ထိုလူက ဝင်၍...

'သူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်ကမှ ရောက်လာတာပါ။
သူဟာတစ်ကိုယ်ရေသမား၊ မိသားစုမရှိဘူး၊ စားပွဲထိုးတွေက
ထော့ သူ့ရဲ့ ဆွေမျိုးတွေလို ထင်ရတယ်ဗျာ၊ နာမည်က စီးမင်'

ကျောက်လက်ဝါးက...

'သူဟာ ဒီမြို့မှာ တစ်ခြားလုပ်ငန်းကော လုပ်သေးလား'

'မရှိဘူးဗျာ၊ သူပိုင်တာ ဒီထည်းခိုခန်းထည်းပါပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့'

ကျောက်လက်ဝါးက တစ်စုံတစ်ခုကို အလေးအနက်ခံစား
မိသည်။

ထိုအခိုက်...

မုစီးကျင့်က ကြားဝင်၍ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'မြို့တော်ဝန် တော်ကြာခင်ဗျားလူတွေလာတဲ့အခါ ထက်
မောင်းကို အနိပတ်ထားခိုင်းပါ၊ ဒါမှ တိုက်ပွဲဝင်တဲ့အခါမှာ
သူ့လူ ကိုယ့်လူခွဲခြားနိုင်တာပေါ့'

'ကောင်းပြီခေ'

မြို့တော်ဝန်က နှုတ်ဆက်ပြီးပြန်သွားသည်နှင့် ဟိုပိုင်မို့က
လေးနက်စွာစဉ်းစားနေရာမှ...

ရုတ်တရက်...

'ကျွန်ဘော်တိုရဲ့ အစီအစဉ်ပြောင်းမှဖြစ်မယ်တဲ့'

'ဟား...ဟား...ဟား ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်နဲ့ မမြင်ချင်
ထူတယ်ဗျာ'

၂၅၀ ☆ မိုးကျော်သူ

ကောကိလက်ဝါးကလည်း ထောက်ခံလိုက်သောကြောင့်
လိပိုင်နှိုက်.....

ခင်များက ဘယ်လိုလုပ်မလဲ

ကောကိလက်ဝါးက အသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောပြလေတော့
သည်။

ခေါင်း.....

သံချောင်းခေါက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကင်းသမားသည် သံချောင်းခေါက်ပြီးသည်နှင့် လက်စွဲ
မုန်အိမ်ကြီးဆွဲကာ အေးဆေးစွာဖြင့် သူ၏ထံသို့အနား
ယူသည့် အဆောက်ဦးခေးခေးလေးထဲသို့ ပင်ရောက်သွား
ထော့၏။

ဤမြို့တွင် ဘာပြဿနာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တက်ခဲ့ဘူး
ခြင်းမရှိသဖြင့် သူ့ အနေနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို စစ်ဆေးစရာ
မလိုပေ။

သူသည် သူ့နှုတ်ရာသို့ ရောက်သော် မန်ဒီးအိမ်ကို ထုတ်
တန်းပေါ်၌ ခိုလှုံ့ဆွဲလိုက်ပြီး ကွပ်ပုတ်ပေါ် ထိုင်ချလိုက်၏။

မုန်တိုင်းကြားမှ မျှော်ရည်စက်များ ☆

ထိုအချိန်လေးမှာပင် ကင်းသမားမမြင်နိုင်သော ရှောင်
ရိပ်ထစ်နေရာမှ လူတစ်ဦး ခုန်ထွက်လာသည်။

ထိုသူကား မြို့တော်ဝန်ပင်ဖြစ်သည်။

မြို့တော်ဝန်သည် လက်ထဲမှခွေးတိုင်းက အချက်ပြလိုက်
သည်။

တစ်ခဏခြင်း မြို့တော်ဝန်ရုံးအရှောက်တက် သစ်ပင်အုပ်
များကြားမှ မည်းပည်းအရိပ်များလည်း လမ်းခပေါ်သို့ ခုန်
ထွက်စုခင်းရောက်ရှိလာကြသည်။

ထိုမည်းမည့်အရိပ်များကား မြို့တော်ဝန် လူစင်းစု၏
တပ်သားခန္ဓာတယ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

သူတို့၏လက်ခောင်းများတွင် အနီရောင်အဝတ်စများ ရစ်
ပတ်ထားကြသည်။

ကြောပါချေ။

ဖုန်းကျမင် တည်းခိုသော တည်းခိုခန်းသို့ရောက်သွားကြ
ပြီး သေးဘက်ခေးတန်မှ ဝိုင်းထားလိုက်သည်။

ကြယ်ကလေးများ၏ မှန်ဝါးဝါးအလင်းရောင်အောက်
ဝယ် လည်းခိုခန်းတစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လျက်
နိုးနေသည်။

တစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်နိုးနေသည်။
တည်းခိုခန်းမှ လူအချို့သည် ခပ်စောစောကပင် ဆုတ်
ခွာသွားပုံရ၏။

အပေါ်ထပ်တွင်ရှိသော အခန်းသုံးခန်းလယ် မီးရောင်လင်း
လျက်ရှိ၏။

မြို့တော်ဝန် လူစင်းပေ သည် တစ်သက်နှင့် တစ်ယိထတင်
အကြီးကျယ်ဆုံးတိုက်ပဲ့ဆင်နွဲ့ရမည်မို့ တိုက်ပဲ့ အတွေ့အကြုံ
ရှင်ကျက်သူပင် ဖြစ်လင့်ကစား ဇောခွေးများ ပြန်မိလေ
တော့သည်။

ထိုအချိန်တွင်....

လေးသည်တော် ဆယ်ငါးယောက်က မီးကျည် မြားတံ
တွေကို အသင့်တပ်ဆင်ထားလေသည်။

မကြာပါချေ။

မြို့တော်ဝန်က လေးသည်တော်များကို မီးကျည်များဖြင့်
ပစ်ခတ်အချက်ပေးလိုက်သည်။

'ဒေါင်...ဒေါင်'
သံချောင်းခေါက်သံနှစ်ချက်ပေါ်ထူဟိလာလေပြီ။
သည်အချိန်ကား....

လုံကျိန်ဖုံးက တိုက်ပဲ့စခန်း သတ်ဖတ်ထားသောအချိန်ပင်
ဖြစ်သည်။

လေးသည်တော် ဆယ်ငါးဦး၏ မီးခြားတို့သည် ကဝိုးဝိုး
ပျံ့ဝဲလာကာ တည်းခိုခန်းပေါ်သို့ တဖွဲ့ ကျမှောက်လာလေ
သည်။

'ဝုန်း....'

တိတ်ဆိတ်နေသော တည်းခိုခန်းသည် တစ်ခဏအတွင်းမှာ
ပင် မီးတောက်တွေက ဝင်းထိန်သွားတော့သည်။

သစ်သားကိုမီးစွဲလောင်သော အသံများနှင့် ကဝိုးဝိုးအော်
မြည်သော မြားပစ်သံတွေက တိတ်ဆိတ်နေသော ပတ်ဝန်း
ကျင်ကိုဖြိုခွင်းလိုက်၏။

တည်းခိုခန်းတစ်ခုလုံး မီးတော့တဝင်းဝင်း စွဲလောင်စေကာ
မူ တည်းခန်းထဲမှ တရားခံ ဆယ်နှစ်ယောက်တို့၏ အသံမှာ
တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိနေချေသည်။

အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေသော လူစင်းပေ က....

'သုတို့တွေ လုံးဝမလှုပ်ရှားကြသေးပါလား'
ခေါင်မိုးမှ မီးတောက်ကြီးသည် ပို၍မြင့်လာသည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် မီးလင်းနေသော အခန်းမှတိုင်နေသည့် လူရိပ်
ရှစ်ခုမှာ လုံးဝလှုပ်ရှားမှုမရှိပါ။

အခြေဝနေ မဟန်ဘူးဟေ့...'

လူစင်းပေက လက်ရမ်းပြကာ စွေ ခနဲခနဲ၍ တည်းခိုခန်း
ဆီသို့ပြေးသွား၏။

သူ၏လှေများမှာ လှေခနားကိမ္မာ ခြေပြေးလိုက်လာသည်

လူစင်ပေသည် ဇားကိုဝင်ရင်း လူရှစ်ယောက် ထိုင်ခုံ
ခသာအခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့လေတော့သည်။

'ဟင်...'

လူစင်းပေမှာ တအံ့တမြဲပြစ်သွားသည်။

'မီးကောင်တွေဟာ ငါလမ်းဆုံမှာ အခစောင့်ချထားတဲ့ တပ်
သားတွေပါလား'

ဟုတ်ပါ၏။

ထိုင်နေသော တပ်သားရှစ်ယောက်မှာ လုံးဝမလှုပ်ပါ။

မျက်လုံးများကလည်း ပြူးလျက်ရှိသည်။

သူတို့အား ကုလားထိုင်တိုင် ကြီးများနှင့် ချည်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။

သူတို့အားလုံးကား ယောက်မရှိကြတော့ပါ။

'တောက်... ရန်သူ လက်ဦးသွားပြီကု သူတို့က ဘိုကို
ဆောင်ချောက် ဆင်လိုက်တာပဲ အားလုံး လထိထားကြ
တေ...'

လူစင်းပေ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဒေါသဖြင့်နီရဲနေသည်။
ယင်းအခိုက်မှာပင် အော်သံအတူတူကြားလိုက်ရသည်။

'အား...'

'အင့်...'

'ဝုန်း...'

ကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်ရင်း မီးတောက်ကြီးတစ်ခုသို့
လေးသည်တော်နစ်နီး ဝုန်းကန်ကျသွားသည်။

မီးများက ကြမ်းပြင်များတွင်ပင်၊ စွဲလောင်နေချေပြီ။

လူစင်းပေက...

'ဟိတ်...ရန်သူတွေလာနေပြီ လထိထားကြ...'

သူသည် အော်ဟစ်သံပေးရင်း ပွင့်နေသော ပြတင်း
တံခါးမှ အပြင်သို့ခုန်ထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

'ဟား...ဟား...ဟား...'

၂၅၆ ☆ မိုးကျော်သူ

'ဟား...ဟား...ဟား...'

ကွယ်လောင်စူးရှသော ရယ်မောသံကြီး ပေါ်ထွက်လာသည်။

မီးတွေတဝန်းဝန်း တောက်လောင်နေသော မီးတောက်အတွင်းမှ လူငါးဦး ခုန်ထွက်လာသည်။

ထိုလူများမှာ ဒုက္ခိတရွှစ်ဖော်ထဲမှ ငါးယောက် ဖြစ်လေသည်။

'အို...'

'အား...'

'အမလေးဗျ...'

လူစင်းပေ၏ တပ်သားအချို့သည် ဒုက္ခိတငါးယောက်၏ လှုပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်လာခြင်းကို အလူးအလဲခံလိုက်ခလေသည်။

လူစင်းပေမှာ ထုတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားရတော့၏။

သည်အချိန်မှာ...

လူ့ဘက်က အခြေအနေမဟန်တော့မှန်းလည်း နားလည်လိုက်သည်။

'ဟား...ဟား...ဟား...'

ပုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်စက်များ ☆ ၂၅၇

ဒုက္ခိတလူစု၏ အောင်နိုင်သော ရယ်မောသံများက ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်သံများကြားထွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာထွက်ပေါ်၍နေသည်။

လူစင်းပေသည် သူ့အားဒုက္ခိတများက လေးဘက်လေးတန်မှိုင်းရဲတိုက်ခိုက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ထန်လှုပ်စွာသိလိုက်ရသည်။

'မဖြစ်ဘူး ခေါင်မိုးကိုဖောက်ပြီး ပြေးမပဲ'

လှသည် အကြံအစီချက်ရသည်နှင့် ထရန်လိုက်သည်။

သူက ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ခုန်တက်လိုက်သည်နှင့်ဒုက္ခိတငါးဖက်ကလည်း ခုန်တက်လိုက်သည်။

'စိုး...'

ဒုက္ခိတငါးဖော်၏ လက်နှက်ကိုယ်စီဖြင့် ဘားဆီးပိတ်ဆိုလာမှုကို လူစင်းပေက ခေးဖြင့်ကာကွယ်လိုက်ရသည်။

ဒုက္ခိတလေးဖော်က သူ၏ခားချက်ကို ခုန်ရှောင်ချိန်ဝယ် လူစင်းပေက ခုန်၍ပြေးရန် ကြံလိုက်မိတော့သည်။

သည်အချိန်တွင် မီးများက ပို၍လောင်ကျွမ်းနေပေပြီ။

'ဝန်း...'

'ပြောင်း...ပြောင်း'

ထုတ်တန်းတွေ ပြုတ်ကျလာသည်။

မီးခဲများမာလည်း များလာသဖြင့် ခုန်၍ရွှောင်ရသည်။
သူသည် မီးခဲမီးညှန်တွေကို ခုန်၍ရွှောင်ရင်း ဓားဖြင့်လှမ်း
ခုတ်မည်ပြုစဉ်....

အား....

ဟု အထိတ်တလန့်အော်မိသည်။

အကြောင်းမှာ....

သူ့ဓားကို မြေစိမ်းတစ်ကောင်က ရစ်ပတ်ထားခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဝဲဘက်လက်မောင်း မရှိသောသူက သူ၏ထိတ်လန့်သော
မျက်နှာကိုကြည့်ကာ ရယ်မောလိုက်သည်။

'အင်း... ဒီတစ်တော့ ဝါမလှုတ်တော့ဘူး ဝါဓားကို
မြေပတ်ထားသည့်အပြင် ဒုက္ခိတတစ်ယောက်လဲ ထပ်တိုးလာ
ပြန်ပြီ....'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ရယ်မောသံတွေက လှမ်းခိုးနေသည်။

ဒုက္ခိတတွေက အရူးမီးပိုင်းသလိုဖြစ်နေသော လူစင်းပေ
ကိုကြည့်ကာ လှောင်ရယ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အဖို့ သေမင်းနှင့်ရှင်ဆိုင်နေရ၏။

ကြောက်စရာမျက်နှာပိုင်ရှင် ဒုက္ခိတ ခြောက်ယောက်တို့က
ရှေ့သို့လက်ကြီးတော့ဆန့်ကာ တိုးလာကြလေသည်။

'ချွမ်း....ချွမ်း'

ရွတ်တရက်....

ဓားဓားချင်းထိခိုက်မိသောအသံများကို ကြားလိုက်ရလေ
သည်။

'ဟိတ်...အပြင်ဘက်မှာ ရန်သူ့ရောက်နေပြီ ထင်တယ်ကွ'

'ဟုတ်တယ်၊ တို့ ဒီကောင်ကိုအရင်ရှင်းပြီး ဟိုတို့ သွားကု
မယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ ထခင်ကြီးကလူလိုတယ်ဆိုတော့ ထို့မြန်မြန်
လုပ်မှဖြစ်မက်ကွ'

အားလုံးကသဘောတူသဖြင့် မြေစိမ်းပိုင်ရှင် ဒုက္ခိတက
နောက်ထပ်မြေငါးကောင်ကို တစ်ပြိုင်နက် လူစင်းပေထံ ပစ်
လိုက်သည်။

လူစင်းပေမှာ သူ့ဓားကို မြေကရစ်ပတ်ထားခြင်း ခံနေရ
သဖြင့် အတင်းလုယူ၍မရပါ။

ထို့ကြောင့်....

သူက အထိတ်တလန့်အော်လိုက်မိလေတော့သည်။

အား....

www.burmeseclassic.com

၂၆၀ နှစ်ကျော်လှ

လူစင်းလေးသည် မျက်လုံးကိုစုံမှိတ်လိုက်သည်။

ခုတ်တရုတ် လေတိုးသံကြားလိုက်ရသည်။

ထိုအခါများကြောင့် လူစင်းပေက မျက်လုံးကိုပွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ကြီးတစ်ချောင်းက ဝေပတ်ကာ မြေများကိုခါထုတ်လိုက်သည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

ထိုကြီးကိုပစ်လွှတ်လိုက်သူမှာ ကျောက်လက်ဝါးပင်ဖြစ်နေလေသည်။

ကျောက်လက်ဝါးမှတ်ရွှေက ထိုကြီးကို လွှတ်ချလိုက်ပြီး ဓားကိုဝင်ကာ ခုန်ဝင်လာပြီး ခုက္ခိတန္တရယောက်တို့ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ လွှင့်ထွက်သွားလေတော့သည်။

တစ်ဆက်တည်း...

သူ့ထံပြေးဝင်လာသော ခုက္ခိတသုံးယောက်ကို သိမ်းငှက်ဝဲသလို ခုန်ပျံ၍ လက်သီးနှစ်ချက် လက်ဝါးစောင်း သုံးချက်ဖြင့်ရိုက်ထည့်လိုက်ရာ...

ဝုန်း...

အဝေးသို့လွှင့်သွားကြတော့၏။

လူစင်းပေမှာ ကျောက်လက်ဝါး၏ အံ့ဩစရာ ကောင်းသောအတွင်းအားကို ကြိုက်၍ချီးကျူးမိလေသည်။

မုန်တိုင်းကြားမှမျက်ရည်ခက်များ ☆ ၂၆၁

လည်အခိုက် မြေစိမ်းပိုင်ရှင်ဒုက္ခိတက...

‘ဪ...မင်းက ကျောက်လက်ဝါးတို့’

ကျောက်လက်ဝါးက...

‘ဟတ်တယ်၊ မင်းတို့က ကြိုတင်သင်ထားသော လှိုက်’

မလိမ့်တစ်ပတ်လုပ်ပြီး နောက်ကနေချောင်းတိုက်တယ်၊ ရှေး

ကျွန်ုပ်ကိုလည်း ထွက်ပြေးနိုင်အောင် ဝိုင်းကူညီကြတယ်၊ ဟုတ်

တယ်မဟုတ်လား၊ ဧပေမည် မင်းတို့ရဲ့ပရိယာယ်ကို ကျွန်

တို့ စောစောကတည်းကသိပြီးပါပြီတဲ့’

ထိုသူက မှိုင်းပြီးဆိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ဒါဆို မင်းကိုအရင်သတ်ပြီးမှ သူ့ထိုက်ဆတ်

မယ်’

သူက ပြောပြီး မြေစိမ်းလေးဝါးကောင်ခုန်ကို ကျောက်

လက်ဝါးထံသို့ပစ်လွှတ်လိုက်လေသည်။

ဟိုင်း...

ကျောက်ဝါးက မာန်သွင်း၍အော်ကာ သူ့ထံပစ်ထွင်လာ

သော မြေစိမ်းများကို ပြိုင်တူပမ်းယူလိုက်သည်။

ကဲကွာ’

ကျောက်လက်ဝါးက အားကုန်ညစ်လိုက်ရာ မြေစိမ်းများ ခေါင်းညှိတ်သွားရသည်။

၂၆၂ ☆ ခိုးကျွတ်သူ

အိမ်၌ လက်ထွားသော ခုက္ခိတဝါးဖော် ထလာကာ
ကျောက်လက်ဝါးထံသို့ ခုန်အုပ်လိုက်ကြလေသည်။

သား.....

ကျောက်လက်ဝါးက ညာသံပေးကာ ခုက္ခိတကို လက်
ဖြင့်ခိုက်ချလိုက်သည်။

ခုက္ခိတသုံးဦး လှင့်သွားပြန်သည်။

သူတို့က ကုန်း၍ထလာပြန်၏။

ယင်းအခိုက် နောက်ထပ် ခုက္ခိတနှစ်ဖော်က ဝင်ရောက်
လာပြန်လေသည်။

စုစုပေါင်း ရှစ်ယောက်ဖြစ်သွားသည်။

သည်အခိုက် မီးသည် တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်ကာ
အခန်းတံကားဝအထိ ရောက်တာ၏။

တိုက်ပွဲကား မရပ်သေး။

အပြန်ပြန်အလှန်လှန် အားမာန်အပြည့်ဖြင့် တိုက်ခိုက်နေ
ကြသည်။

မြေအတော်များများ ကျောက်လက်ဝါး၏ ရိုက်ချက်
ကြောင့် အပိုစီးပိုင်းပြတ်ကာ မေဆုံးသွားတော့၏။

မုန်တိုင်းကြားမှ မျက်ရည်စက်များ ☆ ၆၃

ထိုအခိုက်....

ခပ်စေးဝေးတောအုပ်တစ်နေရာတွင် လူတစ်စုရပ်လျက်ရှိ
သည်။

ဟား.....ဟား.....ဟား.....မင်းသို့ကြည့်မိးထွား၊ ဗီတုံးတွေ
က ကိုယ့်လူကိုယ် ပြန်ပြီး မီးရှို့ သတ်နေတာဟာ

ပြောလိုက်သူမှာ မီးလောင်နေသော တည်းခိုခန်း ပိုင်ရှင်
စီးမင်ပင်ဖြစ်လေသည်။

သူက သူ့တပည့်များအား ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ၏တပည့်သုံးယောက်မှာ ဆူအန်းတုင်ရပ်ကာမီးလောင်
နေရာသို့ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။

သူတို့မှာ အကြံပိုင်ပြီဖြစ်၍ ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေ၏။

ထိုစဉ် အေးစက်မာကြောသောအသံက ပေါ်ထွက်လာ
သည်။

သူတို့က မီးလောင်ပြီးသေမှာမဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့တစ်စော
ကသာ သေနေစေ နေပြီ။

စကားဆုံးသည်နှင့် သစ်ပင်ပေါ်မလှူနှစ်သက် ခုန်ဆင်း
လာကြသည်။

တစ်ဦးမှာလူငယ်။

တစ်ဦးမှာ ခုနယ်ချောမောသော မိန့် မလှီလေးအစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

သုတေသန အကျိုးပြုအင်တူ ဝတ်ဝင်ဆေးကြသည်။

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်ထားသည် စီးမင်က အားသာသင့်နေရာမှ...

‘အို... ပြောင်သခင်လေး လိပိုင်ချိန် ပိုင်ဘူးလူတို့ပါလား’
‘ဟုတ်တယ်’

‘ကျုပ် ညက်ဆင်လိက်မှန်း မင်းတို့ ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ’

‘ဒီလိုပါ။ မင်းကို ကျုပ်တို့ခေါ်ပြောတုန်းက သံသယဖြစ်စရာ နှစ်ချက်တွေမိတယ်။ မထမအချက်က တည်းခိုခန်းကို မီးရှို့ ပယ်လို့ပြောတဲ့အခါမှာ မင်းကဝမ်းမနည်းဘူး။ ဝမ်းသာပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေတယ်။ ဒါဟာ သဘာဝမကျဘူးပေါ့’

လိပိုင်ရှင်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘နောက်တစ်ချက်က မင်းက ဒီမှာဆိုင်ဖွင့်တာကြောင့်လို့ ပြောတယ်။ တိုစုံစမ်းတော့ မင်းဆိုင်ဖွင့်တာရက်ပိုင်းမရှိသေးတယ်။ အဲဒီနှစ်ချက်ကို လူဆိုးထိန်းမှတ်ရွှေက ရိပ်မိခဲ့တာ’

‘ဪ... ဟုတ်လား’

စီးမင်ကအံ့ဩဟန်ဖြင့် ခပ်ထေ ထေ ပြောမင်း သူ၏ ခါးမောင်းတို့ တပြည်းပြည်းချင်း ဆွဲထုတ်သည်။

သူသည် လိမိမရမှန်းသိပြီးဖြစ်၍ မဲ ပြီးပြီးလိုက်သည်။

‘နောက်တစ်ခရိုလေးတယ်။ မင်းတာ တရားခံကို ဘယ်သူ မှန်းမခမားဘဲနဲ့ လူစုခွဲဒီသဘောတူခဲ့တယ်။ အဲဒါကုန်သည်နဲ့ မတူဘူး။ ကြေးတန်းစားလူခိုက်နဲ့တူနေတယ်’

လိပိုင်ရှင်က စကားကိုခေတ္တရပ်ပြီး ပြီးလိုက်သည်။

‘ဒီမှာ စီးမင် မင်းက ဒီမြို့မှာအလွန်ကျော်ကြားတဲ့ ကြေးစားလူမိုက်ဆိုတော့ မင်းရဲ့စရိုက်ကို ပုံးကွယ်လို့ဘယ်ရလဲကွ။ အဲဒီအချက်ကိုတော့ ကျုပ်တို့အကဲခတ်မိတယ်’

ထိုအခါ ဥာဏ်များသော စီးမင်မှာ လေအဖျာကလေးဖြင့် ဝဘောင်းပန်လာသည်။

‘ကျွန်တော် ကိုဘသက်ချပ်သားပေးပါ။ ခင်ဖျားရှဲကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူး’

‘အကောင်းပြီ မင်းကိုငါမသတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ရဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး လုံဘိုနှိဖူးဆီ လိုက်ခဲ့ရမယ်’

‘အို... သူ့လက်ထဲအပ်တဲ့နောက်တော့ သေတာနဲ့ဘာထူး ဦးမလဲ’

‘မင်းက အရေးကြီးတရားခံထို အားပေးအားမြှောက် ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ဥာဏ်စင်ပြီး တိုစစ်သည်ကိုလုပ်ကြံသေးတယ်။ အဲဒါဟာ ကြီးလေးတဲ့ပြစ်ချက်မို့ တရားဥပဒေခံနိုင်ချက်ကို နဝခံရမယ်’

စကားမဆုံးမီ ရုတ်တရက်...

‘ဟေး... ပိုင်းတိုက်စမ်းကာ’

အခြေအနေမဟန်သည်နှင့် စီးမင်က သူ့လူများကို အမိန့်
လေးလိုက်သည်။

သူကတော့ နောက်သို့ဆုတ်၍ တစ်ချိုးတည်းပြေးလေ-
တော့သည်။

စီးမင်သည် နောက်သို့ပင်လှည့်မကြည့်တော့။ တစ်ချိုးတည်း
ပြေးလေတော့သည်။

သူသည် အတန်ဝေးဝေးသို့ ရောက်သောအခါ....

‘အား...’

သူ့လူများ နာကျင်စွာအော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။

တစ်ဆက်တည်း....

သူ့ နောက်မှ လူတစ်ယောက်လိုက်လာသည်ကိုလည်း သိခွဲ
လိုက်သည်။

သူ့ နောက်မှလိုက်လာသူကား ပိုင်ဟွားလှပင်ဖြစ်သည်။

စီးမင်သည် ရုတ်တရက် နောက်သို့လှည့်ကာ ပိုင်ဟွားလှ-
အားစားပြင်ပိုင်းချလိုက်သည်။

နောက်မှလိုက်လာသော ပိုင်ဟွားလှက သူ့စားကိုခံလိုက်-

ပြီး ပြန်၍တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘ချမ်း...’

‘အား...’

စီးမင်က ပိုင်ဟွားလှ၏စားဆုတ်ခွတ်ကို သူ့စားပြင်ခံပေး-
လိုက်သော်လည်း သူ၏လက်သည် ကျင်ခနဲပုထက်သွားပြီး
ကိုယ်ခန္ဓာမှာလည်း ယမ်းယိုင်သွားတော့၏။

‘မိန်းကလေးက ဘယ်ဆိုးလို့လဲ’

စီးမင်ကပြောနေသော်လည်း ပိုင်ဟွားလှက ဖြန်ခေပြပါ။

ထိုခဏအတွင်းမှာမင်....

စီးမင်က တစ်ဖက်သို့ပြေးထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် သူ့ရှေ့တွင် တစ်ချက်ဝင်းခနဲလက်၍ ဓားရောင်
တစ်ခု ပေါ်လာလေတော့သည်။

‘ချမ်း...’

‘အီး...’

စီးမင်အား လှုပ်တစ်ပြက်တိုက်ခိုက်လာသူမှာ လီပိုင်ရီပင်
ဖြစ်သည်။

လီပိုင်ရီ၏ဓားချက်ကို စီးမင်ကရုတ်တရက်ပြန်၍ ခံလိုက်
သော်လည်း လီပိုင်ရီ၏ဓားသည် စီးမင်၏ တံတောင်ဆစ်
အောက်မှဖြတ်၍ ရင်တံကိုထိုးဖောက်သွားလေသည်။

‘ဝန်း...’

၂၆၈ ☆ မိုးကျော်သူ

စီးမင်မှာ အသံမထွက်နိုင်တော့ဘဲ မျက်လုံးကြီးပြူး၍ ကိုယ့်အသံသာလှ လက်မခေးသည် လှက်ကျသွားပြီး စိုက်ခင်းမှာလည်း လဲကျသွားတော့သည်။

လိပ်ခွံက ချွေးကုတ်ကော သွေးများကို အဝတ်စုံဖြင့် သတ်ခတ်ရင်း ပိုင်ဟွားလူအား ပြောလိုက်လေသည်။

ဒီကောင်က မသေသင့်ပါဘူး၊ ဓါပေမယ် ငါ့ညာမန်းသိဖက်နဲ့ သူကစားခဲ့ပိုင်းသာတယ်ဆိုတော့ သူ့ကို ငါက ရှင်းလိုက်သောပေါ့ဗျာယ်။

ပိုင်ဟွားလူက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

အင်း...သိုင်းလောဇာက သိုင်းသမား ခတံတော်များများဟာ အာခကြောင်များ ပုန်းကျမင်အတွက် အသက်စွန့်ပြီး အားပေးရတာလဲ မသိဘူး။

လိပ်ခွံက ယခုမှ လိုက်နာဖို့ တို့အတွက် စိုးရိမ်ဖာမိလေသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး လိုက်နာဖို့နဲ့ ကျိရိဟိုတို့ ပုန်းကျမင်ကို မိတ်ဆုံ ဟန့်တားခိုင်ပါမလား မသိဘူး။

ဥ ဟု မင် ဝေ ပျောက် ဆုံး ခြင်း

လောတဟူးဟူး အော်မြည်တိုးဝေ နေ၏။ နှင်းများကဗွေးခွေးဖြူကာ ရုမ်းတော့ကို ဖုံးလွှမ်းထွက်၍ ချေသည်။

နှင်းပွင့်တော့က တဖွဲဖွဲကျဆင်းနေကာ သစ်ပင်များနှင့် အဆောက်အအုံများကို ရွမ်းကပ်ကြီးဖြင့် လွှမ်းခြုံထားသည်။ အလား ရှိနေတော့၏။

ထိုအချိန်တွင် လမ်းသွယ်ဘစ်ခုတွင် လူသုံးယောက် ရှည်ဆွန်း လျှောက်သွားနေ၏။

ထူးထူးသည် လမ်းဓာတ်သွားနေကြသော်လည်း ခြေသံကို မကြားရပါချေ။

တိတ်တဆိတ်ဖြင့် နှင်းထုတ်အတွင်း ထိုးဖောက်သွားနေ
သော လူဆိုးယောက်တို့သည် လုံးဝပင် ချမ်းအေးရမုန်းမသိ
သလို အေးဆေးစွာသွားနေကြ၏။

ရွှေဆုံးမှလျှောက်နေသူကား ဥပဓိရုပ်ခန့်ညားပြီး မျက်
လုံးများက စူးရှတောက်ပနေ၏။

သူ့ကို တွေ့လိုက်ရသူအဖို့ အတွင်းအား ကောင်းသော
ဗုဒ္ဓါရုံလှမ်း သိသာလှပေသည်။

ထိုလူမှာ ဖုန်းကျမင်ပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် အမည်းရောင်လှမ်းခြုံထားသောကြောင့် ပြုပေး
သောမျက်နှာက ပိုပြီးပေါ်လွင်နေ၏။

ဖုန်းကျမင်၏နံ့စားမှ လိုတ်ပါလာသူမှာ ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်
ဖြစ်ကာ ခါးတွင်ခေးတစ်လက် ထိုးထားသည်။

ထိုလူမှာ တိုင်းပြည်ကို သစ္စာဖောက်ခဲ့သော ရဲတိုက်မှူး
တိမ်လျှံရိပ်ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးမှလျှောက်နေသူမှာ ခေးကောက်ကြီး ကျွန်းထိ
စင်ပင် ဖြစ်သည်။

သူ၏ခါးတွင် ခေးကောက်ကြီးစာစိလက် ထိုးထားသည်။

လူတို့သုံးဦး လက်တွဲခိုခြင်းဖြင့် သိုင်းလောကတစ်ခုဝယ်
ချောင်လင်နှင့် ဝုတန်ဂိုဏ်းမှတစ်ပါး သူတို့အားယှဉ်နိုင်သူများ
နိမ့်မည်မဟုတ်တော့ပါ။

သုံးယောက်အနက် အညံ့ဆုံးလူမှာ ရဲတိုက်မှူး တိမ်လျှံရိ
ဟူသော ဆိုရပေမည်။

ထိုအခိုက်....

တိမ်လျှံရိက ဝမ်းသာအားရဆိုလိုက်သည်။

ဒီကစ်ခေါက် လုံကျိန်ဖုံးတို့ ကျွန်ခေတ္တ ပညာသားပါ
ပါနဲ့ လိမ်နိုင်ခဲ့ပြီဗျာ။ နောက်မိုင်ငါးဆယ် ခရီးဆက်နိုင်ရင်
သခင်ကြီးရဲ့ ခဲမက်တော်တွေ လာကြိပါလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုသခင်
ကြီးဂိုဏ်းအသီးသီးကို စည်းရုံးသိမ်းပိုက်လိုက်ရင် အင်အား
အလုံးအရင်းနဲ့ မြို့တော်ကိုခင်တိုက်လို့ရပြီ။ ကျွန်တော်ကတော့
သခင်ကြီးအတွက် နယ်မြေတွေကို ဦးဆောင် သိမ်းပိုက်ပေး
မယ်။

တိမ်လျှံရိ၏စကားကို လုံကျိန်ဖုံးတို့ ကြားမည်မထတ်ချေ။

လုံကျိန်ဖုံးတို့ ရိုသောနေရာကား သူတို့သုံးယောက်နှင့်
အတော်ပင် ကွာဝေးနေသေး၏။

တောင်ပြင်တစ်ပြင်လုံးကား နှင်းတွေက ဖုံးလွှင်းနေ၏။

ဖုန်းကျမင်တို့သုံးယောက်သည် လုံကျိန်ဖုံးတို့လူစုမှာ မိမိ
တို့နောက် လိုက်လာနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်ထားကြ
သောကြောင့် အေးဆေးစွာပင် လျှောက်လှမ်း၍နေလေသည်။

ယင်းအချိန်မှာပင်....

ပစ်....

ရှုတ်တရက် အော်လိုက်သောအသံက ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်...

‘ရှိုး...ရှိုး’
‘ဝိုး...’

လက်နက်ပုန်းများနှင့် မြားထွေတ မိုးသီမိုးပေါက်များ ရုတ်ခြည်းကျလာသည့်အလား ပုန်းကျမင်တိုသုံးယောက်ဆီသို့ ဝံ့တည်လွင်ပျံသွားလေသည်။

ထိုအဖြစ်ကိုမြင်လိုက်သည်နှင့် ပုန်းကျမင်မှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းသိုင်းသမား ဖြစ်လင့်ကစား မျက်နှာကွက်ခနဲပျက်သွားတော့သည်။

ချက်ချင်းပင် သူသည် သူ၏ အမည်းရောင်ဝတ်ရုံကြီးကိုခွာ၍ ငဝ့ယမ်းလိုက်သည်။

အပည်းရောင်ဝတ်ရုံကို ဝေ့ယမ်းရာမှ လှိုင်းသံထွက်လာပါလားသည်။

ဤမျှများပြားသော လက်နက်ပုန်းများကို လက်ရှစ်ဖက် ရှိသည့်တိုင် ခုခံကာကွယ်ရန် ခဲယဉ်းလှသည်။

ပုန်းကျမင်၏အတွင်းအားမှာ အံ့မခန်းအဆင့် ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

သူကကြိုတင်သိမိက သူ၏ပြင်းထန်သော အတွင်းအားကြောင့် လက်နက်ပုန်းများမှာ သူ့အနားပင် ရောက်နိုင်မည်ဟုတ်မိ။

ယခုအခါတွင် လုံကျိန်ပုးထိုက် အထစ်တွင်ပစ်ခတ်လိုက်ခြင်းအတွက် ပုန်းကျမင်မှာ ပြုန်းခနဲ ကြုံရမရဖြစ်သွားလေသည်။

သည်လို တစ်ကြိမ်မျှမကြုံဖူးသလို ချောင်းခမြောင်း တိုက်ခိုက်ခြင်းခံခဲ့သောကြောင့် ရဲတိုက်ဖျားတိမ်လျှံရုံမှာ အံ့အားပင်သွားလေသည်။

‘ဝိုး...’

ရှုတ်တရက် မှ စီးကျင့်က ခားပါးတစ်လက်ဖြင့် ဗြဟ္မာစင်၏ရင်ဝသို့ချိန်ပြုပစ်လိုက်ရာ သူ့ကအချိန်မီ တိမ်းရှောင်လိုက်၏။

သို့သော်...

လုံးဝမလွတ်ဘဲ သူ၏ခုံးကိုစိုက်ဝင်သွားလေသည်။

‘ဝိုး...’

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လုံကျိန်ပုးပစ်လိုက်သော ရှေ့ဆောင်ခားပါးတစ်လက်မှာ ဗြဟ္မာစင်၏ ညာဘက်ပေါက် ထိခိုက်သွားလေသည်။

ဖုန်းကျမင်သည် ဝက်ရုံကို အကာအကွယ်ယူ၍ လေထု
အသွင်းသို့ ရုတ်ခြည်းခုန်တက်သွားလေသည်။

လက်နက်ပုန်းများသည် ခြုံထည်နှင့် ဖိလိက်သည်နှင့်
အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

ပထမအကြိမ် လက်နက်ပုန်းပစ်ပြီးသည်နှင့် ဂေါ်ယအသုတ်
လက်နက်ပုန်းများက တဝိုးစိုးရောက်လာတော့၏။

သို့သော် ဖုန်ကျမင်ကား သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို လေထဲသို့
ပဲပျံစေလိုက်သည်။

'ဝုန်း....'

'အား....'

သူ နှင်းပုံနောက်ကွယ်သို့ရောက်သွားသည်နှင့် ကြောက်
မမုန်းလိလိ အော်သံတွေ ပေါ်ထွက်လာတော့သည်။

ပြဟွမင်း ဖုန်းကျမင်၏သွက်လက်လှသော တိုက်ကွက်
ကြောင့် စစ်သည်လေးယောက်မှာ အဝေးသို့ လွင့်ထွက်သွား
ပြီး သေဆုံးသွားလေသည်။

နှင်းခဲပြင်တစ်ခုလုံးမှာ တခဏချင်းပင် သွေးချင်းချင်းနီသွား
သည်။

ဓားကောက်ကြီးကလည်း နှင်းပုံကြားတွင် ခိုင်ခန့်ရိပ်ခန့်
အခိုင်ပဲမှာ ကျရောက်ကာ စစ်သည်တွေကို ပြိုဖျက်နေသည်။

'ဟေ... ဖုန်းကျမင်ကို ဝိုင်းကြံ ကျီနီဟိုနဲ့ ပုံးချီယင်တို့က
ကျန်တဲ့ရန်သူနှစ်ဆောက်ကို ရှင်းကြပါ'

ယခုအချိန်တွင် ဖုန်းကျမင်မှာ လက်နက်ပုန်း ထိထားပြီး
ပြစ်၍ အချိန်မီ ဖမ်းဆီးရန် အခွင့်အလမ်းနေပေသည်။

တချိန်တည်းမှာ ကျီရီဟိုသည် ဓားကိုရွေ့ယမ်းကာ ဓား
ကောက်ကြီး ကျန်စင်ကို ဝင်၍ပိုင်းလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

ကျောက်အမ်းအမ်းဖြစ်နေသော တိမ်လျှံရိအနားသို့ ပုံးချီ
ယင်ရောက်လာပြီး သူ၏သန်မာသောလက်ဝါးကို ယမ်းလိုက်
သည်။

'ဝိုး....'

'ဖြောင်း....'

ပုံးချီယင်၏လက်ဝါးဒဏ်ကြောင့် တိမ်လျှံရိ နှင်းပေါ်ထဲ
ကျသွားသည်။

သူက ချက်ချင်းထကာ ခါးကြားမှ ဓားရှည်ကိုဆွဲထုတ်၍
ပုံးချီယင်အား ခုတ်လိုက်သည်။

'ခွမ်း....'

ပုံးချီယင်က သူ၏လက်ဓားတိုဖြင့်ခံပေးလိုက်သာ ဘယ်
လက်ဖြင့် တိမ်လျှံရိ၏ခေါင်းကို ထုချလိုက်သနည်း။

ငါ့မိသားစုက ရှောင်၍ ခမ်းဖြင့်ပက်ထုတ်လိုက်သည်။
 တခိုက်တည်းမှာပင်...
 ခြောက်ယောက် သုံးတွဲစီခွဲ၍နှင်းစောအတွင်း အကြိတ်
 အနယ် ထိက်ခိုက်နေကြသည်။
 နှင်းနှင့်လူသား ထွေးလုံးကာ နှင်းလှိုင်းဖမော လူးလိမ်နေ
 ကြသလိုကဲ့သို့ တောရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်...
 မုစီးကျင့်သည် သူ၏အဓိကတာဝန်ကို သတိရလာတော့
 ၏။
 'ဖုန်းကျမင် ဘယ်ပျောက်သွားပါလိမ့်'
 သူအလိုရှိသော ဗြဟ္မစင်းဖုန်းကျမင်မှာ လုံးဝကွယ်ပျောက်
 သွားလေ၏။
 'ဟေ...ဖုန်းကျမင် ဘယ်ရောက်သွားသလဲကွ'
 မုစီးကျင့်၏မေးသံကြောင့် နှင်းပုံနောက်ကွယ်၌ရှိနေသော
 စစ်သည်တော် အယောက်နှစ်ဆယ်တို့က တစ်ပြိုင်နက် ထ၍
 ရှင်းလိုက်ကြသည်။

ဟဆက်တည်း စစ်သည်တစ်ဦးက...
 'သူ နှင်းပုံထဲ ထိုးဖောက်ဝင်သွားတာ တွေ့တာပဲ'
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 'နောက်တစ်ဦးက...
 'သူ ခုနက ကျွန်တော် အနားကဖြတ်သွားတာ တွေ့လိုက်
 ထိယ် အနီရောင် အင်္ကျီဝတ်ထားတယ်ဗျ'
 တစ်ယောက်က...
 'သူ့ရဲ့အမည်းရောင်ခြုံထည် ဒီမှာကျန်ခဲ့ပါတယ်'
 စစ်သည်တို့သည် သူတို့တွေ့မြင်သရွေ့ကို ခြောကြာသဖြင့် မု
 စီးကျင့်မှာ ပို၍ရှုပ်ထွေးသွားလေတော့သည်။
 ဖုန်းကျမင် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားပါသနည်း။
 သူကျန်ရစ်သော အမည်းရောင်ဝတ်စုံ၌ သွေးစက်များ ဇွေး
 နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဖုန်းကျမင်မှာ ဒဏ်ရာရရှိသွားလေ
 ပြီ။
 ဖုန်းကျမင်သည် ဒဏ်ရာရထားသည့်အတွက် ဖုန်းကျမင်
 နေရာမှ နေရာတစ်ခုခု ရွာ၍ကုပေးမည်။
 ထို့ကြောင့် သူက ချက်ချင်းအမိန့်ပေးလိုက်သည်။
 'ရှာစမ်းကြ၊ သူဟာ ဒီနှင်းပုံနောက်တွင်မှာပဲ ရှိရမယ်'

ခေါ်သည် နှစ်ဆယ်တို့သည် မုစီးကျင့်၏အမိန့်အရ နှင်းပုံ
ကြီးများကို စတင်ဖြိုကာ ရှာဖွေကြတော့၏။

မုစီးကျင့်နှင့် ကျိရိဟိုတို့ကလည်း အုပ်စုခွဲ၍ ရှာဖွေကြ
သည်။

သို့တစ်စေ....

လေးဘက်လေးထန်လုံး နေရာလပ်မကျန် ရှာဖွေသော်
လည်း မတွေ့ရပါ။

ဖုန်းကျမင်ကား ကိုယ်ရောင်ဖျောက်၍ ပျောက်သွားလေ
ပြီလား။

နှင်းပုံထဲ ထိုးကြည့်ကွာ'

မုစီးကျင့်၏အမိန့်အရ ဓားများဖြင့် နှင်းပုံများကထွင်း
ထစုပ်စုပ်ထိုးစိုက်ရှာဖွေထော်လည်း ဖုန်းကျမင်ကို မတွေ့ရ။

အရပ်ရှစ်မုက်နှာဝန်းကျင်ဝယ် နှင်းများက တဖွဲ့ဖွဲ့ကျဆင်း
နေဆဲဖြစ်သည်။

မုစီးကျင့်တို့သည် ပျောက်ဆုံးသွားသော ဖုန်းကျမင်ကို
ရှာဖွေနေသည်။

တစ်ဖက်၌ လုံကျိန်ဖုံးသည် ဓားကောက်ကြီးကျိလီစင်းနှင့်
တိုက်ပွဲ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေသေးသည်။

လုံကျိန်ဖုံးမှာ လွဲတီခွဲ၍ ဓားကောက်ကြီးတို့ တိုက်ခိုက်
နေသည်။

လုံကျိန်ဖုံးက လှံရှည်ကို နဂါးစက်ကွင်းသိုင်းဖြင့် ဓေ
လိုက်သည်။

‘ဝိုး... ဘိုး’

လှံစစ်ကွင်းကြီးသည် မိုးချုန်းသံနယ် ဟိန်းထွက်လာ၏။

‘ချမ်း....’

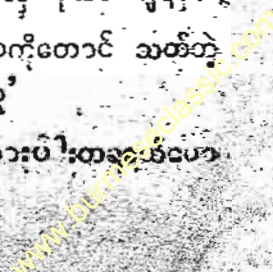
လုံကျိန်ဖုံး၏လှံနှင့်ဓားက ပြင်းထန်စွာ ထိမိလိုက်သဖြင့်
နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ကျင်ခနဲဖြစ်သွားကြသည်။

‘ဟိတ်ကောင်....ဓားချလိုက်စမ်း’

‘ကျုပ်ဓားချရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားလှံကိုသာ ချရမှာ’

‘မင်းတို့ပြေးထမ်းမရှိတော့ဘူး၊ မိသကိုတောင် သတ်တဲ့
အကောင်၊ မင်း အသေဆိုးခွဲသေရမယ်ကွ’

ဓားကောက်ကြီး ကျွန်းလီစင်က အားပါးတခုနစ်ပော
ကာ....

'ဟား...ဟား...ဟား...ထတ်စမ်းပါကွာ အုပ်ချုပ်ရေး
ဦးကြီးနဲ့ မင်းကမသတ်လဲ နောင်အခါမှာ ငါနဲ့ဖုန်းကျမင်
ထိုက် ချွန်း ကျီးမြို့ထဲကိုဝစ်ပြီး မင်းရဲ့မိသားစုကို ဆက်ပစ်မယ်
ကွာ...'

'ခတောက်...ခွေးတိစ္ဆာန်'

လုံကျိန်ဖုံးမှာ ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်သွား
တော့၏။

ရုတ်တရက် လုံကျိန်ဖုံးက သူ၏လှကို လန့်လန့်ဖြတ်
ကာ အားကုန်ထိုးလိုက်ရာ လှရှည်မှာ ထက်မိင်း ကျီသွား
တော့၏။

အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွှတ်သော ကျန်းလီစင်သည်
သူ့အကွတ်ခပ်ပြုဖြစ်၍ တစ်ချိန်ထိုး လုံကျိန်ဖုံးထဲ ခုန်ဝင်လေ
သည်။

'ချမ်း...'

'ပြောင်း...'

(အနေတော့ ထိုအကွက်သည် လုံကျိန်ဖုံးက တမင်တောင်
ချောက်ဆင်လိုက်သော သိုင်းကွက်ဖြစ်၏။

ကျီးသွားသော်လှ တံသည် နှစ်ချောင်းဖြစ်သွားကာ တစ်
ချောင်းက သံမဏိချောင်း၊ တစ်ချောင်းက လှသွားပါမိသော
လှတိုဖြစ်သွားရာ လက်နက်နှစ်ခုသဖွယ်ဖြစ်၏။

ထိုလက်နက်နှစ်ခုဖြင့် ကျန်လီစင်၏ ခားကော့ကံကြီးကို
ဖယ်လိုက်သည်။

လုံကျိန်ဖုံး၏ အတွင်းအားက မြင်းသန်သုတော့ကြောင့်
ကျန်လီစင်၏ခားလွတ်ထွက်သွားအခါ ကျန်လီစင်၏လည်ပင်း
ကို လှတိုအသွားဖြင့်ဖြတ်၍ အောက်ထားလိုက်၏။

'ဟင်း...'

ကျန်လီစင်၏မျက်လုံး ပြူးကျယ်သွား၏။

■ လုံကျိန်ဖုံးသည် ကျန်လီစင်၏လည်ပင်းကို ခားတိုဖြင့်
ထိုးစိတ်လိုက်သည်။

ယိုသော် သူထိုးစိတ်ထားသောလှသွားမှာ အသားထဲသို့
အနည်းငယ်တိုးဝင်သွားသော်လည်း အဆုံးအထိမထိုးလိုက်ပါ
ချေ။

လုံကျိန်ဖုံး၏ညှာတာမူကိုသိလိုက်သော ကျန်လီစင်သည်
အခွင့်အရေးကို ကောင်းစွာအသုံးချလိုက်သည်။

'အစ်ကို...အစ်ကိုကို ကျွန်တော် ယှဉ်လှမရပါဘူး၊ အဲဒီ
တော့ အစ်ကို လှချက်နဲ့ ကျွန်တော် သေပါရစေဗျာ'

ပြောရင်း သူသည် မျက်စိကိုမိတ်ကာ လုံကျိန်ဖုံး၏ လှ
ထိပ်ကို ဝင်ဆောင်လိုက်၏။

လုံကျိန်ဖုံးသည် သူ ယခုထိုမိတ်ကန်းလိန်ပုညဟု မထင်
ချေ။

သူသည် ကျန်လိစင်မာ အမြင်မှန်ရလာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်လာပြီး အနည်းငယ်စိတ်ကလေးက သူ၏လှုပ်ပြင် ကျန်လိစင်ကို ထိမည်စိုးသောကြောင့် လှုပ်ကုန် မြှောက်လှိုက်သည်။

သို့သော် အချိန်အနည်းငယ်နှောင်းသွား၍ ကျန်လိစင်၏ လည်ပင်းတွင် ဒဏ်ရာအနည်းငယ်ရသွားသည်။

ရက်စက်ရက်....

အား.....

လုံကျိန်ဖုံး၏အော်သံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အမှန်တော့.....

ရက်စက်လှသော ကျန်လိစင်က အခွင့်ကောင်း ယူကာ သူ၏မားကောက်ကြီးဖြင့် လုံကျိန်ဖုံး၏ဝမ်းဗိုက်ကို တအားထိုးချလိုက်ရာ ထုတ်ချဉ်းပေါက်သွားတော့သည်။

မင်း.....မင်းရက်စက်လှချည်လား။

လုံကျိန်ဖုံးမှာ မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ခဲကျသွားလေတော့သည်။

လိညက သစ္စာဖောက်တိမ်လျှံရိအား ငယ်နိုင် ပြစ်သော သံလက်ဝါးဖုံးချိုယင်က ဖိတိုက်ထားသဖြင့် တိမ်လျှံရိမာ မလှုပ်ရှားနိုင်အောင်ရိနေသည်။

ပုန်းကျမင်ကိုရှာဖွေရာမှ ပြန်လာကြသော မုစီးကျင့်နှင့် ရဲတိုက်ဖျားစိန်ဇေယန်တို့မှာ ခေါင်းထောင်ဖြစ်သူ လုံကျိန်ဖုံး ကျဆုံးသွားသည်သတင်း ကြားရသောကြောင့် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားကြသည်။

ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲကွာ

အားလုံးပင် မယုံကြည်နိုင်ဟောင်ဖြစ်နေကြသည်။

အုတ်ချုပ်ရေးမှူးရဲ့ ရန်သူအပေါ် ထားရှိတဲ့ သနားညာထားမှုမကြောင့် အခုလိုမသေသင့်ဘဲ သေသွားရတာ

ကျူးရိဟိုက် ကြေကွဲစွာဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ထိုနေရာသို့ လူရိပ်နှစ်ခု ဖျတ်ခနဲ ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလည်း။

ထိုလူရိပ်နှစ်ခုကား လီပိုင်ရှိနှင့် ပိုင်ဟွားလူတို့ဖြစ်ကြသည်။

လုံကျိန်ဖုံး သွေးသံရဲရဲဖြင့် စသဆုံးနေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသောအခါ သူတို့နှစ်ဦးမှာ ဆူအသွားကြလေတော့သည်။

တစ်ခဏကြာသော် ခြေသံများကြားရသည်။

မြို့တော်ဝန် လူစင်းပေနှင့် သယ်သားနှစ်ယောက်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးမှာ လူဆိုးထိန်း ကျောက်လက်ဝမ်းလည်း
ဝဲသလည်း။

သူသည် လူဆိုးများကို သတ်ခလုမရှိသော်လည်း ယခုည
မှတော့ သူသည် ဗုဂ္ဂိုဘရစ်ယောက်ကို ဆက်တိုက်သတ်ဖြတ်
ခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ်မှပင် အော်သံကြီး တစ်သံ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

အား....

သစ္စာဖောက်တိမ်လျှံရိက ဖုံးချိယင်ကို ခြေဖြင့် မအောင်
ကန်ရန် ကြိုးစားလိုက်ရာ ရဲတိုက်မှုဖုံးချိယင်က တိမ်လျှံရိ၏
ဗူးနှစ်ဖက်တိုဖမ်းကာ တအားညှစ်ချလိုက်သည်။

ချမ်း....

အား....

သစ္စာဖောက်တိမ်လျှံရိသည် ဗူးကိုအက်သွားကာ သူ
တို့နှစ်ဦး ယိမ်းထိုးသွားစဉ် ဖုံးချိယင်၏ပြင်းပြသောလက်ဝမ်း
က တိမ်လျှံရိ၏ပခုံးကို ဝဲအားခုတ်ချလိုက်တော့သည်။

အား....

ဝမ်း....

တိမ်လျှံရိမှာ အော်ဟစ်ရင်း လဲကျသွားသည်။

‘တောက်... အသားထဲက လောက်ထွက်တဲ့အကောင်၊
ဖင်းကြောင့် အခု လုံးဝကွဲရောက်ပြီ၊ သေကြရတယ်၊ မင်းသေ
သစ္စာမဖောက်ရင် အခု တိုရိုအုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး တယ်သေ
မလဲက’

မကျေမချမ်းနိုင်သော ဖုံးချိယင်ကပြောရင်း သူ၏သံလက်
သီးဖြင့် အားကုန်မြောက်ကာ တိမ်လျှံရိ၏ ဦးခေါင်းကို ထု
ချလိုက်တော့၏။

အား....

သစ္စာဖောက်တိမ်လျှံရိမှာ ဖုံးချိယင်၏ လက်ချက်ဖြင့်
ဦးခေါင်းကဲ့၍ သေဆုံးသွားရလေတော့သည်။

...★...

‘ဗြဟ္မာမင်းကော အခုဘယ်မှာလဲ’

ကျောက်လက်ဝဲက အဓိကတရားခံဖြစ်သော ဖုန်းကုမင်
နှင့်ပတ်သက်၍ မေးလိုက်လေသည်။

မူစီကျင်က မချီပုံး ပြုံးလိုက်ပြီ....

သူ လက်နက်ပုန်းနှစ်ခုထိမှန်ပြီးတော့ လူတွေ ရုတ်တရက်
ထဲထဲ ပြစ်နေတဲ့အခါမှာ နှင်းပုံထဲပြေးဝင်သွားတယ်။ နေဆည်
လေးယောက်တို့သတ်ပြီး ပျောက်သွားတယ်လို့ ခေါ်မာ နေရာ
အနှံ့လိုတ်ရှာတာလဲ မတွေ့ဘူး’

၂၀၆ ☆ ခိုးကျွေးသူ

ကျောက်လက်ဝါးက နှင်းခဲပြင်ထဲတွင် သေဆုံးနေသော
နောက်ဆုံးအလောင်းကိုကြည့်ကာ စစ်ဆေးရင်း သျှိုဝှက်
ချက်ထိ ထွေးသွားတော့သည်။

‘ဒီကောင် တို့လူတွေနဲ့ရောနေတယ်ကွ၊ မြန်မြန်ရှာကြစမ်း’
ဆိုအခိုက်....

ကျယ်လောင်သောအဆံကြီးတစ်သံက ရုတ်ခြည်းပေါ်ထွက်
လာတော့သည်။

‘ဟား.... ဟား.... ဟား၊ ငါဒီမှာပါကွ’

အသံရှင်မှာ ငြုဟွာမင်း ဖုန်းကျမင်ပင် ဖြစ်သည်။
ယခုအချိန်တွင် သူသည် စစ်သည်အဝတ်အစားနှင့်ရှိနေ
သည်။

မင်းက တကယ်ပဲ စစ်သည်ဝတ်စုံကိုဝတ်ပြီး ရုပ်ဖျက်ထား
ခဲ့တာကိုး’

‘ဟဲ...ဟဲ၊ ခါပေါ့’

မုန့်တိုင်းကြားမှ မုက်ရည်စက်များ ☆ ၂၀၇

ကျောက်လက်ဝါးက ဆက်၍....

‘တို့လူတွေက မင်းတို့လိုက်ရှာတဲ့အခါမှာ မင်းကအချိန်ယူ
ပြီး ကိုယ်ထံကစေမဆေးကို အထွင်းအားနဲ့ပြန်သွစ်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီ
မဟုတ်လား’

‘ဟား.... ဟား၊ မင်းပြောတာ သွေးစွတ်အောင်မှန်ပါ
တယ်၊ မင်းတော်ပါပေတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ မင်းက ဘုရင့်
သိုင်းသမားဘွဲ့ ရထားတာကိုး’

ပတ်ဝန်းကျင်သည် ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား
ချေသည်။

ကြီးမာသောအန္တရာယ်ပကျွဲမီ ရုတ်တရက် ငြိမ်သက်သွား
ယဉ်အလား ရှိနေသည်။

ရုတ်တရက် မှုစီးကျင့်သည် ဘိတ်ဆိတ်ခြင်းကိုပြုခွင့်မလိုက်
လေသည်။

‘ဒီမှာ ဖုန်းကျမင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ထောင်ထဲကိုပို့လိုက်ပါ’

မု'စီးကျွန်းထဲကတော့ကြောင့် ဖုန်းကျမင်က သူ့ကို ပြန်အကဲ
ခတ်ရင်း နေထဲမှာပြုလိုက်သည်။

'ဟား... ဟား... ဟား၊ လိုကျိုနို့ဖူးဟာ သတ္တိရှိတဲ့ မင်း
ခဏားထစ်ဦးပါ။ အခုလူသေသွားတော့ မင်းသာ ဝါကိုအဖီ
ဖမ်းပြီး ပြန်ခေါ်နိုင်ရင် မင်းကိုအုပ်ချုပ်ရေးရာထူးပေးမယ်ကွ။
ဟား... ဟား၊ ဝါပေမယ် မင်းက ဝါကို ခေါ်နိုင်စွမ်းမရှိ
တော့ မင်းကို ဝါနာပါခေါ်ရလိမ့်မယ်'

မု'စီးကျွန်းက မခံမရပ်နိုင်ပြစ်လာပြီး....

'တောက်... ကြည့်ကြစသေးတာပေါ့ကွာ....

ဖုန်းကျမင်က ဂရုမစိုက်ဘဲ...

'တောက်တာနဲ့ မင်း ချက်ချင်းသေမှ... ပါ၊ အဲဒီတော့ မင်း
ကို ငါမခေါ်ချင်တော့ဘူး ကွာ

သူက မု'စီးကျွန်းခေါ်သထွက်စေရန် ပြန်ပြောနေသည်။

ကျောက်လက်ဝါးက ကြားဖြတ်၍....

'ဒီမှာ ဖုန်းကျမင်၊ ဒီကနေ့ မင်းပြေးလွှတ်မလားဆိုတာ
မေးကြည့်ပါဦး'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဖုန်းကျမင်က မျက်မှောက်ကြိုတ်သွားပြီး....

မင်းက ဘယ်သူလဲ၊ စကားကြီးစကားကျယ် ပြောလှချည်

ကျောက်လက်ဝါးက....

'ကျွပ်ဟာ ဆရာကြီး ကျန်တာချီခွဲ အားဘထားရဆူး
တပည့် ကျောက်လက်ဝါး မှတ်ရွှေပုံ'

ဆရာကြီးကျန်တာချီဟူသောအမည်ကို ကြားရသောအခါ
တွင် ဖုန်းကျမင်မှာ မျက်နှာကွက်ခနဲပျက်သွားမည်။

အကြောင်းမှာ....

သူ၏တစ်သတ်နှင့်တစ်ကိုယ်တွင် ကျန်တာချီ တစ်ယောက်
ကိုသာ သိင်းကွက်သုံးရာကျော် ထိုက်ခိုက်ပြီးမှ အရှုံးဝေး
အဖမ်းခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဖုန်းကျမင် မျက်နှာပျက်သွားသလို ကျောက်လက်ဝါးက
လည်း....

'ငါဆရာကျန်တောင် သူ့ကို ခဲရာခဲဆစ်နိုင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ
တော့ ငါကနေ့နိုင်ပို့မလွယ်ဘူး'

ဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

တိုစဉ် ဖုန်းကျမင်က ကျောက်လက်ဝါးကို ကြောက်လန့်
သွားခစရန် သူ၏သိုင်းအစွမ်းများကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလေ
သည်။

'ငါစတိုတ်ရင်မင်းတို့အားလုံးသတိထားကြပါစေ ပြန်တက်
လက်ဝါးက အေးစိမ့်လက်ဝါးသိုင်းညာဘက်လက်ဝါးမိကျွန်း

လက်ဝါးဘီးကို လေ့ကျင့်ထားတယ်။ မင်းတို့တိုက်ပွဲမှာသာ ပါမယ်ဆိုရင် ဘုရားသခင်ကိုသာ တကြပေတော့

သုံ့က ခြိမ်းခြောက်လိုက်ပြီး ဆက်၍...

ကဲ...ငါ အခု လူတစ်ယောက်ကို သတ်တော့မယ်။ မင်းတို့ခံဖို့ ပြင်ကြ

သုံ့က ပြောဆိုရင်းက အနီးရှိ စစ်သည်တစ်ဦးကို လက်ညှိုးဖြင့် လှမ်းထိုးလိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးက ချက်ချင်းခုန်၍ ထိုစစ်သည်၏ ရှေ့မှ ခပ်လိုက်၏။

မိုး...

အနီရောင်အရိပ်တစ်ခုက သူတို့ရှေ့မှ ဖြတ်ခနဲ ကျော်ဖြတ် သွား၏။

ကျောက်လက်ဝါးတို့ အုပ်စု သူတို့ကို တိုက်ခိုက်သည် ထင်ပြီး အသင့်ပြင်ထားလိုက်ကြလေသည်။

သို့သော်...ဖုန်းကျမင်၏ ကိုယ်သည် လေဘုထဲသို့ ထပ်မံ မြောက်တက်သွားခဲ့၏။

မြောင်း...

အား...

အော်သံနှင့်အတူ သူညွှန်လိုက်သော စစ်သည်၏ ရင်စကို ဖီးလျှံ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ပြီး ဖြစ်သည်။

ထိုစစ်သည်မှာ တစ်ကိုယ်လုံးအကြောဆွဲပြီး မီးဖြင့်လောင် မြိုက်ခံရသည့်အလား ညိုမည်းကာ ချက်ချင်းပင် သေဆုံး သွားတော့သည်။

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

ဒေါသယမ်းအိုး ကဲ့သို့ သည်းတူလာ ကျိရိဟိုက် သူ၏
ခားဖြင့် တအားကုန်ပင် ဝင်ရောက် ပိုင်းချလှက်၏။

ဖြန်း.....

ဖုန်းကျမင်က သူ့တပေ ကျလာသော ခားကို ခားဖြင့်
ပြန်ခဲပေးလိုက်သည်။

ချမ်း....

ကျိရိဟိုက်၏ခားမှာ ဖုန်းကျမင်၏ အထုတ်အထိပ်ရောက်နေ
သည့် အတွင်းအား ခက်ရာကြောင့် ထက်ပိုင်းကျိုးသွားလေ
သည်။

ကျိရိဟိုက်သည် သူ၏သူ့ အသတ်ခံလိုက်ရသဖြင့် ဒေါသကို
မချုပ်တီးနိုင်တော့ဘဲ ဖုန်းကျမင်၏ ရင်ဝသို့ ရှိသမျှ ခွန်အား
ဖြင့် အားကုန်ရိုက်ချလိုက်သည်။

ဖြောင်း.....

အား.....

ကျိရိဟိုက်သည် ဖုန်းကျမင်က အသံထွက်ကာ နားကောင်နှစ်
အော်လိမ့်သည် ထင်ကာ ဝမ်းသာသွားသော်လည်း ကြည့်
လိုက်သောအခါ ဖယ်ပြီး ပြောင်နေသလိုရှိသဖြင့် အံ့ဩတုန်
လှုပ် မိတော့၏။

အမုန်တော့.....

သူ၏ လက်ဆီးသည် သစ်ပင်ဝယ်တစ်ပင်ကိုပင် ပြုလဲနိုင်
သည် မဟုတ်ပါလား။

အသေအကြေတိုက်ပွဲ

ရင်းစစ်သည် လဲကျသေဆုံးသွားစဉ်မှာပင်....

ကျောက်လက်ဝါး အဖျားပြုသော သိုင်းသမားများက
ဖုန်းကျမင်ကို အသယ်မထားကာ ဝိုင်းပတ်လိုက်ကြသည်။

ရှုတ်တရက် လီပိုင်ရှိနှင့် ပိုင်ဗားလူက ဘယ်ညာခွဲ၍ ဖုန်း
ကျမင်အား ညှပ်တိုက်လိုက်သည်။

ရန်သူ၏ သိုင်းမညာမှာ အဆင့်မြင့်လွန်းသော ရင်ထိတ်
နေမိကြ၏။

ဝန်း.....

ဖုန်းကျမင်က ရှုတ်ချည်း ဝင်ရောက်လာသော လီပိုင်ရှိကို
ထက်ဖြင့်ဖွန်းလိုက်ရာ လီပိုင်ရှိမှာ ဝန်းခနဲ လွှင့်စင်သွားတော့
သည်။

အိမ်နဲ့ ရွတ်တရက် ဖုန်းကျမင် ကျိရိဟိုထံ ဝင်ခရက် ပူး
တင်သိတိုပြီး ကျိရိဟို၏ တိုယ်ကို ကိုင်ပြောက်ကာ ပေါက်ခွဲ
လိုက်သည်။

‘ဝန်း...’
‘အီး...’

ကျိရိဟိုမှာ မြေပေါ်သို့ အချိန်ဖြင့် ကျသွားသည်။
သို့သော်... ဆိုင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်၍ အကျမနာပါ။
ရွတ်ချည်းပင်...

ဖုန်းကျမင်၏ မီးလက်ဝါး သိုင်းနှင့် အေးစိမ့်လက်ဝါး
သိုင်း လေ့ကျင့်ထားသော လက်ဝါးနှစ်ဖက်က ရွတ်ချည်း
ထွက်လာတော့၏။

ရွတ်တရက် ကျိရိဟိုသည် မြေပေါ်မှ ခုန်ထကာ ဖုန်းကျ
မင်ဆား ဗင်၍ ပေ့ချီလိုက်သည်။

သူက အနီးကပ်ပြီး အသက်စွန့်၍ ပေ့လိုက်ခြင်းအတွက်
ဖုန်းကျမင်၏လက်ဝါးရိုက်ချက်မှ လွတ်သွား၏။

သို့သော်...

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လီပိုင်ရှိနှင့် ပိုင်ဟွားလူ၏ ဓားရှည်
ထွက် ဝဲပျံ့ကျလာတော့၏။

‘ရော့...’
‘ဟင်...’

ဖုန်းကျမင်က ကျိရိဟိုကို ပမီးပေ့ကာ ဓားဖျားဆီသို့
ညွှန်းပို့လိုက်ရာ လီပိုင်ရှိနှင့်ပိုင်ဟွားလူတို့နှစ်ယောက်မှာ သူတို့
ဓားများနှင့် ကျိရိဟိုကို ထိမှန်မှာစိုး၍ ဆုတ်လိုက်ကြရလေ
သည်။

ကျိရိဟိုမှာလည်း အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွား၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ဗြဟ္မမင်း၏ ရယ်သံ ဟိန်းထွက်လာပြီး...

‘ဖောင်း...’

‘အီး...’

သူ၏ မီးလက်ဝါးက ကျိရိဟို၏ပခုံးကို တစ်ချက်ရိုက်ချ
လိုက်လေသည်။

ဓားလက်ဝါးသိုင်း မိသွားအပွို အသက်ရှင်ရှန် ခက်လှခဲ
သည်။

ကျိရိဟိုအား ဖုန်းကျမင်က တစ်ချက် ရိုက်လိုက်ခဉ်မှာ
ပင်...

လှစင်းပေ့က ဓားဖြင့် ဖုန်းကျမင်ကို ဝင်ပိုင်းလာ၏။

‘ဝိုး...’

ဓားရေ့သံမဆုံးမီမှာပင် ဖုန်းကျမင် ရင်ဝတွင် အေးအေး
လှိုင်းတစ်ခုနှင့် အပူလှိုင်းတစ်ခု ရိုက်ခတ်ဖြတ်ဆင်းခြင်း ခံလိုက်
ရလေသည်။

အနား

ကျီရိဟိုသည် သူ့ထေရမည်ကို သိရှိထားပြီ ဖြစ်သဖြင့် အထင်းအားဖြင့် ဖုန်းကျမင်၏ ရိုက်ချက်ကိုမခင်ဘဲ အရိုက် လိုက်ပြီး ဖုန်းကျမင်လက်မှ သူ့ထံစီမံဝင်လာသော အထေး ထိုင်း အဖထိုင်းကို သူ့လက်နှင့် ဖုန်းကျမင်ကိုဆောင်၍ ပြန် ထည်တုန်းပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျီရိဟိုသည် ဖုန်းကျမင်ကို သူ့လက်ဖြင့် တွန်းလိုက်ရာ မြေးပေါ်သို့ကျသွားသည်။

ဖုန်း...

အား....

ကျီရိဟို ကျသွားသောအခါ အားလုံးပင် အံ့အားသင့်ပြီး ခေါ်သထွက်သွားကြလေတော့သည်။

ဖုန်းကျမင်၏ ကိုယ်တံ့မှာလည်း အပူအအေး ပြောင်းဆန် သွား၏။

ထိုအပြစ်ကိုသိ၍ ဖုန်းကျမင်မှာ မျက်နှာပျက်နေ၏။ ထိုစဉ် လူစင်းပေးက သူထံသို့ တရုန်သိုးပင်၍ ဓားဖြင့် နှင်းက၏။

ဖုန်းကျမင်က ရွှောင်လိုက်သော်လည်း ဓားဖျားသည် သူ၏ညာလက်မောင်းကို စိုက်ဝင်သွားသည်။

ဟိုင်း...

ဒေါသဖြစ်သွားသော ဖုန်းကျမင်က ဝုန်းခနဲခနဲ၍ လူစင်း ပေး၏ဦးခေါင်းကို ထက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

ပြောင်း....

အား....

လူစင်းပေးက အော်ဟစ်ကာ လဲကျသွားတော့၏။ ဖုန်းကျမင် ခက်ရာရယားပြီဖြစ်၍ ကျောက်လက်စားက အခွင့်ကောင်းကို လက်လွတ်ခံထ မှ စီးကျင့်တို့နှင့်အတူ တစ် ပြိုင်တည်းဝင်ပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဖုန်းကျမင်က မာနထောင်လွှားဘန် မရှိတော့ပါ။ ကျောက်လက်စားတို့လူစက သူ့အားစိုင်းရုံ တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံနေရပြီ။

ကျောက်လက်စား၏လက်စားက ရန်သူကို မလွတ်ထမ်း ရိုက်ချနိုင်သလို ချမ်းသာခွင့်လည်းပေးရိုးမရှိပါ။

ဝုန်း....

ကျောက်လက်စားက သူ၏လက်စားဖြင့် ပြင်းတန်ခွာ ရိုက်လိုက်စဉ်မှာပင် ဖုန်းကျမင်က ကျောက်လက်စား၏ ဝဲယာအက်ကျောက်ဝတ်ကို မိမိရရ ပမ်းဆဲသွားလိုက်၏။

သူ့ဘ ကျောက်လက်ဝါးကို ဖမ်းချုပ်ပြီး... တစ်ချက်တည်း
နှင့် တန်၍ပတ်မည်။

ကျောက်လက်ဝါးကို သတ်ပြီးမှ ကျန် သိုင်းသမားတွေကို
သူ့ဘ ဓာတ်ရှင်းမည်ဟု စဉ်းစားမိလိုက်သည်။

သို့သော်...

စပျော်လင့်သောဖြစ်ရပ်နှင့် ပုန်းကျမည် တွေ့ရလေပြီ။

ကျောက်လက်ဝါး၏လက်သည် သိမဖျက်ကဲ့သို့ မာကျော-
လှသည်။

လျှပ်တံခံပြတ်အချိန်အတွင်း ကျောက်လက်ဝါးကလူ့ လက်-
ထဲမှ ရှမ်းထွက်ကာ ပုန်းကျမည်၏ဝဲအင်္ဂါပန်းကို မိမိရကြီး
ထိုးချလိုက်သည်။

‘ပျစ်...’

သူ၏ပန်းမှ အရိုးကဲ့အက်သံကို ပုန်းကျမည် က ကြား
လိုက်ရသည်။

တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း နာကျင်သွားသည်။

‘ဖြောင်း...’

ကျောက်လက်ဝါးကို ပုန်းကျမည်က ခြေဖြင့် တအားကုန်-
နှိပ်ပစ်လိုက်၏။

သို့သော် ...

သူသည် ဒဏ်ရာရထားသော ညာဘက်ပေါက်ဖျားပြီးအသွ
ချမိလိုက်သဖြင့် တစ်ကွက်နောက်ကျသွားသည်။

‘အင့်...’

ကျောက်လက်ဝါး၏ ဒုတိယအကြိမ် ဗယ်မြှောင်လက်သီး-
က ပုန်းကျမည်၏ရှင်ဝကို မိမိရကြီး ရိုက်မိမြှန်၏။

ပုန်းကျမည်မှာ မဟန်နိုင်တော့ဘဲ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွား
လေတော့သည်။

ပုန်းကျမည် လဲကျသွားသည်နှင့် ကျောက်လက်ဝါးက
အနားမဝေးဘဲ ပြေးကာ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်၏။

‘ဖြောင်း...’

‘အင့်...’

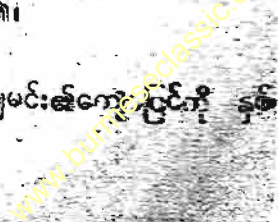
ပုန်းကျမည်မှာ နှင်းပုံတွင် ဝုန်းခနဲ လိမ့်သွားပြီလေ
လည်း။

ယင်းအခိုက်မှာပင်...

လီပိုင်ရှိက သတိလစ်သွားရာက သတိပြန်ရလာကာ ဓား
ဖြင့် ဝင်လာပြီး ချိန်ရွယ်ထားလိုက်၏။

‘ရှမ်း...’

ရုတ်တရက် ဓားဖျားက ပုန်းကျမည်၏ကျော့ပြင်ကို နှစ်
လက်မခန့် စိုက်ဝင်သွားသည်။

၁၃၀ ☆ မိုးတော်သူ

ထိုတစ်နေ့ချိန်တိုင်...

မုန်စီး...

မုန်စီးကျင့်၏ ဓားမြှောင်ကိုင်ထားသော လက်တစ်ဖက်ကား
အဖမ်းပေါ်လာကာ ပန်းတူမင်၏ရှင်ကို အာ ကုန်ထိုးစိုက်
ချလိုက်၏။

ရုတ်တရက် ဖဲ့ချီယင်ကို ပန်းကျမင်က ကန်ထုတ်လိုက်
သေး၏။

အား...

ရဲဘိုက်များပန်းချီယင်မှာ လဲကျသွားလေတော့သည်။

ရင်ဝဲတွင် ဓားဒဏ်ရာ မြူးဒဏ်ရာတွေတေးသော ပန်း
ကျမင်မှာ သေခါနီးဆဲဆဲမှာပင် အဘွားအားပြင် ခုန်၍
မုန်စီးကျင့်၏ လည်ပင်းကို အားကုန်ညှစ်ပစ်လိုက်ရာ မုန်စီး
ကျင့်မှာ ခေါင်းလည်သွားတော့၏။

ထို့နောက် မြေပေါ်သို့ တအိအိသိုးကျသွား၏။

သူရဲကောင်း မုန်စီးကျင့်မှာ ပန်းကျမင်၏လက်မှတ်ပြင်
ပင် လောကကြီးကို ကျောခိုင်းသွားရလေပြီ။

ပန်းကျမင်မှာလည်း အောင်နိုင်သူတစ်ယောက်လို့ ရယ်
မောနေသော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ယိမ်းယိုင်ကာ လဲကျသွား
လေပြီ။

‘မြည်းခင်း ခစ်ပျားတစ်ယောက်တည်းအတွက် တို့မိတ်
ဆွေတွေအများကြီး သေရတယ်ပျား’

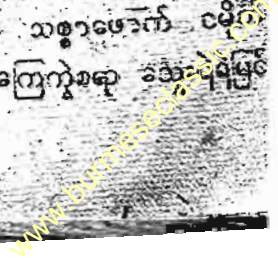
သေဆုံးနေသော မုန်စီးကျင့်နှင့် ပန်းကျမင်၏ကို ကြည့်
ကာ ကျောက်လက်ဝါးက ညည်းညူမိလေတော့သည်။

နှင်းဗျား စာဖို့ဖို့ကျဆင်းလျက်ရှိသည်။

နှင်းပြင်တစ် ဗြဟ္မာမင်း၏ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်သော
လက်ဖြတ်မှုကြောင့် သိုင်းပညာရှင်တွေဖြစ်သောကျိရီဟို၊ ခို
စီးကျင့်၊ ရဲဘိုက်များဖဲ့ချီယင် စသောသိုင်းထဲကျော်အမတ်
များ၏အလောင်းများ မြင်ကွင်းတွင် စိတ်မချမ်းသာဖွယ်ရာ
တော့ရလေသည်။

တစ်ဖက်တွင်လည်း တိုင်းပြည်၏ သစ္စာဖောက် ငမိုက်
သာသျှုံးဦး၏ စိတ်မချမ်းသာရာ ကြေကွဲရာ သေပျံ့ပြင်
ကွင်းက ချိနေပြန်သည်။

နှင်းဆီပြင်ကြီးတွင် အဖြူရိပ်နှစ်ရိပ်ကတော့ လှုပ်ရှားနေ
ပါသေး၏။

ထိုအရိပ်နှစ်ခုမှာ လီပိုင်ရှိနှင့် ပိုင်ဟွားလူတို့ဇနီးမောင်နှ
မဖြစ်လေသည်။

‘ကျောက်လက်ဝါး မှတ်ရွှေသေပြီလား’

လီပိုင်ရှိက ကျောက်လက်ဝါးအား သတိရလာကာ
ရှာဖွေလိုက်သည်။

ပိုင်ဟွားလူ အတွင်းဝန်ရာရထားသော လီပိုင်ရှိအား
ဖမ်းမရင်း....

မသေပါဘူးအစ်ကို၊ လူ ဗုန်းကျမင်ရှိပြင်းထန်တဲ့ လက်
ဝါးချွတ်ထိသွားလို့ မူးမေ့သွားတာပါ’

ထိုအချိန်တွင် နှင်းများအတွင်းမှ ရပ်နေသောလူတစ်ချို့
ကြောက်ကြောက်မြင့် ဝေးကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူတို့အား စစ်လည် ငါးယောက်နှင့် လက်မရွံ့သွေး
သောက်ငါးယောက်တို့ဖြစ်ကြသည်။

မကြာပါချေ။

လူဆိုးထိန်း ကျောက်လက်ဝါးမှတ်ရွှေ သတိရလာကာ
နှင်းမှ အတွင်းမှထလာခဲ့၏။

သူသည် နို့နှစ်ရောင်ပမာ ဖြူဖွေးသောနှင်းတူကြားထဲ
ပြန်ကြည့်နေသော အလောင်းများကိုကြည့်ကာ စိတ်မထိန်း
နိုင်လောက်အောင်မျက်ရည်ခတ် လည်လာရတော့သည်။

‘တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်သွားကြတဲ့ သူရဲကောင်း
များ ကောင်းရာသုကထိ ရောက်ကြပါစေဖို့ နှင်းမီးတွေ
နှင်းမိုးတွေ တအားသာ ရွာလိုက်ပါတော့’

ကျောက်လက်ဝါးမှတ်ရွှေသည် သွေးများ ပွက်ပွက်မျှ
စွန်းထင်းနေသော နှင်းခဲပြင်ကြီးအား သန့်စင်သွားစေရန်
ခေါင်းမော့၍ဆုတောင်းမိခနသေသည်။

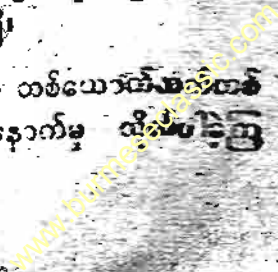
‘ဆရာမှတ်ရွှေ ကျွန်တော်တို့သွားကြပါစို့၊ အလောင်း
တွေကို တပ်သားတွေအကူအညီနဲ့ ပြန်ယူကြတာပေါ့ဗျာ’

လီပိုင်ရှိက ပြောလိုက်သည်။

ကျောက်လက်ဝါး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ကာ စစ်သည်များ
နှင့်သွေးသောက်များအား အလောင်းများကို သယ်လာရန်
လက်မြောက်ပြု၍ တရွှေ ရွှေ ကျောခိုင်းလိုက်လေသည်။

မျက်ရည် စများ ကျဆင်းလာချိန်တွင် သူ၏ခြေလှမ်းများ
သည် တရွှေ ရွှေ လှုပ်ရှားသွားလေပြီ။

လီပိုင်ရှိနှင့် ဇနီးပိုင်ဟွားလူတို့မှာ ထစ်ယောက်ထစ်ထစ်
ယောက်တို့က ကျောက်လက်ဝါးနောက်မှ ထိပ်မိန့်ကြ
လေသည်။

၃၀၄ ☆ မိုးကျော်သူ

သုတိုင်း မျက်လုံးအိမ်မှာလည်း မျက်ရည့်တေ့အပြည့်၊
လေတစ်မျက်အတေ့တွင် သုတိုမျက်ဝန်းအိမ်မှ ကျဆင်း
လာသောမျက်ရည့်များနှင့်အတူ နှင်းမိုးတေ့ကလည်း ဖြိုင်ဖြိုင်
ကြီးပင် သုတိုအပေါ်ကျဆင်း၍ လာလေတေ့ထတည်း.....

မြို့ ၈၇ မြို့

မိုးကျော်သူ